

Giới thiệu Nhẹ, Ngắn, Tán Convert

Đủ loại cuồng tưởng, truyện ngắn.

Nửa khoa huyền thiên hắc ám.

Cvt định nghĩa nội dung: Những mẫu truyện ngắn lý thú, hài hước.

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: 《 tự biết người 》

(một)

Ta từ nhỏ đã xuất hiện một cái bí mật.

Chính là ta có khả năng tại trong con mắt của ta trông thấy con số.

Khi còn bé ta cũng xem thường.

Mãi đến bảy tuổi năm nào một ngày.

Ở đâu cái ngã rẽ, ta mỗi tiến lên một bước.

Trong mắt con số liên kịch liệt giảm xuống.

Tại cuối cùng sắp trở về 0 thời điểm, cái kia ngã rẽ phần cuối.

Ta ngừng lại.

Nháy mắt.

Gào thét mà qua ô tô, theo trước mắt ta chỉ kém 0.5 milimét vị trí chạy như bay mà qua.

Đụng phải một bên khác tường cao.

Mà ta không có chút nào thương tổn.

Trong mắt ta thời gian lại bắt đầu đảo ngược, một lần nữa về tới lít nha lít nhít con số.

(hai)

Ta trưởng thành một chút, bắt đầu đi học.

Bắt đầu học xong cộng trừ.

Ta bắt đầu thử lý giải con mắt ta bên trong con số.

Ta hiện này còn thiếu rất nhiều.

Ta cũng đã từng hỏi người khác bên trong mắt ta có hay không con số.

Nhưng bọn hắn đều cảm thấy là ta nghịch ngợm, tại nói đùa bọn họ .

Nếu mọi người cũng không tin, bí mật này ta cũng chỉ có thể giấu đến trong bụng.

Mãi đến ta học xong nhân chia.

Một phút đồng hồ sáu mươi giây.

Một giờ sáu mươi phút.

Một ngày hai mươi bốn giờ.

Một năm cũng chính là 31536000.

Trong mắt con số này một giây là 2365278281

2365278281 chia cho 31536000 ước tương đương 75 năm.

Này hẳn là liền là tuổi thọ của ta?

(ba)

Nói đến buồn cười.

Ta hiện rất nhiều thay đổi một cách vô tri vô giác đồ vật cũng sẽ cải biến con mắt ta bên trong đồ vật.

Tỉ như khảo thí.

Này đề tuyển C ngược lại nhanh giảm xuống mười giây.

Lau tuyển B lại trả về bảy giây.

Mặc kệ đúng sai bôi xóa và sửa đổi hoàn thành bài thi , dựa theo tổn thất nhất thiếu thời gian biện pháp.

Công bố thành tích lúc lại chỉ kiểm tra 65 điểm.

Con số ít lại không phải câu trả lời chính xác.

Ta còn tưởng rằng con số có thể giúp ta gian lận đây.

Ta chỉ có thể thành thành thật thật dựa vào chính mình.

Về sau ta bắt đầu nghiêm túc bài thi.

Năm nào thi đại học.

Tầm kia bài thi ta nghiêm túc làm một lần. Lại phát hiện hoàn thành cuối cùng một đề lúc ta thiếu một đồng lớn con số.

Ta cho là ta coi là sai. Có thể đáp án nghiệm chứng ba lần đều là đúng.

Ta trên giấy hơi đổi tính toán một cái ít đi thời gian, là năm năm.

Ta đem nói đổi thành sai, thời gian tăng. . .

Tốt thành tích đổi năm năm sinh mệnh.

Ta cười khò.

Đúng là mĩa mai.

Do dự ta vì tranh thủ, chụp tới thời gian năm năm.

Ta thi điểm cao.

Thành tích thi tốt nghiệp trung học xuống ngày ấy. Ta thi đậu thành phố trọng điểm.

Trên đường về nhà bởi vì thật là vui, đập hụt gãy xương nghỉ ngơi ba tháng.

Ta tựa hồ hiểu rõ cái gì.

(bốn)

Đương nhiên ngoài ý muốn cũng có rất nhiều.

"Dừng lại, nghe ta chớ vào cái này đường hầm." Ta hô lớn.

"Ngươi điên rồi sao? Thật cao hứng cái gì điên?" Bằng hữu của ta một mặt bất mãn nhìn ta.

"Dừng lại, ta không đi." Ta lần nữa hô to.

"Người nói cái gì?" Bằng hữu của ta một mặt tức giận.

Xe hơi giảm bớt thiếu không có ngừng ý tứ.

Mà trong mắt ta con số càng ngày càng ít.

Ta nhanh nhào tới kéo tay thắng.

Xe ngừng.

"Người điên rồi sao? Bệnh tâm thần!" Trong xe ba người ánh mắt khác thường nhìn ta.

"Thật xin lỗi, ta không đi. Các người không cần phải để ý đến ta." Ta lập khắc xuống xe.

"Nơi này là cao tốc quốc lộ đâu, người cái gì điên?" Bằng hữu tức giận nói.

Mà ta lại hướng về vừa tới phương hướng càng chạy càng xa.

An toàn, con số về tới bình thường trình độ.

Mà các bằng hữu đã lái đi.

Về sau nghênh đón chính là ngọn núi đất lở, cả đoạn đường hầm toàn bộ bị nuốt hết.

Không người còn sống, mà ta bối rối.

(năm)

Ta bắt đầu trốn tránh đám người, ta sợ hãi trong mắt con số giảm bớt.

Ta bắt đầu trầm mặc ít nói.

Bắt đầu từng giây từng phút dựa theo con mắt ta bên trong con số yêu cầu đi làm

Nhưng thời gian một mực càng ngày càng ít.

Cũng chắc chắn càng ngày càng ít.

Hai mươi tuổi ta.

Trong mắt, hiện tại chỉ còn lại có ba mươi lăm năm.

Ta rõ ràng chẳng hề làm gì, ta bắt đầu trốn tránh.

Phòng thí nghiệm trường đại học này là địa phương an tĩnh nhất.

Thành tích của ta không tệ, ta cảm thấy ta hẳn là có thể làm một vị nhà khoa học.

Bởi vì mỗi khi ống nghiệm muốn nổ tung. Mặc kệ là ta vẫn là sát vách đồng học.

Ta đều có thể sớm biết, chạy xa xa.

(sáu)

Tốt nghiệp.

Đây là một nhà vật phẩm chăm sóc sức khỏe được vật chế tạo công ty.

Mà ta là nơi này tịch chế được sự.

Không phải là bởi vì sự thông minh của ta, mà là ta có thể tránh thoát nguy hiểm.

Thuốc thành phần ta cũng không biết có cái gì.

Nhưng mỗi lần ** thí nghiệm lúc ta đều lựa chọn cho mình tới lên một chamber.

Không phải thật sự đến, mỗi lần vừa đặt vào trên da.

Ta liền có thể xem thấy thời gian có hay không giảm bớt.

Giảm bớt đã nói lên thất bại.

Không có giảm bớt liền là thành công.

Mà gia tăng ví dụ.

Thật xin lỗi, năm năm qua ta không có thấy một lần.

Đây là cỡ nào chậm chạp.

(7)

Có thể mãi đến có một ngày.

Ta hướng ống nghiệm bên trong điều chỉnh thử lấy được tề.

Trong lúc vô tình đem ống nghiệm dính vào được tề kim tiêm lật úp, hướng chính mình.

Trong mắt ta con số đã tại gia tăng, một loại được tề tăng lên.

Theo một khác này, ta nhớ kỹ thành phần.

Bắt đầu không ngừng thí nghiệm

Mỗi thả một dạng được tề liền dùng kim tiêm dính vào một chút, nhắm ngay chính mình.

Ta mừng rỡ như điên tăng thêm cái này loại thuốc tề.

Nếu như giảm bớt ta liền trở lại bên trên một cái phương pháp phối chế.

Cứ như vậy. Thoạt đầu thời gian chỉ có một giây hai giây gia tăng.

Thêm càng về sau, thời gian thế mà bắt đầu mấy chục, mấy trăm gia tăng.

Mãi cho đến ∞ .

Ta sáng tỏ thuốc trường sinh bất lão.

(8)

Ta mừng rỡ như điên rút một bình, tiêm vào đến trong thân thể của mình.

Sáng khoái tinh thần.

Sau đó một cỗ áp lực xuất hiện ở trong thân thể.

Ta bắt đầu khát vọng một ít gì đó.

Mà con mắt ta bên trong con số nhanh gia tăng.

Mãi đến đã biến thành một cái chạy đến 8 chữ số.

....

(9)

"Mọi người tốt, ta là tiền tuyến phóng viên Tiểu Mỹ. Chúng ta thu vào tin tức, xưng nhà này xưởng chế thuốc bên trong hiện không rõ sinh vật. Hiện tại mọi người theo lấy ta tiến đến tìm tòi hư thực."

"Quay phim đại ca bên này a? Người làm gì quay đầu liền chạy?"

"Ta đằng sau có cái gì vật kỳ quái sao? A. . ."

Chương 3: 《 phản xã hội không tưởng ý chí 》

1 vạn nguyên bằng 34 triệu.

(một)

Lại là một ngày, vẫn là chuyện giống bình thường.

Độc lập văn phòng, riêng phần mình bận rộn từ trước tới giờ không chào hỏi đồng sự.

Đổi trước máy vi tính truyền đến chữ cái đưa vào một cái khác máy tính, đây chính là công việc của ta.

Các người khả năng không tưởng tượng nổi, chính là như vậy làm việc tiền lương lại có 1 vạn nguyên.

Hết sức quy luật mỗi mười phút đồng hồ liền sẽ tới một chữ cái, bắt đầu ta hiểu kì thử đi viết đem bọn hắn.

Chép ở bên cạnh tờ giấy nhỏ bên trên, lại sẽ hiện này hoàn toàn không có ý nghĩa:

(Nmkgtjp)

Nhưng vì tiền lương nhiều như vậy, ta vẫn cố gắng làm xuống dưới.

Đương nhiên, một ngày tám giờ chẳng mấy chốc sẽ đi qua.

Căn bản sẽ không cảm giác bị mệt mỏi.

Keng ~ lại tới lần này là "L".

Ta không chút hoang mang chuyển nhập một cái khác máy tính, cũng nhấn xuống xác định.

(hai)

Rất cực tan việc, không có gì so trở lại ta mái nhà ẩm áp.

Ngâm trong bồn tắm, tẩy bên trên một cái ẩm áp tắm nước nóng thoải mái hơn sự tỉnh.

Nhất thoải mái cũng không gì hơn cái này đi.

Chờ chút, đây là cái gì?

Vì cái gì ta trên bồn tắm dán vào một tờ giấy?

Nhà của ta bình thường có thể cũng chỉ có ta một người?

Nhìn kỹ, trên tờ giấy phác phác thảo thảo viết "Bồn tắm lớn" hai chữ.

Đây là trò đùa dai sao? Ta kéo xuống tờ giấy.

Ta bồn tắm lớn thế mà không thấy?

Thay vào đó lại có thể là một cái giấy cứng cái rương.

Ta an vị tại đây giấy cứng trong rương, nước che mất thân thể của ta.

Có thể giấy cứng rương một chút cũng không có bị nước thấm ướt.

Chờ chút nước này? Ta ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía trên vòi hoa sen.

Phía trên thế mà cũng có một trang giấy, đây là ai tại trò đùa dai?

Ta kéo xuống vòi hoa sen bên trên tờ giấy, trước mắt vòi hoa sen đã biến thành một cây củ nát gây bóng chày.

(ba)

"Ta không chịu nổi, y sinh. Ta có phải là bị bệnh hay không? Ta có thể tại đủ loại đồ vật bên trên trông thấy viết có cái gì tên tờ giấy, chỉ cần ta kéo xuống tờ giấy đồ vật liền lại biến thành khác. Tỉ như trên mặt bàn nếu có một tờ giấy, ta kéo xuống tờ giấy cái bàn liền lại biến thành một khối đá lớn hoặc là khác bên trên cái gì vật kỳ quái."

Y sinh mặt ủ mảy chau nhìn ta liếc mắt: "Ta cũng nghĩ thế người áp lực công việc quá lớn, như vậy đi ta cho người mở một chút thuốc an thần."

Trên đường về nhà ta xem một chút trong tay thuốc.

Phía trên cũng dán vào tờ giấy, ta chậm rãi xé xuống trong tay thuốc đã biến thành ống bơm hơi.

Ta nghĩ ta bệnh nặng hơn.

(bốn)

Đương nhiên bệnh tại nặng cũng phải làm việc a, ngày thứ hai thật sớm ta đi tới công ty của ta.

Một ngày làm việc lại đúng hạn bắt đầu.

Keng ~ trong máy vi tính lại xuyên tới một cái ký hiệu, là "o" .

Ta đổi một cái khác máy tính nhấn xuống "o", điểm xác định.

Chờ chút không thể nào? Lại tới?

Máy vi tính màn hình bên trên thế mà cũng có một tờ giấy.

Dưới tay ta ý thức bắt lấy tờ giấy kia, có phải hay không ta kéo xuống nó công việc của ta liền sẽ biến mất?

Ta không còn dám nghĩ, thu hồi tay phải.

Một phút đồng hồ, hai phút đồng hồ.

Keng ~ trên màn hình nhảy ra bên dưới một chữ cái "V" .

Ta tính, đổi một cái khác máy tính run rẩy nhấn xuống "V" cùng xác định.

(năm)

Ta đây là thế nào? Không ngừng vắn về nhẹ hai mắt.

Con mắt của ta chẳng lẽ hồng sao?

Nhìn lên trần nhà, không phải đâu? Ông trời ơi..!

Chưa bao giờ quan sát tỉ mỉ trên trần nhà cũng dán vào một tờ giấy.

Đây là muốn điên! Ta không tin cái này tã, đem ghế để lên trong học tủ.

Cật lực bò lên trên ngăn tủ, giẫm lên ghế.

Chậm rãi đứng lên đụng chạm đến trần nhà.

Gắt gao bắt lấy tờ giấy.

Bên trên viết "Quang Hoàn công ty cao ốc", đây chính là công ty của ta tên.

Ta run run rẩy rẩy mở ra tờ giấy.

(sáu)

Ta vẫn là ta, công ty của ta đã biến thành một đồng phế tích.

Ta công tác máy tính còn tại nguyên chỗ.

Đem tất cả mọi thứ đều tại nói cho ta biết.

Ta điên rồi? Ta cũng nghĩ thế bọn hán điên rồi.

Keng ~ máy tính nhảy ra bên dưới một chữ cái: "e" .

Ta nhẹ nhàng cười một tiếng, mở ra máy tính màn hình bên trên tờ giấy.

Quả nhiên nhiều năm như vậy, ta lại có thể là tại đối một cái thùng rác.

Bực nào chăm chọc.

(7)

Cái thế giới này thế nào?

Ta ôm đầu chạy trước, tránh đi muôn hình muôn vẻ đám người.

Thoát đi nhìn như sao bận rộn đường đi chạy tới vùng ngoại ô, chạy ra thành thị.

Cái kia ta từng cho rằng là thành thị thành thị, xa xa ta thế mà nhìn thấy tường vây?

Này chưa bao giờ rời đi địa phương bên ngoài, lại có thể là lấp kín cao mười mấy mét tường vây.

Tường vây cao đột phá chân trời, ở trong thành thị nhưng căn bản nhìn không thấy.

Tường vây mệnh mông, tựa hồ bao vây ta sinh sống 30 năm khu vực.

Đây rốt cuộc là cái gì? Tò mò dọc theo tường vây, đi rất ở lâu nhưng có một cái nửa mở cửa.

Trong môn là một cái trụ sở quân sự, khắp nơi đều là hải cốt cùng rỉ sét vũ khí.

Chỗ sâu nhất một cái phòng, trên bàn có một phần lam da bao khóa cổ xưa vẫn bản tài liệu cùng một bản vàng nhật ký.

(8)

Lam da trong bao vẫn bản tài liệu tên là: 《 vũ khí hạt nhân sơ tán văn án 》.

Vàng nhật ký nội dung là như vậy:

Thị trường từ bỏ chúng ta, RB người đối với chúng ta đưa lên đạn hạt nhân. Chính phủ từ bỏ chúng ta phiến khu vực này, dùng to lớn tường cao phong kín đường ra. Người giàu có theo thị trường chỗ nào mua giá trên trời chạy trốn phiếu, hết thấy mờ miệng đều bị một lần nữa hàn nối. Căn bản không có đường ra, mà chúng ta những người nghèo này chỉ có thể ở nổ tung về sau kéo dài hơi tàn sống sót. Nhưng mà Già Mã y sinh không hề từ bỏ chúng ta, sợ rằng chúng ta đã bị phóng xạ bụi trần biến dị dạng. Sinh ra hậu đại cũng một đời so một đời biến dị, dựa vào ăn bùn đất là có thể sinh hoạt. Già Mã y sinh là vĩ đại bác sĩ tâm lý, hán dạy cho chúng ta thôi miên lực lượng. Hán một mực lặp lại nói cho chúng ta biết hậu đại tại vật thể bên trên dán lên mong muốn đồ vật tên, liền có thể trông thấy mong muốn. Một đời một đời truyền thừa chúng ta những cái kia biến dị con cháu đều kế thừa loại này hoàn mỹ ảo giác, bọn hán có khả năng sinh hoạt tại này hoàn mỹ xã hội không tưởng.

(9)

Ta song tay vuốt ve qua mặt mình giấy, ta đã biến thành kỳ quái bộ dáng.

Ta rõ ràng trông thấy ta dị dạng cánh tay, ta lớn tiếng hét lên.

Mười ngày sau, ta về tới công việc của ta.

Đây là khác một công ty, vẫn là một tháng một vạn.

Làm việc tính chất cùng trước đó thế mà không có biến hóa.

Người xem chữ cái lại tới, lần này là: "S" .

Ta gõ vào một cái khác máy tính nhấn xuống xác định.

Đừng làm rộn, ta thuận tiện đề một thoáng dán tại màn hình bên trên tờ giấy.

Bạn đang đọc truyện *Nhe, Ngẩn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: 《 ác ma góc đường 》

(một)

"Nghe qua chuyện xưa này sao? Ác ma liền ở cái này góc đường giao lộ, mọi người thường thường nói thế nào. bọn hần còn nói chỉ cần người bởi vì phần nộ, buồn rầu, bị thương các loại tâm tình tiêu cực xuyên qua toàn bộ góc đường ngồi tại nào đó trên tấm ghế dài, ác ma sẽ xuất hiện. Nếu như người nguyện ý từ bỏ cùng loại cùng nó trao đổi, nó có khả năng thỏa mãn người một cái nguyện vọng." Một người cười đi tới cùng ta nói ra.

"Thật sao?" Ta bán tín bán nghi cười, trước đó bị thương biểu lộ có chỗ thu liễm.

"Ta gọi Kiều Khắc, người nhìn rất khó chịu, có khỏe không?" Kiều Khắc cười, thật giống như ta là hần nhiều năm không gặp bằng hữu.

"Không có việc gì, ta chỉ là ở cái này góc đường ngồi một chút. Lập tức liền rời đi." Ta đề phòng nói ra, phải biết hiện tại trời đều đã tối. Nhìn xem Kiều Khắc quần áo cũ rách hần là một cái tên ăn mày, có lẽ ta hiện tại ngồi ghế dài đúng là hần tối hôm nay giường chiếu.

"Nghĩ nghe chuyện xưa của ta sao? Tại người trước khi rời đi?" Kiều Khắc vẫn là cái kia một bộ nụ cười, nhưng mà người đã ngồi xuống bên cạnh ta.

Ta nhìn hần nụ cười trên mặt, bị dọa sợ nổi da gà. Sợ hần bước kế tiếp liền sẽ uy hiếp được ta. Ta nơm nớp lo sợ nói: "Trước người nói, là cái gì chuyện xưa?"

"Đương nhiên là liên quan tới cùng ác ma giao dịch chuyện xưa! Người nghe ta chậm rãi cùng người nói." Kiều Khắc lúc nói trên khuôn mặt xuất hiện thâm thúy nụ cười.

Hần nói chuyện xưa.

(hai)

(còn nhớ rõ mười năm trước kia, ta uể oải đi tới nơi này cái góc đường, năm đó ta mười tám. Người không có đồng nào, ngồi ở cái địa phương này. Nếu như không có nhớ lầm cũng chính là người bây giờ ngồi địa phương. Ác ma nó liền xuất hiện cao ngạo cùng ta nói: "Người nguyện ý từ bỏ cùng loại từ đó đạt được khác cùng loại sao?"

Đương nhiên ác ma còn nói rất nhiều rất nhiều, đáng tiếc ta đã không nhớ được. Đó cũng không phải bởi vì ta trí nhớ kém, mà là ta đối với người khác chuyện xưa không có hứng thú.

Khi đó ta vừa khát lại đói, trông thấy cao ngạo ác ma cũng hết sức sợ hãi. Hèn yếu nói ra: "Ta muốn xài không hết tiền tài, người muốn ta kia cái gì trao đổi?"

Ác ma cao ngạo nói ra: "Liền dùng nụ cười của người trao đổi đi, cũng đã không thể bởi vì vui vẻ mà cười đổi lấy tiêu xài không chơi tiền tài! Thế nào?"

"Ta đồng ý, cười có làm được cái gì? Cười lại không thể để cho ta ăn no. Ta đồng ý trao đổi!" Ngay lúc đó ta quả quyết nói ra.)

(ba)

"Người bây giờ cười không phải rất vui vẻ sao?" Ta nghi ngờ hỏi Kiều Khắc.

"Không có người cái kia kẻ ra qua, cắt ngang người khác chuyện xưa hết sức không lễ phép sao?" Kiều Khắc vẫn là loại kia nụ cười, thật giống như lời này không phải đang giáo huấn ta. Ngược lại còn mang theo một loại an ủi mùi vị.

"Thật xin lỗi!" Ta vội vàng nói xin lỗi.

(ta cao hứng rời đi góc đường, ta theo ác ma chỗ nào đạt được một cái túi. Bên trong đồ đầy cầm không xong kim tệ, thế nhưng là ta xác thực cười không nổi. Đương nhiên! Trong lòng ta vô cùng hưng phấn cao hứng.

Ta bắt đầu cầm lấy túi tại xa hoa nhất nhà hàng ăn uống thả cửa, ở xa hoa nhất khách sạn. Tiêu xài ta có khả năng tiêu xài hết thấy. Bởi vì ta biết kim tệ căn bản dùng không hết. Đương nhiên bằng hữu của ta cũng càng ngày càng nhiều. Bọn hần mỗi ngày đều đi theo ta, ta nói ta là đào quảng ông chủ, đào

được vàng thỏi có tiền tiêu không hết. Bởi vì một lần mạo hiểm mặt bị thương cho nên không thể cười.

Mọi người cũng đều rất mau gọi ta Kiều lão bản. Ta mỗi ngày tại quán rượu sang trọng bên trong ăn uống cá cược chơi gái. Chỉ cần có người đi theo ta chơi, ta liền sẽ cho bọn hắn tiền. Rất nhiều rất nhiều tiền.

Thời gian trôi qua rất nhanh, mãi cho đến có một ngày. Ta uống quá nhiều rồi đi nhà vệ sinh, ngày nào cùng ta cùng nhau bằng hữu ngâm thuốc lá cùng tiêu thư tại cửa nhà cầu nói chuyện ta toàn bộ đều nghe thấy được. Hắn nói: "Cái nào mặt đơ đồ đàn thật khó đối phó". Tiêu thư thế mà đồng ý cười nói: "Liền đúng vậy a, nàng đang hoàng xụ mặt mỗi một lần lấy lòng hắn đều khiến cho ta cảm thấy buồn nôn."

Từ ngày đó trở đi ta liền bắt đầu lưu ý, ta hiện bên cạnh ta mỗi người bằng hữu đều ở sau lưng mắng ta. Ta thế mà còn mỗi ngày đều cho bọn hắn nhiều tiền như vậy.

Ta nghĩ biện pháp nhếch môi mỉm cười, lại phát hiện căn bản làm không được. Ta tức giận thế không sẽ không bao giờ lại cho bằng hữu của ta bất kỳ kim tệ, bọn hắn cũng dừng hòng tại ta chỗ này lấy thêm đến một phần tiền.

Cứ như vậy bằng hữu của ta càng ngày càng ít, càng ngày càng ít. Mãi đến ta lại một lần nữa khổ não về tới cái này góc đường.

Ác ma vẫn là cao ngạo như vậy nhìn ta, ta cảm giác đây là một loại sỉ nhục. Bất quá ta chỉ có thể tìm nó trả lại cho ta nụ cười, lấy cái gì trao đổi đều có thể.

Ác ma cao ngạo tái diễn thế nào cái thời điểm ta cùng hắn đối thoại: "Ta đồng ý, cười có làm được cái gì? Cười lại không thể để cho ta ăn no. Ta đồng ý trao đổi!"

Đương nhiên ta không đất dung thân, chỉ có thể một mực khẩn cầu.

Ác ma nhìn ta nói: "Ta có khả năng trả lại cho ngươi, thế nhưng điều kiện là trao đổi. Cũng chính là trao đổi, ngươi có khả năng muốn về cười, nhưng xác thực không thể rời bỏ cái này góc đường, gánh chịu ác ma làm việc tiếp tục cùng người khác trao đổi nguyện vọng."

Cao ngạo ác ma đạt được tự do. Không sai, nó tự do. Mà ta cũng được về nụ cười.)

(bốn)

Ta kinh ngạc nhìn Kiều Khắc, nói không nên lời một câu.

"Nói đi hài tử, ngươi muốn cái gì" Kiều Khắc cười nói, cười quái dị.

"Ta? Ta muốn người ta thích cũng thích ta!" Ta lớn tiếng nói.

"Như vậy lần này dùng khóc tới trao đổi, không cho phép khóc, đổi lấy tình yêu? Thế nào?"

"Ta đồng ý, khóc sẽ chỉ làm ta nhu nhược. Kẻ yếu không có tình yêu, sẽ chỉ bị đồng tình" ta vô ý thức thốt ra không chút do dự.

"Hi vọng ngươi sẽ không thất vọng?" Kiều Khắc hưng phấn cười, để cho ta hết sức mất tự nhiên.

Ta theo góc đường đi ra, cầm trong tay đi một đầu son môi từ đó sẽ không bao giờ lại gào khóc.

Ta dùng ta khóc đổi lấy một đầu son môi, cho ta thích nhất người.

(năm)

Này son môi vô cùng có tác dụng.

Chúng ta kết hôn sinh con vượt qua vui sướng sinh hoạt, nhưng mà sự tình giống như cùng ta nghĩ cũng không giống nhau.

Ta liều mạng làm việc, đổi lấy tiền lương lại căn bản là không có cách thỏa mãn người yêu của ta.

Mà lại con của ta đáng đáp không giống ta. . .

Mỗi khi nàng tại bên tai ta khóc nói ta tiền kiếm được căn bản không đủ nuôi gia đình lúc. Ta luôn luôn mặt không biểu tình.

Bởi vì ta căn bản sẽ không khóc.

Nàng cũng hầu như là khóc nói ta là lạnh buốt quái vật.

Mà lại ta còn hiện.

Nàng sẽ đối với nàng nhìn thấy mỗi một cái nam nhân điên cuồng vút mị nhãn, cho ám chỉ.

【 Margaret 】 : "Cái này cho người, có nó. Người là có thể làm kỹ sĩ."

【 Kiều Khắc 】 : "Đây là cái gì?"

【 Margaret 】 : "Đây là "Bạo thực" ."

【 Kiều Khắc 】 : "Cái gì dùng?"

【 Margaret 】 : "Nhường người cường tráng."

【 Kiều Khắc 】 : "Được."

12 tuổi, lúc Margaret cho Kiều Khắc "Bạo thực", từ nay về sau Kiều Khắc biến cấp có thể ăn. Thân thể chậm rãi cường tráng, biến so người đồng lứa đều cường tráng hơn.

【 15 tuổi 】

【 Kiều Khắc 】 : "Margaret, người nhìn ta cảm kích tư thế giống kỵ sĩ sao?"

【 Margaret 】 : "Àn, có thể là tại sao không có khí thế loại này."

【 Kiều Khắc 】 : "Cái gì khí thế?"

【 Margaret 】 : "Kỵ sĩ khí thế."

【 Kiều Khắc 】 : "Vậy làm sao bây giờ?"

【 Margaret 】 : "Cho người cái này!"

【 Kiều Khắc 】 : "Đây là cái gì?"

【 Margaret 】 : "Đây là "Phấn nộ", có thể nhường người có kỵ sĩ khí thế."

【 Kiều Khắc 】 : "Được."

15 tuổi, Kiều Khắc theo Margaret chỗ nào lấy được "Phấn nộ" . Từ đó tính tình biến thật là tệ, mụ mụ coi là Kiều Khắc là tuổi dậy thì. Chỉ có Kiều Khắc tự mình biết là Margaret "Phấn nộ" để cho mình dạng này, hấn thông qua được tuyển bạt trở thành có tiềm lực nhất tân binh.

【 18 tuổi 】

【 Kiều Khắc 】 : "Margaret, làm sao bây giờ? Ta giết người."

Margaret: "Không có việc gì, người giết là địch nhân. Người không giết hấn, hấn liền sẽ giết người."

【 Kiều Khắc 】 : "Nhưng ta giết người, ta biến thành xấu sao?"

【 Margaret 】 : "Có ta ở đây người sẽ không thay đổi xấu, cho người cái này."

【 Kiều Khắc 】 : "Đây là cái gì?"

【 Margaret 】 : "Đây là [Sắc (Dục)] "

【 Kiều Khắc 】 : "Có làm được cái gì?"

【 Margaret 】 : "Nói thật không có tác dụng gì, thế nhưng là hấn có thể cho người vui sướng, quên hôm nay hết thấy."

【 Kiều Khắc 】 : "Được."

18 tuổi, Kiều Khắc theo Margaret chỗ nào lấy được [Sắc (Dục)], hấn rất vui vẻ, bởi vì hấn thành nam nhân chân chính. Ngày đó sau Kiều Khắc bắt đầu chính mình kỵ sĩ hành trình.

【 21 tuổi 】

【 Kiều Khắc 】 : "Ta là trẻ tuổi nhất tướng quân, điện hạ muốn gặp ta!"

【 Margaret 】 : "Đúng vậy a, tên của người đã để kẻ địch nghe tin đã sợ mất mật."

【 Kiều Khắc 】 : "Thế nhưng là ta thật khấn trương a, điện hạ muốn gặp mặt ta à. Đó là vô thượng quang vinh."

【 Margaret 】 : "Cái kia cho người cái này "

Kiều Khắc: "Đây là?"

【 Margaret 】 : "Đây là "Kiều ngao", có thể để người tự tin."

【 Kiều Khắc 】 : "Được."

21 tuổi, Kiều Khắc theo Margaret chỗ nào lấy được "Kiều ngao". Tham kiến điện hạ, điện hạ là cái ông lão. Kiều Khắc cảm giác hẳn không có tư cách ngồi ở nơi đó, vậy mà nói đại thần có công lao. Đối với mình chỉ nói: "Tốt", muốn biết không chính mình, lão đầu tử này sớm cũng đã chết rồi.

【 24 tuổi 】

【 Kiều Khắc 】 : "Margaret, người nói ta giết điện hạ có lỗi sao?"

【 Margaret 】 : "Ta không biết, đó là đường của người chọn."

【 Kiều Khắc 】 : "Ta làm sai sao? Ta biến thành xấu sao?"

【 Margaret 】 : "Người khổ sở sao? Có ta ở đây người sẽ không thay đổi xấu."

【 Kiều Khắc 】 : "Có một chút."

【 Margaret 】 : "Cho người cái này."

【 Kiều Khắc 】 : "Đây là."

【 Margaret 】 : "Được" ghen ghét", nó sẽ cho người biết người sai không có."

【 Kiều Khắc 】 : "Được."

24 tuổi, Margaret cho Kiều Khắc "Ghen ghét", Kiều Khắc cho rằng điện hạ sớm phải chết. Đã đã chịu lão già đáng chết kia 3 năm, hẳn cho mình cái gì? Chỉ có vô dụng cổ vũ.

【 27 tuổi 】

【 Kiều Khắc 】 : "Margaret, ta hiện tại là Hoàng đế."

【 Margaret 】 : "Người không cao hứng sao?"

【 Kiều Khắc 】 : "Ta cảm giác thiếu đi cái gì?"

【 Margaret 】 : "Thiếu đi cái gì?"

【 Kiều Khắc 】 : "Ta không biết."

【 Margaret 】 : "Cho người cái này."

【 Kiều Khắc 】 : "Đây là?"

【 Margaret 】 : "Đây là "Tham lam", nó sẽ nói cho người biết thiếu đi cái gì."

【 Kiều Khắc 】 : "Được."

27 tuổi, Margaret cho Kiều Khắc "Tham lam". Không sai Kiều Khắc biết mình thiếu đi cái gì, hẳn muốn càng nhiều, càng nhiều, càng nhiều.

【 30 tuổi 】

【 Kiều Khắc 】 : "Margaret, ta lão thật nhanh. Người vẫn là như vậy tuổi trẻ."

【 Margaret 】 : "Không có, người bây giờ đúng là huy hoàng nhất tuổi tác đâu!"

【 Kiều Khắc 】 : "Thật sao? Tại sao ta cảm giác không đến?"

【 Margaret 】 : "Cái kia, cho người cái này."

【 Kiều Khắc 】 : "Đây là?"

【 Margaret 】 : "Đây là "Lười biếng", hẳn có thể để người cảm giác tuổi trẻ."

Hai người bắt đầu liều giết, một chiêu một thức có bài bản hẳn hoi.

Ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút những phàm nhân này trong tay đến cùng là những thứ gì.

(hai)

Ta lặn vào đám người, từng cái hỏi thăm bên hông trường côn rốt cuộc là thứ gì.

Về sau ta tìm được một cái thợ rèn, nguyên lai những cái kia trường côn gọi Tây Dương kiếm.

Bình thường đặt ở bên hông, rút ra là có thể sử dụng.

Ta hướng về phía thợ rèn hỏi thăm chỗ nào có thể tìm được tốt nhất Tây Dương kiếm.

Thợ rèn nói cho ta biết hắn ở đây liền có, mà lại là cái trấn này bên trên tốt nhất.

Ta dùng thiên sứ danh nghĩa muốn mười chuôi về tới thiên đường, cầm tới trường kiếm thời điểm ta vuốt ve.

Quả nhiên danh bất hư truyền, nếu là dùng cái này chiến đấu thật so dùng nắm đấm đánh muốn tốt.

Ta mang theo trường kiếm về tới thượng giới, dự định đưa nó kính hiến cho thượng đế.

Ta nghĩ ta nhất định có thể được đến khen ngợi.

(ba)

Thượng đế nhìn xem trường kiếm, trên mặt tản ra nụ cười.

Sau đó cười nhìn ta nói ra: "Những này xác thực là đồ tốt."

Nghe thấy hần khen ngợi, ta cũng rất vui vẻ.

Sau đó thượng đế đem này mười chuôi Tây Dương kiếm đều giao cho bên cạnh tọa thiên sứ,

Khiến cho hần đi phỏng chế một dạng cho các thiên sứ dùng.

Mà ta thì lặng lẽ tìm được tọa thiên sứ, mong muốn cầm lại một lần.

Tọa thiên sứ vừa cười vừa nói: "Ta còn không có cái tiền đâu, đây là khiêng ở sau lưng. Sau lưng người này có sáu cái cánh đâu, giữ lại Tây Dương kiếm có ích lợi gì."

Lúc này ta mới phát hiện dưới mặt ta cánh đem Tây Dương kiếm nguyên bản bày đặt bên hông vị trí, cho che cản.

"Này liền không cần người quan tâm, ta tự có biện pháp." Ta nói ra.

Tọa thiên sứ tranh luận bất quá ta, ta vẫn là lấy được Tây Dương kiếm.

Ta cắt đứt chính mình bên phải bên dưới cánh, vì có thể làm cho Tây Dương kiếm càng thêm dán vào ta eo thân của mình.

Mặc dù rất đau nhưng đó là đáng giá.

Năm sau thượng đế lại phái ta đi dò xét nhân gian.

Ta lại phát hiện một việc.

Nhân loại chế kiếm công nghệ càng ngày càng tốt.

Nguyên bản ta mang lên thiên đường Tây Dương kiếm, lúc này theo hạ giới so ra vẫn là kém rất xa.

(bốn)

Theo một loại gọi thanh đồng tài liệu thẳng cấp thành gang.

Mà gang làm Tây Dương kiếm một thoáng là có thể chặt đứt thanh đồng Tây Dương kiếm.

Đây là ta mới phát giác được ta bên hông đồ vật lạc hậu.

Mà lại lần này Tây Dương kiếm tại hai phía mở lưỡi đao, ngoại trừ đâm còn có thể chém vào.

Gọi kiếm hai lưỡi.

Ta cười khỏ lại muốn mười chuỗi.

Lần này thượng đế cau mày, hẳn tựa hồ không có khen ngợi ta.

Đem kiếm một lần nữa giao cho tọa thiên sứ.

Mà ta lại hướng về phía tọa thiên sứ muốn một lần.

Tọa thiên sứ trông thấy ta lúc lại cười một cái nói: "Không nghĩ tới biện pháp của ngươi liền là cắt đứt cánh a."

Ta lẩm bẩm miệng nói ra: "Này không cần ngươi lo."

Ta không bỏ xuống được ta được đến thanh thứ nhất Tây Dương kiếm, nhưng kiếm hai lưỡi lại càng xinh đẹp hơn.

Bất đắc dĩ ta lần này cắt đứt bên trái dưới cánh.

(năm)

Lại là năm sau, lần này thượng đế không có điều động ta hạ giới.

Nhưng ta vẫn là không nhịn được muốn đi xem bên dưới giới kiếm giường thành cái gì bộ dáng.

Ta len lén đi xuống.

Kiếm không có có biến hóa gì lớn, chỉ là gang có một loại gọi rên đục phương pháp.

Càng kiên cố hơn, mà lại theo đông phương xa xôi truyền đến một loại quay thân trường kiếm.

Loại này kiếm so kiếm hai lưỡi càng rộng lớn, cần vác tại trên lưng.

Uy lực cũng lớn thêm không ít, chỉ là cần càng lớn lực lượng mới có thể vung vẩy.

Ta lại muốn một lần, vì thế ta cắt đứt chính mình bên phải bên trên cánh.

Đem quay thân trọng kiếm thả ở trên lưng, ta cười khỏ.

Không có việc gì, ta còn có ba cái cánh.

Này đầy đủ kiên trì ta bay trở về thiên đường.

Không trải qua để cần phải không cao hứng.

(sáu)

Ta bị cấm túc một năm, trên người của ta công ba thanh ta thích kiếm.

Một năm mắt thấy là phải đến.

Thượng đế tìm được ta.

Hắn hỏi ta: "Ngươi cảm thấy đáng giá không?"

Ta cười nói: "Ta đây không phải còn có ba cái cánh sao?"

Thượng đế nói tiếp: "Như vậy ngươi còn nghĩ đi xuống xem một chút nhân loại giường thành hình dáng ra sao không?"

Ta dùng sức gật đầu.

Thượng đế lại một lần nữa thả ta đến dưới giới, lần này hắn nói cho ta biết.

Đây là một lần cuối cùng, sau khi trở về liền rút cuộc không cho phép ta bên dưới giới.

Các phạm nhân quả nhiên không có khiến ta thất vọng, bọn hắn mang đến một loại gọi đao đồ vật.

Đao so kiếm càng rộng lớn hơn, nhưng chỉ có một mặt mờ phong.

Cống lên đao.

(8)

Mà bon hấn sử dụng đúng là toa thiên sứ chế tạo binh khí, cũng chính là ta mang tới kiếm. .

★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★

Chương 7: 《 tình yêu bánh mì 》

(một)

Cực kỳ lâu trước kia, Thượng Đế đi vào nhân gian.

Nghĩ quan sát thế gian cuộc sống của con người, thuận tiện nhìn một chút có hay không chính mình muốn tìm cái chủng loại kia người, Thượng Đế đi tới trên chợ. Nhìn thấy một tên ăn mày!

Tên ăn mày tựa ở phiên chợ nơi hẻo lánh. Trên người mặc dù không có tàn tật, nhưng trên quần áo đều là miếng vá. Chưa giặt quần áo ra nắm mốc biến mùi vị, bên cạnh người qua đường nhìn một chút hẳn sau đều dồn dập tăng tốc bước chân đi qua, không ai dám nhìn nhiều tên ăn mày liếc mắt. Tên ăn mày trong tay phá mũ bên trong, xóc xếch có mấy cái tiền xu, cái kia hẳn là là hẳn hôm nay kết quả.

Thượng Đế chậm rãi hướng đi tên ăn mày, tên ăn mày đương nhiên cũng đã nhận ra trước mắt Thượng Đế. Nhưng tên ăn mày vẫn là vui ở chính mình nơi hẻo lánh, trong lòng suy nghĩ, hướng về phía ta đi tới không cách nào là hai loại người.

Một loại cho ta tiền, một loại không cho.

Cũng không có quá để ý Thượng Đế, mãi đến Thượng Đế đi tới tên ăn mày trước mặt chậm rãi ngồi xuống. Nói ra: "Người tốt."

Tên ăn mày mới mặt ừ mày chau trả lời một câu: "Tiên sinh ta không tốt, ta đã hai ngày không có ăn cơm đi. Xin thương xót, cho một chút tiền đi."

Thượng Đế chỉ là cười một cái nói: "Ta không phải cái gì tiên sinh, ta không có tiền. Nhưng ta là Thượng Đế."

Tên ăn mày hoài nghi nhìn trước mắt người nói: "Thượng Đế? Tiên sinh, ta có thể không tin người. Nếu như người là Thượng Đế, vậy ta vẫn đại thiên sứ dài đầu!"

Thượng Đế suy nghĩ một chút cười nói: "Như thế người tin tưởng đi, ta có thể cho người tại tình yêu nhào bột mì bao bên trong tuyển chọn một cái! Người chọn cái gì, ta liền lập tức cho người cái gì."

Tên ăn mày vậy mà nghiêm túc nghĩ tới, suy tư rất lâu.

Thượng Đế nghi ngờ hỏi: "Như thế rồi?"

Tên ăn mày xác thực bất mãn nói: "Bánh mì cùng tình yêu không bình đẳng, để cho ta như thế lựa chọn?"

Thượng Đế nhìn xem bất mãn tên ăn mày càng thêm nghi hoặc, nói ra: "Chỗ nào không bình đẳng?"

Tên ăn mày khoa tay nói nói: "Ta đói, nếu như muốn tình yêu, ta đây cùng người yêu của ta đều sẽ bị chết đói! Ta một người ăn xin đều rất khó ăn no rồi, hai người này làm sao có thể tiếp tục sinh sống."

Bánh mì nghe nói là cái thứ tốt, ta cả một đời chưa từng ăn qua, nhưng nếu như ta muốn bánh mì, ta ăn, liền không có a."

Nghe tên ăn mày trả lời, Thượng Đế cười cười: "Vô dụng không công bằng a, người nói đều là khả năng kết quả. Chết hoặc là nhắm nháp, hiện tại cần chỉ là lựa chọn mà thôi a."

Tên ăn mày do dự một chút nói ra: "Ta không cần tình yêu, ta không cho được người yêu của ta bất kỳ vật gì, ta muốn bánh mì!"

Thượng Đế như nguyện cho tên ăn mày một cái bánh mì! Tên ăn mày tại nơi hẻo lánh cao hứng ăn bánh mì,

Bánh mì thật rất tốt ăn,

Hắn cảm giác đến lựa chọn của mình cũng không sai.

Trong lòng suy nghĩ lựa chọn của mình:

Nếu như ta muốn tình yêu,

Liền ăn không được mỹ vị bánh mì.

Thượng Đế nhìn thấy tên ăn mày nội tâm ý nghĩ, dạng này đáp án không phải thượng đế mong muốn!

Mấy năm sau tên ăn mày chết tại một mùa đông. Là chết cồng, tên ăn mày thời điểm chết vẫn là lẽ loi tro trọi một người.

Không có tình yêu, nhưng từng nếm qua bánh mì.

Hắn cũng hướng tới chân thực tình yêu, có thể bánh mì mới là hắn cảm giác được đến mỹ vị.

(hai)

Vẫn là cái kia phiên chợ,

Thượng Đế lại nhìn thấy một cái đang ở đi dạo bình dân,

Bình dân đứng tại một nhà tiệm trái cây trước mặt nhìn xem hàng trên kệ quả táo, bình dân sờ lên túi giống như tìm kiếm lấy trong túi tiền. Lại hiện miệng túi của mình lúc nào phá một cái lỗ, tiền đều không thấy.

Bình dân điên cuồng lại đến qua trên đường, tìm kiếm lấy tiền của mình. Có thể người đến người đi, tìm tới tỷ lệ thật quá ít. Nói không chừng tiền sớm bị người nào cầm đi, có thể bình dân vẫn là liều mạng tìm kiếm.

Thượng Đế hướng đi bình dân,

Bình dân xem thấy trước mắt Thượng Đế. Cũng nhìn ra người này là hướng mình đi tới.

Bình dân nghĩ đến người này hoặc là biết mình tiền ở nơi đó, hoặc là không biết.

Khi thượng đế đi đến bình dân bên người thời điểm

Bình dân mở miệng nói chuyện: "Tiền sinh, ngài trông thấy tiền của ta sao? Miệng của ta túi phá, tiền từ bên trong rơi ra tới, không thấy."

Bình dân rất gấp, Thượng Đế cười một cái nói: "Ta không phải tiền sinh, ta là Thượng Đế. Ta không có trông thấy tiền của ngươi đi ở nơi đó."

Bình dân cũng cười: "Tiền sinh, ngươi nói ngươi là Thượng Đế. Không nên nói đùa, ngươi là Thượng Đế vậy sao ngươi lại không biết tiền của ta đi ở nơi đó đâu!"

Thượng Đế bất đắc dĩ nói: "Cái thế giới này ta cũng có thật nhiều ta không biết sự tình, nếu như ngươi không tin ta là Thượng Đế. Ta có thể cho ngươi tại tình yêu nhào bột mì bao bên trong tuyển chọn một cái! Ngươi chọn cái gì, ta liền lập tức cho ngươi cái gì."

Bình dân vui vẻ nghĩ đến lựa chọn của mình. Đồng thời tùy tiện nói: "Ta mặc dù không có nếm qua bánh mì, cũng nghe nói bánh mì ăn thật ngon. Có thể nếu như ta muốn bánh mì, ăn liền không có. Thế nhưng nếu như ta có tình yêu, có thể cùng người yêu làm việc với nhau kiếm tiền, dùng kiếm được tiền mua bánh mì! Mặc dù vất vả có thể hai cái đều có thể đạt được a."

Mặc dù có ý nghĩ, có thể bình dân vẫn là không có lựa chọn.

Mãi đến Thượng Đế hỏi ngược lại: "Như thế, ngươi ý nghĩ rất tốt a. Vì cái gì không đi chọn chọn."

Bình dân mới chậm rãi nói: "Ta sợ chính mình không kiên trì được lựa chọn của mình, ta sợ người yêu của ta không thể cùng ta cùng một chỗ cố gắng kiếm tiền."

Thượng Đế cười một cái nói: "Đó là lựa chọn của ngươi, ta không thể giúp ngươi lựa chọn. Nhưng ta có thể bảo chứng cho ngươi lựa chọn của ngươi."

Bình dân suy nghĩ thật lâu nói ra "Ta muốn tình yêu."

Thượng Đế cười, cười rất vui vẻ, cho hắn một cái tài giỏi người yêu!

Bình dân nắm yêu tay của người, cao hứng đi!

Quên đi chính mình mất đi tiền.

Thượng Đế vì bình dân mà cao hứng, cũng rất hài lòng đáp án này. Nhưng đây cũng không phải là Thượng Đế mong muốn!

Bình dân trở lại nhà của mình, người yêu vì bình dân bù tốt quần áo chỗ thùng túi. Bình dân cùng người yêu đều vô cùng cố gắng làm việc,

Bình dân cùng người yêu của mình sống đến 60 tuổi, lần lượt chết đi, hai người táng ở cùng nhau.

Bọn hắn lẫn nhau yêu nhau,

Cũng thông qua được cố gắng ăn vào bánh mì.

Chỉ bất quá, bánh mì này so thượng đế cho hắn lựa chọn cái nào bánh mì, trễ rỗng rã 20 năm. Còn chia làm hai nửa, một người một nửa.

Nhưng bình dân vẫn cảm thấy bánh mì là mỹ vị như vậy.

(ba)

Vẫn là cái kia phiên chợ, Thượng Đế nhìn thấy trong cửa hàng người giàu có.

Người giàu có lấy tiền trong tay cao hứng cười.

Thượng Đế hướng về phía người giàu có đi đến.

Người giàu có nhìn thấy Thượng Đế, hần nhìn ra hướng mình đi tới người này không giống bình thường.

Giàu người nói: "Tiền sinh có gì có thể vì ngươi cống hiến sức lực."

Thượng Đế cười một cái nói: "Ta không phải tiền sinh, ta là Thượng Đế "

Người giàu có cười một cái nói: "Ta biết, khách hàng liền là Thượng Đế."

Thượng Đế nói ra: "Ta là chân chính Thượng Đế , có thể nhường ngươi tại tình yêu nhào bột mì bao bên trong tuyển chọn một cái! Ngươi chọn cái gì, ta liền lập tức cho ngươi cái gì."

Người giàu có tiếp lấy cười nói: "Tiền sinh đùa giỡn có thể mở lớn, ta là có tiền mua bánh mì, cần bản không cần."

Thượng Đế cười cười: "Cái kia tình yêu đâu?"

Người giàu có cười càng thêm lớn tiếng nói: "Mà tình yêu, không. Người yêu nhất định sẽ vì tiền của ta, hại chết ta, tình yêu không đáng tin. Tiền sinh nếu như ngươi thật là Thượng Đế, ta đem nói cho ngươi, ta hai cái cũng không cần" .

Thượng Đế hài lòng nhẹ gật đầu.

Lúc này.

Một kẻ lưu manh vọt vào, lưu manh nghe được Thượng Đế cùng người giàu có đối thoại!

Lưu manh kích động nói: "Thượng Đế hần không tin ngươi, nếu hần hai cũng không cần, ngươi đem hần đều cho ta! Ta, ta hai cái đều muốn."

Người giàu có cười, Thượng Đế xác thực rất tức giận.

Đem người giàu có này mặt. Đem lưu manh biến thành một đầu trâu đực, cũng đối trâu đực nói ra: "Tham lam là không có kết quả tốt."

Lưu manh bị đã biến thành trâu đực, bởi vì tham lam biến điên cuồng.

Nghĩ nhanh lấy được hai thứ hần. Vậy mà làm hại chính mình đã mất đi cho nên hết thấy.

Không có tình yêu, cũng không có bánh mì.

Người giàu có nhìn thấy Thượng Đế năng lực, đồng thời tin tưởng Thượng Đế.

Thượng Đế rất hài lòng người giàu có trả lời, người giàu có không tin tình yêu, cũng không cần bánh mì.

Thượng Đế đối người giàu có nói: "Ta rất hài lòng ngươi, ngươi nguyện ý làm ta người hầu sao? Ngươi tình yêu nhào bột mì bao cũng không cần, ta nhường ngươi làm ta người hầu. Đi theo ta một ngàn năm, một ngàn năm về sau, ngươi liền cũng tìm được vĩnh sinh. Là có thể ở nhân gian vĩnh viễn sinh hoạt. Đây không phải ngươi muốn sao?"

Người giàu có suy nghĩ một chút, đáp ứng Thượng Đế. . .

Thành Thượng Đế người hầu.

(bốn)

[1100 năm sau]

Thượng Đế toại nguyện thả người giàu có về tới nhà, đồng thời người giàu có đạt được vĩnh sinh.

Có thể người giàu có rất không cao hứng, mặc dù hần vĩnh sinh bất tử!

Có thể bởi vì thời đại cải biến, người giàu có không có ở thời đại này kiếm tiền biện pháp cùng năng lực, chính mình trước kia tiền cũng sớm liền không

Súng máy bình bắn xong chính mình cuối cùng một ống băng đạn hướng về phương xa chạy trốn.

o 3

Một cái yên lặng hang núi, súng máy bình cải tiến chính mình tuyển đường. Dem chính mình liên nhập bản bút ký.

Giờ khắc này súng máy bình choáng váng, internet bên trên đồ vật mở ra hần một cánh cửa khác.

Súng máy bình dỡ xuống bản bút ký card mạng cùng một chút linh kiện hàn đến sau gáy của chính mình, vứt xuống bản bút ký ổ cứng.

Súng máy bình dựa vào trước đó nhớ kỹ bản bút ký bên trong địa đồ về tới nhân loại đại bản doanh.

Công trình sư biết được đây là một cái theo chiến trường trở về súng máy bình đem hần gia nhập biên đội.

Cái này đặc thù súng máy bình ban ngày ra sức chiến đấu ban đêm dựa vào chính mình tư tàng bình ắc-quy cho mình CPU đại não kết nối card mạng lên mạng.

o 4

Súng máy bình download một cái phần mềm chat, hần tò mò dao động mở một cái khung chít chát. Cửa sổ đối diện là một cái 16 tuổi Địa Cầu tiểu nữ hài.

Vừa vặn cái tình cầu này ban đêm liền là Địa Cầu ban ngày.

"Thật kỳ quái a đại thúc, ngươi vị trí là không biết a. Mà lại không có Id." Nữ hài bảo.

"Ta ở hành tinh khác bóng a "

"Đừng nói giỡn đại thúc, ngươi có phải hay không một cái rất lợi hại Hacker a."

"Ta là súng máy bình."

"Đại thúc ngươi tốt thú vị a. Đều 27 tuổi người."

"Đó là của ta sản xuất ngày "

"Đừng làm rộn được không!"

"Này đều là thật "

...

o 5

Cứ như vậy súng máy bình ban ngày vì khoáng thạch tài nguyên cùng trùng tộc đại chiến, ban đêm liền bồi Địa Cầu tiểu nữ hài nói chuyện phiếm.

"Uy. Đại thúc, ngươi có phải hay không thích ta?"

"Cái gì là ưa thích?"

"Đừng làm rộn đại thúc, không thích ta làm sao lại cùng ta trò chuyện làm sao lâu. Nói đi đại thúc, ngươi nhất định là ưa thích người ta."

"Ta không biết "

"Áy, đại thúc ngươi không thể bộ dạng này a. Lấn lừa người ta tình cảm. Người ta nếu không để ý đến ngươi."

Tiểu nữ hài logout.

o 6

Ngày thứ hai, đại bản doanh bị trùng tộc hiện. Đầy trời bầy trùng bay lượn ở căn cứ vùng trời.

Công trình sư nói ra: "Chúng ta xong, ta còn trẻ a. Người máy toàn bộ đi ra tiền tuyến chiến đấu."

Đặc biệt súng máy bình hiểu rõ cái gì, liên tiếp internet.

Đêm khuya nữ hài hiện tin tức đang nhấp nháy.

"Ta sắp phải chết."

"Đại thúc? Người đùa giỡn hay sao? Có phải hay không không thích cho nên muốn kiếm cớ rời đi ta?"

"Không phải, trùng tộc hiện căn cứ của chúng ta. Chúng ta khả năng đều phải chết ở chỗ này."

"Hở? Thế nào?" Tiểu nữ hài đưa giọng nói.

Súng máy binh không có giọng nói hệ thống, chỉ có bản bút ký bên trên microphone. Nhưng lần này hắn nhấn xuống xác định.

Đủ loại súng máy hoả pháo oanh tạc tiếng kèm theo trùng tộc sóng âm tru lên.

07

"Thật là lợi hại a đại thúc? Người nhất định là Hacker đi. Những âm thanh này? Người tại sao không nói chuyện "

"Ta không có loa, không thể nói chuyện. . ."

"Đại thúc đừng đùa được không "

"Chờ một chút, ta sắp không được, ta không có đạn được."

...

To lớn lợi trao đâm vào súng máy bình thân thể xé mở tứ chi của nó. Pin dịch chảy ra.

"Không được, ta khu đông trang bị bị trùng tộc làm hỏng. Điện lực cũng không đủ một phần trăm. Ta hiểu được, ta thích ngươi, nhưng ta phải chết "

Đây là súng máy bình câu nói sau cùng, tiểu nữ hài nhìn xem đối diện ảnh chân dung tối xuống dưới.

Một ngày, một tuần, một tháng. Ảnh chân dung tại cũng không có sáng lên qua. Tiểu nữ hài trưởng thành, có thể từ đầu đến cuối không có xóa bỏ cái này Id tên là súng máy binh đại thúc.

Tiểu nữ hài hiểu rõ lại không rõ, cái này súng máy binh đến cùng là ai? Cái mục đích gì?

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhe, Ngán, Tán Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: 《 không có loa 》 trung

08

Tiểu nữ hài 14 tuổi ghi danh Stamford đại học, thất bại.

Mười lăm tuổi ghi danh Stamford đại học, thành công.

Bi báo cáo tin tức thành thiên tài trẻ em.

Đương nhiên học đúng là khoa máy tính, nhưng mà ở đây theo như lời máy tính.

Là cỗ xưa kiểu cũ máy tính, sớm đã không người sử dụng.

Tin tức truyền khắp toàn bộ đại học thời điểm, tất cả mọi người cảm thấy tiếc hận.

Một lần phỏng vấn tiết mục bên trong, tiểu nữ hài tham gia.

Đem mọi người hỏi tiểu nữ hài vì cái gì không đi học tập coi là cơ, mà là cổ xưa máy tính lúc.

Tiểu nữ hài chỉ là cười không có trả lời.

o 9

Hai năm sau, sáng thế kỷ thứ sáu mươi ba giới Hacker giải thi đấu.

Đề mục thi là như cũ, công kích Bộ quốc phòng ngũ giác đài.

Một tên Id vì súng máy binh Hacker dùng so hạng hai cao hơn 1.3 bội số theo công kích lượng vững vàng đoạt được thứ nhất.

Mà lại số liệu này cũng rỗng rã phá vỡ mười năm trước ghi chép.

Phải biết hiện nay tốt nhất tính toán, tính năng toàn bộ triển khai cũng đều chưa hẳn có bậc này độ.

Đem các vị Hacker cùng với máy tính kẻ yêu thích trà dư tửu hậu thảo luận cái này Id gọi súng máy binh Hacker lúc.

Tranh tài hạng hai báo cáo hạng nhất.

Báo cáo lý do là số liệu dị thường.

Đối phương khẳng định là một đoàn đội nhiều cái máy tính tại dự thi.

Mà lại không chỉ một người.

Đem ban giám khảo đoàn đi qua con số Ip tìm tới súng máy binh vị trí lúc.

Xác định chỉ liên tiếp một cái thiết bị, mà lại địa điểm lại có thể là Stamford đại học.

10

Tin tức rất nhanh truyền khắp toàn bộ sân trường, các lão sư cũng cực lực tìm kiếm vị này Id gọi súng máy binh Hacker.

Nhưng rất nhanh mọi người liền hiện con số này Id có thể là hư giả Id, bởi vì Stamford trong đại học tốt nhất tính toán biểu hiện tại tranh tài đoạn thời gian kia căn bản không có mở qua cơ.

Tính toán các giáo sư một lần lại một lần phục hồi như cũ số liệu, lấy được kết quả đều là do ngày đó không có số liệu chưa bao giờ khởi động máy.

Vấn đề này được xưng là sân trường chuyện lạ nói chuyện say sưa.

Mãi đến năm thứ hai 64 giới Hacker giải thi đấu.

Id vì súng máy binh Hacker lần nữa đoạt được thứ nhất, mà lại so với trước năm còn nhanh 0.5 cái giờ.

11

Tại con số xem ra, cái này căn bản là không thể nào.

Trừ phi vị này Id vì súng máy binh Hacker đã dùng so cùng thời đại tính toán còn tốt hơn thiết bị.

Đương nhiên lần này phe tổ chức để ý, sớm đã thời gian thực ghi chép xuống chính xác vị trí.

Lại có thể là Stamford đại học nhà bảo tàng.

Thành tích lần nữa hữu hiệu, nhưng mà tranh tài số liệu tiết lộ.

Khi mọi người tạo thành tiểu đội tràn đầy phấn khởi nghĩ tìm tòi hư thực thời điểm, lại phát hiện trong viện bảo tàng căn bản không có đồ vật.

Dạng đơn giản máy tính nhưng không có dạng này lượng tính toán, mà trong viện bảo tàng nhưng không có một đài tính toán.

Một vị Hacker kẻ yêu thích đem ánh mắt đặt ở máy tính trên người, bị vô tình rất khinh bỉ.

Loại này so tính toán chậm đầu chỉ gấp trăm lần đồ vật làm sao có thể có ích.

Nhưng ở Stamford trong viện bảo tàng kiểu cũ máy tính biểu hiện ra trong vùng, lại phát hiện đời cũ máy tính thế mà bị thành đồng chổng chổng vào.

Mọi người mở ra những máy tính.

Kinh ngạc hiện những máy tính nếu đã buộc chặt phương thức hợp thành một thể, dùng phức tạp mã hóa tính toán.

Đem số không cùng một tạo thành đồ tượng thể, tại nội bộ internet bên trong mô phỏng một đài tính toán.

Này hoàn toàn lật đổ thể giới đối máy tính cùng với internet nhận biết.

Có thể cái đồ chơi này là ai chế tác, lại không người biết.

Mà ghi danh cổ máy tính chương trình học học sinh cũng chỉ có ba tên.

Nhất châm chọc liền là máy tính chương trình học cũng đã không phải là chuyên nghiệp loại, mà là văn học nghệ thuật loại.

Lão sư dạy xong chốt mở cơ về sau, mặt khác đều là tự học chương trình học.

Bởi vì những vật này đều đã là đồ cổ cùng tác phẩm nghệ thuật.

Tiểu nữ hài cười xem lấy trong tay tư liệu.

Đây là một phần Bộ quốc phòng ngũ giác đài văn kiện cơ mật.

Cầm tới cái này văn bản tài liệu đã là hơn một năm trước sự tình.

Mà văn bản tài liệu nội dung đúng là một khóa không người hỏi thăm, đã khai thác hoàn tất từng nguồn năng lượng đánh giá vì cấp A tinh cầu.

Mà viên tinh cầu này cùng tiểu nữ hài trong tay một cái màu đen khung chat bên trong thuộc tính Ip địa chỉ gần như giống như đúc.

"Ngài xác định trở thành nhà mới dân sao?" Lễ nghi tiểu thư kinh ngạc hỏi.

"Đúng thể." Tiểu nữ hài cười trả lời.

"Mặc dù ở đâu là mới nhất hiện có khả năng cung cấp sinh tồn tinh cầu, nhưng dùng hiện nay phi thuyền độ. Đi nơi nào có thể ít nhất phải thời gian hai mươi năm, ngài có khả năng thử đem chính mình trúng bắn xuyên qua ở nơi đó phối hình sinh ra mới hài tử. Không nhất định phải chính mình đi qua lãng phí ròng rã hai mươi năm a." Lễ nghi tiểu thư nói ra.

"Là ta đưa cho ngươi không đủ tiền sao?" Tiểu nữ hài nghi vấn hỏi.

"Không không không, đầy đủ. Chỉ là như vậy lãng phí sinh mệnh, ta hi vọng mang cho ngươi tới tối ưu hóa nhất phương án. . ." Lễ nghi tiểu thư lời còn chưa nói hết.

Tiểu nữ hài đoạt lấy bảng biểu ký xuống tên.

Vũ trụ di dân là gần nhất vừa hưng khởi một cái hạng mục, liền là đem chính mình trúng hoặc là tình trùng đi qua đông lạnh phi thuyền bắn bên trên một cái khác có thể ở lại tinh cầu, ở nơi đó đi qua tổ hợp thai nghén thành mới nhân loại.

Mà tiểu nữ hài lựa chọn bắn chính mình.

Vì hạng mục này đến, tiểu nữ hài ròng rã đợi lâu một năm, bởi vì cái này kế hoạch liền là tiểu nữ hài dùng nặc danh phương thức đưa ra cũng thành lập.

Tiểu nữ hài ngồi lên bắn khoang thuyền bị ném bắn lên vũ trụ.

Đương nhiên mục đích là một cái S đánh giá vùng đất mới bóng, cách cách địa cầu hai mươi năm khoảng cách.

Giấc ngủ trong khoang thuyền tiểu nữ hài mang theo mỉm cười sớm thức tỉnh, cảm trong tay chính là tờ nào nguồn năng lượng tinh cầu tọa độ.

Đi nơi nào cần mười năm, vừa đi vừa về vừa vận hai mươi năm.

Một tháng sau, nhà này tính tế công ty du lịch mới phát hiện trong trương mục tiền toàn bộ đều là hư giả tiền tệ không cách nào giao dịch.

Liền liền tiểu nữ hài kia tên chữ đều là giả.

Mà tám kia bảng biểu phía trên, sơ ý lẽ nghi tiểu thư mới phát hiện tên bên trên viết là xiêu xiêu vẹo vẹo súng máy bình.

Công ty mong muốn cắt đứt mũi tên lửa chương trình, tiến hành cưỡng chế trở về địa điểm xuất phát.

Lại phát hiện một tháng này, nhân viên kỹ thuật nhìn thấy mũi tên lửa chương trình cùng quỹ tích đều là bị Hacker công kích sau sớm đã thu tốt video cùng mô phỏng chương trình.

Mà chân chính mũi tên lửa sớm đã mất đi không chế, nghiêm trọng lệch hàng.

Mang theo đầy đủ nhiên liệu bay hướng một địa phương khác.

Công ty không biết tiểu nữ hài là như thế nào theo giấc ngủ trong khoang thuyền tinh tảo, càng không có người biết rõ vì cái gì nàng sẽ đem một đầu đi hướng mới nhất thuộc địa tinh cầu mũi tên lửa chuyển hướng một cái không biết tinh cầu.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: 《 không có loa 》 sau thiên

15

Mười năm sau, mũi tên lửa dựa theo mong muốn rơi xuống nguồn năng lượng tinh cầu phía trên. Bút thú các Ww W. BứcqUwU. Cc

Mũi tên lửa trong khoang thuyền bắt đầu tiết trời ẩm lại, tiểu nữ hài theo đông lạnh núp bên trong bò lên đi ra.

Ngã ảm ảm ở trên mặt đất, run run tứ chi.

Toàn thân tê liệt vô lực, trọn vẹn hai mươi phút tiểu nữ hài mới chậm rãi đứng lên.

Dùng không cân đối tứ chi hơi lửa tiến bên ngoài khoang thuyền đi đến.

Đồng hồ đo biểu hiện ngoại tạng có dưỡng khí, lý do an toàn tiểu nữ hài mang tới loại bỏ khí cụ.

Mặc vào tương đối nhẹ nhàng du hành vũ trụ phục, đứng tại bên ngoài khoang thuyền nhẹ nhàng nhấn xuống cái nút.

16

Cánh cửa chậm rãi bắn ra.

Đập vào mi mắt là màu đỏ nham thạch xếp thành hoang mạc.

Tiểu nữ hài thử đi ra cửa khoang.

Nhìn thoáng qua bốn phía ghi chép lại chính mình vị trí.

Nguyên bản một mét sáu thân thể, mười năm sau đã tăng tới 1m75.

Tiểu nữ hài vô cùng không thích ứng.

Cùng nhau đi tới tiểu nữ hài đều không hiện vấn đề gì.

Ở đây tựa như một mảnh gập ghềnh đóm lửa nhỏ.

Nhưng bước kế tiếp tiểu nữ hài bị trượt chân.

Xoay người nhìn lại là một khối chôn ở đất vàng phía dưới sắt vụn lộ ra một góc.

17

Bỏ ra nửa ngày thời gian, tiểu nữ hài mới phí sức đem bốn khối máy móc đào lên.

Nhìn kỹ lại có thể là rỉ sét mục nát súng máy binh.

Tiểu nữ hài còn hiện một chút kỳ quái thân thể, những cái kia hẳn là trùng tộc tứ chi.

Kiểm tra một thoáng, linh kiện có bộ phận vẫn là tốt.

Tiểu nữ hài bắt đầu dùng còn lại linh kiện lắp ráp và thành một cái hoàn chỉnh súng máy binh.

Hai ngày thời gian.

Đôi bụng liền trở lại phi thuyền cảm đồ ăn, đã no đầy đủ ngủ một giấc liền tiếp tục sửa chữa.

Ngày thứ hai chạng vạng tối.

Súng máy binh bị một lần nữa kích hoạt.

Súng máy binh chậm rãi đứng lên, nhưng tiểu nữ hài trong tay dụng cụ biểu hiện ra súng máy binh lượng điện quá thấp.

18

Tiểu nữ hài đem chính mình sắp xếp gọn súng máy binh dẫn tới mũi tên lửa bên cạnh, lúc này lượng điện gần như là không.

Dựa vào mũi tên lửa bình ắc-quy vì đó nạp điện, lần nữa hướng về càng xa phương hướng tiến lên.

Trên đường tiểu nữ hài gặp được một đầu lạc đàn côn trùng.

Mười mấy mét có hơn côn trùng liền bay chạy về phía tiểu nữ hài.

Súng máy binh tại tiểu nữ hài không chế bên dưới vô tình bắn phá côn trùng thân thể.

Mãi đến tiểu nữ hài tỉnh táo lại.

Băng đạn hơn phân nửa, tiểu nữ hài mới nhận thức đến mình không thể lãng phí như vậy.

19

Đây là một cái bị phá hủy nhân loại căn cứ, tiểu nữ hài thăm dò nửa ngày mới phát hiện.

Thiết bị coi như hoàn thiện, tiểu nữ hài khôi phục điện lực.

Nhưng mà chủ màn hình đã nghiêm trọng lệch màu, ấn khóa cũng mất linh hơn phân nửa.

Tại trong kho hàng tiểu nữ hài nhìn thấy hai mươi đài chưa xuất xưởng thiết trí súng máy binh.

Tiểu nữ hài chính mình biên soạn dấu hiệu, vì đó biên đội.

Đi qua căn cứ cho súng máy binh nạp điện.

Mang theo súng máy binh đi đem chính mình lúc đến mũi tên lửa thu về, để vào cái trụ sở này.

Trong căn cứ thể mà còn có sinh thái khoang thuyền, khoai tây thể mà rậm rạp sinh trưởng.

Đây có lẽ là cái tốt đẹp bắt đầu.

20

Mang theo hai mươi cái súng máy binh cần quét chung quanh đây hết thấy.

Những này súng máy binh có bộ kiện đều rỉ sét oxy hoá, hơi ảnh hưởng hành động.

Nếu là có súng máy binh bởi vì linh kiện hư hao không cách nào hành động, tiểu nữ hài cũng đều vì chúng nó tiến hành đơn giản sửa chữa.

Đương nhiên hô hấp dùng loại bỏ khí cụ càng ngày càng ít, tiểu nữ hài chỉ có thể buông tha thiết bị lọc hít thở cái tinh cầu này dưỡng khí.

Thứ nhất dưỡng khí tiến vào, một hồi ho kịch liệt.

Sau đó tiểu nữ hài cũng cảm thấy không có gì, thậm chí cời bỏ chính mình du hành vũ trụ phục.

Mặc dù du hành vũ trụ phục nhẹ nhàng, nhưng cũng coi là gánh vác.

Cứ như vậy, mỗi khi đi qua một cái có trùng tộc cùng súng máy chiến đấu qua địa phương.

Tiểu nữ hài liền sẽ nghiêm túc loại bỏ mỗi một cái súng máy binh, nằng hy vọng có thể tìm tới năm đó cái nào đặc thù súng máy binh.

2 1

Tiểu nữ hài vận khí cũng không phải mỗi một lần đều rất tốt.

Gặp cơn trùng vây công.

Lít nha lít nhít chừng trăm con cơn trùng theo lên dốc chạy xuống dưới.

Tiểu nữ hài bình tĩnh bình tĩnh một bên rút lui vừa đánh.

Dựa vào chính mình hoàn mỹ tổ đội lập trình.

Hai mươi cái súng máy binh giống như thần trợ.

Nhưng khuyết điểm cũng theo đó xuất hiện.

Một chút súng máy binh bắt đầu không cân đối.

Một khi súng máy binh bị một con cơn trùng bắt lấy, mười mấy con cơn trùng liền sẽ nhào tới đem vây công tiêu diệt.

Tiểu nữ hài ngấm nhìn bốn phía, nhìn thấy một cái sơn động nhỏ.

Tiểu nữ hài lúc này không còn biện pháp, mang theo còn lại mười mấy con súng máy binh né đi vào.

22

Một cái cửa hang.

Hai cái một đôi hướng phía cửa hang mãnh liệt bắn.

Càng ngày càng nhiều cơn trùng thi thể chồng chất tại cổng.

Nhưng tiểu nữ hài cũng hiểu rõ phía bên mình đạn dược còn thừa không bao nhiêu.

Tiểu nữ hài nương đến góc tường, tự hỏi khả năng này là cuộc sống cuối cùng mười mấy phút.

Bởi vì cời xuống du hành vũ trụ phục, tiểu nữ hài rõ ràng cảm giác được cái gì đồ vật tại dưới móng.

Có đau một chút, tiểu nữ hài xoay người.

Lại có thể là một mảnh nhựa plastic.

Đốt lên đèn pin, tiểu nữ hài nhìn thấy một cái bị hủy đi rồi loạn bản bút ký.

Không có mạng kẹt, không có microphone.

Này hẳn là liền là nó lên mạng biện pháp?

Còn thừa lại linh kiện là một cái loa, ổ cứng cùng bộ nhớ.

Tiểu nữ hài đi qua trên lòng bàn tay điện thoại đọc đến ổ cứng.

23

Kính sợ, ổ cứng bên trong tư liệu lại có thể là làm sao trọng yếu đồ vật.

A Nhĩ Pháp đột lại có thể phá hủy côn trùng đại não.

Tiểu nữ hài nắm chặt trong tay loa tự nhủ: "Hi vọng người không có xấu."

Tiểu nữ hài động thủ bóc ra một cái súng máy binh. Lấy tay đầu duy nhất loa đem cải tạo thành di động loa phóng thanh.

Tiểu nữ hài khởi động chương trình, lập trình một đoạn ngắn ngủi A Nhĩ Pháp đột.

Âm nhạc vang lên.

Tiểu nữ hài rút lui mở cửa động súng máy binh.

Côn trùng điên cuồng tràn vào.

Tiểu nữ hài nhắm mắt lại.

24

Đem tiểu nữ hài khi mở mắt ra, mông lớn côn trùng tiếp cận tiểu nữ hài trước người chừng hai mét liền dồn dập ngã xuống.

Tiểu nữ hài mừng rỡ như điên. Mang theo cuối cùng sáu cái súng máy binh dời lít nha lít nhít côn trùng thì thể trở lại căn cứ.

Tiểu nữ hài hủy đi trong căn cứ hết thấy có thể nhìn thấy loa.

Đem an chứa vào sáu vị súng máy binh thân thể.

Đồng thời một lần nữa lập trình A Nhĩ Pháp đột.

Càng vang, càng xa. Gần như không có dừng lại.

Tiểu nữ hài mang theo sáu cái súng máy binh bắt đầu tìm kiếm nó.

Hiệu quả rất rõ ràng, côn trùng tại hai mươi mét trong vòng nghe thấy thanh âm liền sẽ chết đi.

Trong tay ồ cứng còn có cái này cái căn cứ kỹ càng vị trí cùng địa đồ.

Tiểu nữ hài dựa vào một cái căn cứ đến một cái căn cứ cho người máy nạp điện.

25

Một tìm liền là một năm.

Rốt cục tại một cái phế tích chi xem ra một cái kỳ quái súng máy binh.

Súng máy binh đầu về sau cất giấu một tấm lưới kẹt.

Tiểu nữ hài mừng rỡ như điên hủy đi trước mắt súng máy binh.

Lấy ra một thể thành hình CPU cười trong bụng nở hoa.

Tiểu nữ hài mang theo CPU về tới nguyên lai cái thứ nhất đặt mũi tên lửa căn cứ.

Tiểu nữ hài xóa sạch mũi tên lửa nguyên bản bổ sung chương trình, lưu lại một cái ngắn ngủi bắn liền tắt máy chỉ lệnh.

Sau đó đem tính cách của mình viết vào mũi tên lửa, liền cùng tại trong máy vi tính mô phỏng tính toán một dạng.

Tiểu nữ hài tại mũi tên lửa trong kế hoạch mô phỏng một cái chính mình.

Sau đó đem súng máy binh một thể thành hình CPU cùng mũi tên lửa kết nối.

Nhìn xem mũi tên lửa lần nữa bắn vùng trời.

Tiểu nữ hài dựa vào ở căn cứ bên trong ho khan một tiếng, huyết dịch chỗ thùng mà ra.

Không khí nơi này mang theo vi lượng độc tố, tiểu nữ hài tựa hồ đã sớm biết.

Chưa từng có thiết bị lọc năng lại tìm hơn một năm, sớm đã bệnh nguy kịch.

26

Nhưng mỗi tên lửa bên trong chương trình bên trong, liền giống với chính mình xây dựng một tòa thành thị giống như phải vận chuyển lấy.

Bên trong nhiên liệu đầy đủ bên trong chương trình vận hành thật lâu, thật lâu.

Nơi này là một cái trần nhỏ, không khí trong lành phong cảnh tú lệ.

"Ta nhớ được ngươi." Súng máy binh vừa cười vừa nói.

Này thời cơ thương binh hình dạng sớm đã đã biến thành một cái đại thúc bộ dáng.

"Cái nào, ta yêu người. . ." Súng máy binh cười càng thêm sáng lạn.

"Ta cũng thế. . ." Tiểu nữ hài đồng dạng vừa cười vừa nói.

"Đúng rồi, đại thúc. Ta như thế yêu người còn không nhớ rõ tên của người đâu?" Tiểu nữ hỏi.

"Tên, ta không có có danh tự a?" Súng máy binh tự hỏi.

"Ta gọi Eva, đại thúc liền gọi Adam tốt. . ." Tiểu nữ hài vui vẻ cười.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: 《 hạ tế 》 trước thiên

Hà Môn, một cái máu nóng bản rộ thành thi.

Có thể chùa Cổ Lãng bên trên lại là như thế yên tĩnh.

"Honey, người đã nói sẽ theo ta. Như vậy chúng ta đi xem biển đi." Tiểu Nguyệt lời kéo Lập Hạ tay nói ra.

Lập Ha rút tay ra không nhìn được đập vào Tiểu Nguyệt bả vai nói ra: "Chúng ta buổi sáng không là vừa vặn đi qua sao?"

Tiểu Nguyệt lẩm bẩm miệng nói ra: "Lại đi một lần được không? Lại một lần nữa á."

Lập Ha bất đắc dĩ lắc đầu nói ra: "Tốt, nhưng mà quá nóng. Người đầu tiên chờ chút đã, ta đi bà ngoại cửa hàng nhỏ mua hai bình quýt nước có ga."

Tiểu Nguyệt nhẹ gật đầu, mỉm cười lộ ra sáu viên răng trắng.

Lập Hạ cảm Tiểu Nguyệt không có cách, mỗi lần đều là như thế này.

Xem biển, chúng ta liền ở tại bờ biển.

Có thể Lập Hạ cũng không biết vì cái gì Tiểu Nguyệt như vậy thích xem biển.

Bà ngoại cửa hàng nhỏ liền mở tại chùa Cổ Lăng sườn dốc bên trên, dọc theo về xấu vách tường đi thẳng là có thể trông thấy.

Mà lúc này Tiểu Nguyệt thì nhìn xem phương xa chậm rãi đi, nàng miễn cưỡng có khả năng trông thấy một tia bãi cát.

Tiểu Nguyệt nhìn ra ngạc nhiên, số đo không đúng bãi cát giày tại Tiểu Nguyệt trên chân không biết rơi mất bao nhiêu lần.

Cái kia bãi cát giày đối Tiểu Nguyệt ba mươi lăm số đo tới nói lớn vô cùng. Hết sức hiển nhiên này bãi cát giày không phải Tiểu Nguyệt, giày chủ nhân chân chính hẳn là Lập Hạ.

Tiểu Nguyệt còn nhớ rõ lần thứ nhất trông thấy Lập Hạ thời điểm.

Lập Hạ cùng Tiểu Nguyệt đều là Hạ Môn chùa Cổ Lăng nghệ thuật học viện âm nhạc, chỉ là không cùng ban.

Tiểu Nguyệt học chính là chùa Cổ Lăng bên trên nổi danh nhất đàn tranh.

Có thể không làm việc đàn hoàng Lập Hạ xác thực đặc biệt ưa thích trong tay mình đàn ghi-ta.

Còn nhớ rõ lúc kia, Lập Hạ không dám nhận chúng diễn xuất. Vì rèn luyện lá gan, đành phải đi đám người tương đối nhiều trên bờ cát gây đàn ghita luyện tập.

Cờ lớn bãi cát giày đứng ở trên bờ cát, đàn ghi-ta chậm rãi khảy luận điệu.

Tiểu Nguyệt từ đằng xa đi tới, nguyên nhân vì vị trí của mình bị này cái mao đầu tiểu tử chiếm.

Tiểu Nguyệt khí dữ đánh, dự định đi lên phân xử thử.

Khi đó Tiểu Nguyệt ăn mặc toái hoa nhỏ váy dài, chen lẫn chân người da trắng chữ kéo.

Lập Hạ xem thần hồn điên đảo.

Tiểu Nguyệt trông thấy Lập Hạ đắm đuối ánh mắt liền gương mặt ửng đỏ, trước kia trong đầu ngôn từ toàn bộ quên hết đi. Liền "Đồng học người tốt." Đầu nói nom nớp lo sợ, bề bộn hoảng bên trong bắt lưu thần đập gãy mình người chữ kéo đai lưng.

Lập Hạ thân sĩ đèn bù khuyết điểm, đem chính mình bãi cát giày đưa cho Tiểu Nguyệt. Sau đó ngồi tại Tiểu Nguyệt bên cạnh đánh lấy đàn ghi-ta.

Từ chỗ nào một khắc bắt đầu, Tiểu Nguyệt hiện bên người Lập Hạ. Cũng là theo một khắc này bắt đầu, dưới chân lớn hơn một vòng bãi cát giày liền giày bắt ly thân.

(hai)

Lập Hạ chạy ở thoa khắp về xấu trong ngõ nhỏ, chạy hướng về phía sườn dốc cửa hàng nhỏ.

Lập Hạ kỳ thật vô cùng chán ghét biển cả.

Phụ thân của Lập Hạ đã từng là chùa Cổ Lăng so sánh nổi danh người bắt tôm.

Phải biết tại chùa Cổ Lăng bên trên, an tĩnh trong ngõ nhỏ ở không phải làm âm nhạc liền là làm hải sản.

Mà lập hạ ba ba tại năm năm trước một lần ra biển sau liền chưa có trở về. Nghe nói là vì cứu một người, làm trễ nải hồi trở lại cảng thời gian tại bão tố lúc đến đồ thuyền.

Từng Lập Hạ tại bến tàu trên bờ cát khổ khổ chờ đợi ba ngày.

Mãi đến mẫu thân kéo lấy Lập Hạ về tới nhà, đem Lập Hạ nhốt ở trên lầu gác xép.

Lập Hạ còn ngây ngốc gõ gác xép cánh cửa nói muốn đi chờ phụ thân trở về.

Lập Hạ mẫu thân một câu khiến cho Lập Hạ bình tĩnh.

Nhớ đến lúc ấy Lập Hạ mẫu thân khóc nói ra: "Lập, người bây giờ là trong nhà ta cùng bà ngoại duy nhất có khả năng dựa vào nam nhân nha."

Về sau Lập Hạ liền bắt đầu biến sợ hãi biển cả, chán ghét lại đi bãi cát.

Mà lần kia gảy đàn ghita lúc gặp phải Tiểu Nguyệt, Lập Hạ cảm thấy là số mệnh an bài.

Có thể Tiểu Nguyệt vừa lúc tương phản, thích vô cùng bãi cát.

Lập Hạ đến cửa hàng nhỏ, bà ngoại ngồi tại cửa tiệm chiếu cố lui tới khách nhân,

"Bà ngoại." Lập Hạ cao hứng hô hào.

"Há, lập a. Sao người lại tới đây?" Bà ngoại cao hứng vỗ vỗ tay.

Bà ngoại tay ma sát Lập Hạ gảy đàn ghita lúc mài đi ra vết chai, Lập Hạ mặc dù không có cảm giác gì. Nhưng trong lòng ảm áp.

"Người làm sao so bà ngoại trên tay của ta vết chai còn dày hơn nha."

"Bà ngoại người lại tới, còn như vậy nói ta liền không tới nha."

"Thật tốt, tìm bà ngoại ta chuyện gì nha."

"Bà ngoại, hai bình quýt nước có ga." Lập Hạ nói ra.

"Tốt người chờ."

Lập Hạ cáo biệt bà ngoại cầm lấy hai bình quýt nước có ga, hướng về phía Tiểu Nguyệt phương hướng chạy đi.

Tiểu Nguyệt ngây ngốc các loại, Lập Hạ rốt cục trở về.

Trong tay còn cầm lấy bà ngoại quýt nước có ga, mùa hè nóng bức không có so uống bà ngoại nước có ga thoải mái hơn sự tình.

Tiểu Nguyệt kéo Lập Hạ, hướng về phía bến tàu bãi cát đi đến.

Lập Hạ từng mấy lần hỏi Tiểu Nguyệt vì cái gì mỗi ngày đều muốn đến nơi đây, lẳng lặng ngồi xuống liền là mấy giờ.

Mà lại càng chờ thời gian càng dài, càng đi số lần càng tấp nập.

Tiểu Nguyệt mỗi lần đều sẽ nhìn xem phương xa, ý vị thâm trường nói: "Honey, người nguyện ý theo ta chờ sao?"

Lập Hạ cũng là vừa nghe đến Tiểu Nguyệt thanh âm, liền sẽ nhẫn gật đầu không ngừng đáp ứng.

Hai người ngồi tại trên bờ cát, Tiểu Nguyệt dựa vào Lập Hạ bả vai nhìn phía trước biển cả say mê.

Lập Hạ xác thực yên lặng nghĩ đến chính mình đàn ghi-ta sáu cái dây cung.

Mặt trời chiếu sáng thân thể của bọn hắn, gió biển tăng thêm một bình quýt nước có ga. Mùa hè nóng bức cảm giác hoàn toàn bị bọn hắn không hề để tâm

Ngồi xuống liền lại là một cái buổi chiều.

(ba)

Vài ngày sau.

Lập Hạ vịn Tiểu Nguyệt nóng nảy nói ra: "Người nhất định là bị cảm nắng, chúng ta về nhà đi."

Tiểu Nguyệt nhìn xem Lập Hạ con mắt nói ra: "Honey, có khả năng theo ta đi xem biển sao?"

Tiểu Nguyệt thanh âm là như thế ôn nhu, Lập Hạ run rẩy nắm lấy Tiểu Nguyệt nói ra: "Chúng ta về nhà. Thân thể của người không thể lại đi xem biển."

Tiểu Nguyệt giả dụ lấy nói ra: "Honey, người đáp ứng rồi. Người nguyện ý một mực theo ta."

Lập Hạ cắn răng, ôm lấy Tiểu Nguyệt chạy trở về Tiểu Nguyệt nhà.

"Không muốn, không muốn." Tiểu Nguyệt giả dụ lấy hô.

Này là lần đầu tiên, Lập Hạ không nghe Tiểu Nguyệt.

Tiểu Nguyệt bị hạ lập ôm trở về nhà, Lập Hạ đem Tiểu Nguyệt đặt lên giường.

Tiểu Nguyệt vô lực giãy dụa lấy nói ra: "Người không thích ta sao?"

Lập Hạ im lặng nhìn xem Tiểu Nguyệt nói ra: "Không có."

"Không có cái gì? Không có vì cái gì không bởi ta đi xem biển?" Tức giận Tiểu Nguyệt đem Lập Hạ đẩy ra gian phòng của mình.

Tiểu Nguyệt nhà, Tiểu Nguyệt một cái nhân sinh sống ở chùa Cổ Lăng bên trên. Phụ mẫu tại nàng 11 tuổi thời điểm, ra chùa Cổ Lăng đi rồi xa Hạ Môn địa phương dốc sức làm. Nghe nói hết sức thành công, nhưng chính là bề bộn không có một chút thời gian trở lại thăm một chút.

Tiểu Nguyệt trong phòng gào khóc, Lập Hạ ở ngoài cửa nhìn thấy Tiểu Nguyệt đàn tranh.

Tiểu Nguyệt đàn tranh 16 sợi dây, mà chính mình đàn ghi-ta mới sáu cái.

Lập Hạ sẽ không đàn tranh, nhưng hẳn nhớ kỹ Tiểu Nguyệt tay nắm tay dạy hẳn duy nhất một khúc con.

Đứt quãng cá thuyền hát muộn từ nhỏ tháng đàn tranh bên trong truyền đến đi ra.

Tiểu Nguyệt đình chỉ tiếng khóc, theo trong phòng của mình đi ra.

Tiểu Nguyệt nhìn xem Lập Hạ, chậm rãi nói ra: "Honey, người nguyện ý theo ta chờ sao?"

Lập Hạ lúc này không biết như thế nào cho phải, nhìn xem Tiểu Nguyệt.

Hắn không biết Tiểu Nguyệt tại sao phải một lần lại một lần đi bãi cát xem biển, thật giống như mê muội giống như.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhe, Ngán, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: 《 hạ tế 》 sau thiên

Lập Hạ không nghĩ nhiều nữa nói ra: "Không cần đi xem biển, thân thể của người không chịu đựng nổi a. "

Tiểu Nguyệt tựa hồ không có nghe thấy Lập Hạ lời nói tiếp tục nói: "Nguyện ý không?"

"Trước đi với ta bệnh viện, người ngã bệnh. Khỏi bệnh rồi chúng ta lại đi xem biển được không?" Lập Hạ nói ra.

"Không cần, ta không đi." Tiểu Nguyệt bất mãn nói.

Lập Hạ ôm lấy Tiểu Nguyệt, đem Tiểu Nguyệt ôm đến trên giường. Ôm thật chặt lấy nói ra: "Người cần chính là nghỉ ngơi, mà không phải chạy đi trên bờ cát phơi nắng."

Tiểu Nguyệt kêu không cần, có thể Lập Hạ không có đình chỉ. Vẫn là ôm thật chặt lấy Tiểu Nguyệt, mãi cho đến Tiểu Nguyệt kêu khóc đã tới chưa khí lực hư nhược ngủ thiếp đi.

Đem Tiểu Nguyệt lúc tỉnh, Lập Hạ cũng bị run tỉnh.

Lập Hạ mệt mỏi nói ra: "Người đã tỉnh?"

Tiểu Nguyệt tức giận gọi Lập Hạ lần, Lập Hạ xem này Tiểu Nguyệt khôi phục một chút tinh thần.

Cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ rồi đi Tiểu Nguyệt nhà, thời điểm ra đi một mực tái diễn Tiểu Nguyệt phải đi bệnh viện.

Mà Tiểu Nguyệt tại Lập Hạ rời đi về sau a đập chính mình đàn tranh.

(bốn)

Hạ Môn chùa Cổ Lăng nghệ thuật học viện âm nhạc bên trong

"Biết không? Tiểu Nguyệt đã hai ngày không có đi học" Tiểu Nguyệt ngồi cùng bàn Nãi Tích nói ra

"Đúng thế, hai ngày không có trông thấy nàng. Ngươi không nói ta cũng không biết." Lớp trưởng hồi đáp.

"Giống như sát vách cái nào Lập Hạ, là nhỏ thàng bạn trai. Muốn hay không hỏi một chút đi?" Nãi Tích nói ra.

"Không tốt a?" Lớp trưởng lo lắng nói.

"Yên nào, đi thôi đi thôi." Nãi Tích lôi kéo lớp trưởng hướng về phía sát vách giảng đường đi đến.

"Lập Hạ có mỹ nữ tìm ngươi, vẫn là hai cái nha." Đồng đảng tây thanh cười nói.

Lập Hạ để tay xuống bên trong đàn ghi-ta, đi ra giảng đường.

"Có chuyện gì sao?" Lập Hạ hỏi, hẳn biết hai vị này là nhỏ thàng đồng học.

Nãi Tích đoạt tại lớp trưởng trước đó hỏi: "Tiểu Nguyệt hai ngày không có tới đi học, ngươi biết không?"

Lập Hạ lắc đầu nói ra: "Không biết."

"Ngươi là bạn trai nàng, ngươi không biết?" Lớp trưởng hoài nghi mà hỏi.

"Ta nói không biết." Lập Hạ đi trở về giảng đường.

Nãi Tích cùng lớp trưởng không có biện pháp, thảo luận tan học đi xem một chút Tiểu Nguyệt.

Lập Hạ nhìn xem chính mình đàn ghi-ta, hẳn dùng đàn ghi-ta bắn lên cá thuyền hát muện.

Lớp đồng học sợ ngây người, mặc dù rất nhiều chi tiết không đúng. Có thể cái kia đích thật là cá thuyền hát muện.

Đình linh linh ~

Tiếng chuông vào học vang lên, Lập Hạ chạy đến giảng đường.

Hạ Môn chùa Cổ Lăng nghệ thuật học viện âm nhạc tường vây không cao, có thể độ khó cũng không phải bình thường thấp.

Lập Hạ từng nghe cấp cao học trưởng nói qua tốt nhất đào một cái địa điểm là phía tây có cây tường vây.

Lập Hạ hướng về phía trên cây bò đi, đi qua chổng đờ cứ thế mà lật lại.

Trên người, trên cánh tay bị nhánh cây cùng vách tường ép ra từng đạo ấn ký.

Lập Hạ điên cuồng chạy hướng về phía Tiểu Nguyệt nhà.

Mồ hôi ướt đầm đồng phục.

Tiểu Nguyệt nhà cửa đang đóng.

Lập Hạ theo cửa sổ bò lên đi vào, nghĩ đến dù sao liền trường học tường vây đều lật ra còn tại hồ cái này.

Có thể Tiểu Nguyệt trong nhà không ai.

Lập Hạ lập tức chạy đi bến tàu bãi cát, một đường hô hào: "Tiểu Nguyệt" .

Quả nhiên tại bãi cát một góc nhìn thấy Tiểu Nguyệt.

Tiểu Nguyệt nhỏ giọng nói: "Ngươi đã đến?"

Lập Hạ nhìn xem hư nhược Tiểu Nguyệt nói ra: "Vì cái gì không lên học?"

Lúc này Tiểu Nguyệt trên thân chỉ có một kiện áo ngủ cùng Lập Hạ bãi cát giày.

Trong miệng tái diễn nói ra: "Honey, ngươi nguyện ý theo ta chờ sao?"

Lập Hạ lần nữa ôm lấy Tiểu Nguyệt, lần này Tiểu Nguyệt không có phản kháng.

Bởi vì không có khí lực phản kháng, Tiểu Nguyệt cả người đều vô cùng suy yếu.

Lập Hạ mang theo Tiểu Nguyệt về tới Tiểu Nguyệt nhà, lấy ra trị liệu bị cảm nắng thuốc.

"Ngươi đem thuốc uống, ta làm ăn chút gì. Lại đi chuyển bệnh viện, trở về theo ngươi đi xem biển." Lập Hạ nói ra.

Tiểu Nguyệt nhìn một chút Lập Hạ vừa cười vừa nói: "Được."

Thanh âm kia ôn nhu có thể chấn vỡ lòng người.

Hai 10 phút, com trứng chiên cùng trứng hoa thang.

Nhìn xem Tiểu Nguyệt chậm rãi ăn xong.

(năm)

Tiểu Nguyệt ăn com trứng chiên nói ra: "Honey, muốn nghe chuyện xưa sao?"

Lập Hạ nói ra: "Lúc ăn com không cần nói, đã ăn xong ngươi từ từ nói."

Tiểu Nguyệt cao hứng cười, lộ ra sáu viên răng trắng.

Ăn xong Tiểu Nguyệt chậm rãi nói một cái chuyện xưa.

"Năm năm trước, ta 11 tuổi. Ba ba mẹ mẹ của ta nói muốn đi ra ngoài đốc sức làm, ta khờ ngốc cho là bọn họ không cần ta nữa. Ta ngay tại trên bờ cát chờ lấy, ta hi vọng bọn họ có thể trở về."

Lập Hạ ngắt lời nói: "Đây chính là ngươi năm năm này mỗi ngày xem biển lý do?"

"Không, đây không phải. Có một ngày gió thật lớn, ta xuất hiện ảo giác. Ta coi là ba ba tại trên bờ cát, ta khờ ngốc chạy tới. Kết quả ta bị nước biển cuốn vào, ta cho là ta liền sẽ chết như thế nào."

Lập Hạ ngắt người, những lời này có thể chưa từng nghe Tiểu Nguyệt nói lên.

"Coi ta sắp không được thời điểm, ta nghe thấy được một loại thanh âm, hần nói với ta chịu đựng. Ta nhìn thấy cái nào đại thúc, hần cố gắng cứu ta đi lên. Hần nói không cần phải sợ. Ngày đó gió thật to, ta được cứu lên thuyền. Nhưng không có mấy lần thuyền liền lật ra, đại thúc nói không có chuyện gì ôm ta bơi rất lâu. Ta nghe thấy đại thúc câu nói sau cùng là ngươi phải thật tốt sống sót, ta sẽ trở lại. Nhưng ta khi tỉnh lại ta lại tại trong bệnh viện."

"Ngươi nói là ngươi mỗi ngày đi là vì chờ cái nào đại thúc?" Lập Hạ nói ra.

"Đúng vậy, ta gần nhất lão có thể mộng thấy đại thúc đáng vẽ. Cùng đại thúc câu nào hần sẽ trở lại, để cho chúng ta hần." Tiểu Nguyệt nói ra.

"Khi nào thì bắt đầu?" Lập Hạ lập tức hỏi.

"Sau khi biết ngươi, trước đó ta đi vô cùng ít. Một tháng một lần đáng vẽ, khẳng định là bởi vì ta đi quá ít. Đại thúc mới sẽ tới tìm ta, Lập Hạ liền cùng chúng ta đại thúc về là tốt không tốt?" Tiểu Nguyệt nói ra.

"Đại thúc đã chết, chờ không trở lại." Lập Hạ nói ra.

"Có thể nàng một mực tại ta trong mộng nha? Hần nói hần sẽ trở lại." Tiểu Nguyệt nóng nảy nói ra.

"Chờ một chút, đại thúc tại ngươi trong mộng? Ngươi còn nhớ rõ đại thúc tướng mạo sao?" Lập Hạ hỏi.

"Tỉnh liền không nhớ rõ, có thể ta nhớ được trong mộng xem rất rõ ràng." Tiểu Nguyệt nói ra.

Lập Hạ nghe đến đó, tự hỏi cái gì.

"Đại thúc nói hần sẽ trở lại, nói không chừng đại thúc không có chết đây. Thân yêu, ngươi nguyện ý theo ta chờ sao?" Tiểu Nguyệt nói ra.

Năm năm trước? Lập Hạ cười khổ nói: "Cái nào đại thúc, đã trở về."

Tiểu Nguyệt nghi hoặc nhìn Lập Hạ.

Lập Hạ chậm rãi nói ra: "Thế nào đại thúc chính là ta ba ba, mà ta thay hần trở về nha. Ta nghĩ bởi vì ngươi ban ngày nhìn thấy ta, ta cùng cha ta cha rất

Cha mẹ ta cũng không là rất có tiền, ta càng ngượng ngùng mở miệng hướng về phía bọn hắn đòi tiền.

Ta hết thảy chỉ có bốn ngàn tích súc, là này bốn năm đại học bớt ăn bớt mặc tiết kiệm.

Bởi vì tại sát vách thành phố, có bốn mươi cây số chênh lệch.

Cho nên không có khả năng tan tằm tại hai địa phương vừa đi vừa về, tiền xe đều không phải là ta cảm tưởng.

Ta chỉ có thể lựa chọn phòng cho thuê.

Bắt đầu đồng sự nói cùng ta ở chung, nhưng ta quen thuộc hơn một cái nhân sinh sống.

(2)

Trời không phụ người có lòng, ta tại trên báo chí nhìn thấy đầu này cực kỳ giá rẻ phòng ở.

Địa chỉ cùng công ty của ta chỉ cách xa một con đường, ngấm lại gần như vậy tựa hồ còn có thể trở một điểm đi làm.

Chủ thuê nhà là cái bốn năm mươi bác gái, một cái giọng nói quê hương.

Nhìn xem tựa như địa chủ đáng vẻ, cầm trong tay quạt tròn kêu gọi ta lên lầu hai.

Đây là một tòa lâu năm thiếu tu sửa Lạn Vĩ lâu, vách tường đã xuất hiện vết rạn.

Bà chủ nhà nhiệt tình chào hỏi nói: "Chàng trai, đừng nhìn phòng ở phả, bên trong thiết bị đầy đủ hết vô cùng. Điều hoà không khí máy nước nóng, còn có một đài nhỏ TV."

Bà chủ nhà nói xong đâm vào chìa khoá mở ra gian phòng, quả nhiên không có nói sai.

(3)

Bên ngoài nhìn qua theo Lạn Vĩ lâu giống như, bên trong lại tựa như bìa cứng qua một dạng tình cảnh.

Một phòng ngủ một phòng khách, thế mà còn mang phòng vệ sinh cùng phòng bếp.

Còn mang theo một tia phòng tân hôn mùi vị, tường giấy cũng bị đổi thành ám áp màu hồng phấn.

Trong phòng bếp nồi bát bầu bồng đều đủ, liên đồ gia vị trong hộp đều bài phóng đồ gia vị.

Ta rốt cục nhìn không được nói ra: "A di, phòng này là cho người con gái vẫn là con trai chuẩn bị a? Bọn họ có phải hay không lại bên ngoài làm việc lúc này mới thuê sợ trống không lãng phí?"

Bà chủ nhà đầu tiên là ngần người, ngượng ngập vừa cười vừa nói: "Đúng vậy, đúng vậy, con trai nơi khác làm việc. Uả thích đi, một tháng 450 không đắt lắm đi."

Ta vội vàng gật đầu.

Cùng giá hàng so ra, phòng này là tại quá có lời.

(4)

Giao tiền đặt cọc mang theo bao lớn bao nhỏ cũng coi như giỏ xách vào ở.

Nhưng tất cả những thứ này lại để cho ta bắt đầu cảm thấy kỳ quái.

Tại chính lý tù quần áo lúc ở bên trong thế mà còn có nữ sĩ nội y.

Cầm lấy xem xét, này lớn nhỏ khẳng định không phải bà chủ nhà số đo.

Điều này chẳng lẽ thật là chủ thuê nhà con trai bạn gái?

Vào lúc ban đêm, vô tâm giấc ngủ.

Thế mà mơ hồ nghe thấy được căn phòng cách vách truyền đến nam nữ thanh âm rên rĩ.

Ba ba ba?

Bắt đầu rất nhẹ, về sau tiếng càng ngày càng lớn.

Ông trời của ta, này không phải là sát vách hàng xóm hiện trường biểu diễn đi.

Ta gom góp cái đầu dán lên tường giấy.

Tiếng rên rĩ càng xem càng lớn, ta nghe mặt đỏ tới mang tai.

Này này chuyện này. . . Thật là đã kiểm được.

(5)

Sáng sớm hôm sau, ta bắt đầu ra gian phòng.

Hiện tại là 9:30, ta nghĩ ta đến muộn ba mươi phút có lẽ không chi.

Đều do đêm qua. . .

Nam thật sự là lợi hại, hơn hai giờ mới dừng lại.

Ta nếu là có một nửa lợi hại như vậy đều có thể vụng trộm cười.

Ách? Trước mắt một đội tình lữ theo gian phòng cách vách bên trong đi ra.

Trông thấy ta lúc cười cười.

Ta vô ý thức nói ra: "Các người tốt, ta là vừa dọn tới các người hàng xóm."

Tình lữ nhìn thoáng qua ta cửa phòng bài, nam gật đầu một cái nói ra: "Chúng ta cũng là hôm qua mới chuyển đến."

Nữ thì là đỏ mặt che miệng nói ra: "Người nhìn không có tinh thần gì, ngủ không ngon sao?"

"Đúng vậy a." Ta bất đắc dĩ cười. Thật là khéo a, đều là vừa dọn tới.

Nhìn xem hai cái đi xa bóng lưng, ta nghĩ bọn hần hần là hiểu rõ đêm qua quấy rầy đến ta.

(6)

Vào lúc ban đêm, ta vốn cho rằng có thể ngủ ngon giấc.

Có thể thanh âm lại lại lần nữa vang lên.

Trời ạ, ta dùng chặn mền bụng kín đầu.

Rên rĩ cùng thở gấp liên tục như hiện trường trực tiếp.

Ta nắm lấy vách tường.

Trong lòng hận, mảnh gỗ vách tường cách âm hiệu quả thật là quá kém.

Vẫn là bị này màu hồng tường giấy lừa dối nữa nha.

Dọn tới ngày thứ hai, ta lại mất ngủ.

Đội tình lữ này tình lực thật là mười phần a, lại là hai giờ.

Nếu là mỗi ngày như thế, ta về sau nên làm cái gì a?

(7)

Tỷ tỷ a, ngài lúc nào có thể tới đại đi ạ?

Một tuần lễ, gần như không gián đoạn bên trên truyền đến tiếng vang.

Kiên trì, bền bỉ. ** thay nhau nổi lên.

Ta đã quên ta là lần thứ mấy khi làm việc trước bàn máy vì tính ngủ thiếp đi.

Ta thật là buồn ngủ quá.

Rất cục bời vì một lần ghé vào trên bàn phím đi ngủ.

Nước bọt thấm ướt bàn phím.

Bị ông chủ hiện tỉnh lại thời điểm, liền bàn phím đều báo hồng.

Ông chủ tức giận nói bàn phím là nhãn hiệu gì gọi hkhB bàn phím.

Mấy ngàn, vốn là vì để cho công tác người đánh chữ thoải mái hơn.

Cũng không phải dùng mở đem cái gối ngủ, ta bị khai trừ.

Không có để cho ta bồi thường tiền, nhưng tiền lương là không có rơi xuống.

(8)

Về tới nhà, đầy trong đầu đều là đôi tình lữ kia.

Trên dưới lầu đều là đi học hài tử.

Mà mặt khác sát vách thì là ông lão.

Chỉ có đôi tình lữ này, cũng chỉ có thể là đôi tình lữ này làm.

Ta cả gan gõ cửa phòng cách vách cánh cửa.

Một thoáng, hai lần.

Không có người mở cửa ra cho ta.

Ta dựa vào mắt mèo xem bên trong tình huống.

Đen kịt một mảnh cái gì cũng không nhìn thấy.

Ta bất đắc dĩ rời đi.

Nghĩ đến ban đêm ăn bữa ngon, ngày thứ hai lại tìm cái làm việc đi.

Ta đi phụ cận một gian cao cấp nhà hàng Tây.

(9)

Này, không là đôi tình lữ kia sao?

Ta lập tức đi tới.

"Các người còn nhớ ta không?" Ta nói ra.

Nam khò vừa cười vừa nói: "Hàng xóm a, làm sao mang bạn gái tới dùng cơm sao? Bạn gái của người đâu?"

Ta nghe xong sững sờ, nói ra: "Ta cái vừa tốt nghiệp học sinh thể nào có bạn gái gì?"

Nam một mặt chất vấn nói ra: "Không có bạn gái, ban đêm một mình người mỗi ngày xem phim a? Như thế vang không để cho chúng ta đi ngủ a?"

Ta một mặt mộng bức, nói ra: "Cái nào, ban đêm nhao nhao không phải là các người sao? Làm sao thành ta rồi?"

Nữ đỏ mặt nói ra: "Thanh âm rõ ràng là người thể nào cái gian phòng truyền tới, làm sao có thể là chúng ta. Mà lại nhà chúng ta kín mạnh, . . . Cũng không có lâu như vậy a.

Ba người một mặt xấu hổ, ta nhớ lại buổi tối thanh âm.

Rõ ràng như thế, nếu như không phải cách vách tường? Cách chặn mền?

Ta còn có thể nghe rõ ràng như thế? Còn có trong tủ treo quần áo nữ sĩ nội y. . .

Ta kinh ra một thân mồ hôi.

Ta nghe đến đó cũng không có nhàn rồi.

Lấy ra xảy ra chuyện đường đi.

Bác gái mơ mơ màng màng nói đường đi.

Ta dựa theo bà chủ nhà cho đường đi tra một chút.

Thật đúng là tra được chuyện này.

Lúc đó giám sát rõ ràng ghi chép hình ảnh.

Một cỗ xe con dừng ngã một bên xe gắn máy.

Dừng lại mười mấy giây sau đó một cái chân ga ép tới.

Cùng bà chủ nhà nói một chút không kém.

Ta lấy điện thoại di động cho bà chủ nhà nhìn.

Bác gái chỉ điện thoại di động nói ra: "Chính là cái này, đài truyền hình ngày nào đều gieo."

"Sau đó thì sao?" Ta hỏi.

Về sau nữ vẫn tại trong phòng khóc.

Hình phạt xe con lái xe là cái ma bài bạc, thiếu đặt mộng nợ.

Cũng không có cách nào bồi thường tiền.

Nữ khóc không biết bao lâu, căn phòng cách vách tìm ta nói nhiều lần nhiều lần cận.

Làm hại sát vách đều đòi không thể ở nữa.

Ta cũng không có cách, một tháng đến ta đi thu tô.

Mới phát hiện nữ treo ngược chết tại trong phòng, liền trên giường cái nào xà nhà.

"Chờ một chút người chết phòng ở người cũng cho ta mượn?" Ta kinh ngạc nói.

"Không phải liền là chết người à, bác gái ta mấy thập niên cái gì chưa thấy qua. Đầu làm lợi cho thuê người, thích ở hay không." Bà chủ nhà nói ra.

"Trả lại tiền đi, ta không được." Ta nói ra.

"Ta chỗ này đi vào tiền liền không có từng đi ra ngoài. Tiền đặt cọc không lùi, tiền thuê không trả." Bà chủ nhà nói ra.

"Mới ở một tuần lễ nhiều một chút, người vậy cũng là giấu điểm trước đây. Tại sao có thể như thế?" Ta tức giận nói.

"Người còn nhớ rõ trước đó chúng ta ký hợp đồng sao? Phía trên rõ ràng nói rõ ràng không lùi không trả. So bên ngoài tiện nghi nhiều như vậy, trong lòng người cũng phải có số lượng a." Bà chủ nhà nói ra.

"Có thể người bây giờ ở đây nháo quỷ a!" Ta bất đắc dĩ nói.

"Quỷ? Quỷ hại người sao? Ta liền câu nào. Yêu ở ở, không được đi." Bà chủ nhà xoay người không tiếp tục để ý nhìn lên TV.

Ta về tới gian phòng.

Nguyên bản tìm được công việc ổn định không có.

Giao tiền thuê nhà tiền đặt cọc cũng không thể lui.

Ta bất đắc dĩ nằm ở trên giường ngủ thiếp đi.

Nửa đêm, ta đánh thức.

Thở gấp pha tạp vào thở hổn hển thanh âm lại lần nữa truyền đến.

Ổn định lại tâm thần, ta mới phát hiện bên trong còn kèm theo hai người nhẹ giọng lời tâm tình.

Ta có thể qua rõ ràng cảm giác được bọn hắc liên ngủ ở ta nơi này trên giường lớn.

Liên ở bên cạnh ta.

Nhớ lại ban ngày trong đầu tai nạn xe cộ video.

Ta thế mà tự hỏi, nếu như không có vấn đề này.

Bọn hắc liên là nhiều vui vẻ một đôi.

16

Ta lại tìm một phần Graphic Design làm việc.

Ta bắt đầu quen thuộc ban đêm triền miên của bọn họ.

Ta có thể cảm nhận được bọn hắc liên vui vẻ cùng vui sướng.

Tháng thứ hai ta lại một lần giao tiền thuê.

Bác gái nhìn ta cười một cái nói: "Biết bác gái ở đây tiện nghi đi."

Ta bất đắc dĩ cười theo cười, ta cũng không phải nhìn trúng ở đây tiện nghi.

Mà là trong phòng bọn hắc liên ấm áp.

Căn phòng này bên trong một mực tại tái diễn bọn hắc liên trước khi chết mỹ hảo ấm áp hồi ức.

17

Vài ngày sau trong đêm, rên rỉ biến mất.

Ta lăm bầm lâu bầu nói ra: "Cám ơn các người làm bạn."

Xem ra lâu lổn biến mất, thời gian lâu như vậy ta nghĩ cũng thế.

Quý luôn không khả năng một mực xuất hiện đi.

Có thể ngày thứ hai ta hiện không chút đơn giản.

Ngày thứ hai ban đêm, thê thảm tiếng khóc vang dội gian phòng.

Sát vách tình lữ đoán chừng đều chịu không được, liền đập vài chục cái vách tường.

Ta bất đắc dĩ nghe này thê thảm tiếng khóc, ta cũng không có cách nào khiến cho thanh âm này dừng lại, nhưng ta có thể cảm giác được nàng tịch mịch cùng thê lương.

18

Một tháng sau, ngày nào ta theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại.

Giống như hết thấy đều là mộng.

Ta tại phòng thuê bên trong, cánh cửa thế mà được mở ra.

Một đội tình lữ đi đến.

Quan sát đến gian phòng thập phần vui vẻ.

Ta nhìn thấy cầm tới tiền chủ thuê nhà ra cửa.

Sau đó tình lữ là đóng cửa lại ôm nhau.

Bạn hân là quý a? Ta không có có sợ hãi.

Bạn hân ở ngay trước mặt ta thoát khỏi đối phương quần áo.

Lần nhau triển miến ôm, lên giường.

Ta đứng ở một bên nhìn xem.

Trước đó còn chỉ có thể nghe thấy thanh âm của bạn hân, không nghĩ tới hôm nay là có thể nhìn thấy.

Rên rỉ, thở gấp.

Nhức nhích hai bóng người.

Năm phút đồng hồ. . . Nam thở hổn hển lật lên.

Hân bấn?

19

Không thể nào? Chuyện gì xảy ra?

Không vẫn luôn là hai giờ sao?

Làm sao như thế kém cỏi?

Đối thoại của bạn họ càng làm cho ta khiếp sợ không gì sánh nổi.

"Cái phòng này thật tốt, lão công."

"Đúng vậy a, còn dễ dàng như vậy. Tiền còn lại chúng ta tồn giao vay mua chiếc xe thế nào."

"Tốt, lão công. Các loại người nghỉ ngơi một chút. Ta đi xem một chút còn giống như có phòng bếp, ban đêm nấu cơm cho người ăn nha."

"Áy, cái này trong ngăn tủ làm sao còn muốn một đầu kính mắt vải?"

Ta cười đi ra khỏi phòng.

Ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người của ta, nhưng không nhìn thấy phía sau cái bóng.

Mà lại ta đang thay đổi đam, ta lập tức trở về đến phòng cho thuê.

20

Ta hiểu được.

Ta nhớ ra rồi.

Ta đã chết.

Bởi vì chịu không được nữ trắng đêm gào khóc.

Nửa tháng sau ta lựa chọn cùng nàng tại cùng một nơi.

Cũng chính là trên giường treo ngược.

Bà chủ nhà hiện ta chết về sau lại dùng tiền nghỉ giả cả cho thuê hiện tại đôi tình lữ này.

Như vậy ta hiện tại tựa hồ phải không ngừng lặp lại ta khi đó buổi tối trạng thái cho hiện tại đôi tình lữ này rồi?

Nhưng ta tựa hồ chỉ là an tĩnh nằm, lắng nghe?

Nhưng bạn hân chỉ có năm phút đồng hồ nha? ? ?

"Người không biết? Ta cổ phiếu trúng liền, hôm nay ba cái đều ngừng. Ha ha ha "

"Đây là chuyện tốt a, nhất định phải mời khách." Ta nghĩ đến nói ra.

Xem điện thoại di động về mặt vô cùng nghi hoặc.

Chẳng lẽ ta đưa di động thời gian điều, hiện thực thời gian cũng đi theo điều?

Không thể nào, nào có chuyện thần kỳ như vậy.

o 3

Cơm nước no nê đi trên đường, một ợ no nê đánh vang dội.

Dạo bước đi, một cái xa lạ điện thoại đánh vào.

"Uy?" Ta cười nói.

"Hài tử, người còn nhớ ta không?"

"Ngài là?" Ta nghi ngờ nói ra, trung niên giọng của nữ nhân.

"Người còn nhớ rõ gia gia sao? Ta là hần mụ mụ. Tìm trường học mới chịu đến người phương thức liên lạc, người không ngại a?"

Ta giật mình một cái.

Tào gia gia, ta nhỏ.

Tám năm trước, đi trên nước thiên đường tạo sóng cơ trực trặc.

Bảo toàn công trình không hoàn thiện, chìm chết tại trong nước.

"A di, ngài tìm ta có việc tình sao?"

"A di nghĩ xin người giúp một chuyện, ta gần nhất lão có thể mộng thấy gia gia cho ta báo mộng. Nói muốn gặp người một lần, tuần lễ này ngày là ngày giỗ của hần. Người có thể tới một chuyến Côn Sơn, cùng chúng ta tế bái một chút không?"

Trong đầu của ta trống rỗng, là quá muốn hài tử đi.

Ta nhớ lại năm đó, hoả táng thời điểm.

Nãi nãi hần thân thể không tốt, cha mẹ lại không chế không nổi cảm xúc.

Tro cốt của hần hộp vẫn là ta lấy.

"A di, chủ nhật sao? Ta nhất định đến, các người không có dọn nhà a?" Ta nói ra.

"Không có chuyện, vậy liền rất phiền người."

"Chuyện không hề có, ta cũng thật lâu không gặp gia gia." Ta nói ra.

o 4

Cúp điện thoại, ta đem cú điện thoại này bên trên dây số ghi chú gia gia mụ mụ.

Sau đó xem điện thoại di động ngốc, vừa mới vài câu thật là giật nảy mình.

Đều tỉnh rượu, suy nghĩ một lát ta lật lên điện thoại.

Sở truyền tin một lần lại một lần đảo chiều vào.

Điện thoại di động của ta rất sớm đã thực tên chứng nhận.

Từm kệt một mực tồn lấy nặng yếu nhân số liên lạc mã.

Một đồng lớn khách hàng bên trong, ta tại c cột bên trong nhìn thấy Tào gia gia.

13 mở đầu 11 vị kèn cóc-nê, đúng là Tiểu Linh thông báo.

Năm đó bởi vì cái này điện thoại hấn còn cùng ta khoe khoang thật lâu.

Ta đánh qua, sớm đã là số trống.

Ta điều chỉnh một ít thời gian, gọi về tám năm trước.

(có ở đây không?) ta tới.

Mười phút đồng hồ.

Hai mươi phút.

Tại ta dự định từ bỏ thời điểm.

(ngươi là?)

o 5

(ta là đường cầu a, ngươi nhỏ.) ta nóng nảy hỏi phục.

(ngươi làm sao cũng có nhỏ linh thông nha? Dây số còn kỳ quái như thế?)

Ta lập tức gọi điện thoại đi qua.

"Có lỗi với ngài phát gọi điện thoại là số trống. . ."

Xem ra điều thời gian liền là không thể gọi điện thoại.

(ra về sao?) ta bất đắc dĩ tới.

(ân, làm bài tập đây. Bất quá ta vùng trộm đang chơi rắn tham ăn.)

(nhanh lên làm đi, ngày mai cho ta mượn chép.) ta nước mắt không tự chủ chảy xuống, hấn thành tích luôn luôn so với ta tốt.

(đối ta còn kỳ quái đâu, ngươi làm sao có nhỏ linh thông?)

(a, không cho ngươi nói lung tung. Ta cũng sẽ không thừa nhận, ta nhìn ngươi có. Nhỏ hâm mộ, ta hoa rơi vào tiền mừng tuổi vùng trộm mua.) ta tới.

(tốt, bí mật này ta sẽ giúp ngươi giữ gìn, ai bảo ngươi là ta đồng đảng đây.)

(nhớ kỹ, gặp mặt cũng không cần hỏi ta nhỏ linh thông sự tình.) ta tự hỏi tới.

(được rồi, nhìn ngươi sợ dạng. Ta không sai biệt lắm cũng phải làm bài tập, bằng không thì ngươi chép ai nha.)

Ta để điện thoại di động xuống, hai mắt đỏ bừng.

o 6

Ta mua một bộ điện thoại mới, thế nào bộ có thể thông linh điện thoại ta không còn có cái biến thời gian.

Sau khi tốt nghiệp đại học ta đi Lĩnh tinh làm việc, Côn Sơn cách nơi này hai giờ xe lửa.

Ta trước thời hạn một ngày xin phép nghỉ trở về nhà, trong bọc để đó hai bộ điện thoại.

Mấy ngày nay một đến năm giờ chiều, ta liền sẽ cùng gia gia nói chuyện phiếm.

Ta tự hỏi đưa di động cho gia gia mục mục, có lẽ là đối gia gia mục mục tốt nhất kỷ niệm.

Chủ Nhật trước kia, ta theo trong trí nhớ con đường đi tới gia gia nhà.

Gõ cánh cửa.

Mở cửa ra cho ta chính là một vị đạo sĩ.

Ta ngẩn người, sau đó tới chính là gia gia ba ba.

Chỉ là gia gia ba ba lúc này đã đủ đầu hoa râu.

Gia gia ba ba nói với ta đạo sĩ là nãi nãi mời đến khu ma, gia gia mù mù sớm mấy năm liền điên rồi.

Giờ khắc này tâm ta trống không.

Trong bọc liền là một bộ nào có thể cùng gia gia nói chuyện trời đất điện thoại.

Ta cũng không dám cùng gia gia ba ba nói lên nửa câu.

Ta run rẩy hỏi: "Ta có thể vào nhìn một chút sao?"

Gia gia ba ba suy tư thật lâu, gật đầu một cái.

o 7

Một cái trung niên phụ nữ, ôm con trai chân dung hung hăng gào khóc.

Loại kia tê tâm liệt phế, cuồng hống đều khóc khô.

Ta run lên trong lòng, cầm quạ trên bàn chén nước đẩy tới.

"A di, uống miếng nước đi." Ta thanh âm run rẩy vô lực nói ra.

Gia gia ba ba chậm rãi đi vào đằng sau ta, vỗ vỗ lưng của ta nhỏ giọng nói: "Vô dụng, hồn không ở nơi này. Nói cái gì cũng sẽ không để ý đến người, đứng lên đi. Năm nay liền lại chỉ có ta đi tế bái gia gia. Người tới sao?"

"Gia gia?" Ta thốt ra.

Gia gia ba ba gật đầu một cái.

Trên đường đi, gia gia ba ba lái xe. Hoa râm đầu để cho ta một hồi nha, ta thử hỏi thăm một thoáng.

"A di nàng?" Ta nói ra.

"Mấy năm trước cứ như vậy, mỗi lần nhanh đến gia gia ngày giỗ liền sẽ bệnh. Qua về sau lại sẽ tốt một chút, chỉ là lần này không có ngăn lại cho người gọi điện thoại. Thật sự là phiền toái, xin lỗi." Gia gia ba ba nói ra.

Nguyên lai gia gia sau khi chết, gia gia cha mẹ liền không có tại sinh qua tiểu hải.

Hằng năm gia gia cha mẹ cũng đều sẽ tới Côn Sơn bên trên tế bái gia gia.

Mãi đến gia gia mù mù biến thành như thế.

Mà số di động của ta cũng sớm sớm đã bị ghi lại, chỉ là lần này vừa lúc không có ngăn lại gia gia mù mù thôi.

o 8

"Người cái này hèn mặt con trai, sao có thể trước chúng ta đi đây." Gia gia ba ba dán vào mộ bia hung hăng gào khóc.

Ta bắt đặc dĩ quỳ xuống, dán vào mộ bia. Nhỏ giọng nói: "Thật sự là không khiến người ta bót lo a."

Gia gia ba ba buông xuống hoa tươi, ở đây sớm mấy năm liền đã không cho đốt vàng mã.

Đáng khen gia ba ba vẫn là theo giày bên trong móc ra bằng sắt cái bật lửa.

Trên đường đi theo không hút thuốc lá gia gia ba ba đốt lên cái bật lửa.

Một tấm một tấm đốt trong bọc lấy ra tiền giấy.

Gia gia ba ba nhìn ta liếc mắt nói ra: "Hải tử, cùng một chỗ đi. Ở đây gió lớn giúp ta che chở điểm, ta nghĩ đốt giờ cho gia gia tiêu xài."

Ta cởi ra chính mình áo khoác che khuất gia gia tay của ba ba.

Nghe gia gia ba ba một câu lại một câu nói.

"Người ở phía dưới thật tốt ở lại không tốt sao."

"Đừng tìm mù mù người có được hay không."

"Tiền ta cho người đốt đủ, người tiết kiệm một chút tiêu xài."

"Không có việc gì thật nhớ nhà liền tới tìm ta, đừng dọa mụ mụ người rồi?"

"Ta biết người nghĩ ba mẹ, có thể ba ba ta chỉ có mụ mụ người một cái. Đừng mang nàng đi a, nhĩ tử ngọc."

...

Rất lâu, gia gia ba ba đứng dậy thu đủ trên đất tro giấy để vào trong bọc.

"Khiến cho người chê cười." Gia gia ba ba cười khỏ nói.

"Không không không, chuyện không hề có." Ta lập tức trả lời.

"Sang năm người lại đến chứ?" Gia gia ba ba hỏi ở đây dừng một chút.

"Được rồi, đừng đến. Cái này vốn là mặc kệ chuyện của người." Gia gia ba ba sau đó bắt đầu dĩ nói.

"Không, ta sẽ đến. Nói xong, sang năm lúc này." Ta nói ra.

o 9

Coi ta lúc trở về, ta nhìn thoáng qua trong bọc điện thoại.

Vẫn là không có dừng khi đưa đi động giao cho gia gia ba ba.

Trên điện thoại di động thể mà biểu hiện gia gia tin nhắn.

5 phút đồng hồ trước đó.

(hôm nay không tìm người tán gẫu, buổi chiều cha mẹ muốn mang ta đi trên nước thiên đường chơi.)

Ta nhìn này cái tin nhắn ngăn cả người chấn động mao.

Hôm nay liền là gia gia ngày giỗ.

Nói cách khác mười năm trước hôm nay, gia gia tại xế chiều trên nước thiên đường ngộ hại.

Ta cả người đều bị tê.

Huyết dịch bắt đầu để nguội.

Phía sau chấn động mao, trong đầu thật giống như bị điện giật.

Nhưng ta nhớ ra cái gì đó, ta đảo chiều vào.

Người liên hệ: Gia gia mụ mụ

Tuyệt đối không nên đổi điện thoại a.

Ta một cái tin nhắn ngăn đi qua.

(gia gia mụ mụ, đừng mang con của người đi trên nước thiên đường.) ta lập tức tới.

Nguyên chờ đợi lấy.

Mười phút đồng hồ.

(người là ai?)

(quá tốt rồi, a di. Ta là mười năm sau người, mặc kệ người tin hay không. Tuyệt đối không nên mang gia gia đi trên nước thiên đường, đi sẽ xảy ra chuyện.) ta vội vàng ra.

(người là tên điên sao? Bệnh tâm thần.)

Ta nhìn điện thoại một mặt tuyệt vọng, đứng vậy a.

Mà cái thế giới này gia gia là không thể nào trở về.

Ba ngày sau một cái buổi chiều.

(vừa mới mụ mụ tiếp vào điện thoại, ta phân đến Tứ Trung. Chúng ta trung học có thể học tới cùng một chỗ sao?) gia gia tin nhắn tới.

Trông thấy gia gia tin nhắn ta mới nhớ tới, tám năm trước chúng ta vừa lúc là năm lớp sáu cái cuối cùng tuần lễ. Thế nào một tuần lễ đều đang chuẩn bị khảo thí, nếu là không có điện thoại tựa hồ hiện thực ta cũng không có cơ hội gì cùng gia gia nói chuyện phiếm. Mà bởi vì gia gia chết ta không biết gia gia sẽ đọc được cái nào trung học, ta biết ta là sáu bên trong.

(đáng tiếc, ta đọc được sáu trứng.) ta tin nhắn nói ra.

(ai, vậy cũng chỉ có thể tin nhắn liên hệ. Không biết vì cái gì gọi điện thoại cho người lão đánh không thông.) gia gia nói ra.

(điện thoại di động ta là vùng trộm mua, đều là yên lặng. Ngượng ngùng.) ta vội vàng khôi phục, trong lòng suy nghĩ không có đọc được một cái trung học kỳ thật cũng tốt.

Như thế, ta cùng thế giới kia ta liền sẽ không bị hiện.

12

(dài liên hệ nha.) gia gia tin nhắn tới.

(nhất định.) ta nhìn gia gia tin nhắn một mặt mê mang.

Gia gia nếu là không có chết, hiện tại cùng ta sẽ là quan hệ như thế nào?

"Cái nào, Lộ Kiều. Có cái đồng nghiệp mới tới, người mang một thoáng." Bộ phận nhân sự Đại Hải cười đi tới nói ra.

"Làm cho ta sao? Chính ta đều không giúp được." Ta thu hồi điện thoại hỏi đáp.

"Đừng nói ta không có chiều cố tiểu tử người, mới tới là cái mỹ nữ." Đại Hải vừa cười vừa nói.

"Thôi đi, người yêu cho ai cho ai. Ta. . ." Nói tới chỗ này miệng ta há thật to.

Cách đó không xa thật đi tới một vị mỹ nữ, một đầu đen nhánh bên trong dài, tùy ý khoác trên vai. Nghiêng nghiêng tóc cắt ngang trán vừa phải vừa vặn theo trên mí mắt xẹt qua, hướng bên này chậm rãi đi tới.

"Người nói a, lão Lưu cho cái cơ hội. Nơi này có. . ." Đại Hải lời nói mới lên tiếng một nửa.

Ta bay nhào tới bụng kín Đại Hải miệng.

"Không có gì, lão Lưu người tiếp tục." Ta đẩy ra lão Lưu.

13

"Cái gì đều đừng nói nữa, ta mang." Ta nhỏ giọng tại Đại Hải bên tai nói ra.

"Nhìn người như thế." Đại Hải cười đi ra ngoài.

Xa xa mỹ nữ chậm rãi đi vào trước người nói ra: "Ngài liền là Lộ Kiều a?"

Ta cười khổ nói: "Gọi ta cầu nhỏ liền tốt."

"Ách, Lộ Kiều người tốt. Ta gọi Lục Kiều Kiều, người cũng có thể gọi ta tiểu Kiều." Tiểu Kiều vừa cười vừa nói.

"Chuyện này. . ." Ta bất đắc dĩ cười khổ.

Ta nói sao, từ đâu tới chuyện tốt.

Nguyên lai là tên giống liền nghĩ tới ta, xem ra Đại Hải quả nhiên là cố ý.

Mượn mang người mới lấy có ta muốn tới tiểu Kiều điện thoại.

Tồn tên thời điểm ta suy nghĩ thật lâu, vẫn là đánh lên tiểu Kiều.

14

Tan tằm trên đường, ta vừa đi vừa ngốc.

Trong đầu đều là tiểu Kiều thân ảnh.

Đối với ta loại này độc thân hơn hai mươi năm độc thân chó tới nói tiểu Kiều đơn giản liền là trong mỹ nữ mỹ nữ, tốt muốn quen biết nàng a.

Nếu không cho nàng cái tin nhắn, liền làm sao bây giờ.

Ta theo bản năng đưa tay móc ra điện thoại, lại là thế nào bộ lão linh dị điện thoại.

Chờ chút.

Ta điều chỉnh điện thoại di động thời gian, cho tiểu Kiều một cái tin nhắn ngắn.

(ngươi tốt. Ta là Lộ Kiều.) ta đưa đến.

(Kiều ca, ngươi có hai cái dây số sao?) tiểu Kiều trả lời.

Ta lúc này mới nhớ tới hai bộ điện thoại di động dây số không giống nhau.

(đúng vậy, một bộ khách hàng một bộ chính mình.) ta hồi đáp.

(rất chuyên nghiệp à, xem ra ta cũng phải làm hai bộ điện thoại di động đây.) tiểu Kiều trả lời.

...

Nói chuyện coi như so sánh thuận lợi.

15

Nhưng cũng sẽ xuất hiện mâu thuẫn.

(ấy, ngươi ưa thích đậu ngọt tương a. Ta thích mặn, xem ra ngươi là dị đoan.) tiểu Kiều trả lời.

Ta lập tức dừng lại.

Suy tư một lát ta hướng về phía trước điều chỉnh điện thoại di động thời gian.

Hướng về phía trước điều chỉnh một phút đồng hồ.

Quả nhiên ưa thích đậu ngọt tương tin nhắn không thấy.

(uống sao? Mặn sữa đậu nành nhất ca tụng.) ta đến.

(ấy, thật sao? Lại có cái ta cũng như thế khẩu vị, Kiều ca ngươi không có gạt ta a?) tiểu Kiều quả nhiên trở về không giống nhau tin nhắn.

(đương nhiên, làm sao lại lừa ngươi.) ta cười trả lời.

Một bên khác lập tức đem nội dung ghi xuống.

(ta buồn ngủ, ngủ trước ngày mai gặp.) tiểu Kiều đến.

(ngủ ngon.) ta khôi phục đến.

Vừa khôi phục xong ta liền điều chỉnh thời gian.

Điều đến ngày thứ hai giờ tan sở.

(hôm nay một không?) ta lập tức đưa qua.

Cứ như vậy, ta dùng một buổi tối thời gian.

Tại linh dị lão trong điện thoại di động cùng tiểu Kiều liên tục hàn huyên một tuần lễ.

16

Ta chuẩn bị từng quyển từng quyển con, phía trên lít nha lít nhít viết đầy tiểu Kiều từng cái yêu thích cùng thói quen.

Ngày thứ hai buổi chiều tan tầm, ta liền cầm lấy tràn đầy bút ký.

Dùng mới điện thoại cùng tiểu Kiều một cái tin nhắn ngắn.

(ngươi tốt, ta là Lộ Kiều.)

(Kiều ca, về sau đều muốn vất vả ngươi.) tiểu Kiều đến.

Nội dung tin nhắn cùng trước đó không giống nhau, điểm này ta sớm nghĩ tới.

Thế giới của ta bên trong cơ hội có thể chỉ có một lần, ta có thể phải thật tốt nắm bắt.

Ta nhìn thoáng qua trong tay tư liệu, liền là nó.

(ta chỗ này bằng hữu vừa vận nhiều hơn hai tám về xem phim, là gần nhất mới ra 《 ai ánh mắt 》 có hứng thú xem sao?)

(ấy, Kiều ca làm sao ngươi biết ta muốn thấy cái nào. Ấy ấy ấy, không phải là muốn hẹn ta a?) tiểu Kiều nói ra.

(không, vừa hảo bằng hữu nhiều không đi được, bên cạnh ta đều là nam. Suy nghĩ một chút chỉ có thể mang lên ngươi, tới sao cuối tuần này?)

(ừ.) tiểu Kiều khôi phục đến.

Cách màn hình đều có thể cảm nhận được tiểu Kiều khuôn mặt tươi cười, đương nhiên xem xong nàng sẽ càng thêm vui vẻ.

Bởi vì nếu như ta không mang theo nàng đi xem, ba ngày sau chính nàng xem xong sẽ điên cuồng an lợi ta đi xem.

17

Cứ như vậy, thời gian nửa năm.

Ta hợp lý phân phối tất cả những thứ này.

Đi làm lúc rảnh rồi liền sẽ dùng lão linh dị điện thoại cho tiểu Kiều tin nhắn.

Đương nhiên khôi phục tin nhắn ta cũng không cần gấp trở về.

Chỉ cần có rảnh rồi, đem thời gian điều đến tiểu Kiều tin nhắn đoạn thời gian đó khôi phục là có thể.

Cứ như vậy, ngày nào ta nhận được tiểu Kiều như thế một cái tin nhắn ngắn.

(Kiều ca, ngươi sẽ không một mực thủ điện thoại di động a? Ta mỗi lần xong ngươi gần như đều là giấy hồi trở lại đây.)

(bởi vì trong lòng có ngươi nha.) ta đến.

(Kiều ca, đừng như vậy. Nếu như là vì ta, ta sẽ thẹn thùng.) tiểu Kiều trả lời.

Cái dạng này? Có phải hay không đã thành công?

Ta thử đến (tiểu Kiều, ta thích ngươi.)

Năm phút đồng hồ. . .

Mười phút đồng hồ. . .

(Kiều ca, là không phải là nói quá sớm. Ta còn không có chuẩn bị kỹ càng đây.) tiểu Kiều nói ra.

Thất bại rồi?

Ngờ cụt rồi?

Ta điều đến trước đó.

(bởi vì trong lòng có ngươi nha.) ta đến.

(Kiều ca, đừng như vậy. Nếu như là vì ta, ta sẽ thẹn thùng.) tiểu Kiều trả lời.

(không có đâu, ta hồi trở lại tin nhắn đều là nhanh như vậy. Ngươi đừng để ý.) ta bắt đầu đi đến.

(a, xem ra là ta nghĩ nhiều rồi.) tiểu Kiều trở lại.

Đây là có chuyện gì?

18

Có phải hay không ta dường thành quá chậm?

Dù sao có thể vô hạn trở về.

Ta bắt đầu điên cuồng thăm dò.

(tiểu Kiều, người có bạn trai chưa?) ta đến.

(bạn trai? Hiện tại không có.) tiểu Kiều trả lời.

(tiểu Kiều, bên trên một đoạn tình cảm thế nào?) ta đến.

Rất lâu chưa hồi phục.

Trở về lại đến.

(bạn trai? Hiện tại không có.) tiểu Kiều trả lời.

(vậy người cảm thấy ta thế nào?) ta đến.

(người là người tốt, người sẽ không muốn đem bạn trai ta đi.) tiểu Kiều trả lời.

(đúng vậy, ta nghĩ.) ta đến

(ta nghĩ chúng ta hiện tại còn không thích hợp.) tiểu Kiều trở lại.

Ta rơi vào trầm tư.

Ta bắt đầu xem xét tay ta đầu tư liệu.

Ta dự định đem những tài liệu này bày ra một thoáng, cho nàng một kinh hi nói không chừng liền có cơ hội.

Ước nàng đi ra.

99 đóa hoa hồng, tại náo nhiệt cửa công viên.

Quý một chân trên đất, còn có nàng thích nhất trang sức trong tiệm một cara nhẫn kim cương.

Ta thành công.

Nàng đáp ứng, trước mặt của mọi người.

Nhưng ta tại trên mặt nàng không có trông thấy nụ cười.

Cứ như vậy nàng thành bạn trai ta.

Ta cảm thấy hấn là sợ ta ở trước mặt mọi người xấu mặt.

Đương nhiên ta cũng đã nhận được càng nhiều cơ hội.

Dắt dắt tay, hôn hôn miệng.

Nhưng càng thân cận cử động, ta nhìn thấy chỉ có mâu thuẫn.

19

Tiểu Kiều nói với ta nhiều nhất đều là chuyện gần nhất.

Mà ta mỗi lần hỏi trước kia, nàng cũng không dám nhắc lên.

Ta bắt đầu đọc qua tiểu Kiều bằng hữu vòng.

Quả nhiên, một năm trước đó tư liệu toàn bộ bị xóa sạch sẽ.

Không gian của nàng ta một mực không có quyền hạn gia nhập.

Mãi đến có một ngày, nàng bồi tiếp ta xem phim.

Đây cũng là ta tạm thời suy nghĩ lại không nghĩ rằng lại là nát mảnh.

Tiểu Kiều điện thoại rơi xuống đất.

Ta theo bản năng nhặt lên, nghĩ trả lại tiểu Kiều lúc lại phát hiện tiểu Kiều đang đang say ngủ.

Ta nhấn xuống sớm đã ký trong đầu mặt mũi.

Mở ra tiểu Kiều điện thoại.

Ta tại tiểu Kiều không gian QQ thấy được một chút mảnh khốc.

Mặc dù không gian sớm đã xóa hết, nhưng người liên hệ bên trong lại có một người xa lạ.

Tên gọi gió mát.

Nội dung lại là: Ta biết sai, gọi điện thoại cho ta a 15 8**** 567 8

Tiểu Kiều cũng không có thêm điện thoại của hắn.

Ta nhớ kỹ điện thoại.

20

Ta thối lui ra khỏi QQ, khóa màn hình nhét vào tiểu Kiều trong túi quần áo.

Lúc này ta từ lâu vô tâm nhìn xem phim.

Ta dùng hết điện thoại thử cho ghi lại điện thoại tin tức.

Hiểu rõ sẽ không ảnh hưởng thế giới hiện thực.

Ta đi thẳng đến (ta là Lục Kiều Kiều)

Mấy phút, tin nhắn trả lời.

(ngươi quả nhiên đổi số)

(đúng vậy a) ta đến.

(ta cái kia hai năm bình đem xong về sau, bị bí mật điều đi làm nằm vùng ngươi tin không?)

(nha.) ta đến, trong đầu tràn đầy mảng lớn tức thị cảm. Đây là tiểu Kiều bạn trai cũ? Tham gia quân ngũ còn nằm vùng?

(xem ra ngươi vẫn là không tin, cho nên đều che giấu. Còn xóa ta hết thấy tất cả, ngươi có thể nhìn một chút c thành buồn lậu thuốc phiện án sao? Năm ngoái 6- ngày 29, hi vọng ngươi xem xong có thể gọi điện thoại cho ta.)

Ta có chút nóng nảy gọi về thời gian.

Không là không tin nhìn thấy, chỉ là ta quá mức hốt hoảng.

Đây rốt cuộc là thật là giả?

Ta nhớ lại nửa năm trước mọi người đều biết buồn lậu thuốc phiện án, nửa tấn thuốc phiện thu được lượng.

Ta lâm vào trầm tư.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Chương 17: 《 có lúc sau 》 sau thiên

2 1

Ta nhìn thoáng qua bên cạnh ngủ say tiểu Kiều, sớm đã không có xem phim tâm tư. Bút Δ thú các Ww W. BúrcqUwU. Cc

Ta cảm di động đem thời gian phát hồi trở lại 8 năm trước.

Cái giờ này, gia gia sớm ra về a?

(gia gia, ta lâm vào tình cảm mỗi ngày.) ta đến.

Vốn cho rằng sẽ chờ đợi thật lâu, lại phát hiện rất nhanh liền nhận được tin nhắn.

(ngươi có một quãng thời gian không cùng ta liên hệ nữa nha.) gia gia trở lại.

Ta xem bên dưới thời gian, vì cùng tiểu Kiều nói chuyện phiếm. Ta giờ phút này phát hồi trở lại tám năm kỳ thật cũng đi theo ta hiện thực đi qua nửa năm.

(gần nhất học tập bề bộn.) ta đến.

(bề bộn ngươi còn có thời gian yêu đương? Còn vấn đề tình cảm. Ta muốn đi ngươi trường học cáo ngươi.) gia gia trở lại.

Ta lúc này mới nhớ tới gia gia lần là mới là cái học sinh trung học.

Ta thay đổi một thoáng mạch suy nghĩ (gia gia, người nếu như mất đi biến tiếng bỗng. Bị ngươi kiểm về, ngươi sẽ còn cho hấn sao?)

(ta đi, ngươi cho ta còn là tiểu hài tử sao? Còn Ultraman còn biến thân bỗng.) gia gia trở lại.

Ta nhìn thoáng qua ta ra tin nhắn không chỉ có cười cười, xác thực quá ngây thơ.

Ta cảm di động vừa định khôi phục.

Nhưng lại nhận được gia gia tin nhắn, (như vậy cảm tới biến tiếng khí cụ có thể biến thân sao?)

Ta nhìn tin nhắn ngắn ngủi.

Biến thân. . .

22

Ta đánh giá tiểu Kiều một phen, biến thân này từ dùng ở trên người nàng.

Ta bất đắc dĩ nắm chặt điện thoại.

(có thể biến thân.) ta tới.

(bộ dạng này a, nếu như là ta ta nhất định biến thân chơi cái thoải mái. Chơi chán trả lại cho Ultraman.) gia gia đến.

Chơi cái thoải mái. . .

Chơi chán. . .

Ta nhìn trong câu chữ tay cũng bắt đầu run rẩy.

Nhất định là ta nghĩ nhiều rồi.

Chúng ta nói chuyện thể nhưng là Ultraman cùng biến thân bỗng.

Không phải những cái kia kỳ kỳ quái quái có không có.

Ta vừa định cho gia gia hồi trở lại tin nhắn.

Một đầu mảnh khảnh tay ngọc theo trước mắt ta xẹt qua, tùy tiện cầm đi trên tay của ta điện thoại.

"Hử? Ta làm sao chưa thấy qua bộ điện thoại di động này?" Tiểu Kiều nói ra.

"Ách, đây là lão luyện cơ. Dự định làm thành chuẩn bị dùng di động, một bộ làm việc dùng một bộ nghỉ ngơi dùng." Ta vội vàng nói.

Ta không có đi cầm lại điện thoại, biểu hiện hết sức tùy ý.

"Người này là? Các người đang nói chuyện Ultraman?" Tiểu Kiều nghi ngờ hỏi.

"Há, người này là ta phương xa chất tử. Còn nhỏ, chỉ có thể cùng hân trò chuyện phim hoạt hình." Ta bắt đầu dĩ nói.

Nhìn xem tiểu Kiều cắt tới mặt bàn tùy tiện mở ra, trên mặt bàn không có mấy cái ứng dụng.

Tiểu Kiều không biết cái gì không nên hiện đồ vật, sau đó đưa điện thoại di động đưa cho ta nói ra: "Ngây thơ, lớn bao nhiêu người."

Ta tiếp quá điện thoại di động giật nảy mình, may mắn tiểu Kiều không có hướng lên lật qua lật lại nói chuyện phiếm nội dung.

Ta cất điện thoại di động.

"Cái này phim thật là ngoài ý muốn nhảm chán đây." Tiểu Kiều oán trách nói ra.

23

Đưa xong tiểu Kiều về nhà, trên đường đi ta thế mà đều đang tự hỏi gia gia nói với ta lời nói.

Hài tử liền là hài tử, cái gì chơi trước cái thoải mái trả lại.

Loại chuyện này ta thế nhưng là không chút suy nghĩ qua.

Trong đầu.

Là một mực xuống, coi như người nam nhân nào chưa từng xuất hiện?

Vẫn là làm rõ, tại tiểu Kiều trước mặt nói rõ nhìn nàng làm sao tuyến?

Vấn đề này thật sâu khắc ở trong óc của ta.

Chờ chút?

Ta vì cái gì không trực tiếp hỏi hỏi tiểu Kiều đâu?

Đương nhiên, không phải hiện tại tiểu Kiều.

Mà là tương lai tiểu Kiều.

Ta móc ra cũ linh dị điện thoại.

Ta hưng phấn đem thời gian đẩy đến 25 năm về sau.

Nguyên bản định phát mười lăm năm, nhưng đề xuống xác định thời điểm mới phát hiện mười con số vị trí nhiều điều một thoáng.

Nhưng ta không có phát trở về.

Ta năm nay là 2016 năm, ta đưa di động điều đến 2031 năm.

Hỏi một chút 25 năm sau tiểu Kiều có phải hay không lão bà của ta, tất cả những thứ này không đều giải quyết dễ dàng sao?

24

(tiểu Kiều, có ở đây không?) ta tới.

10 phút đồng hồ, 20 phút đồng hồ.

(tại, người là?) tin nhắn hồi trở lại đi qua.

Ta là? Trờì?

Ta dọa đến run run một thoáng , chờ một chút cái số này khả năng ta một mực không có cùng tiểu Kiều nói sao.

Nhưng ta không dám đưa tên của ta đi qua, ngực một hồi đau buốt nhưc.

(ta là người lão bằng hữu, người kết hôn sao?) ta đến, chỉ có thể bằng xao trặc kích.

(không có, còn chưa tới thời điểm đây.) tin nhắn lại lần nữa hồi trở lại đi qua.

Không có đến lúc đó? Ta cả người đều bị tê.

(người còn nhận biết Lộ Kiều sao?) ta đến.

(nhận biết, người đến cùng là ai?) tin nhắn lại lần nữa trả lời.

Ta không dám nhìn nữa, ta đem thời gian điều trở về.

Nói như vậy 25 năm về sau, tiểu Kiều đều không có kết hôn.

Ta bắt đầu đi xem lấy màn hình điện thoại di động ngốc.

Không có kết hôn, không phải lúc.

Như vậy vì cái gì hiện tại còn muốn cùng ta yêu đương?

Tiểu khiên, vẫn là không thể không cự tuyệt ta?

Lúc này người nam nhân nào suy nghĩ lại xuất hiện ở trong óc.

Ta đưa điện thoại di động điều đến hôm nay, một lần nữa cho cái nào số xa lạ đi tin nhắn.

(chuyện của người ta nghe nói, tham gia quân ngũ hai năm này vì cái gì không thể cho tiểu Kiều hồi trở lại một cái tin nhắn?) ta đến.

25

Hồi lâu sau một cái tin nhắn ngăn hồi trở lại đi qua.

(người biết tiểu Kiều?) tin nhắn trả lời.

(nhận biết.) ta đến.

(ta gọi Chu Du. Tập độc cái nghề này, bằng hữu thân nhân đều là không thể liên hệ. Biến thành như bây giờ ta cũng không muốn, thật vất vả điều cương vị liên đã biến thành cái dạng này.) Chu Du đến.

Ta trầm tư một lát.

(người thật thích nàng sao?) ta đến.

(ân.) Chu Du ngăn người một câu, ta xem da đầu tê dại.

Cái loại cảm giác này giống như muốn đem trên người mình một khắc cuối cùng kẹo. Đỉnh cho mình ghét nhất sát vách hàng xóm như thế.

(ta có thể giúp người, đoạt về tiểu Kiều.) ta đến.

Đề xuống tặng một khắc này ta liền hối hận, nhưng tin nhắn đã đưa.

(thật sao? Cái kia thật sự là quá tốt.) Chu Du trở lại.

Cuối tuần này, ta ước tiểu Kiều đến phụ cận quán cà phê.

Ta nghĩ rất nhiều tìm từ, nhưng không có một cái nào là chính mình hài lòng.

Thời gian còn thừa không bao nhiêu, ta nghĩ đến chỉ có thể có cái gì thì nói cái đó.

Thời gian ước định đến, tiểu Kiều hôm nay mặc một thân toái hoa váy liền áo.

Son môi màu sắc điểm lạ thường, xem ra là tỉ mỉ cách ăn mặc qua.

Ta cười vẩy vẩy tay, ra hiệu chỗ ngồi của ta.

Hai người ngồi đối diện, hàn huyên.

Phục vụ viên lúc đến, tiểu Kiều giống như ngày xưa điểm một chén tiêu đường mã ngọc nhiên đóa.

Mà ta lại muốn chén áp súc.

26

Tiểu Kiều tựa hồ hiện cái gì hỏi: "Hôm nay làm sao uống làm sao khổ?"

"Không có gì, bởi vì khôn đi." Ta nói ra.

Lại là, ta mấy ngày nay gần như không có người nào qua tốt cảm giác.

Ta thăm dò nói ra: "Tiểu Kiều, ngươi biết Chu Du sao?"

Ta tiếng nói vừa tới, tiểu Kiều vẻ mặt cũng thay đổi.

Trùng to mắt nhìn ta nói ra: "Ngươi tại sao biết hán."

"Trong lúc vô tình, nhận biết." Ta chậm rãi nói ra.

"Hán là ta thanh mai trúc mã đi." Tiểu Kiều nói ra.

"Trong lòng ngươi có hán a?" Ta nói ra.

Yên lặng, tiểu Kiều chậm rãi gạt đầu.

Trước đó nghĩ kỹ tìm từ, tựa hồ toàn bộ tại thời khắc này biến mất.

Tốt suy nghĩ gì cũng bị mất tất yếu, ta cúi đầu xuống nói ra: "Chúng ta, chia tay đi."

Yên tĩnh, sau đó mạng tới xác thực tiểu Kiều thanh âm.

"Chờ một chút, ngươi là tại sao biết Chu Du. Hán nửa năm trước liền chết." Tiểu Kiều nói ra.

"Cái gì?" Ta kinh sợ.

Một phút đồng hồ yên tĩnh.

"Không thể nào là giả chết sao? Hán không phải tập độc nằm vùng sao? Chuyện này. . ." Ta kinh ngạc hồ ngôn loạn ngữ.

"Ngươi nói mò gì đây." Tiểu Kiều lập tức nhào tới bưng kín miệng của ta.

"Ta, ta. . ." Ta không biết như thế nào cho phải.

"Những lời này không nên nói lung tung, ngươi đi theo ta." Tiểu Kiều kéo tay của ta.

"Tính tiền." Tiểu Kiều thanh âm ngoài ý muốn trấn định.

27

30 km bên ngoài, liệt sĩ mộ viên.

"Tiểu Kiều? Mang ta tới nơi này làm gì?" Ta nghi ngờ nói ra.

"Ngươi không phải muốn biết Chu Du chết hay không sao?" Tiểu Kiều ở một tòa Vô Danh trước mộ bia ngừng lại.

Ta nhìn kỹ mộ bia, phía trên chỉ viết lấy liệt sĩ cách mạng bốn chữ.

Ta chỉ bia đá nói ra: "Đây chính là Chu Du?"

"Ừm, chết đều không thể khắc lên tên của mình." Tiểu Kiều nói ra.

Ta nhìn chằm chằm bia đá rất lâu, áp a áp úng nói ra: "Có thể hay không giả chết, có thể hay không giống kịch truyền hình trong kia dạng . ."

"Ngày nào, hần lưu lại nói. Ta thu đến đã là một tuần sau đó, ta đánh qua. Nghe chính là địa phương cảnh sát nhân dân, chờ ta đi qua thời điểm người đã chết. Nghe nói là vì bắt lấy dẫn đầu lão đại, bị lão đại bắn liền sáu phát. Người là ta tiếp trở về, di hài là ta tiến lên phòng hỏa táng. Tro cốt là ta bung lấy đưa vào đi, mà nơi này cũng là ta chọn. Người nói ta làm sao lại không biết hần chết hay không?" Tiểu Kiều nói ra, nàng lúc này lệ rơi đầy mặt.

"Ta, hần. Thế nào điện thoại?" Ta vừa nói liền ta chính mình cũng không biết.

"Ta còn không hỏi người đâu, người là làm sao biết Chu Du? Người trông thấy ta không gian nhấn lại tám rồi? Người đã điều tra." Tiểu Kiều khóc nói ra.

Ta móc ra điện thoại đối tiểu Kiều nói ra: "Nó, nó. Nó có khả năng càng khác biệt thời gian đoạn người tin nhắn. Nó, ta dùng nó tìm tới Chu Du."

28

Tiểu Kiều ngây ngốc nhìn màn hình, mà trước màn hình đúng là Chu Du dãy số.

Cái số này tiểu Kiều đã sớm ghi vào trong đầu, có thể số điện thoại này.

Tiểu Kiều lật qua lại bọc của mình, lấy ra một mảnh thẻ điện thoại.

Đây chính là Chu Du thẻ điện thoại, cũng là trước mắt điện thoại dãy số.

Tiểu Kiều nhìn xem phía trên tới hôm qua ta cùng Chu Du nội dung tin nhắn ngốc.

Tiểu Kiều nhận lấy điện thoại.

Ta không biết nàng thứ gì.

Nhưng ta biết đối diện khôi phục, bởi vì ta nghe được tin nhắn thanh âm.

"Đây là sự thực sao?" Tiểu Kiều nói ra, gọi điện thoại đi qua.

"Là thật, không bị điện giật lời nói là đánh không thông." Ta nói ra.

Tiểu Kiều nghe âm thanh bạn nói ra: "Có thể đưa di động cho ta mượn sao? Một ngày, liền một ngày."

Ta gạt đầu một cái.

Ta tình yêu tựa hồ cứ như vậy kết thúc.

Ta về tới nhà, ngày mai ngày thứ Hai.

Cái kia đi làm, nhưng ta xin nghỉ một ngày.

Bởi vì nơi nào có tiểu Kiều, ta tựa hồ càng hần là từ chức.

Nản lòng thoái chí, uống nguyên một bình rượu Vodka.

Ta cảm giác thiên hôn địa ám.

Ta không biết ngủ bao lâu.

Sau khi tỉnh lại bụng rất đói, đầu hết sức bất tỉnh.

Nhìn thoáng qua điện thoại, ngày thứ Hai chín giờ tối.

Ăn một chút gì ý nghĩ xuất hiện tại trong óc.

Mở cửa, lại trông thấy tiểu Kiều núp ở cửa nhà nha.

29

"Người?" Ta nói ra.

Tiểu Kiều tỉnh, đối ta cười một cái nói: "Ta cho là người ở bên ngoài cho nên chờ người, không nghĩ tới người ở bên trong nha. Ta đây gõ cửa người làm sao? Ấy, trên người người mùi vị kia là rượu?"

Ta bất đắc dĩ cười, trước mắt tiểu Kiều liền tốt nghĩ một vị thiên sứ.

"Ta đói, có thể cùng một chỗ ăn một bữa cơm sao?" Ta nói ra.

Tiểu Kiều gật đầu, theo rồi nói ra: "Bất quá, ngươi muốn tắm trước."

Nguyên lai tiểu Kiều biết ta một ngày không có đi làm, liền hướng về phía công ty muốn ta địa chỉ.

Trong tủ diêm, tiểu Kiều đưa điện thoại di động đưa cho ta.

"Ta làm xong nha." Tiểu Kiều vừa cười vừa nói.

"Làm xong?" Ta hỏi?

"Ta đưa di động sự tình nói, nói cho hần biết ở cái thế giới này hần đã chết. Mà lại thế nào cái thế giới ta không phải không chịu tiếp Chu Du điện thoại sao? Ta liền nói cho hần biết làm sao truy ta nha?" Tiểu Kiều nói ra.

"Làm sao truy ngươi?" Ta hồ đồ rồi.

"Đúng vậy a, dùng điện thoại di động của ngươi. Nói cho Chu Du ta có thể sẽ ở nơi đó xuất hiện, quả nhiên sáng hôm nay hần tìm đến ta. Còn về sau hần đuổi theo kịp đuổi không kịp cũng không phải là vấn đề của ta." Tiểu Kiều nói ra.

"Ý tứ này là?" Ta cả người đều kinh hãi.

"Ta yêu ngươi. Đem nhưng cái này yêu là thấy ngươi dạng này đều chịu giúp Chu Du về sau. Ngươi ngây ngốc, ưa thích đồ vật tại sao có thể tùy tiện giao cho người khác." Tiểu Kiều nói ra.

"A? Thế nào cái thế giới ta? Làm sao bây giờ?" Ta nói ra.

"Ngươi tự mình hỏi hần sao nha." Tiểu Kiều vừa cười vừa nói.

Ta nhìn thoáng qua điện thoại, để vào trong bọc.

30

Nửa năm sau.

Ta cùng tiểu Kiều kết hôn.

Cái kia bộ điện thoại liền để xuống trong nhà.

Có rảnh ta liền sẽ cầm điện thoại di động tìm gia gia nói chuyện phiếm.

Lại là nửa năm, tiểu Kiều mang thai.

(ta muốn làm ba ba.) ta lấy điện thoại di động cho gia gia đến.

(ta đi, một năm trước ngươi cùng ta nói vấn đề tình cảm. Hôm nay ngươi đẻ người ta bụng đều làm lớn rồi?) gia gia trả lời.

Ta cười người ngả ngửa đổ.

Đương nhiên về sau ta mới biết được, thế nào cái thế giới Chu Du cũng không có cùng tiểu Kiều cùng một chỗ.

Nhiều năm sau ta lão luyện cơ nhận được một cái tin nhắn ngắn.

Chu Du nói tiểu Kiều đã mang thai, bên người có một cái gọi Lộ Kiều đàn ông. Rất hạnh phúc, hần không thể quấy nhiễu các nàng.

(lời cuối sách):

Tiểu Kiều mang thai.

Sau mười tháng, hài tử sinh là cô gái.

Tiểu Kiều ba ba đề nghị đều lấy giữa hai cái một chữ đem tên của hài tử.

Ta Lộ Kiều đường là họ, tiểu Kiều kiều là tên.

Lộ Kiều liền là tên của hài tử.

Mà thế nào ngày sau bên cạnh ta lại có hai cái tiểu Kiều.

Lộ Kiều 16 tuổi, trường cấp 3 đi nơi khác đọc sách.

Mẹ của nó ơi không bỏ được đem điện thoại di động của mình cho nàng.

Lộ Kiều 21 tuổi làm việc, thay đổi mấy bộ điện thoại đều không bỏ được đôi đi mù mù dây số.

Ngày nào Lộ Kiều Screenshots cho ta, phía dưới viết: Cha, hiện tại lừa đảo đều như vậy gạt người. Người cẩn thận một chút.

Mà hình ảnh nội dung, đúng là hai mươi lăm năm trước ta.

(tiểu Kiều, có ở đây không?)

(tại, người là?)

(ta là người lão bằng hữu, người kết hôn sao?)

(không có, còn chưa tới thời điểm đây.)

(người còn nhận biết Lộ Kiều sao?)

(nhận biết, người đến cùng là ai?)

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: 《 núi, biển 》 vong ưu thiên

Phụ cận mở nhà gọi "Bách Quỷ" Lý Điểm.

Sinh ý dị thường náo nhiệt.

Hôm nay nghỉ, tóc cũng lớn.

Rút cái khoảng trống, liền định đi tham gia náo nhiệt.

Đi vào cửa tiệm, liền bị nhân viên cửa hàng cản lại.

"Tiên sinh, trong tiệm có cái nhỏ quy củ." Nhân viên cửa hàng nói ra.

"Ồ? Người nói?" Ta cười cười.

"Đi vào thời điểm không thể mang tấm gương, người tấm gương này còn đặc biệt lớn." Nhân viên cửa hàng cười khổ nói.

"Áy, tiểu huynh đệ. Đây không phải tấm gương, là ta ăn cơm gia hóa." Ta nói ra.

"Có thể quy củ liền là không thể mang a." Nhân viên cửa hàng một mặt bất đắc dĩ, chỉ công ngăn từ.

Ta chỉ có thể đem ta kiếng bát quái bỏ vào trong ngăn tủ lạnh bảo: "Người muốn biết không phải là bởi vì người tiệm này vừa mở, nghĩ tham gia náo nhiệt. Nghe được loại lời này ta xoay người rời đi, biết không?"

Nhân viên cửa hàng hung hăng gật đầu nói: "Không cần ý tứ."

Đi vào thời điểm, cảm giác được một hồi lơ mơ.

Bên trong cùng phía ngoài độ sáng hoàn toàn là hai cái cấp bậc.

"Người ở đây đều không thấu ánh sáng sao?" Ta nghi hoặc hỏi.

"Có thể là bởi vì tiện nghi đi, ta cũng vừa tới. Cho nên liền làm thành như thế, khách nhân thứ lỗi." Nhân viên cửa hàng nói ra.

Trong phòng nguyên một mặt tường đều là tấm gương, trên trần nhà là liên miên đèn chân không.

Đáng tiếc không biết vì cái gì, đèn chân không tựa hồ vô cùng cũ kỹ.

Ánh đèn âm đạm trở nên trắng, nhưng còn nói còn nghe được.

Vừa ngồi xuống, nhân viên cửa hàng liền nói với ta tiệm này đặc sắc.

Nhân viên cửa hàng cười nói: "Ở đây đám thợ cả cầm trong tay dao cạo đều là Đức nhập khẩu."

"Đức nhập khẩu?" Ta nghi ngờ hỏi.

"Sẽ có gió nhẹ hút vụn đầu của người, đem được cạo tóc hút vào dao cạo." Nhân viên cửa hàng tự hào nói.

Ta tò mò nhìn Lý Điểm mặt đất, xác thực không nhuộm bụi trần cùng mặt khác Lý Điểm cũng không giống nhau.

Đương nhiên sinh ý rất tốt, ta bốn phía đều ngồi đầy khách nhân.

Nhưng ta cảm thấy ở đây khẳng định có chuyện ẩn ở bên trong, bởi vì càng ngày càng cảm thấy kỳ quặc.

"Vì ngài hót tóc sư phó còn không có tới." Nhân viên cửa hàng vừa cười vừa nói.

Sư phó nếu còn chưa tới, ta chỉ có thể theo nhân viên cửa hàng trò chuyện lên trời.

Coi ta hỏi tiệm này ông chủ thời điểm, nhân viên cửa hàng chỉ là cười cười không có trả lời.

Tại ta nói bóng nói gió nói nhân viên cửa hàng hẹp hòi liền chút chuyện nhỏ này cũng không chịu nói lúc.

Nhân viên cửa hàng mới áp ứng nói cho ta biết tiệm này chỉ là ông chủ nghề phụ.

Đồng thời nhân viên cửa hàng nói với ta một kiện không thể tưởng tượng sự tình.

Nhân viên cửa hàng cười khỏ nói: "Bởi vì trông thấy người là đạo sĩ, ta mới nhớ tới ta phòng vấn thời điểm lại có thể là tại một gian miếu thờ bên trong. Mà lại. . ."

"Mà lại cái gì?" Ta nổi lên đánh giá thấp, lại có chút hiếu kỳ.

"Ta cũng cảm thấy kỳ quái, cho ta phòng vấn chính là vị lão hòa thượng." Nhân viên cửa hàng vừa cười vừa nói.

Ta vừa cười vừa nói: "Ông chủ gia đại nghiệp đại, người không nhìn Thiếu Lâm tự đều thượng thị. Cho người phòng vấn chính là tên hòa thượng cũng không kỳ quái."

Nhân viên cửa hàng cũng là vừa cười vừa nói: "Áy, vậy các người đạo quán lúc nào mới có thể đưa ra thị trường nha."

Ta cho hấn lối thoát, hấn cũng là đem ta chán chết rồi.

Ta cười khỏ nói: "Ta là cô nhi, từ nhỏ đã ở tại trong đạo quán. Bằng không thì người cho rằng tín đạo người nhiều không, có tin phạt một phần mười liên vụng trộm cười."

"Khách nhân không cần ý tứ, nói đến người chuyện thương tâm." Điểm viên nói xin lỗi nói nói.

Ta vừa định cùng nhân viên cửa hàng tiếp tục bắt chuyện, nơi xa sư phó tới.

Ta nhìn thoáng qua sư phó.

Tươi mát thoát tục, tóc hết sức tùy ý.

Không giống Lý Điểm khác sư phó đều là hình thù kỳ quái đủ mọi màu sắc tóc.

Sư phó khoát tay áo, nhân viên cửa hàng liền đi mời đến mặt khác khách hàng.

"Thì . . Khách hàng người là lý vẫn là nhiệm nóng?" Sư phó vừa cười vừa nói, nửa đứng thẳng tay cường ép đè nén xúc động để xuống.

Ta đây kếm chút cười ra tiếng.

"Người nói cho đúng là thí chủ đi." Ta vừa cười vừa nói.

Xem ra ông chủ là cùng còn, nơi này sư phó cũng là hòa thượng.

Ta nhìn kỹ liếc mắt sư phó trên đầu tóc mai, cái này căn bản là dính lên đi giả.

"Khục, ngưng ngưng. Thói quen không có sửa đổi đến, chê cười." Sư phó cười khỏ nói.

"Tùy tiện cắt bỏ kích thước liền tốt." Ta vừa cười vừa nói.

"Như vậy còn mời thì . . Khách nhân đến bên này gọi đầu." Sư phó nói lần nữa.

"Gọi đầu? Ta liền cắt bỏ kích thước thuận tiện xem xem các người theo như lời cái kia ăn đầu dao cạo, không cần gọi đầu." Ta nói ra.

"Ách, đây là quy củ. Hót tóc trước đó đều muốn trước tẩy." Sư phó vừa cười vừa nói.

"Các người quy củ thật nhiều." Ta đi theo sư phó đi vào.

Một bát trong veo nước bày ở trước mặt của ta, cùng mặt khác Lý Điểm cũng không giống nhau.

Sư phó chỉ chỉ ghé đầu.

Ta bắt đắc dĩ ngồi lên, nhìn thoáng qua mặt nước nói ra: "Sư phó này, người ta gọi đầu đều là nước chảy. Các người này làm sao?"

Sư phó cười một cái nói: "Đây là xà phòng nước, đôi đầu có chỗ tốt."

"Không đúng sao sư phó, ta hỏi thế nào nói nước này bên trong có một cỗ mùi lạ nha?" Ta nói ra.

"Không có khả năng, liền là xà phòng mùi." Sư phó áp a áp ứng nói ra.

"Tốt tốt tốt, ta liền nhìn người có thể làm ra mạnh mới gì." Ta ngồi lên băng ghế.

Sư phó cầm lấy bầu từng múng từng múng từ trên xuống dưới, đem nước đánh vào trên đầu của ta.

Trong đạo quán nhiều năm như vậy, này đốt hương dùng bụi pha nước ta vẫn là nghe đi ra.

Ta đóng chặt miệng mũi.

Qua ba lần nước.

Ta tò mò hỏi: "Làm sao? Không cần tẩy sương?"

Sư phó vừa cười vừa nói: "Đã tốt, ở đây chính là như vậy."

Ta bắt đắc dĩ đi theo sư phó ngồi lên lý vị trí.

Không có cho ta đắp lên phòng đầu áo choàng, cái này khiến ta cảm giác mới mẻ.

Sư phó lấy ra chạy bằng điện dao cạo.

Nhìn xem cùng khác trong tiệm dao cạo không có gì khác biệt.

Ta vừa cười vừa nói: "Sư phó, người có phải hay không cảm nhầm?"

"Không có đâu, không có đâu. Người nhìn xem liền tốt." Sư phó một dao cạo chọn đi ta một chút tóc mai.

Quả nhiên tóc rơi xuống thời điểm liền hư không tiêu thất.

Ta có thể cảm nhận được gió nhẹ tại ta cổ ở giữa thổi qua.

Không cho dùng tấm gương, khẳng định có vấn đề.

Ta vụng trộm lấy ra trong ngực thường giấu ở trong tay áo nhỏ kiếng bát quái, đây chính là dùng để phòng thân đồ vật.

Ta dựa vào nhỏ kiếng bát quái phản quang thể mà nhìn thấy ta trên cổ quần lấy một đầu đen thân trắng tiểu quý.

Ta giật nảy mình, nhưng thân thể không có làm ra bất kỳ động tác gì.

Tiểu quý này quần lấy cổ của ta, chẳng lẽ muốn hút người linh khí?

Ta cẩn thận chiếu vào quý đáng vẽ, ta lại nhận không ra.

Trong ngày thường ta không thích nhất xem liền là Sơn Hải Kinh, cái đồ chơi này ta thể nào nhận ra được.

Sư phó nghiêm túc cạo tóc không có chú ý ta.

Ta cảm thấy không thích hợp, chiếu chiếu bốn phía.

Mẹ nó, ở đây nói ít trên trăm con.

Lít nha lít nhít phân tán ở trong phòng, vây quanh từng cái khách nhân.

Nguyên lai trên cổ khí lạnh liền là những này quý thổi hút lúc đi ra.

Nhìn xem sư phó mỗi lần một cắt xong đầu của ta, này chút tiểu quý liền sẽ hưng phấn hơi đi tới đem cắt xong tóc hút sạch.

Sau đó lộ ra vui vẻ biểu lộ.

Ta nhanh ngồi không yên, pháp khí lại tại cửa ra vào trong ngăn tủ.

Trong tay lớn chừng bàn tay kiếng bát quái lại không được cái tác dụng gì.

Những này hòa thượng đoán chừng cũng cùng quý thông đồng một mạch, tiếp tục như vậy người không phải sớm muộn muốn bị bọn hắn hút sạch tinh khí.

Tại tăng thêm vừa mới nước, đoán chừng liền là ** nước.

Ngồi trên ghế ta không tự giác liền sợ lên.

Ta ra về trấn định đối sư phó nhỏ giọng nói ra: "Các người ở đây nhiều như vậy quý, làm sao còn có tâm tư cắt bỏ đến phía dưới?"

Ta biết ta nói lớn tiếng khả năng hôm nay liền cái cửa này đều ra không được, ta chỉ có thể nhỏ giọng nói.

"Thí chủ, người xem thấy?" Sư phó kinh ngạc nói.

"Đương nhiên thấy được, như thế nào là muốn ta hô hô để trong này tất cả mọi người nghe thấy có quý?" Ta bình tĩnh nói, trong lòng đã sôi trào.

"Cái nào thí chủ, người đi theo ta đi." Nói xong sư phó buông ra thang máy đao. Ta cũng đứng lên hưng hăng lay lấy cổ.

Không cần nhỏ kiếng bát quái ta đều biết tiểu quý còn quần ta đây.

Sư phó hướng về bên trong đi đến, không có tính toán mang ta ra ngoài.

Đi đến bên trong gian phòng tiến vào một cái cửa gỗ, ta nhìn chung quanh tình cảnh cũng chỉ có thể đi theo sư phó đi vào.

Hắn là để cho ta đi cửa sau đi, ta tự hỏi.

Nắm trong tay gấp nắm đấm, đầy trong đầu đều là Đạo gia quyền.

Ta còn cũng không tin, luyện nhiều năm như vậy Đạo gia quyền nhập môn đánh không lại quý còn có thể đánh không lại những người này.

Vừa đi vào phòng bên trong, sư phó liền lập tức tháo xuống giả thuyết nói: "A di đà phật, thật là quá không thói quen."

Ta nhìn sư phó trên đầu trọc chín cái giới luật Phật, quả nhiên là hòa thượng.

"Thí chủ mời tới bên này." Sư phó nói ra.

"Người muốn mang ta đi làm gì?" Ta nghi ngờ nói ra.

"Vuông trượng." Sư phó nói ra.

Chuyện này. . . Sự tình lớn không làm chủ được?

Muốn cho phí bặt miệng?

Vẫn là muốn hàn?

"Các người là thật hòa thượng a?" Ta hù đến nói ra.

"Đúng vậy, người xuất gia không đánh lừa dối." Sư phó nói ra.

Ngô, còn tốt thật hòa thượng không sát sinh.

Không, chờ một chút.

Mấy tháng trước còn trông thấy cái gì Thái Lan phục hồ tự, nuôi nhốt lão hồ sau lưng bán rượu hồ cốt đây.

Này, sẽ không một cái nước tiểu tính a?

Ta hù đến không nhúc nhích.

"Thí chủ? Người thế nào." Sư phó nói ra.

"Người người các người sẽ không làm loạn a?" Ta run rẩy nói.

"Sẽ không, ngài yên tâm đi." Sư phó nói ra.

Quả nhiên nơi này gian phòng là thăm nghĩ, một đầu kết nối này sát vách đường phố báo quốc tự.

Có thể mắt nhìn thẳng lại không có cách nào hiện chuyện này.

Báo quốc trong chùa, trong đại điện một vị lão hòa thượng đang ở niệm kinh.

Sư phó tiến lên mấy bước tại lão hòa thượng bên tai nói thứ gì, sau đó lui ra trở về mới vừa tới lúc gian phòng.

Đi qua bên cạnh ta thời điểm nhỏ giọng nói: "Phượng trượng cho người đi qua."

Ta hướng về phía trước mấy bước, đứng tại cách đó không xa.

Lão Phượng trượng nói ra: "Đã người có thể trông thấy, lấy đó cùng phật hữu duyên."

Ta gật đầu một cái.

"Ta là nơi này phượng trượng, thí chủ có cái gì muốn hỏi?" Lão Phượng trượng nói ra.

"Này chút tiểu quỷ lai lịch gì, cùng người cùng một chỗ không có vấn đề sao?" Ta hỏi.

"Những này trong miệng người tiểu quỷ chính là vong ưu, dùng tóc cho ăn quỷ quái." Lão Phượng trượng nói ra.

"Vong ưu?" Ta tái diễn nhắc tới, làm thế nào cũng nhớ không nổi cái tên này.

"Tóc tức là phiền não chi nguyên, ba ngàn phiền não tia gì không đem quên chi. Mà lại những này vong ưu ăn hết tóc thời điểm cũng sẽ mang đi khách nhân phiền não." Lão Phượng trượng nói ra.

Lão Phượng trượng nói đến đây ta rốt cục nhớ tới, loại quái vật này đôi nam nữ yêu thích có thiên về.

Thích ăn đàn ông tóc, những cái kia trung niên liền tạ đỉnh các nam nhân trên cổ chắc chắn quần lấy một đầu.

Ký được năm đó sư huynh mang ta phân biệt thời điểm, liền là mở ra cười cười tôn á long trực tiếp.

Dùng đến kiếng bát quái chiếu vào cười cười tôn á long, ta mới tại kiếng bát quái bên trên trông thấy một đầu thân Hắc đầu tuyết trắng béo tiểu quỷ ngồi xồm đang cười cười trên đầu.

Lúc này không nhận ra được, hẳn là bởi vì con nào thực sự quá béo.

"Đạo lý ta đều hiểu, có thể tại sao lại xuất hiện ở Lý Điểm?" Ta không hiểu hỏi.

"Cái này sao, những này vong ưu vốn là sống nhờ tại đây chùa miếu bên trong. Nguyên bản hằng năm đều có quy y xuất gia tăng nhân, những này tóc liền là vong ưu đồ ăn. Có thể ra nhà người càng ngày càng ít, đến hiện thay chúng ta liền nuôi không nổi những này vong ưu." Lão Phượng trượng nói ra.

Chương 19: 《 núi, biển 》 Thao Thiết Thiên

Kinh doanh vừa ve chai tháng thứ tư, ta gặp vấn đề khó khăn lớn nhất.

"Đại sư huynh, thế nào đối vợ chồng đi rồi sao?" Ta nơm nớp lo sợ mà hỏi.

"Còn không có đến, đều là hết phải báo cho cảnh sát." Đại sư huynh gãi gãi đầu.

"Không thể để cho bọn hán báo động, cảnh sát tới trông thấy lão tham ăn là xảy ra đại sự." Ta nói ra.

"Vấn đề này xem ra chỉ có thể tìm sư phó." Đại sư huynh nói ra.

"Ngươi đi? Vẫn là ta đi." Ta hỏi.

"Đề ta đi, ngươi đi trước ổn định đôi kia vợ chồng." Đại sư huynh nói ra.

Ta gạt đầu một cái.

Vừa ve chai liền xây ở đạo quan bên cạnh.

Là nguyên bản phân viện, cũng là lão tham ăn nhà.

Chúng ta tổ tổ tổ tổ sư gia xung Hư chân nhân sở kiến.

Này lão tham ăn nghe nói cũng là hán mang tới.

Bảy tuổi khi đó, vừa nghe nói con ác thú tại chúng ta đạo quán lúc ta vui vẻ điên rồi.

Có thể thấy lão tham ăn dạng như vậy, ta còn thực sự không tin đây là thượng cổ hung thú.

Liền một xi hơi đại hắc bóng da, ta còn tưởng rằng gạt người đây.

Có thể này vô đen bóng thật là cho ăn cái gì đều ăn, ta liền lấy ra làm chó nuôi.

Có thể trong đạo quán người càng ngày càng ít, canh thừa đồ ăn thừa không đủ nuôi sống lão tham ăn.

Lão tham ăn càng ngày càng nhỏ cuối cùng chỉ còn lại bóng da lớn nhỏ, toàn bộ nhẩn nhẩn khí.

Nhưng tốt ở cái này vừa ve chai xây thành về sau, bây giờ lão tham ăn đã có nửa cái phòng lớn.

Lời nói kéo xa, lúc này đôi kia vợ chồng còn đứng ở vừa ve chai bên ngoài nắng to lấy.

Ta nhẹ nhàng mở ra một đầu khe cửa.

Cái kia vợ chồng thanh âm truyền tới.

"Các ngươi vừa ve chai có xấu hổ hay không?"

"Chúng ta mới nói nhẩn kim cương vứt xuống thùng rác, cũng không có để cho các ngươi hỗ trợ. Chính chúng ta đi vào tìm, làm sao lại không được?"

"Các ngươi vừa ve chai có phải hay không muốn làm của riêng?"

"Cho lão nương mở cửa."

Vợ chồng tựa hồ nhìn thấy ta khe cửa mở ra, lao đến bắt đầu đẩy cửa.

Trời ạ.

Ta gạt gao chống đỡ cánh cửa.

Ta đạo nhà quyền cũng không phải luyện không, chặt vật cắm lên cánh cửa then cài cửa.

Sau đó thở hổn hển dựa vào trên cửa, chỉ nghe thấy đôi kia vợ chồng rít gào cùng cửa gỗ bị gõ lấy.

"Không còn ra chúng ta báo cảnh sát."

"Cũng không tin cảnh sát mặc kệ vấn đề này."

"Lão đầu từ, báo động."

"Tốt, ta vậy mà gọi điện thoại."

Ta dọa đến lập tức hô: "Các người các loại."

"Chờ? Để cho chúng ta chờ tới khi nào? Vừa mới còn nói cho chúng ta biết không cảm về được, hiện tại còn để cho chúng ta các loại."

Ta sút đầu mẻ trán thời điểm, Đại sư huynh chạy tới.

"Sư đệ, sư phó cho người đi một chuyến hán đây. Chuyện nơi đây giao cho ta, yên tâm đi." Đại sư huynh nói ra.

Ta gạt đầu một cái.

Ta nhìn Đại sư huynh khoan khoái cho người ta mở cửa, vẻ mặt tươi cười.

Này? Chúng ta có tiền bồi người ta?

Chờ chút này nhẫn kim cương nhưng là muốn bồi năm ngàn khối đâu? Sư phó tiền riêng?

Ta mang theo nghỉ hoặc chạy tới sư phó phòng nghỉ.

Vừa muốn mở miệng cái hiểu rõ, sư phó lại nói: "Chó trứng a, người tới chúng ta đạo quan nhiều năm rồi đi?"

Ta gạt đầu một cái nói ra: "Sư tổ dẫn ta tới, 23 năm."

"Lần này, hai vợ chồng này nói ném rác rưởi lúc đem nhẫn kim cương ném vào trong thùng rác. Này rác rưởi lại sớm bị con ác thú ăn, người có thể có biện pháp?" Sư phó nói ra.

Ta lắc lư đầu: "Ta không có cách nào, sư phó thông minh khẳng định là nghĩ đến."

"Này vừa ve chai chú ý là người nói, hiện tại xảy ra sự tình có phải hay không cũng phải người chịu trách nhiệm?" Sư phó nói ra.

Ta gạt đầu một cái, sau đó ra sức đóng cửa.

"Không đúng vậy sư phó, vấn đề này lại không thể chỉ trách ta." Ta nói ra.

"Sư phó hiện tại cũng là có cái chủ ý, nhưng mà cần người hỗ trợ nha." Sư phó nói ra.

Chủ ý? Hỗ trợ?

"Sư phó? Người sẽ không muốn để cho ta tiến vào lão tham ăn trong bụng a?" Ta nói ra.

"Chó trứng, người thiên tư thông minh. Thật sự là một thoáng liền biết vì sư suy nghĩ a, này nhẫn kim cương vừa bị lão tham ăn ăn hết không lâu. Khẳng định không sâu, tìm ra được không khó lắm." Sư phó nói ra.

"Sư phó, ta tiến vào. Còn có thể đi ra sao?" Ta hỏi.

"Người đây liền không cần lo lắng, vì sư có bảo bối." Sư phó nói ra.

"Bảo bối?" Ta nhìn sư phó.

Sư phó từ hông bên trên rút nửa ngày, xuất ra một cái tiểu Hồng túi tiền.

Bắt đầu mở ra tiểu Hồng túi tiền, đem đường rút ra.

"Sư phó? Người làm cái gì vậy? Hủy đi tiền của người túi làm cái gì?" Ta hỏi.

"Người không hiểu. Túi tiền này chính là sư phụ ta truyền cho ta, truyền thuyết khổ tiên thăng (dây trời tiên) làm. Hủy đi đi ra đem người cột lên đi, sau đó đưa đến con ác thú trong miệng. Vì sư lôi kéo đường, đến thời gian liền tóm người đi ra." Sư phó nói ra.

"Này mẹ nó đáng tin cậy sao?" Ta nói ra.

"Vì sư lôi nói người cũng không tin rồi? Ai nha, này xé đứt." Sư phó nói vụng trộm đem kéo đứt đường ném chắp sau lưng.

Nhìn xem sư phó tái hiện mở ra dây đỏ.

Ta nóng nảy nói ra: "Có thể sử dụng xích sắt sao? Cái này dây đỏ ta không yên lòng."

"Ngu dốt, khôn tiền thẳng (dây trời tiền) nhưng so sánh xích sắt dùng tốt hơn vạn lần." Sư phó nói ra

"Sư phó, ta có phải hay không trong mắt người liền năm ngàn khối đều không đáng nha?" Ta hỏi.

Sư phó gật đầu nói ra: "Đúng vậy a, người. . . Phi phi phi, vì sư nói cho người. Chỉ cần người lần này an toàn trở về, ta cam đoan. Ta thoái vị về sau, lần này mặc cho xem dài sẽ là của người."

"Ta tại sao không có một chút bị khâm định cảm giác?" Ta nhìn sư phó nói ra.

"Tốt, đi với ta tìm lão tham ăn." Sư phó nói này nắm chặt huy đi đi ra dây đỏ.

Vừa ve chai, tận cùng bên trong nhất.

Đại sư huynh lúc này đã tại.

Ta liền liền hiểu cái gì.

Ta hỏi: "Đại sư huynh, vợ chồng đâu?"

Đại sư huynh lập tức cười nói: "Ta làm xong, dựng lên chứng tử nói giúp bọn hán tìm. Để bọn hán buổi chiều tối, bọn hán đồng ý."

Ta gật đầu một cái, lại chỉ thấy sư phó tại trên người của ta trói lên dây đỏ.

Một vòng nửa quán ở bên hông.

Sư phó nói ra: "Tốt, là ta đẩy người hay là người chính mình đi vào?"

"Này? Có thể lại trói một vòng sao? Hoặc là đang cấp cái xích sắt?" Ta nóng nảy nói ra.

Lúc này trước mặt con ác thú sớm đã mở ra thật to miệng chờ đợi.

"Buổi chiều người liền đến, người còn đang chờ cái gì?" Sư phó nói giúp ta xoay người qua, hướng phía cái môn liền là một cước.

Một cổ cường đại hấp lực nắm kéo ta.

Ta hôn mê.

"Sư phó, sư đệ này đi còn có thể trở về sao? Cái nào dây đỏ cứ như vậy mãnh?" Đại sư huynh hỏi.

"Trời mới biết." Sư phó nói ra.

"Vậy người còn khiến cho sư đệ đi?" Đại sư huynh nói ra.

"Mấy trăm năm trước, chúng ta từng từng từng Tăng sư tổ liền là dựa vào sợi tơ hồng này theo con ác thú trong bụng cứu ra một đứa bé. Sau đó lại dùng dây đỏ trói lại con ác thú miệng, mới mang về chúng ta đạo quan. Về sau cải cách văn hóa, người người đều biết chúng ta trong đạo quán có bảo bối này khôn tiền thẳng (dây trời tiền), vẫn là chúng ta Tăng sư thúc đem này khôn tiền thẳng (dây trời tiền) làm thành túi tiền mới trốn qua một kiếp. Một đời một đời truyền thừa, nếu như đồ vật không giả. Sư đệ liền có thể trở về, dù sao hán là cô nhi. Nếu là thật biến mất, cũng sẽ không bị hiện. Đến lúc đó mượn cơ nói hán mang theo nhẫn kim cương chạy, không được sao?" Sư phó nói ra.

"Người sư phụ này không ổn đâu?" Đại sư huynh nói ra.

"Lý chó trứng vốn chính là sư phụ ta nhật được, lúc ấy còn cứng rắn nói đứa nhỏ này có thiên căn. Có thể nhiều năm như vậy ăn không chúng ta ở đây nhiều như vậy com tốn tiền nhiều như vậy, nghĩ tới duy nhất cái này vừa ve chai ý tưởng. Bản trông cậy vào dựa vào điểm ấy con hồi vốn, vẫn còn thua lỗ chúng ta một nửa gia sản. Đạo quan này còn bị thế chấp lắm, ta có thể làm sao?" Sư phó nói ra.

"Thế nhưng là. . ." Đại sư huynh nói ra.

"Nhưng mà cái gì, người sợ người liền nắm đường này. Hai cái giờ về sau liền kéo trở về." Sư phó nói xong quay người liền rời đi

Đại sư huynh bắt đầu dĩ gật đầu một cái, nhận lấy ném xuống đất dây đỏ.

...

Coi ta tỉnh lại thời điểm chung quanh một mảnh lơ mờ.

Ta suy nghĩ này đã sinh cái gì.

Sờ lên bên hông dây đỏ, dây thừng một đầu lại là liên tiếp trên không trung.

Có tác dụng rồi? Ta tại lão tham ăn trong bụng?

Lão tham ăn? Đúng rồi.

Ta muốn đi tìm nhẫn kim cương.

Nhưng trước mắt thế mà một mảnh hoang vu.

Đồ đâu?

"Ăn vào tới đồ vật đâu?" Ta hô bốn phía quan sát

Không có cái gì.

"Đồ vật ta đều phân loại, thật không nghĩ tới a. Mấy trăm năm không có tới vật sống, hôm nay thế mà tới hai cái."

???

Thanh âm gì?

Ta ngẩng nhìn bốn phía.

Lúc này trên không một vị hạc đồng nhan ông lão trôi nổi trên đó.

Ta từ trong túi lấy ra bên hông túi thơm.

Ta mở ra túi thơm.

Bên trong là năm tám đạo phù.

Ta lập tức ném trên không.

Lâm binh đầu giả đều là hàng ngũ phía trước, tru tà.

Năm tám đạo phù trên không trung thiêu đốt lên.

Có thể lão nhân trước mắt một chút sự tình đều không có sinh.

Ông lão nhìn xem nói ra: "Ta là tiên không phải tà, ngươi gì có thể tru ta? Yên tâm đi, ta sẽ không tổn thương ngươi."

Ta nhìn trên không ông lão lấy ngọc, những đạo phù kia ta nhập môn đến nay mỗi ngày đọc.

Theo ta nói ít vài chục năm, đều là đạo hạnh. Coi như lại kém cũng có thể lôi điện gọi đến nha, có thể làm sao lại chẳng có tác dụng gì có.

Ta hốt hoảng nói ra: "Ngươi đến cùng là ai!"

"Lão phu con ác thú." Lão nhân nói.

"Ngươi? Con ác thú? Đừng gạt ta. Con ác thú không phải đen như mực lớn bóng da sao?" Ta nói ra.

"Ngươi nói đó là của ta càn khôn một mạch túi?" Lão nhân nói.

"Càn khôn một mạch túi? Túi hòa thượng?" Ta nói ra.

"Hòa thượng cái rắm, ta là tiên nhân." Lão nhân nói.

"Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?" Ta hỏi.

"Ta chỗ này trăm năm chưa có tới có linh trí vật sống, dù sao ngươi không ra được. Vừa dễ dàng cùng ngươi tâm sự, nói cho ta biết bên ngoài bây giờ cái dạng gì." Lão nhân nói.

"Ngươi nói ngươi là con ác thú?" Ta nói ra.

"Rồng sinh chín con, ta chính là lão Ngũ con ác thú." Lão nhân nói.

"Chứng minh như thế nào?" Ta hỏi.

"Ta ngàn năm tu thành thân người, lại ngàn năm ngộ đạo thông báo tiên. Buồn cười, vì sao muốn chứng minh chính mình?" Lão nhân nói.

"Người nói người là thần tiên, vì sao lại bị giam ở chỗ này?" Ta hỏi.

"Người tiêu tử này cũng là có thú, ta mấy ngàn năm trước đắc đạo thành tiên. Ta vốn là Long, ** đủ mạnh. Tự nhiên tìm kiếm càng cường đại hơn biện pháp, ta hiện pháp khí này cần khôn một mạch túi. Nay túi há miệng có thể nuốt trời, dung nạp mọi vật vô thanh vô tức. Nhưng ta sử dụng thời điểm túi ông con trượt chân, chính mình lọt vào cái túi bên trong." Lão nhân nói.

Phốc ha ha, ta nhìn không được cười ra tiếng.

"Cười cái gì, từ khi ta không ra được chính mình cái này cái túi. Ta liền bắt đầu dựa vào cái túi di động, bởi vì ta nhìn không thấy. Chỉ có thể lung tung thôn nạp gặp hết thầy. Hút vào tới đồ vật ta liền sẽ vì đó phân loại, về phần nói ta con ác thú là hung thú. Đều là nghe xong tới đi vào nói, đáng tiếc liền không có người nào có thể phá ta này một mạch túi." Lão nhân nói.

"Phân loại?" Ta nói ra.

"Đúng vậy a, đem đồ vật theo quý giá. Theo chất liệu tại đây một trong túi phân loại, đã ngàn năm lâu. chờ một chút, trên người người đây là?" Lão nhân nói.

"Trên người của ta?" Ta nhìn trên lưng dây đỏ.

"Người là thế nào con của cô nhân? Đây dây đỏ ta có thể rất quen thuộc." Lão nhân nói.

"Cô nhân?" Ta hỏi.

"Từng có vị người phạm, vào ta này túi. Cùng ta trò chuyện với nhau thật vui, chạy còn mang đi một đứa bé. Mà vị nào phạm người giống như người, bên hông một đầu dây đỏ." Lão nhân nói.

"Dây đỏ? Cứu hải tử? Có người từ nơi này từng đi ra ngoài? Vẫn là dựa vào ta căn này dây đỏ?" Ta nói ra.

Ông lão gật đầu một cái.

Ta đem lão nhân nói liên hệ tới, ông lão liền là con ác thú.

Chính mình theo Long tu luyện tới người, tại theo người tu luyện đến tiên.

Lại bị chính mình pháp khí cần khôn một mạch túi hút đi vào.

Còn tại trong túi hút dụng vào đồ vật.

Con ác thú chính thức lăn qua lăn lại, kỳ thật liền là một cái túi?

Ngồi trên mặt đất lăn tới? Thành một cái đại hắc bóng da?

Mà chân chính con ác thú, là vỏ đen bóng bên trong lão nhân này!

"Người muốn thế nào?" Ta nói ra.

"Nếu là cô nhân chi bạn, ta chắc chắn sẽ không làm khó dễ người. Còn có thể vì người nhìn một chút tướng mạo, người ẩn đường đen a." Lão nhân nói.

"Người sẽ xem tướng?" Ta nói ra.

"Hiểu sơ." Lão nhân nói.

"Có không phá giải biện pháp?" Ta hỏi.

"Người mặc dù ba hồn bảy vía đều toàn, nhưng có một phách hấn yếu. Ta ở chỗ này hồn phách đối ta vô dụng, ta vừa vận theo Long tu luyện tới người, nhiều hơn mấy cái long phách. Ta cùng người hữu duyên, liền truyền một đầu người." Lão nhân nói.

"Tốt như vậy?" Ta nói ra.

"Nhiều lời vô ích, tặng cho người lại có làm sao?" Lão nhân nói xong một vệt kim quang tản ra mà ra.

Vệt sáng vàng liền bắn vào ta thân.

Ta toàn thân lắc một cái, liền sáng khoái tinh thần.

"Đúng rồi, lão tham ăn. . Ách. Xin lỗi, tiên nhân. Ngươi có không trông thấy một cái nhẫn kim cương?" Ta nói ra.

"Nhẫn kim cương là vật gì?" Lão nhân nói.

"Này, gần nhất có hay không thứ đáng giá bị hút vào tôi?" Ta nói ra?

"Đáng tiền? Gần nhất này mấy trăm năm qua đều là chút canh thừa đồ ăn thừa rác rưởi phế vật. Ta cũng kỳ quái thế giới bên ngoài làm sao vậy, có hay không sống người cùng ta nói một chút" lão nhân nói.

Mặt ta ửng đỏ, mỗi ngày khiến cho lão tham ăn ăn rác rưởi. Đương nhiên chỉ có những vật này.

"Như vậy đi, đây là ta này năm trăm năm tới nhận được bảo vật." Ông lão tay trái một đám.

Liền từng kiện từng kiện tinh mỹ đồ vật xuất hiện tại trước mắt ta.

Ngọa tào.

Mười hai đồng bên trong Long, thỏ, tượng thạch cao cùng đám đặt figure?

Hải Dương Chi Tâm, đủ loại màu sắc đá quý cùng pha lê viên bi?

Ngọa tào đủ loại bức tranh đồng cung bức vẽ cùng tạp chí manga?

Gương đồng pha lê tấm gương Netb SP; máy chơi game máy tính cùng xe đạp cầm trên tay linh?

Ta phản ứng đầu tiên là này lão tham ăn không biết hàng a, về sau tưởng tượng. Căn bản không biết bên ngoài thế giới đáng vẻ, những vật này khả năng thật liền là bảo bối đi.

"Thế nào? Lão phu trần tàng?" Lão nhân nói.

"Ách, tốt. Liền là loại này pha lê một dạng đồ vật, hôm nay có nhìn thấy hay không?" Ta chỉ nhỏ nhất một khóa viên bi nói ra.

Trong lòng suy nghĩ có thể hay không bởi vì quá nhỏ chui vào lão tham ăn pháp nhãn.

"Không có, hôm nay cùng ngươi đi vào trước đó liền là canh thừa đồ ăn thừa. Còn có lọ thủy tinh, đều là rác rưởi nhớ không được." Lão nhân nói.

"Liền không có bảo bối?" Ta hỏi.

"Đúng rồi, còn có cái vật sống. Cái tên này nghĩ giả bộ đá quý, đáng tiếc quá nhỏ." Nói xong ông lão đưa tay ra.

Trong tay đúng là chiếc nhẫn.

"Đây chính là chiếc nhẫn của ta." Ta nói ra.

"Rõ ràng là vật sống." Lão nhân nói.

"Vật sống?" Ta ngăn người.

Lúc này trên tay lão nhân chiếc nhẫn thế mà đầu đuôi đan xen bắt đầu chuyển động, tựa như một khóa đá quý làm thành côn trùng.

"Đây rốt cuộc là cái gì?" Ta hỏi.

"Cái này ta cũng không biết, nhưng ta biết là vật sống." Lão nhân nói xong bóp bóp, côn trùng một lần nữa đã biến thành một chiếc nhẫn.

"Ta có thể cầm lại nó sao?" Ta hỏi.

"Ta chỗ này cho tới bây giờ thẳng tiến vào không ra, trên người ngươi có cái nào lão gia hỏa dây đỏ có thể ra ngoài. Ta không quản được, nhưng cái đồ chơi này ngươi đừng nghĩ." Lão nhân nói.

"Đổi với ngươi đâu?" Ta nói ra.

"Đổi?" Ông lão hỏi.

Ta theo trong tay áo lấy ra nhỏ kiếng bát quái, nghĩ đến cái đồ chơi này xác định vững chắc có thể hù dọa.

Ông lão tay khẽ vẩy, nhìn rất lâu.

"Là đồ tốt, việc này vật cũng không thể cùng ta nói chuyện phiếm. Liền cùng người đôi chi đi." Lão nhân nói lắc lắc tay.

Chiếc nhẫn hướng về phía ta bay tới, ta lập tức đem nắm chặt.

Lại cùng ông lão hàn huyên rất lâu, nói cho hắn rất nhiều hiện đại sự tình.

Ông lão trợn trợn kinh ngạc, biểu thị kinh sợ.

Ta dạy cho ông lão chơi game cơ, còn cáo hấn Lôi có thể dùng nạp điện.

Ông lão thật vui vẻ ghê gớm, bỗng nhiên ta cảm giác được một cỗ lôi kéo.

Sư phó muốn kéo ta ra ngoài? Ta từng chút một bị kéo ra ngoài.

Ta chấp tay nói ra: "Đi, có rãnh định trước tới thăm người."

"Không cần, hết thấy tùy duyên." Lão nhân nói.

"Con ác thú, người có khả năng theo ta đi a. Như bị mang đi tiêu hài một dạng?" Ta nói ra.

"Ta mặc dù luyện thành hình người, lại từ thành tiên. Nhưng ta bản thể quá nặng, lần kia cố nhân liền không có cách nào đem ta mang ra. Thì càng đừng đề cập người cái này văn bối, nếu người thật có bản lĩnh này. Lại tới tìm ta, cũng không muộn." Ông lão cười đối ta phát phát tay.

Một hồi lôi kéo, xoay tròn.

Ta lại tiến nhập trong hôn mê.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: 《 núi, biển 》 Toàn Trần thiên

Coi ta tỉnh lại thời điểm phát hiện mình nằm tại hương trong phòng.

Đại sư huynh đứng ở bên cạnh ta.

"Ta trở về?" Ta nói ra.

Đại sư huynh lập tức cao hứng nói: "Sư đệ, ngươi đã tỉnh nha."

"Cái nào? Chiếc nhẫn đâu?" Ta nói ra.

"Tai trên tay người nha? Thế nào." Đại sư huynh nói ra.

Ta nâng lên tay trái của ta, chiếc nhẫn bọc tai tay trái của ta trên ngón tay.

Không đúng vậy? Ta nhớ rõ ràng giữ tai trong lòng bàn tay.

Một hồi hấp xả như thế chạy đến trên ngón tay của ta.

Vật sống? Chẳng lẽ chính nó chạy tới?

"Đại sư huynh ngươi cho ta mang lên?" Ta hỏi.

Đại sư huynh dao động cái đầu nói ra: "Nếu tìm trở về liền là chuyện tốt, sư đệ. Nói cho ta một chút con ác thú bên trong đến cùng có cái gì?"

Đại sư huynh vấn đề ta không biết trả lời như thế nào, suy nghĩ một lát nói ra: "Nơi đó rất bần rất loạn, còn có chút thối."

"Ngẫm lại cũng thế, mỗi ngày ăn nhiều như vậy rác rưởi. Thật sự là khó khăn cho ngươi, đồ vật cho ta đi. Đôi kia vợ chồng tôi, ta liền còn cho bọn hắn đi." Đại sư huynh nói ra.

Ta gật đầu một cái nói ra: "Vợ chồng tôi, để cho ta tới trả à nha."

Đại sư huynh cười cười: "Không đoạt công lao của ngươi, nhường ngươi cho bọn hắn đi."

Nói xong Đại sư huynh cười đi ra ngoài.

Lưu lại ta một người ngốc ngơ ngác nhìn chiếc nhẫn.

Vật sống?

Lão tham ăn nói ngươi là sống, ngươi còn có giả?

Ta rút ra chiếc nhẫn, tại trên tay chỉ tiết lấy.

Có thể thấy thế nào cũng chỉ là một cái nhẫn kim cương a?

Ta lấy ra trên bàn chạy đến chén nước, đem thả đang.

Đổ vào nhàn nhạt nước trà.

Sau đó đem chiếc nhẫn để vào trong đó.

Ta nhìn chén trà tự hỏi, ta cũng không tin chìm không chết ngươi.

Quả nhiên quái sự sinh, nguyên bản tương liên thành một vòng tròn chiếc nhẫn bỗng nhiên nhuyển động.

Đầu đuôi buông ra, tựa như một đầu côn trùng.

Mà đá quý đúng là này con côn trùng con mắt.

Côn trùng nhúc nhích này rời đi chén nước, sau đó dùng đến như bảo thạch con ngươi nhìn ta.

Trời, ta cùng côn trùng nhìn nhau.

Leo ra chén nước côn trùng lần nữa đầu đuôi tương liên biến trở về chiếc nhẫn.

Ông trời của ta, đây quả nhiên là quái vật.

Nó vì sao lại tồn tại? Là dùng để làm gì.

Ta tự hỏi lại hoàn toàn không có đầu mối.

Đây quả thực là quá ly kỳ, coi ta lần nữa cầm lấy chiếc nhẫn.

Thanh âm quen thuộc truyền đến, chính là tới từ đôi kia vợ chồng.

Ta ngẩng đầu hướng về phía ngoài cửa sổ quan sát bầu trời, sau đó lấy ra điện thoại.

Một giờ rưỡi chiều, tính toán buổi sáng tiến vào con ác thú.

Hiện tại cũng cũng đã là xế chiều.

Ta nắm chặt nhẫn kim cương đẩy ra hương phòng cánh cửa.

Vợ chồng ngồi ở đại sảnh trước, nghe nhẫn kim cương tìm được cao hứng phi thường.

Ta chậm rãi đi tới.

Đại sư huynh vừa cười vừa nói: "Sư đệ, đồ vật nguoi nhanh còn cho người ta đi."

Ta gạt đầu một cái, xem lấy trong tay không nhúc nhích nhẫn kim cương.

Hiện tại chỉ có ta cùng lão tham ăn biết nó là côn trùng.

Nhưng ta một người nói cái gì đều vô dụng đi, lắc lư đầu ta đưa tay ra nói ra: "Đồ vật trả lại cho các nguoi, lần sau roi mắt cũng đừng lại đến chỗ của ta tìm."

Ta vừa mới dứt lời, vợ chồng bên trong nữ nhân liền hướng đi ta.

Theo ta trong bàn tay cầm đi chiếc nhẫn.

Ở trước mắt nhìn xem gạt đầu nói ra: "Đúng, là chiếc nhẫn của ta."

Trước mắt hai vợ chồng này cũng không biết có vấn đề hay không.

Ta tự hỏi: "Các nguoi chiếc nhẫn là chỗ nào mua nha?"

"Làm sao?" Nữ nhân cảnh giác nói.

"Không, ta chính là xem chiếc nhẫn xinh đẹp. Đây không phải có bạn gái à, cũng muốn mua cho nàng một đầu." Ta nói ra.

Lúc này Đại sư huynh lớn lên miệng này, ta biết hẳn hiểu được ta căn bản không có bạn gái.

Ta chuyển qua đầu nhìn thoáng qua Đại sư huynh, nháy con mắt này.

Đại sư huynh tựa hồ đã hiểu, chẳng hề nói một câu.

"Chàng trai ánh mắt không tệ lắm, đây là trấn phía tây lão Trần vàng trái mua. Giá cả có thể không rẻ, nguoi mua nổi sao?" Vợ chồng bên trong nam nhân nói, trên mặt một mặt cảm giác ưu việt.

"Trấn phía tây? Lão Trần vàng trái?" Ta tự hỏi nói ra, nhớ kỹ địa chỉ.

Hai vợ chồng này lần nữa kiểm tra một chút chiếc nhẫn, vui vẻ rồi đi vừa ve chai.

Lão tham ăn sự tình này coi như qua.

Đại sư huynh chậm rãi đi tới nói ra: "Sư đệ nguoi đây là? Thật thích chiếc nhẫn? Nhưng mà xác thực, thật đẹp mắt."

Ta cười một cái nói: "Mới không có như thế nông cạn, chiếc nhẫn kia có vấn đề."

"Có vấn đề? Nói thế nào?" Đại sư huynh nghi ngờ nói ra.

"Đại sư huynh nguoi buổi chiều có rảnh không?" Ta hỏi.

"Có, thế nào?" Đại sư huynh nói ra.

"Theo ta đi một chuyến trấn phía tây lão Trần vàng trái." Ta chậm rãi nói ra.

"Nguoi chờ ta đổi bộ quần áo." Đại sư huynh nói ra.

"Không cần, mặc đạo bào. Phù hợp, còn phải mang theo gia hỏa." Ta nói ra.

Đại sư huynh không hiểu nhìn ta: "Mang gia hỏa? Vì cái gì?"

"Nguoi đây liền không cần phải để ý đến, tới chính là." Ta nói ra.

"Được a." Đại sư huynh gạt đầu.

Ta thì là cầm lên một bên kiềng bát quái, dùng vải xoa xoa.

Hai người rồi đi vừa ve chai, một thân đạo bào hướng về trấn tây đi đến.

Lão Trần vàng cửa tiệm.

Ta kinh ngạc nhìn mặt tiền cửa hàng, lúc này bề ngoài trước cơ hồ là kín người hết chỗ.

Bây ra tới đủ loại vàng sức đều sinh động như thật, sinh ý tốt không hợp thói thường.

Ta hướng về bên trong đi đến, mà Đại sư huynh lại dao động.

Không dám tiến thêm một bước về phía trước.

Ta nói ra: "Đại sư huynh thế nào?"

"Sư đệ nha, ngươi có thể nói cho ta một chút đến cùng có vấn đề gì không? Ngươi cùng ta này một bộ quần áo đi vào, nếu là đồ người ta sinh ý sẽ không tốt." Đại sư huynh nói ra.

Đạo đạo nói, đồ đồ đồ.

Xác thực dân gian có như thế một cái thuyết pháp, cho nên rất nhiều nơi đều không phải là hết sức chờ thấy đạo sĩ.

Hướng chỉ hiện tại ta cùng Đại sư huynh còn ăn mặc đạo phục.

Ta nhìn Đại sư huynh nói ra: "Đại sư huynh, chúng ta người tu đạo vì cái gì?"

"Tu tâm dưỡng tính, thanh tâm quả dục? Thật sao?" Đại sư huynh nói ra.

"Có ma đâu?" Ta nói ra.

"Trăm yêu trừ ma, bình định thương sinh?" Đại sư huynh nói lần nữa.

"Đây chính là ngươi nói." Ta lời kéo lên Đại sư huynh tay hướng về trong cửa hàng đi đến.

"Chờ một chút, ngươi nói là? Có ma?" Đại sư huynh một mặt kinh sợ, nhưng lần này cũng không lui lại.

Lão Trần tiệm vàng bên trong, ông chủ đang ở hướng về phía khách hàng giới thiệu sinh ý.

Trông thấy ta cùng Đại sư huynh lúc nhướng mày nói ra: "Này? Ở đâu ra đạo sĩ?"

"Ngươi là ông chủ sao?" Ta nói ra.

"Lão Trần tiệm vàng, Trần Lão Kim chính là ta. Làm sao? Đến mua vàng thôi vẫn là châu báu?" Trần Lão Kim vừa cười vừa nói.

Ta chậm rãi hướng về phía trước, đi vào Trần Lão Kim trước mặt.

Lúc này khách nhân đi ra ngoài một mảng lớn, chính là bởi vì này cũng đến đồ lông mày.

Trần Lão Kim cẩn thận nói ra: "Các ngươi hai cái đạo sĩ, tốt nhất là tới mua đồ. Hại ta chạy nhiều như vậy sinh ý, các ngươi nếu là không mua chút gì đó hôm nay đừng nghĩ ra cái cửa này."

Đại sư huynh nghe thấy lão Trần lời nói kéo lại tay áo của ta.

Ta cho Đại sư huynh một ánh mắt, sau đó lấy tay đẩy ra Đại sư huynh tiếp tục hướng về Trần Lão Kim đi đến.

Ta ngắm nghía trong cửa hàng nhẫn kim cương.

Ba tổ, một tổ mười cái toàn bộ đều có đặc sắc.

Từng cái cảnh đẹp ý vui.

Ta chỉ chỉ trong đó một cái.

Trần Lão Kim vừa cười vừa nói: "Không nghĩ tới tiểu huynh đệ ánh mắt không tệ a, này thật chui. 60 điểm, nhỏ một vạn. Bớt cho ngươi, tám ngàn 8."

"Lấy ra, ta xem một chút." Ta nói ra.

"Ngươi mua sao? Ngươi mua ta liền lấy." Trần Lão Kim nói ra.

"Mua." Ta cười lạnh một tiếng.

"U." Trần Lão Kim cảm thán một tiếng theo trong quầy lấy ra nhẫn kim cương.

Dùng đến vài trắng đưa cho ta nói ra: "Dùng vài cầm lấy, cho ngươi xem cái cẩn thận. 60 điểm lớn nhỏ, một chút không giả. Có chứng từ đâu, ngươi yên tâm, "

Ta cười lạnh tiếp nhận nhẵn kim cương nói ra: "60 điểm nhẵn kim cương tám ngàn 8?"

"Đúng, tám ngàn 8. Người có thể đi khác cửa hàng hỏi một chút, giá tiền này cũng liền ta chỗ này cho đi ra." Trần Lão Kim vừa cười vừa nói.

"Ta nói 60 điểm nhẵn kim cương tám ngàn 8." Ta lại lần nữa nói ra.

"Lời này của người có ý tứ gì?" Trần Lão Kim nhìn ta nói ra.

"Người này sáu mươi điểm trùng, tính thế nào?" Ta lớn tiếng nói.

Chung quanh khách hàng toàn bộ cười nhạo lấy.

"Đạo sĩ kia điên rồi?"

"Lừa gạt tiền a?"

"Ông chủ, báo động đi."

...

Mà ông chủ sắc mặt tái xanh.

"Cái gì trùng? Người đang nói một lần." Trần Lão Kim nói ra.

"60 điểm trùng, người nói bao nhiêu tiền." Ta chém đinh chặt sắt nói.

Trần Lão Kim thở dài một hơi, nguyên bản những quầy khác cô bán hàng đi ra.

Đem từng cái khách nhân chạy ra, chỉ để lại Đại sư huynh cùng ta.

Đại sư huynh lúc này cầm lên kiếm gỗ đào.

"Nói đi, người là làm sao mà biết được?" Trần Lão Kim cắn răng nói ra.

Lúc này chiếc nhẵn kim cương trong tay của ta nhúc nhích này, tránh thoát vài trắng rớt xuống đất.

Từng chút một hướng về quầy hàng bỏ đi.

Đại sư huynh mở to hai mắt nhìn không biết làm sao.

"Ta cái gì cũng không biết, ta muốn nghe người nói cho ta biết." Ta nói ra.

"Người không phải quấy rối?" Trần Lão Kim nói ra.

"Không phải, nếu ta nghĩ quấy rối. khắp nơi truyền một truyền, tại nói cho bọn hần như thế nào phân biệt. Các người không đã sớm xong đời sao?" Ta nói ra.

"Nói cũng đúng, vậy người cái mục đích gì?" Trần Lão Kim nói ra.

"Ta chỉ là muốn nghe người nói chuyện xưa mà thôi." Ta vừa cười vừa nói.

Lão Trần vàng trải sân sau, ba tấm gỗ lim ghé dài.

Một bình tốt nhất thiết quan âm.

Ba người ngồi đối diện này.

Lão Trần vừa cười vừa nói: "Xin hỏi, xưng hô như thế nào."

"Lý Cầu Đan." Ta khoát tay áo.

"Trần Đại Đàm." Đại sư huynh cười cười.

"Ồ? Thế mà còn là cùng họ." Trần Lão Kim cười cười.

"Không dám nhận, đúng dịp." Đại sư huynh tiếp tục cười khúc khích.

"Xem hai vị tiên phong đạo cốt, chắc là chân đạo sĩ có đạo hạnh đi." Trần Lão Kim vừa cười vừa nói.

"Chúng ta chỉ là nghe cái chuyện xưa liền đi, không có ý khác." Ta vừa cười vừa nói.

"Bốn mươi năm trước, ta lão Trần gia nguyên bản trộm mộ thế gia. Hôm đó gia gia của ta cùng ba ba cùng độ 60 năm đầu, đương nhiên ta cũng là nghe nói." Trần Lão Kim nói ra.

"Giáp đầu?" Ta hỏi.

"Này mộ chủ nhân là địa phương nổi danh tài chủ, 60 tuổi đại thọ cùng ngày mất mạng. Không có người biết rõ ai làm, cảnh tượng đại táng về sau bị gia gia của ta ba ba coi trọng." Trần Lão Kim nói ra.

"Sau đó thì sao?" Ta hỏi.

"Cái kia một chuyến mộ dưới đó là rung động lòng người, không có những cái kia trộm mộ tiểu thuyết khoa trương. Nhưng cũng vô cùng không tầm thường, bởi vì vật bồi táng đều là sống." Trần Lão Kim nói ra.

"Sống?" Đại sư huynh kinh ngạc nói.

Trần Lão Kim giơ tay lên, nguyên bản chiếc nhẫn cùng một cái ngọc bội sống lại.

Tại Trần Lão Kim trong tay nhảy lên.

"Những vật này kêu cái gì ta đã quên đi, ta chỉ nghe gia gia nói qua chiếc nhẫn kia gọi Toàn Trần."

"Toàn Trần?" Ta tự hỏi.

Đại sư huynh búng tỉnh đại ngộ nói ra: "Toàn Trần? Đây chính là Toàn Trần?"

"Đại sư ngươi nhận ra?" Trần Lão Kim nói ra.

"Thời cổ luyện kim sản phẩm, Sơn Hải Kinh bên trong có ghi chép. Có ý thức lại nhận chủ kim khí, bình thường chôn cùng cùng đế vương mộ địa. Ta cũng chỉ có điểm này trí nhớ, viết Toàn Trần sách cổ sớm đã cũ nát." Đại sư huynh chậm rãi nói ra.

"Gia gia của ta cùng ba ba bỏ ra sức chín trâu hai hồ liền lấy được này 47 miếng nhẫn kim cương cùng bốn cặp ngọc bội." Trần Lão Kim nói ra.

Tiểu Kim vàng gạt đầu một cái, nhìn xem tại Trần Lão Kim trên tay không ngừng nhảy Toàn Trần.

"Ta chỗ này những này vàng sức tiền, đều là những này Toàn Trần kiếm được. Dùng thị trường giá tiền thấp nhất đưa chúng nó bán cho người khác, chỉ muốn cái kia người không để ý hoặc là đem chiếc nhẫn lấy xuống. Toàn Trần liền sẽ nghĩ biện pháp chui vào ngâm nước đường ống hoặc là trong thùng rác, sau đó lại lần nữa hồi trở lại đến nơi này của ta." Lão Trần gia nói ra.

"Này liền là của ngươi con đường phát tài?" Ta nói ra.

Lúc này toàn bộ đều dùng búng tỉnh đại ngộ.

Vợ chồng mua chiếc nhẫn, chiếc nhẫn thì là này Toàn Trần.

Tại thế từ không có phòng bị bên dưới chạy tới thùng rác, mong muốn theo rác rưởi bên trong đi ra ngoài trở lại này lão Trần tiệm vàng.

Ai biết trực tiếp bị con ác thú ăn vào bụng, này vợ chồng hiện tới vừa ve chai muốn nhẫn kim cương.

Mới có tất cả mọi thứ ở hiện tại.

Trần Lão Kim cười cười từ bên hông lấy ra một tấm đen kịt nói ra: "Nơi này là mười vạn, không thành kính ý. Coi như hai vị đạo trưởng thay ta đảm bảo bí mật dùng a."

"Không được." Đại sư huynh nói ra.

Trần Lão Kim cười một cái nói: "Quy củ này là gia gia truyền thừa, liền là lưu cho các ngươi những này hiện bí mật người cùng những cái kia hắc đạo bạch đạo, dù sao hòa khí sinh tài."

"Chuyện này. . ." Đại sư huynh không biết làm sao.

"Nếu không? Đạo trưởng giúp ta này xem cái phong thủy. Tiền này liền xem như phong thủy tiền?" Trần Lão Kim vừa cười vừa nói.

Đại sư huynh vừa muốn nói chuyện, ta một cước đạp tại Đại sư huynh trên chân nói ra: "Tiền này chúng ta liền nhận, phong thủy ta lập tức xem cho ngài."

(môt)

Trung Quốc, Bắc Kinh căn cứ quân sự.

"Kiều Khắc, nhiệm vụ lần này ngươi rõ chưa?" Áo trắng trưởng giả nói ra.

Ta lắc lắc đầu ngẩn người, lại gật đầu một cái.

"Thời không vết rách đi qua chúng ta bốn người giờ nghiêm khắc tính toán, không sai biệt lắm sắp đến." Áo trắng trưởng giả nói nhắc nhắc dây lưng quần.

"Chúng ta có thể thành công sao?" Ta hỏi.

Trưởng giả cầm xuống kính đen xoa xoa nói ra: "Người ngoài hành tinh thân thể điều kiện mềm mại đặc thù, không có cách nào tiến vào thời không vết nứt. Ngươi đi đuổi tại không thời gian nào trước đó ngăn lại đạn hạt nhân liền là người mục đích của chuyến này, không nói nhiều nhanh chuẩn bị. Phán đạn hạt nhân trang bị liền một cái, ngàn vạn không thể bắn lệch."

"Hiểu rõ." Ta bước lên phòng điều khiển.

Một tầng lại một tầng cánh cổng kim loại bắt đầu khép kín.

Điện tử tiếng bắt đầu truyền ra.

"Thứ nhất miệng cổng khép kín."

. . .

"Thứ năm miệng cổng khép kín."

"Thứ sáu miệng cổng khép kín."

"nhân tạo hắc động" bắt đầu tạo ra."

"Tọa độ x 4- 18, y 6- 29. Trước công nguyên 213 năm khóa chặt."

"Bắt đầu cuối cùng ba phút đếm ngược."

. . .

Bỗng nhiên.

Đại môn bị tia la-de cắt ra.

(hai)

Hàng trăm hàng ngàn mỗi câu mực một dạng người ngoài hành tinh hướng về phòng thí nghiệm chuyển vào.

Súng Laser nhất nhất bắn giết lấy trong phòng thí nghiệm nhân viên.

Ta tại trong phòng điều khiển nhìn xem một màn này.

Lại không có cách nào động đây, chỉ có thể nhìn từng cái đi vào mỗi câu mực người ngoài hành tinh dùng súng Laser bắt đầu bắn giết.

Lúc này một đạo tia la-de bắn tới trước mặt của ta, phòng điều khiển trước pha lê dung to lớn khối.

Điện tử thanh âm nhắc nhở lần nữa truyền đến.

"Sáu tầng vỏ ngoài nhận phá hư, bịt kín không đáng tin."

"Đếm ngược sắp dừng lại."

Lòng ta trong nháy mắt nguội đi.

Nhưng một bên áo trắng trưởng giả đối ta lộ ra nụ cười vui mừng.

Áo trắng dài nhào về phía phía trước cái nút.

Khẩn cấp khởi động cái nút.

Màu đỏ cái nút bị cưỡng chế đè xuống, áo trắng trưởng giả nói cái gì ta căn bản nghe không được.

Nhưng hấn ok thử thể ta xem vô cùng hiểu rõ.

Sau đó mấy đạo tia la-de bắn một lượt mà ra, áo trắng trường giả máu thịt be bét chỉ còn lại có một bộ dày nặng đen khung kính mắt.

Điện tử tiếng lại lần nữa truyền đến.

"Trước công nguyên 213 năm cường chế khóa chặt, cường chế truyền tống bắt đầu."

Máy móc bên trong tua bin xoay tròn lấy, lỗ đen chậm rãi chảy xuôi mà ra.

Một tấm thứ nguyên lỗ đen lưới lớn đem phi thuyền hút vào.

Sau đó phi thuyền biến mất tại lỗ đen bên trong.

(ba)

...

"Thật là thần tích a, quý phủ thần công." Trên đại điện Hoàng đế cười lớn nói.

"Ti chức tiến công thiên thạch vũ trụ, Ngô Hoàng có thể hài lòng?" Đại thần hai tay hướng về phía trước kéo lên nói ra.

"Đây là thiên thạch vũ trụ, diêm lãnh hiện ra a. Nói rõ chúng ta Tần quốc năm vận hưng thịnh, thần tiên chúc phúc a." Quốc sư nói ra.

"Thật tốt, ban thưởng hoàng kim một rương." Hoàng đế cười lớn nói.

"Ngô Hoàng người xem." Tần Thủy Hoàng bên cạnh quốc sư nói ra.

"Quốc sư, thế nào? Nhìn cái gì?" Hoàng đế tò mò nói.

"Ngạc nhiên trong đá có cái gì." Quốc sư giật mình nói.

"Thú vị, có cái gì? Này tựa hồ vẫn còn sống? Có ai không, cạy mở nó." Hoàng đế vừa cười vừa nói.

Bốn vị người mặc áo giáp màu vàng óng binh sĩ chậm rãi đi tới phi thuyền trước.

Lúc này phi thuyền cho thấy đã rỉ sét ăn mòn, liền tựa như một khối to lớn vẫn thạch.

Bốn vị binh sĩ cầm lên chiến kích, bắt đầu một châu đập chém mãnh liệt đâm.

"Sinh mạng thể chinh duy trì khí cụ giải trừ."

"Bắt đầu rót vào đường glu-cô cùng adrenalin."

"Sinh mạng thể chinh cơ bản bình ổn."

"Bắt đầu lần thứ nhất điện giật tĩnh lại."

(bốn)

Tư ~ tư ~ băng.

"Ngọa tào?" Ta cả người toàn thân đều tê dại.

Trước mắt ý thức bắt đầu rõ ràng.

Từng tảng một bọc thép bắt đầu mở ra, ta hư nhược theo cấp một kho trong cơ thể tuột ra.

"Người tới, hộ giá." Quốc sư hô to.

"Chậm rãi, trong viên đá người. Tất nhiên bắt phạm." Hoàng đế nói ra.

"Ngô Hoàng cao kiến, đây là che chở một chút tốt." Quốc sư nói ra.

Ta tứ chi chống tại trên đại điện, một vòng đều là áo giáp màu vàng óng vệ binh.

Dùng đến dài nhọn kích đối ta.

"Dưới đài người nào?" Hoàng đế thân nhiên nói.

"Ta? Hỡi ta?" Ta ngẩng đầu hư nhược nhìn xem trên đài Hoàng đế.

Đây là tại trong cung điện?

"Dưới đài người nào? Như thế nào đến thiên thạch bên trong?" Hoàng đế nói ra.

Ta suy tư một lát, xác định vững chắc không thể nói lời nói thật.

"Ta là trời đi lên." Ta nói ra.

"Ồ? Người là tiên nhân? Lại là mấy phần tiên phong đạo cốt, ngẩng đầu khiến cho trầm nhìn một chút?" Hoàng đế nói ra.

Lúc này ta mới phát hiện ta lại có một chùm râu bạc trắng, mà nguyên bản quần áo lao động cũng bị dịch dinh dưỡng ngâm tuyết trắng.

(năm)

Ta chậm rãi giờ lên đài.

"Người có không tiên pháp đạo hạnh?" Hoàng đế hỏi.

Ta nhìn thoáng qua chính mình da dẻ nhăn nheo cùng cánh tay.

Ta sờ lên mặt mình, lúc này chính mình thế mà cực độ già yếu?

Ta mới hơn hai mươi tuổi a, làm sao già nhiều như vậy.

Đúng, nhiệm vụ của ta.

"Nơi này là chỗ nào?" Ta nói ra.

"Này tiên nhân cũng quá cả gan làm loạn đi?" Quốc sư nói ra.

Hoàng đế nhìn thoáng qua nói ra: "Lại dám không trả lời ta? Mang xuống chém."

Này?

Ta lập tức sờ lên cái hông của mình.

Súng kích điện bị ta móc ra.

Lúc này hai tên vệ binh đã nắm trường kích đâm đi qua.

Ba ~ ba.

Hai phát.

Điện tia lửa bắn tung toé.

Liền đại điện lạng ngắt như tờ.

Nguyên bản định nhào lên vệ binh toàn bộ sợ hãi rút rìu.

Còn lại năm, ta ho khan hai tiếng.

"Lời điện chỉ thuật? Quả nhiên là tiên nhân a. Xin hỏi tiên nhân tục danh?" Hoàng đế nói ra.

(sáu)

Xem ra Hoàng đế sợ, ta tự hỏi cái kia ta nói chuyện.

"Người, chờ một chút. Hoàng Thượng tục danh của người đâu?" Ta nói ra một mặt nghiêm túc, có thể tay cầm súng run rẩy.

"Người hỏi quả nhân? Ha ha ha, cũng đúng. Trên trời người làm sao biết bản hoàng, trăm chính là Tần vương Doanh Chính." Tần Thủy Hoàng vừa cười vừa nói.

"Doanh Chính? Diệt sáu nước Doanh Chính?" Ta lẩm bẩm.

"Làm sao? Thần tiên trên trời cũng biết trăm là sự tích? Chậm đã, diệt sáu nước? Ta bây giờ mới diệt năm nước vừa mới chuẩn bị tiến đánh Tề quốc, tiên nhân lời này nói là ta nhất định có thể diệt đủ?" Tần Thủy Hoàng vừa cười vừa nói.

Diệt năm nước? Đây? Tựa hồ cách ta muốn đi thời gian trục rỗng rã lệch hơn ba mươi năm.

Ta lại sờ lên râu ria, chẳng lẽ ta sau khi rơi xuống đất ngủ say hơn ba mươi năm?

Ta nhìn đồng hồ tay một chút, phía trên la bàn.

Đối phía đồng hồ nói ra: "Mấy chục năm qua, cái phương hướng này có thể có dị tượng?"

"Quốc sư, người đến trả lời tiên nhân lời nói." Tần Thủy Hoàng nói ra.

"Đây, đại khái hai mươi năm trước. Phía đông Bồng Lai đảo bên trên từng ánh lửa ngút trời, đốt đi ba ngày ba đêm." Quốc sư tự hỏi nói ra.

Ánh lửa ngút trời? Nói đúng là đạn hạt nhân đã phát nổ?

Ta cả người sụp xuống.

Nhiệm vụ không có bắt đầu liền thất bại rồi?

Nhân loại diệt vong?

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: 《 trường sinh 》 sau thiên

(7)

"Tiên nhân? Người thế nào?" Tần Thủy Hoàng nóng nảy nói ra.

Xem ra trước mắt Tần Hoàng coi ta là tiên rồi?

Ha ha. . .

Lúc này Tần Hoàng ba bốn mươi tuổi, xem ra cũng đã lúc tuổi già.

Nhớ kỹ Tần Hoàng tại cổ đại coi là trường thọ đi, sống đến 50 ra mặt.

Tựa hồ liền là về sau vì trường sinh bất lão sinh linh đồ thần a.

Chờ chút.

Đầu của ta bay xoay tròn lấy.

Xóc nổi biểu lộ xuất hiện ở trên mặt.

"Xong đời, xong đời." Ta ở trong đại điện hô to gọi nhỏ.

"Đây? Tiên nhân người đến cùng thế nào?" Tần Thủy Hoàng cau mày nói ra.

"Thuốc trường sinh bất lão toàn bộ thiếu hụt." Ta thần nhiên nói, dư quang xem này Tần Hoàng.

Năm giây, mười giây. Chết yên tĩnh.

"Trường sinh? Không già thuốc? Ăn thế nhưng là trường sinh bất lão?" Tần Thủy Hoàng khước miệng toàn bộ giương lên.

"Áy, biết ta hiện tại bao nhiêu tuổi sao?" Ta nhìn Tần Thủy Hoàng nói ra.

"Không biết." Tần Hoàng có chút hăng hái nói.

"2,069 tuổi." Ta nói ra. Lúc này trong đầu chỉ có thể nghĩ đến lúc ta tới niên đại, liền thuận miệng nói ra.

"2000 tuổi? Đây?" Tần Thủy Hoàng một mặt kinh sợ.

"Ta gọi Hứa Phúc, vốn là Bồng Lai đảo bên trên tiên. Nhưng bởi vì được lộ nỏ tung, mới tránh tại nham thạch bên trong bị phun ra. Kỳ thật này thuốc trường sinh bất lão không có lợi hại như vậy, nhiều nhất chỉ có thể trường sinh chậm lão. Bằng không thì ta làm sao lại như thế một đầu hoa râu đầu?" Ta nói ra.

(8)

"Trường sinh, có thể trường sinh? Như vậy Bồng Lai, Bồng Lai bên trên nhưng còn có thuốc này?" Tần Thủy Hoàng khẩn trương nói ra.

"Không có, không phải nói ba mươi năm trước ánh lửa ngút trời ba ngày ba đêm ả. Đều đã đốt không có." Ta nói ra, lúc này nắm đầm bóp vô cùng gấp.

Ta biết ta lập tức muốn thành công.

"Đây, ngươi là tiên nhân. Liền không có biện pháp khác sao?" Tần Thủy Hoàng nhú mày nói.

"Có là có, nhưng mà thứ cần thiết nhiều lắm." Ta nói ra?

"Đồ vật nhiều? Trẫm là Hoàng đế có cái gì không thể chuẩn bị cùng ngươi. Ngươi cần gì?" Tần Thủy Hoàng nói ra.

"Cần ba ngàn đồng nam đồng nữ. Hơn trăm thợ mộc, hơn trăm học sĩ phu, người chèo thuyền cùng y sinh." Ta nói ra.

Đào quốc (Jap) nếu không có, ta vì sao không thể giả mạo Hứa Phúc dùng đến ba ngàn đồng nam đồng nữ tới trùng kiến.

"Ngô Hoàng anh minh, này này này không ổn a. Tại sao phải những này, sẽ làm nổi nhà." Quốc sư nói ra.

Ta nhú mày, liền biết không có đơn giản như vậy.

"Tiên nhân vì sao muốn đồng nam đồng nữ?" Tần Thủy Hoàng nói ra.

Ta đầu xoay một cái nói ra: "Cần đồng nam đồng nữ trên người linh khí, đương nhiên trong đó thiên cơ bất khả lộ."

"Cái này khiến trẫm suy tính một chút, dù sao số lượng này không nhỏ a."

Ta từ tốn nói: "Các ngươi khẳng định không tin, nhưng ta có thể trước dùng này mười mấy phần một trong lượng vì Hoàng Thượng ngươi tạo một khóa nhỏ Trường Sinh Đan. Chân chính Trường Sinh Đan một khóa có khả năng ngàn năm trăm năm, mà tiểu đan chỉ có năm mươi năm."

"300 đồng nam đồng nữ? Hơn mười thợ mộc, học sĩ phu, người chèo thuyền, y sinh? Liền có thể tạo một nhỏ trường sinh thuốc?" Tần Thủy Hoàng vừa cười vừa nói.

"Như thế nào?" Ta nói ra.

"Có thể được, nhưng không cho ngươi xuất cung. Trăm ngày kỳ hạn như thế nào? Tại ta cho ngươi những điều kiện này lên trong vòng trăm ngày?" Tần Thủy Hoàng nói ra.

Ta gật đầu một cái.

(9)

Thiên điện bên trong.

Ta dùng đến bút lông vẽ lấy đây lá đáng vẽ.

Không sai, liền là ma túy lá.

Nóng hút nhưng để người vui vẻ, sinh ra ảo giác. Thậm chí cảm thấy đến thời gian trở nên chậm.

Nhắm nuốt được lực kém một chút, nhưng khẳng định có thể được.

Ta nhìn cổ địa bức vẽ, tự hỏi Vân Nam ngay lúc đó đại khái phương vị hỏi: "Nơi này là nơi nào."

Một vị học sĩ vừa cười vừa nói: "Trăm bực chi quốc, nhỏ bé chỗ."

"Người mang những hài tử này đi nơi nào, khiến cho những hài tử này đi tìm vật này." Ta đem chân dung nhét vào vị nào đại phu trong tay.

Ta trong cung chơi 63 trời, mỗi một ngày gần như đều là một ngày bằng một năm.

Đem học sĩ trở về mở ra bao vải thời điểm, ta nhìn thấy đủ loại thảo dược.

Học sĩ khóc nói ra: "Bởi vì tìm cái này, chết hơn ba mươi hài tử."

Ta đem thảo dược phân loại, lưu lại thật ma túy.

Nghiền nát thành phần đảo thành hai mươi viên thuốc.

Chính mình ăn một khóa, vị khổ.

Không hiệu quả rõ rệt, nhưng thật nhẹ nhàng.

Đồng thời bắt đầu cảm thấy toàn bộ thể giới đều chậm rãi.

Dược hiệu vừa qua khỏi, ta lập tức gọi tới người.

(10)

Thu hồi còn lại mười tám viên, ta tiến vào hiến một khóa viên đan dược.

Trên đại điện.

Tần Thủy Hoàng đem dược hoàn chém thành hai nửa.

Một nửa cho bên cạnh lão thái giám

Lão thái giám ăn vào, nửa chén trà nhỏ thời gian cả người nhẹ nhàng.

Bắt đầu hồ ngôn loạn ngữ.

Nói thời gian nào chậm, người làm sao đang bay.

Đợi cho dược hiệu đi qua.

Tần Thủy Hoàng nhìn ta nói ra: "Đây chính là trường sinh thuốc?"

Ta cười cười chỉ lão thái giám nói ra: "Có phải hay không, có hữu dụng hay không. Người đây muốn hỏi hần."

Lão thái giám lập tức quỳ xuống kêu khóc: "Ngô hoàng vạn tuế, tạ tiên nhân ban thuốc."

Tần Thủy Hoàng nhìn trước mắt chính mình từ nhỏ theo đến lớn lão thái giám, chắc chắn sẽ không làm giả cũng gạt đầu một cái.

Sau đó nuốt vào.

Nửa chén trà nhỏ thời gian, Tần Thủy Hoàng cười la to.

Sau đó chỉ vào người của ta nói ra: "Chậm, chậm. Thời gian thật chậm, ta có thể sống càng lâu."

Ta cười khổ nói: "Chỉ kéo dài năm mươi năm, người ăn một nửa mới 25 năm, nếu là chính phẩm một khóa thể nhưng là năm trăm năm."

Tần Thủy Hoàng hô to: "Hần, Hứa Phúc nói toàn bộ thỏa mãn. Cho người trăm luyện dược đi, nhanh cho trăm luyện dược đi."

(11)

Ta vừa cười vừa nói: "Cần ba ngàn đồng nam đồng nữ. Hơn trăm thợ mộc, hơn trăm học sĩ phu, người chèo thuyền cùng y sinh."

Quốc sư ở bên tai nói ra: "Tiểu đan kéo dài tính mạng liền tốt, này đang đan quá xa hoa lãng phí."

Tần Thủy Hoàng nhíu mày hô lớn: "Quốc sư dám ngăn ta trường sinh, mang xuống chém."

Đám vệ binh quyết định thật nhanh, đem quốc sư thoát ra ngoài.

Tần Thủy Hoàng gật đầu nói ra: "Trẫm tiên nhân, một viên thuốc người cần phải bao lâu? Trẫm có khả năng lập tức phong người làm quốc sư."

"Đang đan phức tạp, cần mười năm. Đem quốc sư cũng không cần, ta chính là Tiên gia không thèm để ý công danh." Ta nói ra.

"Không hô là tiên phong đạo cốt a, có thể này quá dài, mười năm quá dài." Tần Thủy Hoàng nói ra.

"Ta đã cho người kéo dài 25 năm, so sánh dưới đây không tính là dài." Ta nói ra.

Tần Thủy Hoàng ngăn người, sau đó cười lớn nói: "Chuẩn, chuẩn."

Giờ khắc này ta mới biết được, cái này thống nhất sáu quốc văn chữ tốt Hoàng đế. Lúc đầu mắng tên đều là bị ta làm hại, nhưng vì Địa Cầu tương lai ta không có khả năng dừng lại.

Nửa năm sau.

Tần Hoàng đốt giết cướp giết, cướp tới ba ngàn đồng nam đồng nữ.

Ta mang theo ba ngàn đồng nam đồng nữ. Hơn trăm thợ mộc, hơn trăm học sĩ phu, hơn trăm người chèo thuyền cùng y sinh.

Tạo thuyền đi đến Bồng Lai, đương nhiên ta chỉ Bồng Lai lại là tại Bồng Lai bên ngoài đảo quốc (Jap).

Ở đây quả thật bị bức xạ hạt nhân.

Bức xạ hạt nhân ba mươi năm sau, vẫn là có này một chút vấn đề nhỏ.

Lên đảo bọn nhỏ, nhiều năm về sau vóc dáng đều dài hơn không cao. Bắt đầu chân vòng kiềng cùng răng hô.

Những này mặt trái vấn đề, không ảnh hưởng kế hoạch của ta.

Vì càng nhanh gia tăng nhân khẩu, tính phương diện này ta để bọn hán không cố kỵ gì.

(lời cuối sách)

Trồng trọt, đi săn.

Dạy học, xây nhà.

Đồng thời mỗi qua mười năm, ta liền sẽ phái người phái thuyền cho Tần Thủy Hoàng dâng lên một khóa sớm đã làm tốt ma túy viên thuốc.

Người ngoài chỉ có thể nhìn thấy người phạm đưa đan dược, nhưng căn bản tìm không thấy Bồng Lai tiên đảo.

Bởi vì đảo quốc (Jap) cách Bồng Lai có thể xa không biết bao nhiêu.

Ta lưu lại suốt đời sở học.

Toán học, ngữ văn.

Bao nhiêu, khoa học.

Lại qua mấy chục năm, ta tại đảo quốc (Jap) bên trên sớm đã già yếu không được.

Biết được Tần Thủy Hoàng băng hà tin tức.

Đương nhiên vấn đề này ta biết thời điểm sớm bị truyền huyền diệu khó giải thích.

Nguyên nhân là thứ nhất cái ăn nửa viên thuốc giả lão thái giám xác thực sống đến 7 mươi mấy tuổi.

Ở đâu cái thời đại đơn giản liền là trường thọ, cho nên chuyện xưa xuất hiện mấy cái phiên bản.

Đều tin tưởng tiên nhân cùng thuốc trường sinh bất lão là thật.

Có thể ta đã hoàn thành ta hết thảy.

Tại ta giáo dục bày ra dưới, tựa hồ còn đem Địa Cầu khoa học kỹ thuật trước thời gian gần như ngàn năm.

Nhưng ta nhìn không thấy, ta có thể không có cách nào trường sinh bất lão. . .

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhe, Ngẩn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: 《 sống yên ổn an chết 》 trước thiên

(tự)

Ba ba đã qua đời.

Tin tức này là từ một phong quốc tế bưu kiện gửi tới.

Địa chỉ là ta trường học.

Là mụ mụ viết thư, chữ viết ngưng trọng.

Nội dung lại rất đơn giản, chỉ có ba ba qua đời thời gian.

Liên chi tiết đều không có đề cập.

Thuận tiện còn trách mắng ta vì cái gì điện thoại tắt máy.

Ta móc ra điện thoại di động của mình, không có tin nhắn, không có điện thoại.

Lúc này mới nhớ tới nước ta bên trong cái kia bộ điện thoại một đầu đặt ở nhà trọ trong ngăn kéo.

Không muốn liên lạc, nguyên nhân vô cùng đơn giản.

Nếu như người có cả người giá vài tỷ ba ba.

Nếu như ba ba của người ảnh chụp xuất hiện tại trên tạp chí, trên website, trong TV, trong nước gần như đều loại địa phương đều có thể trông thấy hẳn.

Mà hẳn còn có ta cái này vô dụng con trai.

Đương nhiên, nơi này vô dụng chỉ là ta không đủ ưu tú.

Kiểm tra lại nhiều 100, cầm lại nhiều giấy khen.

Cũng không có khả năng qua phụ thân của ta một phần trăm.

Về sau phủ nhị đại, quan nhị đại hồ cha tin tức không ít.

Vì ít mặt trái tin tức, ta bị cha ta ném tới Địa Cầu khác một cái bán cầu.

Ném ở cái này ở trong nước liên danh đô chưa nghe nói qua quý tộc đại học.

Cho tới hôm nay, cha ta lại đã qua đời. . .

(một)

Ta không xin nghỉ, không có trốn học.

Nghiêm túc bên trên xong một ngày.

Ở đây chỉ có ta một cái người Trung Quốc.

Coi ta ngồi cùng bàn, kiên tốt nhất đồng đảng.

Hỏi ta cái kia phần Trung Quốc tới thư là cái gì nội dung thời điểm.

Ta trầm mặc, ta cười khổ mà nói là thư tình.

Đồng đảng cũng là hai mắt ánh sáng nhìn xem này phong Trung Quốc tới "Thư tình" nửa ngày.

Ta đem thư đưa cho hắn, ta biết hắn liền một chữ đều xem không hiểu.

Nhớ kỹ vừa tới thời điểm, hắn hỏi ta Trung quốc Long viết như thế nào.

Ta viết cho hắn thời điểm, hắn nói không phải muốn lấy điện thoại di động ra tra xét nửa ngày.

Chỉ trong màn hình nhân vật trò chơi trên quần áo phồn thể Long nói, đây mới là Trung quốc "Long" .

Ta cũng không biết giải thích như thế nào.

Thư bị hắn mở ra.

Hắn tự mình nhìn rất lâu, đem thư đóng lại tốt đưa trả cho ta.

Một mặt không thú vị hỏi ta làm sao nữ hài tử cũng không thả một tấm hình của mình.

Ta chỉ có thể bất đắc dĩ cười, hướng về phía hắn nói rõ lí do Trung Quốc nữ hài tử đều tương đối bảo thủ hướng nội.

Hắn cười nói: "Ta cảm thấy các người trung quốc người so với chúng ta người nước Pháp lãng mạn nhiều."

Mà ta ngoại trừ mỉm cười, cũng chỉ có thể mỉm cười.

(hai)

Tan học, về tới công ngụ của mình.

Nơi này là ba ba không biết lúc nào mua.

Thị khu phòng ở mặc kệ ở đâu đều là đặc biệt quý.

Hướng chi là thị khu nhà trọ.

Ta tới nơi này ngày đầu tiên, liền chưa từng mở ra trong ngăn tủ lấy ra nước ta bên trong điện thoại.

Hai năm, năm đó mới nhất điện thoại lúc này cũng đã biến thành đồ cổ.

Đề xuống nút mở máy một khắc này, tâm tình vô cùng thấp thỏm.

Một giây, hai giây. Năm giây, mười giây.

Ta nghĩ, nó đại khái là không có điện. . .

Ta nhìn thoáng qua tiếp lời, là lão tiếp lời.

Ta bắt đầu tìm kiếm cái này cái ngăn kéo, rốt cục tại một cái ngăn kéo nhìn thấy sạc pin.

Cắm lên sạc pin, chờ đợi lo lắng lấy.

Khoảng ba phút, ta nóng nảy mở máy.

Một lát yên tĩnh về sau, là mấy cái mụ mụ tin nhắn nhảy vào.

Mụ mụ cũng thế, ta ở nước ngoài làm sao có thể còn cần trong nước đây số đây.

Nhưng mà cũng thế, nước ta bên ngoài đây số bọn hắn cũng không biết.

Mà ta cũng đã hai năm chưa có trở về nhà, ta bấm mụ mụ điện thoại.

"Lộ Kiều? Là người sao?" Mụ mụ nói ra.

"Ừm, cha đi?" Ta thản nhiên nói.

Im ắng, sau đó là nho nhỏ nước nở.

"Quá cực khô, bệnh tim." Mụ mụ nói ra.

"Là muốn ta trở về thật sao?" Ta nói ra.

"Còn có hai ngày liền là tóc bầy, người muốn đuổi mau trở lại. Ta bên này bà người cùng gia gia gây lợi hại." Mụ mụ nói ra.

"Náo? Náo cái gì?" Ta nói ra.

"Trong điện thoại nói không rõ ràng, người trở lại hăng nói." Mụ mụ gấp nói.

Ta cúp điện thoại.

(ba)

Định đêm đó Pa-ri đi Bắc Kinh máy bay, đem tư liệu cho mụ mụ.

Gói một chút hành lý, xác thực hiện muốn rời đi nơi này là thế nào đơn giản.

Có thể hai năm trước đó thế mà mấy năm liên tục cũng không nguyện ý trở về qua.

Thu thập hết thấy có thể mang đi đồ vật.

Thế mà chỉ đồ đầy nửa cái cặp da.

Ta lại lần nữa sửa sang lại một lần, lại vẫn là nhiều đồ như vậy.

Tự hỏi rơi xuống cái gì.

Đúng, không thể quên xin phép nghỉ.

Ta cầm lên điện thoại lại phát hiện mình căn bản không biết lão sư điện thoại.

Ta gọi cho điện thoại di động ta bên trong một cái duy nhất khả năng có tác dụng điện thoại.

Đúng, liền là ngồi cùng bàn kiêm đồng đảng.

Tút tut tut ~

"Có chuyện gì không?" Ngồi cùng bàn thanh âm truyền ra.

"Ta muốn về nước." Ta nói ra.

"Gấp gấp như vậy? Một phong thư có lớn như vậy mà lực sao? Xem ra thế nào cô gái khẳng định rất xinh đẹp, ảnh chụp. Nhớ về mang cho ta ảnh chụp." Ngồi cùng bàn nói ra.

"Tốt, ta nghỉ người giúp ta xin phép nghỉ." Ta nói ra.

"Cần phải mấy ngày?" Ngồi cùng bàn nói ra.

Ta trầm mặc một hồi.

Một hít một thở.

"Dài nhất, có thể. . . Có khả năng bao lâu?" Ta nói ra.

"Nửa tháng đi, lại dài liền cần bệnh viện đã chứng minh. Ta cũng bắt đầu tò mò, là dạng gì nữ hài tử lớn như vậy mà lực?" Ngồi cùng bàn nói ra.

"Thanh mai trúc mã à?" Ta nói ra, ta dùng chính là tiếng Trung. Bởi vì ta không biết câu nói này làm như thế nào phiên dịch.

"Thân? Thân không có heo sao? Nữ tên của hải tử sao?" Ngồi cùng bàn dùng này sứt sẹo tiếng Trung nói ra cái này thành ngữ.

Ta cười cười: "Tốt, không có thời gian. Ta muốn đuổi máy bay."

Nói xong ta cúp xong điện thoại.

(bốn)

10 ba giờ bay lượn.

Ta gần như một nửa đều trong giấc ngủ.

Thăng đến về sau ngủ ta như thế nào cũng ngủ không được lấy.

Ta ngồi khoang hạng nhất, ta nghĩ dài như vậy bay lượn.

Nếu như không phải hạng nhất ta không có tốt như vậy giấc ngủ.

Chung quanh rất yên tĩnh, cái này khiến ta không khỏi nhớ tới ba của ta.

Hắn gọi trần sống yên ổn, mà ta gọi trần Lộ Kiều.

Nghe nói nãi nãi sinh ba ba thời điểm, hết sức thuận lợi.

Không có chút nào cảm giác đau, đưa ra phòng bệnh lúc nãi nãi ôm ba ba một mặt thông dong.

Mà ba ba to khóc.

Gia gia bởi vậy liền đem nguyên bản tên, cái gì trần Đại Long, trần đại pháo quên hết đi.

Bắt đầu nghĩ đến sống yên ổn sống yên ổn, bình an giáng sinh.

Trần sống yên ổn liền thành cha ta tên.

Mà cha ta thật rất lợi hại, khi còn bé đều rất ngoan.

Cũng không biết có phải hay không là nổi danh sau phủ lên cùng khuếch đại.

Hoặc là chính là như vậy ưu tú.

Kỳ thật ba ba vừa kết hôn khi đó vẫn là rất nghèo.

Nhưng hắn hết sức ra sức, theo đi làm cho người khác.

Đến thứ nhất ở giữa tiệm của mình mặt, càng về sau mất xích khách sạn.

Tại đó nghề bất động sản, mọi chuyện đều tốt giống như vô sự tự thông.

Trong nhà hết thấy đều là ba ba từng chút một dốc sức làm đi ra.

Mãi đến từ điểm thành phố, bất động sản bán chạy.

Lại đổi nghề điện thoại, đồ điện, ô tô.

Mở hội ngân sách, quyền giúp hi vọng công trình.

Đến đủ loại diễn thuyết, TV Talk Show.

Lại đến tin tức bố hội, cùng đầu tư hi vọng tiểu học.

Thật giống như không có cái gì có thể làm khó hắn.

(năm)

Máy bay an toàn rơi xuống đất.

Vừa dập máy trần liền có người sớm cùng đợi ta.

Lại có thể là Phúc Bá, tự mình đến đem lái xe.

Bình thường hẳn đều chỉ phụ trách chiếu cố cha ta, bây giờ có thể tới đón ta đã nói lên tình huống.

"Phúc Bá, chúng ta bao lâu không gặp?" Ta nói ra.

Phúc Bá vừa cười vừa nói: "Thiếu gia, có mấy năm."

"Cha ta sự tình." Ta nói ra.

Phúc Bá nguyên bản nụ cười không thấy, chậm rãi nói ra: "Thiếu gia, lão gia đi. Hết sức đột nhiên, ta lúc ấy cũng không tin."

"Chết như thế nào?" Ta lập tức nói ra.

Phúc Bá ấp úng nói ra: "Bệnh tim, thiếu gia vẫn là nghe phu nhân nói đi. Hiện tại phu nhân cùng lão phu nhân vì lão gia đi hải gây lợi hại."

"Cha không là chết sao? Còn náo cái gì?" Ta không hiểu hỏi.

"Cái này. . . Ta một ngoại nhân thật không dễ nói chuyện. Thiếu gia còn là chính mình tốt nhìn một chút liền hiểu." Phúc Bá lúng túng nói.

"Hiểu rõ, Phúc Bá." Ta nói ra.

Xe mở rất lâu, đến nhị hoàn bên trong nhà.

Vô cùng bình tĩnh, đương nhiên ta biết đây là tại trước con bão tố.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: 《 sống yên ổn an chết 》 bản trung

(sáu)

Ta vừa định bước vào gia môn.

Phúc Bá hô lớn một tiếng: "Thiếu gia."

Ta dừng bước nhìn xem Phúc Bá nói ra: "Thế nào?"

Phúc Bá ấp úng nói ra: "Cái này, phu nhân nói với ta. Ngươi đến, nhường ngươi trước chớ vào đi. Thiếu gia sẽ chờ ở đây các loại, ta đi vào gọi phu nhân."

"Chuyện này. . ." Ta không biết nói như thế nào.

Mà Phúc Bá đã vội vã chạy đi vào.

Sau đó ra người tới chính là ta mẹ.

Mụ mụ toàn thân áo trắng váy hoa chậm rãi hướng về phía ta đi tới.

"Thế nào?" Ta thân nhiên nói.

"Còn không phải ngươi chuyện của ba tình." Mụ mụ lúc này đã không có nước mắt, chỉ còn lại có ửng hồng vành mắt.

"Tình huống gì?" Ta thần nhiên nói.

"Bà ngoại nói muốn trực tiếp xuống mồ, mà ta nghĩ hoá táng. Đã náo loạn năm ngày. Mắt thấy tóc 7 muốn xuống mồ." Mụ mụ nói ra.

"Cái gì xuống mồ hoá táng? Không phải nhất định phải đốt sao?" Ta tự hỏi nói ra.

"Cũng không biết bà ngoại tìm biện pháp gì, có thể mang quan tài xuống mồ. Làm sao xoay đều xoay không đến." Mụ mụ nói ra.

"Nãi nãi đều làm quyết định, cái kia mẹ ngoại còn đang lo lắng cái gì?" Ta nói ra.

(7)

"Vấn đề là người chết chôn dưới đất chờ lấy hư thối, trở thành xương trắng. Dạng này sai lầm, ta. . . Ta. . ." Mụ mụ nói tới chỗ này nước mắt trượt xuống mà xuống, nhưng sau đó liền biến mất.

Có thể nghĩ mấy ngày nay khóc đến cùng bao nhiêu lần.

"Thế nào mẹ ngoại ý nghĩ đâu?" Ta nói ra, tự hỏi mụ mụ nói xác thực có đạo lý.

Trong óc hiện lên cha tại trong quan tài hư thối đáng vẽ, xác thực không phải rất đúng.

"Ta chính là nghĩ hoá táng về sau, xuống mồ lập bia. Nhưng ta làm sao đều nói không thông a, ta cũng không biết làm sao bây giờ. Cho nên mới đem ngoại gọi tới, hi vọng ngoại có thể theo bà ngoại nói." Mụ mụ nói ra.

Ta gật đầu một cái nói ra: "Nãi nãi hiện tại ở đâu? Ta đi tìm nàng."

"Nàng trong phòng đâu, ngoại đi vào liền biết." Mụ mụ nói ra.

Ta hướng về gian phòng bên trong đi đến, mở ra cửa chính.

Ta kinh sợ.

To lớn trong phòng khách, chỉ phối chia làm hai đợt.

Bên trái mười hai người đang hát bài hát ca tụng.

Mà bên phải cũng là mười hai người đang ở tụng kinh.

Mạnh mẽ trùng kích cảm giác tại hai cái tai một bên.

Mà ba ba ảnh chụp liền treo tại trên đại sảnh.

Hai bên tựa hồ tại phân cao thấp giống như thanh âm đối kháng.

Ta trong nháy mắt đầu một ngất, hét lớn: "Dừng lại."

Hai phía xác thực yên tĩnh trở lại.

"Ai bảo dừng lại? Cho ta niệm." Nãi nãi đi ra nóng nảy nói ra.

Kinh vẫn lại lần nữa đọc.

Mụ mụ cũng từ phía sau đi đến giơ tay lên một cái.

Bên này bài hát ca tụng cũng hát lên.

Hai phía lại bắt đầu âm thanh vang dội.

(8)

"Nguyên lai là cháu ta a, tại sao trở lại?" Nãi nãi nói ra.

Ta gật đầu một cái.

"Mẹ ngoại nhường ngoại trở về a?" Nãi nãi nói ra.

Ta gật đầu một cái.

"Không nói nhiều như vậy, đi lên khiến cho nãi nãi nhìn một chút." Nãi nãi nói ra.

Ta hướng về nãi nãi đi tới.

Nãi nãi theo mụ mụ liếc nhau một cái, sau đó lôi kéo ta vào phòng.

"Nói đi, ngươi là mẹ ngươi kêu đến làm ta tư tưởng công tác a?" Nãi nãi nói ra.

Ta gật đầu một cái.

"Nãi nãi ta nha viện lễ quen thuộc người lấy được cái này xuống mồ không cần đốt cơ hội, ngươi biết nãi nãi bỏ ra bao nhiêu tiền không?" Nãi nãi nói ra.

Ta lắc lắc đầu.

"Nói chuyện nha, đứa nhỏ ngốc." Nãi nãi nói ra.

"Ta đã cảm thấy, hoá táng tương đối tốt. Bằng không thì trực tiếp xuống mồ, không phải nhìn xem ba ba tại trong đất mục nát sao?" Ta nói ra.

"Ngươi cho là ta không biết không tốt? Một bộ này là mẹ ngươi dạy ngươi?" Nãi nãi nói ra.

"Không, chính ta nghĩ." Ta nói ra.

"Ngươi không biết a, đốt đi liền cái gì cũng bị mất." Nãi nãi nói ra.

"Áy, nãi nãi. Đây làm sao nói?" Ta hỏi.

"Trong chùa miếu ta vì ba ba của ngươi chết tính một quẻ, đại sư nói ba ba của ngươi lớn như vậy sản nghiệp. Vàng bị lửa gram, này có thể tuyệt đối không thể đốt. ." Nãi nãi nói ra.

"Đây là mê tín a." Ta nói ra.

"Vì ngươi về sau có thể qua tốt một chút, ta không thể không tin a." Nãi nãi nói ra.

Lúc này, cửa phòng bị gõ.

(9)

Mụ mụ đi đến hô lớn: "Ngài không thể nói như vậy a, vì một cái mê tín khiến cho con trai của ngài lão công tại trong đất hư thối đi liền tốt sao?"

"Ngươi biết cái gì? Thà tin rằng là có còn hơn là không." Nãi nãi nói ra.

"Ngươi. . . Ta nói không thắng ngươi, ngươi liền cháu trai lời nói cũng không nghe a." Mụ mụ nói ra.

"Các ngươi liền không thể để cho ta tùy hứng lần này sao?" Nãi nãi nói ra.

"Trong nhà người một nhà đều đến đông đủ, ta nghĩ bỏ phiếu." Mụ mụ nói ra.

"Bỏ phiếu? Hải tử hướng về ngươi, này còn bỏ phiếu?" Nãi nãi nói ra.

"Loại thế nào cũng phải thật tốt ngồi xuống chuyện văn đi, ta nghĩ cha cũng nhanh đến." Mụ mụ nói ra.

"Đúng rồi, từ lão đầu này con đi học cái gì golf đi Portugal có nửa tháng a? Ngươi đem hấn gọi trở về rồi?" Nãi nãi nói ra.

"Toàn gia tập hợp một chỗ mới tốt nói rõ ràng a, lập tức hấn là cũng muốn tới." Mụ mụ nói ra.

"Tốt, ta ngược lại thật ra nhìn một chút ngươi muốn làm gì." Nãi nãi nói ra.

Theo sau mụ mụ hướng về cánh cửa đi ra ngoài, mà nãi nãi thì hướng về trên lầu phương hướng đi đến.

Ta chỉ có thể bất đắc dĩ về tới gian phòng của mình.

Bài hát ca tụng cùng tụng kinh thanh âm để cho ta vô cùng sốt ruột.

Lúc này hành lý đã bị Phúc Bá lấy được trong phòng.

Ta muốn tìm cái tai nghe ra tới nghe một chút chính mình ca, lại phát hiện liền an tĩnh rất nhiều.

Hai phía đều yên tĩnh rồi?

(10)

Đang lúc ta mừng thăm thời điểm, thanh âm lại lần nữa vang lên tới.

Khẳng định có cái nào kẻ xui xẻo làm giống như ta sự tình.

Đi vào đám hồ ngừng, ngoại trừ ta cũng chỉ còn lại gia gia.

Ta lập khắc xuống gian phòng đi phòng khách.

Quả nhiên gia gia tại cửa ra vào một mặt tròn mắt hốc mồm.

Gia gia là nãi nãi tại Tây Tạng nhận biết.

Đương nhiên khi đó nãi nãi cũng không có tiền.

Nãi nãi Phật giáo tín ngưỡng có thể nói tận xương.

Tự hỏi cung điện Potala là Phật giáo thánh địa.

Hai mươi tuổi, liền đụng phải lá gan một người đi bộ đi Tây Tạng.

Đủ loại theo đoàn, sau đó liền là đi nhờ xe.

Đầy bụi đất hơn 30 ngày.

Một người thật đi tới Tây Tạng cung điện Potala.

Đương nhiên đó là sớm đã người không có đồng nào.

Cũng là tại thời điểm này liền gặp gia gia cứu tế.

Gia gia là thuần khiết dân tộc Tạng.

Một cái giấu âm chuyển chuyển vàng thùng đáng về có thể suất, còn có cái kia thâm thúy con mắt.

Đương nhiên những này hẳn làm thời điểm, ta nhìn thấy đã là hơn sáu mươi tuổi.

Nhưng mà trở về bốn mươi năm, ta nghĩ khẳng định có nãi nãi nói như vậy suất.

Gia gia con mắt rất xinh đẹp, là đen tuyền đồng tử.

Không giống chúng ta là từng đạo tứ tán mở con ngươi, gia gia trong mắt là điểm điểm tinh hà.

(11)

Đáng tiếc ta cùng ba ba đều không có cái này may mắn, di truyền đến ánh mắt của hắn.

Đương nhiên gia gia cũng có chỗ lợi hại, hẳn là địa phương vì số không nhiều sinh viên đại học.

Còn có thể nói tới một cái lưu loát tiếng phổ thông, năm nào nãi nãi cùng gia gia yêu nhau.

Không bởi vì khác, giống nhau tín ngưỡng tăng thêm đủ suất.

Như vậy đủ rồi.

Gia gia đưa nãi nãi trở về nhà, gia gia cũng liền lưu lại.

Nhoáng lên sinh con đường cái liền cho tới bây giờ.

Ta lập tức đi tới nói ra: "Gia gia ngươi biết tình huống gì sao?"

Gia gia lạnh nhạt thờ dài một hơi nói ra: "Mẹ ngươi trong điện thoại đều nói rõ."

"Như vậy gia gia ngươi là ý tưởng gì?" Ta nói ra.

"Thiên táng, ta có thể có ý kiến gì không?" Gia gia nói ra.

"Cái gì? Thiên táng? ? ?" Ta một mặt khó có thể tin.

"Cái gì hoá táng cái gì xuống mồ. Khiến cho ta và mẹ ngươi nói một chút, lại cùng bà ngươi nói một chút. Thiên táng là nhất định, con của ta nhất định phải thiên táng." Gia gia nói ra.

"Ném vách núi khiến cho kền kền ăn hết loại kia thiên táng?" Ta nói ra.

Gia gia kiêu ngạo gật đầu, sau đó hướng về nãi nãi đi tới.

Ta biết, sự tình sẽ chỉ càng ngày càng loạn.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: 《 sống yên ổn an chết 》 sau thiên

(mười hai)

Lầu hai trong phòng họp.

Ở đây bình thường là ba ba dùng tới mời nòng cốt tổ chức niên hội dùng.

Mà nãi nãi cùng mụ mụ bị bất thành linh gia gia cũng giật nảy mình.

Gia gia đóng lại phòng họp cửa chính đầu, bên ngoài tụng kinh cùng bài hát ca tụng thanh âm mới nhỏ đi rất nhiều.

Ta cũng an tĩnh ngồi ở vị trí phía trên.

Gia gia chậm rãi ngồi xuống chủ vị phía trên nói ra: "Các ngươi một cái mong muốn hoá táng?"

Mụ mụ gật đầu một cái.

"Một cái mong muốn trực tiếp xuống mồ?" Gia gia nói lần nữa.

Nãi nãi cũng đi theo gật đầu một cái.

"Các ngươi những phương pháp này đều quá phổ thông, mà ta muốn thiên táng." Gia gia nói ra.

Nãi nãi cùng mụ mụ vẻ mặt đều không đúng.

"Ở đây ta lớn tuổi nhất, tư lịch cũng sâu nhất. Ta nghĩ mọi người không có ý kiến gì a?" Gia gia nói ra.

Mụ mụ đứng lên, nhưng không dám nói lời nào.

Nãi nãi cũng đi theo đứng lên, ý tứ giống như nói nhìn ngươi mang tới sự tình.

Nhưng hai người đều không nói gì.

Lúc này gia gia cũng phát hiện mình tựa hồ đối với chuyện này không có tuyệt đối quyền chủ động.

Gia gia nguyên bản kiên cường cũng mềm một chút, mạn mạn thôn thôn nói ra: "Sống yên ổn chết bao lâu."

Mụ mụ nói ra: "Sáu ngày, ngày mai tóc 7."

(mười ba)

"Ngày mai là đi, vừa vặn. Ta hiện tại cho ta ca gọi điện thoại, không vận bên này người liên lạc một chút. Đi Tây Tạng chín giờ hán là là đủ rồi, đến bên nào cũng an bài không sai biệt lắm. Xuống tới liền kéo đi thiên táng, thời gian vừa vặn." Gia gia nói ra.

Mụ mụ lập tức hô: "Không được."

"Làm sao không được?" Gia gia nói ra.

Nãi nãi ở một bên đứng lên cũng nói: "Thật không được, ta xuống mồ liền là nghĩ có cái tưởng niệm, hằng năm đều có thể bái bái. Người này nếu là thiên táng, không phải tương đương với triệt để không có sao?"

"Làm sao nói chuyện, thiên táng trung tâm là linh hồn bắt diệt cùng luân hồi lập đi lập lại. Chết chỉ là bắt diệt linh hồn cùng cỗ xưa thân thể tách rời, kèn kèn sẽ đem ** đưa đến phật bên người. Đây là Phật pháp, như thế nào là không có." Gia gia nói tới chỗ này lẳng lặng nhìn về phía phương xa.

Nãi nãi ngắt người nói ra: "Người chờ một chút, ta gọi điện thoại hỏi một chút vị nào đại thần. Ngày này táng bóng dáng không ảnh hưởng chúng ta phong thủy trong nhà."

Nãi nãi nói xong móc ra điện thoại, trước mặt của mọi người gọi điện thoại.

Mụ mụ thấy cảnh này sắc mặt biến hóa, ngồi xuống một bên trên ghế.

Nàng biết nàng là ở đây không có nhất quyền lợi người nói chuyện.

Cho nên nàng mới gọi tới ta, gọi tới gia gia.

Hì vọng có ba người có thể trợ giúp nàng, hủy bỏ nãi nãi suy nghĩ.

Vừa ý gấp nàng tựa hồ quên đi, ta ở cái này nhà cũng không có quyền lợi.

Bằng không thì ta làm sao lại bị ba ba ném ở địa cầu mặt khác, nhưng căn bản không có cách nào phản kháng.

Mà gia gia, hán là mụ mụ không nên nhất gọi trở về người.

(14)

Ba ba theo khi còn bé liền lấy gia gia không có cách nào.

Gia gia là cái hết sức tự do tự tại người, điểm này ai đều không thể khống chế hán.

Theo hán lại nói, Tây Tạng đại thảo nguyên mới là hán kết cục tốt nhất.

Hán có thể là bởi vì tại đại thảo nguyên bên trong, nhìn thấy một đầu không giống nhau bướm bướm.

Hán liền đi nắm, mà này một truy liền là bốn mươi năm.

Về sau, ba ba có tiền.

Mà gia gia có chính mình niềm vui thú.

Liền là không ngừng đi các nơi trên thế giới tìm kiếm thảo nguyên.

Nhưng thủy chung không dám hồi trở lại hán nhà của mình.

Bởi vì bốn mươi năm cải biến rất rất nhiều.

Người, vật, cảnh.

Đương nhiên không muốn trở về không phải là bởi vì không có trở về qua.

Mà là gia gia ba ba, gia gia mụ mụ, gia gia gia gia, gia gia nãi nãi đều đã đi.

Đều là gia gia ca ca từng cái mang đi.

Gia gia ca ca, xem lấy bọn hán từng cái chết đi.

Sau đó đem bọn hán rửa sạch, tại sớm đã lựa chọn kĩ càng cái nào vách núi.

Tụng kinh , chờ đợi lấy kèn kèn dẫn bọn hán đi thiên đường của bọn hán.

Đây chính là thiên táng.

Có thể thế nào cái thời điểm, gia gia ca ca không có tiền.

Bởi vì tiền đều để gia gia cầm lấy đi đi học.

Gia gia cũng hết sức không chịu thua kém đọc được đại học, có thể gia gia đuổi theo bướm bướm . .

(15)

Bởi vì không có tiền.

Gia gia ca ca chỉ có thể chính mình tụng kinh, ngồi xuống tới.

Không ăn không uống liền là ba ngày.

Chuyến vàng thùng mỗi chuyến một lần, gia gia ca ca liền niệm bên trên một đoạn.

Một mực đến chín chín tám mươi một khắp.

Cũng chính là rỗng rã ba ngày, gia gia ca ca không thích nhất liền là thiên táng.

Chỉ có như vậy, một mình hán hoàn thành bốn lần.

Mà thế nào cái thời điểm, gia gia lại rời đi gia gia ca ca.

Này truy bướm bướm vừa rời đi liền là bốn mươi năm , chờ gia gia quay đầu lại có tiền lại đi tìm thời điểm hết thấy cũng thay đổi.

Gia gia cho gia gia ca ca rất nhiều tiền, có thể gia gia ca ca chưa từng có tha thứ gia gia.

Gia gia ca ca nói: "Người sau khi chết ta sẽ giúp người thiên táng, đối lập ta chết ngày nào, hi vọng giúp ta thiên táng người là người."

Đây chính là gia gia chuyện xưa.

Xuyên tiêu xài điệp, phi thân trước, quân không truy, điệp không bay.

Quân một truy, lưu một đồng, xuyên tiêu xài điệp, làm thị phi.

(16)

Nãi nãi bên này đánh xong điện thoại gật đầu một cái, đối gia gia nói ra: "Có thể, đại sư nói. Thiên táng không ở trong ngũ hành, sẽ không đối phong thủy. Phật Tổ phù hộ, thiên táng cũng là chuyện tốt."

Gia gia lấy ra điện thoại , ấn xuống cái nào quen thuộc dãy số.

Gia gia xưa nay không tồn dãy số, hán đối trí nhớ của mình cho tới bây giờ đều hết sức tự tin.

Nhưng lần này.

. . . Hồi lâu sau, là một đoạn âm thanh bận.

Gia gia sững sốt một chút, tỉ mỉ nhìn 11 vị dãy số.

Gia gia lại lần nữa gọi tới.

. . . Lại là rất lâu, một cái giấu ngữ truyền ra.

Chúng ta đều nghe không hiểu, có thể gia gia khóc.

Gào khóc.

Nãi nãi an ủi nói ra: "Làm sao vậy, lão đầu tử?"

Gia gia ỳu khuất giống đứa bé nói: "Ca ca chết rồi, có nửa năm."

Tất cả mọi người trầm mặc, nãy nãy bắt đầu dĩ dao động cái đầu: "Nửa năm trước người đoán chừng tại các nơi trên thế giới bay đây. Chính người cho mình an bài những cái kia kỳ quái hành trình, đi máy bay thời gian đều so chơi thời gian nhiều. Thế nào thời điểm điện thoại không có đánh vào đến, rất bình thường. Không tin người hỏi người con dâu, lần này đánh bao nhiêu điện thoại gọi người tới. Đoán chừng cũng không có bất lo, đúng không?"

Mụ mụ gật đầu một cái nói ra: "Ta cho người đánh rờn rã nửa ngày, đều là âm thanh bận. So Lộ Kiều tốt, hẳn nhưng là tất máy. Không phải ta lá thư này, hôm nay đoán chừng người đều đủ không được."

Gia gia nghe xong treo điện thoại di động, sau đó tông cửa xông ra.

Lưu lại mọi người không biết làm sao.

"Đâu còn là thô tắng đi, bất kể nói thế nào. Liền là không thể đốt, người chờ ta một chút đi an bài một chút lão đầu tử." Nãy nãy nói xong cũng đuổi theo.

(17)

Mụ mụ ngồi tại nguyên chỗ bắt đầu dĩ dưới đáy đầu.

Ta đứng dậy nói ra: "Mẹ, ta về trước đi. Ngày mai cha chân dung là ta nâng a?"

Mụ mụ không có nâng lên đầu, lắc lắc tay.

Ta quay người vừa muốn rời khỏi, mụ mụ nói ra: "Đúng rồi, ba ba của người tựa hồ sớm biết mình thân thể không tốt, cho nên dựng lên di chúc. Di chúc trên đó viết ta và người nãy nãy gia đều phân hai thành. Mà còn lại tất cả thuộc về người. Bà người nói mình thế nào một điểm không cần đều cho người, ta này một phần cũng là người. Nhưng mà người còn nhỏ, chờ người tốt nghiệp tại giao cho người."

Ta gật đầu một cái.

Mụ mụ lại lần nữa nói ra: "Di chúc bên trong câu nói sau cùng thuyết văn kiện bên trong có một phong thư muốn người tự mình mở ra, chúng ta cũng không có động. Chính người đi xem một chút đi, ta ngay tại đặt ở trên bàn của người."

Ta lại lần nữa gật đầu một cái.

Mụ mụ cũng không có tại nói chuyện.

Trong phòng ta tìm được trên bàn thư, ta chậm rãi mở ra.

Hít một hơi, nghiêm túc đọc.

Câu đầu tiên đọc xong, ta bắt đầu dĩ.

Không phải là bởi vì quá cảm động, là bởi vì chỉ có một câu.

Sáng ngày thứ hai sáu giờ, ta bị mụ mụ đánh thức.

Người một nhà vô cùng lo lắng đi Phụng Hoàng núi non vườn.

Tất cả mọi người tại, gia gia về mặt tốt hơn nhiều.

Gia gia cười khổ nói: "Sắp xếp xong xuôi, ba ba của người xuống mồ gia gia liền đi một chuyến Tây Tạng."

Nãy nãy thì là cười không nói gì.

Mụ mụ biểu lộ có chút kỳ quái nhưng vẫn là có nụ cười.

Đến Phụng Hoàng núi non vườn.

Quan tài đã thành thành thật thật bày tại chỗ nào.

Mà mụ mụ thì tới đưa cho cha ta chân dung, cuối cùng tại bên tai ta nói ra: "Con trai, chờ một chút xuống mồ thời điểm. Ta đẩy ra bà người gia gia, này một ống đồ vật người liền mượn có thả trong quan tài cùng một chỗ vùi vào đi."

(mười tám)

Mụ mụ nhét vào trong tay của ta chính là một ống lạnh buốt đồ gốm.

Hình trụ tròn, hai đầu bịt kín lấy gốm sứ cái nắp.

Ta nhét vào ta áo lông thú, dày nặng nhưng nhìn không ra khó chịu.

"Mẹ? Ngươi đem cha ta? Ngươi. . ." Ta nhẹ giọng nói ra.

Mụ mụ đưa tay qua tới bụng kín miệng của ta nói ra: "Nghe lời, nghe ta."

Ta gật đầu một cái.

Mụ mụ cười cười không nói gì.

Trên đường đi ta giờ chân dung, mà trong túi đập đồ vật thật là ba ba tro cốt.

Đến đưa vào mộ địa lối vào.

Mụ mụ quả nhiên lôi kéo gia gia nãi nãi nhỏ giọng nói gì đó, gia gia nãi nãi lực chú ý bị đẩy ra.

Tang lễ nhạc buồn vang lên, không có bài hát ca tụng chỉ có phật kinh.

Ta đối nhân viên công tác nói ra: "Chờ một chút, ta có cái gì nghĩ bỏ vào."

Nhân viên công tác dừng tay lại bên trên sống, nguyên bản định định chết quan tài cũng dừng tay lại.

Ta nhẹ nhàng dời một đường nhỏ, đem chính mình vòng cổ bỏ vào.

Dây chuyền này chính là ta mười tám tuổi thời điểm mụ mụ tặng.

Đương nhiên, ta biết.

Là mụ mụ nói hoảng, nói là ba ba tặng.

Bởi vì này căn bản không phải ba ba phong cách.

Ta nghĩ, táng ở bên trong là cái khoảng trống quan tài.

Cũng nên lưu một chút tưởng niệm đi, vậy liền để mụ mụ chính mình bái chính mình cho rằng đây là ba ba cho đồ vật đi.

. . .

(lời cuối sách)

Hàng Châu, Tây Hồ.

Trong đêm ba giờ ba mươi điểm.

Ta theo trong xe chậm rãi dời đi ra.

Nơi này ta quan sát thật lâu, người qua đường ít nhất cũng an toàn nhất.

Mùa đông, thật là lạnh a.

Ta nhẹ nhàng vịn ra góm sứ miệng nòng.

Màu trắng bụi bột phấn, xác thực giống như là tro cốt.

Ta lấy ra bao tay một lần một lần bắt đầu hướng trong hồ rơi vãi lấy.

Cũng bốn phía nhìn quanh tuần tra cảnh sát.

Cha, ngươi hại khổ ta.

Tro cốt không thể gửi vận chuyển, ta cũng không có mẹ cùng gia gia nãi nãi những cái kia thần thông quảng đại bản lĩnh.

Ta gạt mụ mụ đi nói du lịch, trên đường đi không biết bao nhiêu cái trạm điểm web.

Theo Bắc Kinh bỏ ra hai ngày qua đến Hàng Châu.

Chờ ta ném đến chỉ còn một chút xú cuối cùng lúc, ta đem trọn cái cái ống ném tới trong hồ.

Đối mặt hồ hồ: "Cha, ngươi hài lòng."

Phụ nhân tựa như đang nhìn một người chết một dang, tron mắt nhìn ta một cái.

Sau đó ôm lấy hải tử điên cuồng hướng về Bắc Bình ngoài thành càn nam phương nam chạy đi.

Mà ta cầm lên ta súng sẵn, ngồi xổm ở nhà một góc.

Quý?

Ta đồ muốn nhìn một chút là người hay quý.

Ta tự hỏi tại cửa ra vào trên mặt đất dọn lên tóm được đã thú sẵn chen lẫn.

Trong phiên khác, ta nghe thấy được phòng ở bên ngoài truyền đến một chút thanh âm kỳ quái.

Bọn hán tựa hồ muốn nói, có thể những cái kia khẩu âm ta hoàn toàn nghe không hiểu.

Bồ bồ, cái này là phụ nhân theo như lời quý đi.

Ta chậm rãi dời đến bên cửa sổ, nửa ngồi lấy lấy tay xuyên phá một chút giấy cửa sổ.

Trước mắt xuyên thấu qua giấy cửa sổ, ta xem hai cái xuyên này ma hoàng vải vóc binh sĩ.

Trong tay bọn họ cầm lấy trường thương, tại ta ngoài phòng tìm kiếm cái gì.

Theo tốc độ của bọn hán, ta cảm thấy bọn hán lập tức liền phải vào tới.

Ta quán đi qua, nửa ngồi ở sau cửa.

Sẵn chốt an toàn bị ta đẩy ra, tay phải một mực giữ tại chốt phía trên.

Cạch, cạch cạch, cạch, cạch cạch.

Hai vị quý tiếng bước chân càng ngày càng gần.

Làm ~ một tiếng va chạm.

Ta cũng nghĩ thể quý dùng thương đỉnh một thoáng cửa phòng.

Sau đó khoác lác ~ một cước.

Cửa bị quý đạp ra, ta nín thở.

Đòi ta sẵn giết rất nhiều động vật, thể nhưng người ta còn thực sự không có giết qua.

Người thứ nhất quý đi đến, sau đó liền là hét thảm một tiếng.

Hán đạp tại ta chuẩn bị xong sẵn chen lẫn phía trên.

Ta giờ lên súng sẵn, tốc độ cao nhắm ngay quý đầu.

Bọn hán liền là xâm lấn chúng ta quý? Liền là bọn hán tru diệt toàn bộ Bắc Bình thành?

Ta tự hỏi, một thương này xuống ta coi như giết người a.

Một giây, hai giây.

Quý kêu to lấy lại tinh thần cùng ta đối mặt.

"Ba dát." Quý hô lớn một tiếng, sau đó giờ tay lên bên trong thương nhắm ngay ta.

Sau một khắc, ta giữ lại chốt.

Phịch một tiếng.

Đạn chỉ xuất vào quý đầu, theo quý bỏ mũ một mặt bắn vào.

Đạn chỉ uy lực không lớn, cũng không có theo bỏ mũ một chỗ khác bắn ra.

Ta nghĩ hán còn chưa chết, bởi vì quý động tác không có dừng lại.

Quý kêu thăm hướng về phía ta bắn một phát súng, mà ta dùng súng săn quét ra hấn nhắm ngay phương hướng.

Đằng sau ta giờ lên súng săn, một cái bô đập vào quý trên đầu.

Nhìn trước mắt quý không nhúc nhích, ta giết người.

Bắt quá hấn bắt tử, ta muốn chết chính là ta.

Ngoài cửa còn tại tìm tòi quý tựa hồ nghe gặp đồng bạn kêu gọi cũng đi tới.

Quý đề ý hướng phía bên trong hô mấy âm thanh, có nghe thấy không đồng bạn đáp lại hấn.

Hấn bắt đầu đối phòng của ta nổ súng.

Một thương, hai phát.

Tiếng súng điếc tai, so với ta súng săn không biết lợi hại bao nhiêu.

Ta lập tức núp ở tầng trong nhất phòng, chờ đợi lấy cơ hội.

Ta theo trong túi quần móc ra cái thứ hai đạn chì nhét vào súng săn.

Quý rờn rã mờ 8 thương qua đi, ta tự hỏi quý là sẽ không ngừng.

Tại thứ chín tiếng súng đằng sau, ta hét to một tiếng.

Ta muốn cho quý cho là ta trúng thương, tựa hồ có tác dụng.

Quý lại bắn một phát súng đằng sau, tiếng súng ngừng lại.

Ta may nhờ có súng săn chờ đợi.

Quý quả nhiên tiến đến.

Một khắc này ta lần nữa giữ lại chốt.

Tựa hồ mất chính xác, đạn chì bắn tại quý vai trái.

Ta lập tức nhào tới, dùng súng săn gắt gao đứng vững quý cổ.

Trong đầu của ta trống rỗng, chỉ biết là trước mắt người này phải chết.

Ta quên ta đỉnh bao lâu, chỉ nhìn thấy súng săn cùng quý cổ chỗ giao giới cũng thay đổi hình.

Tím biến thành màu đen, tạo thành một đầu ép ngắn.

Xác định quý chết không thể chết lại.

Ta buông lỏng ra súng săn, bốn phía xem nhìn một cái.

Xác định không có khác quý, hai người này hấn là lúc trước bình đi.

Ta kéo lấy cái thứ hai quý thi thể vào phòng.

Ta lục soát khắp hai cái quý toàn thân.

Mặc vào bên trong một cái quý quân phục.

Thử một chút hai cây thương.

Xác thực so với ta súng săn dùng tốt nhiều.

Tựa hồ lắp đạn phương thức còn không giống nhau.

Ta bỏ ra thật lâu, phí phạm bốn viên đạn mới thuần thực dùng tới quý thương.

Ta chỗ sửa lại một chút hai cái quý thi thể, sau đó trong phòng tính toán.

Ta đào một cái nho nhỏ mà nói, hai mét sâu cạn.

Ở phía trên để lên tấm ván gỗ cùng cái bàn.

Ba ngày thời gian, bình thường ta ngay tại trong cửa sổ quan sát đến bên ngoài.

Quý cơ hồ đều là một đến ba cái một tổ đi tới.

Số người vượt lên trước ba cái ta liền trốn ở trong địa đạo chờ lấy.

Này chút quý cũng chỉ là tùy tiện liếc mắt nhìn liền biết rồi đi, ta chưa từng có bị phát hiện.

Nếu như là một cái hai cái quý, ta liền sẽ chờ đợi.

Bởi vì ta xuyên lấy y phục của bọn hắn, bọn hắn tiến đến cùng ta chào hỏi.

Ta liền giờ thương bóp cò.

Ta trình độ không kém, cứ như vậy ba ngày thời gian bên trong đánh chết mười bảy cái quý.

Ta đem bọn hắn quần áo rút ra, đem thi thể chuyển ra ném ở ven đường.

Ngược lại trong thành ngoài thành đều là người thi thể.

Không có quần áo quý căn bản nhận không ra.

Mãi đến ngày thứ tư, trùng trùng điệp điệp quý theo Bắc Bình trong thành đi ra.

Hướng về nam phương tiến phát, cái kia một buổi sáng ta trốn ở trong địa đạo không nhúc nhích.

Mãi đến lại cũng không nghe thấy quý bộ đội tiến lên thanh âm ta mới đi ra.

Ta thử tại Bắc Bình chung quanh đi dạo, trong thành còn có không ít quý đóng quân.

Thăm dò rõ ràng tình huống, lui về nhà của ta.

Trung Quốc xong đời sao? Này chút quý liền làm sao nhẹ nhõm giết chúng ta nhiều người như vậy?

Ta rơi vào trầm tư, ban đêm ta căn bản không dám đốt đèn.

Mỗi ngày đều ngủ ở trong địa đạo.

Nơi cung cấp thức ăn thì không có vấn đề gì, lẽ ra ta chính là cái thợ săn.

Trước kia còn có thể cầm săn tới thịt đổi tiền mua rượu uống, hiện tại là không làm được.

Cũng không biết địa phương khác thế nào, đoán chừng đều bị quý chiếm lĩnh đi.

Này chút quý vũ khí không biết so với chúng ta tốt hơn nhiều ít, một thương đi xuống uy lực.

Ta mười chuôi súng săn đều không nhất định đuổi theo kịp.

Ba ngày liền chiếm lĩnh Bắc Bình, trong vòng ba tháng nước chẳng phải đều đánh cho không sai biệt lắm.

Nghĩ tới đây ta không khỏi một thân mồ hôi lạnh.

Được rồi, đời ta giết nhiều như vậy quý cũng coi như kiếm lời.

Chết từ té không bằng lại sống sót, nếu còn chưa chết.

Ta còn không bằng sống một ngày tính một ngày.

Sáng sớm hôm sau, ta trốn ở trong địa đạo bị bên ngoài trùng trùng điệp điệp thanh âm đánh thức.

Người Nhật Bản trở về rồi? Ta dọa đến không dám lên tiếng.

Thanh âm đứt quãng kéo dài cả ngày.

Ta càng phát giác không thích hợp.

Ta dẫn theo lá gan đi vào bên cửa sổ.

Dựa vào trên cửa sổ động nhìn quanh.

Nơi xa quý không nhiều, nhưng khom người chôn đồ vật gì.

Đây là giấu đồ vật?

Hoàng kim? Bảo tàng?

Chôn còn không ít.

Từng tầng từng tầng bày khắp nửa cái Bắc Bình ngoài thành.

Ta căn bản không dám ra ngoài.

Lại qua một ngày một đêm, này chút quý mới trở về Bắc Bình nội thành.

Mà ngoài thành rỗng rã một mảnh mấy trăm mét rộng lít nha lít nhít chôn dấu quý thả đi xuống đồ vật.

Những vật kia đến cùng là cái gì? Ta hết sức tò mò.

Ta dự định ngày thứ hai xác định quý không ra ngoài, lại đi xem một chút quý nhóm chôn chính là thứ gì.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhe, Ngán, Tán Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27 《 chuyên gia phá bom 》 bản trung

Những cái kia chôn xuống đồ vật, ta nguyên bản định ngày mai sáng sớm lúc không có người đi đào cái ra đến xem.

Có thể vào lúc ban đêm, bởi vì tiếng vang ta một đêm không ngủ.

17, ban đêm rỗng rã vang lên 17 tiếng.

Không có báo hiệu, không có quy luật.

Kinh thiên động địa, ít nhất tại yên tĩnh trong đêm thanh âm kia thật là đáng sợ.

Này chút quý đến cùng chôn xuống cái gì, ta hoàn toàn không biết gì cả.

Tại sao phải chôn xuống thứ này, ta càng là không nghĩ ra.

Ta chỉ biết là chôn xuống đồ vật sẽ không đơn giản, mà lại khẳng định có nguy hiểm.

Trời mờ sáng, ta đè nén không được lòng hiếu kỳ của mình.

Ta theo trong địa đạo bò lên ra ngoài, rồi đi phòng ở.

Xác nhận bốn phía không người, ta chậm rãi đi tới Bắc Bình ngoài thành.

Ta nhìn cái kia một mảnh quý chôn xuống đồ vật mặt đất, quan sát lấy bốn phía.

Không ai một người, đúng là hạ thủ cơ hội tốt.

Ta hướng về phía trước mấy bước, dự định nhìn kỹ một chút chôn xuống đồng đất.

Nhưng trước mắt cách đó không xa, ta nhìn thấy máu.

Vết máu một bên là một con sói thi thể, nói đúng ra là toái thi.

Đã bị tạc thành vài miếng, hoàn toàn không phân biệt được.

Không phải là bởi vì nửa cái đầu sói cắm ngược ở trong đất, ta đều không nhận ra được.

Mà vết máu bên cạnh đang có một cái hố sâu, trong hố sâu là một mảng lớn cháy đen.

Ta quan sát tỉ mỉ này mặt đất, có rất nhiều đồng đất giống như nhỏ hố đất.

Còn nhìn thấy một tia phản quang, ta mấy bước đi lên từ dưới đất cầm lên phản quang đồ vật.

Là một mảnh rất mỏng mảnh kim loại, phía trên có một tầng cháy đen.

Đây chính là tiếng nổ vang nơi phát ra, cũng là nổ tung nguyên nhân.

Ta nhẹ nhàng cầm lấy tại dưới mũi mặt ngửi ngửi, có một cỗ khét lẹt.

Tại so sánh bên trên một cái cái hố đất, trong hàm chẳng lẽ chôn chính là cái vật này.

Cẩn thận từng li từng tí ngồi xuống đào lên tầng ngoài cùng một cái đồng đất bên trên thổ, quả nhiên vỏ kim loại lộ ra.

Là một cái nhỏ tròn khối kim khí, ta hiểu rõ nhất định phải nhẹ.

Ta hiện tại có khả năng trăm phần trăm khẳng định đêm qua nào nổ tung khẳng định cùng cái này có quan hệ.

Coi ta chậm rãi đào lên khối kim khí chung quanh thổ, đem địa lôi cầm lúc đi ra tay đều là run.

Ta bắt đầu quay người muốn rời khỏi, chân sau vừa mới đạp xuống chỉ nghe thấy răng rắc một tiếng.

Kim loại giòn vang. . .

Ta dẫm lên rồi?

Ta toàn thân căng thẳng không dám loạn động, đứng tại chỗ không biết như thế nào cho phải.

Ta thử chậm rãi ngồi xuống eo, đem đào ra khối kim khí bỏ vào một bên trên mặt đất.

Sau đó bắt đầu nhẹ nhàng đẩy ra bên chân bùn đất.

Nhẹ nhàng đẩy ra, mãi đến trông thấy dưới chân khối kim khí.

Ta quả nhiên đạp ở bên trên, thật sự là sai lầm.

Không biết như thế nào cho phải, ta xem chừng vừa buông lỏng chân khối kim khí ngay lập tức sẽ nổ tung.

Đánh cược một lần? Rút lui mở liền chạy?

Trong đầu xuất hiện một ý nghĩ như vậy.

Có thể hay không ta chạy nhanh một chút liền sẽ không bị tạc đến?

Coi ta chuẩn bị dịch chuyển khỏi chân thời điểm, ta nghe thấy được sau lưng của ta truyền đến ta nghe không hiểu thanh âm.

"Nhiều vui cái kia đóa?"

(thể nào?)

Một tiếng quỷ hô to thanh âm truyền tới.

Trong lòng ta xiết chặt.

Chậm rãi vặn vẹo đầu, vừa quay đầu.

Một vị quý liền sau lưng ta, nhìn ta.

Ta cảm thấy ta xong đời.

Vì đào khối kim khí ta liền vũ khí đều không có mang.

Coi ta tự hỏi quý nếu như đi lên nữa nửa bước ta liền một quyền đánh nổ đầu của hắn thời điểm.

Quý chậm rãi ngồi xuống thân thể làm bầm lều bầu nói gì đó.

(đạp địa lôi rồi? Không mang thương liền đi ra đi. Nhìn người khảm trương đều nói không ra lời, cái này tình huống ta có thể giải quyết.)

Theo quý cúi đầu xuống, ta mới hiểu được bởi vì ta ăn mặc quân phục quý coi ta là thành người mình.

Quý quan sát một lát giờ lên đầu nhìn ta nói ra: "Mạnh gốc sữa."

(không có vấn đề.)

Yên tĩnh, ta căn bản không biết hắn nói là cái gì.

Ta hai tay mở ra làm một cái vô hại biểu lộ.

Quý đổi ta giờ ngón tay cái lên sau đó đem thương từ trên lưng cầm xuống dưới.

Ta bắt đầu sợ hãi, chẳng lẽ là muốn một bắn chết ta?

Quý ở ngay trước mặt ta tháo xuống thương bên trên lưng lê.

Sau đó quý niệm niệm lại nhai xuống thương, cầm lấy lưng lê khom người xuống.

(gặp được ta coi như số người gặp may gặp được ta tuần tra, nếu là người khác khẳng định sẽ đem lưng lê cho người nhường chính người hủy đi. Mà ta thể nhưng là số lượng không nhiều đang huấn luyện lúc liền hủy đi qua quả thực lời người, nhường ta giúp người chúng ta chắc chắn sẽ không có việc gì. Yên tâm đi, người biết không. Ta dự định trận chiến này đánh xong trở về ta liền muốn cùng ta âu yếm Tiểu Ái tương kết hôn đây. Người đây? Có phải hay không sợ choáng váng lời nói đều sẽ không nói? Chớ khảm trương a, nếu là nổ còn có ta giúp người đây. Không biết nổ chết thiên hoàng có thể hay không cho ta ban phát liệt sĩ huy hiệu, ngăn lại còn có chút hưng phấn đây.)

Quý lại lần nữa đẩy ra một chút thở, bắt lấy chân của ta. Đem đao đâm vào khối kim khí, sau đó giờ lên chân của ta.

Không có nổ tung.

"Có dát dát." Quý cao hứng kêu.

(quá tốt rồi.)

Quý theo ta dưới chân cầm lên lưng lê, mà lúc này đâm trên đao cắm một khối khối kim khí.

Quý còn tại nói gì đó.

(xem đi, hiện ở cái này địa lôi vô dụng. Thật sự là mạo hiểm a, lần sau người cũng phải cẩn thận một chút.)

Mà ta cười vui vẻ.

Quý trông thấy ta cười cũng cười theo, đem khối kim khí theo lưng lê bên trên nhỏ xuống.

Chỉ khối kim khí bị cắt mở cửa hang nói gì đó.

(cái này thiết diện liền này một cái miệng nhỏ, mặc dù chúng ta huấn luyện qua làm sao giải trừ địa lôi. Nhưng lần thứ nhất khẳng định sẽ có sai lầm nhỏ, người có thể nếu coi trọng.)

Quý nói xong cười đưa lên khối kim khí.

Ta cười tiếp nhận nói ra: "Tạ ơn."

"Nạp ngân? Mấy nòi chung kim?" Quý mặt hốt hoảng.

(cái gì? Người Trung Quốc?)

Sau một khắc quý nhìn về phía một bên trên đất thương, làm quý kịp phản ứng thời điểm.

Ta sớm đã cầm lên quý tay, đẩy quý trong tay lưỡi lê đâm về phía quý yết hầu.

Sau đó quý ở trước mặt ta co quắp xuống dưới, ta ôm lấy hân.

Chậm rãi thả trên mặt đất, xác định hân không có đụng phải khác đồng đất.

Hân đã cứu ta, mà ta lại nhất định phải giết hân.

Bực nào châm chọc, cầm trong tay quý cho khối kim khí ta vội vàng chạy trở về nhà.

Ta đem khối kim khí để lên bàn, điểm ba nén hương.

Nghiêm túc đập đầu mười cái khấu đầu.

Hân là ân nhân, đáng tiếc hân cũng là địch nhân.

Nếu như không có chiến tranh, ta nghĩ ta sẽ dùng rượu ngon nhất thịt chiêu đãi hân.

Mặc dù hân nói ta một câu ta cũng nghe không hiểu, nhưng ta biết hân là người tốt.

Đập đầu rỗng rã mười lần, ta giờ lên đầu.

Cầm lên trên bàn khối kim khí nghiên cứu.

Dùng thương bên trên lưỡi lê hoàn toàn cắt ra khối kim khí.

Khối kim khí chia làm hai bộ phận.

Nửa phần dưới màu đen khối hình dáng vật hân là nỏ tung nơi phát ra.

Mà nửa bộ phận trên rất thú vị.

Mấy khối kim chúc bạc phiên chế thành.

Bịt kín hình trụ đã bị cắt mở, bên trong là một cái phóng châm.

Sắt tây ép xuống sau nếu như tiếp tục bắn ra lên, liền sẽ kéo theo phóng châm đập nện tại một khối trên tảng đá màu đen.

Ta thử dùng phóng châm kích đập đá, vừa gõ liền tia lửa văng khắp nơi.

Ta nghĩ những thứ này tia lửa đánh vào một điểm dưới đáy màu đen khối hình dáng vật liền sẽ nổ tung.

Nhưng ta không dám ném thử, bởi vì ta biết loại kia tiếng nổ vang rền uy lực khẳng định không nhỏ.

Ta đem khối kim khí bỏ vào một bên, không suy nghĩ thêm nữa thế nào thứ gì.

Những tháng ngày tiếp theo, ta bắt đầu tận lực tránh né có đồng đất mặt đất.

Trong rừng rậm đi săn cũng hội cẩn thận từng li từng tí, quý nhóm tựa hồ cũng an cư tại Bắc Bình nội thành.

Ngoại trừ mỗi ngày đứng tại trên tường thành dò xét quý binh sĩ, liền không gặp quý con đi ra tuần tra.

Cũng không biết những cái kia phải đi ra quý bộ đội có phải hay không đã đánh xuống hơn phân nửa Trung Quốc.

Một tháng sau một buổi tối, ta tại trong địa đạo ngủ say lấy.

Bỗng nhiên, nghe thấy được một loạt tiếng bước chân.

Ta lập tức cảnh giác đánh thức, khăn trương nín thở quan sát.

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28 《 chuyên gia phá bom 》 sau thiên

Ta bởi vì trốn ở trong địa đạo nhìn không thấy bọn hắn.

Nhưng có thể nghe thấy thanh âm của bọn hắn.

Trong đó hai người còn thở hổn hển.

"Lão Trần còn cứu sống sao?"

"Ngất đi, máu xem như đã ngừng lại."

"Nửa chết nửa sống đi, ở đây đem hắn để xuống đi. Chúng ta không có y sinh, không có cơ hội đem hắn mang đi."

"Không được, vì cách lệnh chúng ta tại sao có thể hi sinh chiến hữu của mình?"

"Nhỏ Vương đồng chí, người đây liền sai. Chính là bởi vì cách mạng, thích hợp hi sinh là đáng giá."

"Lão Kim đồng chí, không thể nói như thế. Lão Trần đồng chí không phải là vì để cho chúng ta né tránh địa lôi mới bị tạc thành như vậy sao?"

"Tốt, các người hai cái đều nói ít đi một câu. Chúng ta xướng phiếu đi. Té xỉu lão Trần không tính, chúng ta ở đây vừa vắn năm người. Nhất định phải bỏ phiếu, liền nói thế nào."

...

Ta tại trong địa đạo không nhúc nhích.

Năm người sao?

Ta tự hỏi bọn hắn nói lời.

Không, hắn là sáu cái.

Còn có một cái thụ thương lão Trần.

Bọn hắn nói là tiếng Trung, khẳng định như vậy liền là người Trung Quốc.

Thế nhưng bây giờ rối loạn không biết đối phương mục đích, ta lại không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bây giờ đang ở trong địa đạo ta, trong tay có hai cây thương cùng một số đạn.

Đạn số lượng là đầy đủ kích giết bọn hắn, nhưng ta lại không có khả năng đồng thời giết chết năm người.

Suy nghĩ nếu như bọn hắn là đào vong tới sơn phi.

Bị bọn hắn phát hiện, liền liều mạng với bọn hắn.

...

"Đồng ý mang lão Trần đồng chí đi nhấc tay."

"Hai phiếu."

"Đồng ý đem lão Trần đồng chí để ở chỗ này nhấc tay."

"Ba phiếu."

"Như vậy thì đem lão Trần để ở chỗ này đi, người đã trải qua ngất. Chúng ta sáng mai liền đi, làm bộ đội mò đường."

"Cái kia, vừa mới lúc tiến vào có chút ánh sáng nhạt. Ta nhìn thấy môn trên kệ phơi thịt, ở đây lại không người. Chúng ta lấy xuống ăn đi, cũng đã hơn một ngày chưa ăn cơm."

"Nhỏ Vương đồng chí người lại phạm sai lầm cấp thấp, ở đây không có người nói rõ người bị quỷ giết sạch. Cổng treo thịt, quỷ không có phá hủy. Vậy đã nói rõ thịt là quỷ cố ý đặt ở chỗ đó, khẳng định có độc."

"Lão Kim đồng chí nói rất đúng, kém chút liền tin quỷ gian kế."

"Tốt, tốt. Nghỉ ngơi một đêm, thay phiên gác đêm. Sáng mai chúng ta tiếp tục dò đường, tìm một mảnh không có đất lồi khu vực trở về. Tốt để cho chúng ta tiếp tế phẩm có thể cung cấp bên trên phía tây chiến trường, đánh lên Bắc Bình thành."

...

Đánh Bắc Bình? Đường tiếp tế?

Những người này đến cùng là muốn làm gì.

Mà lại địa lồi?

Hắn là chỉ liền là quỷ chôn xuống đồ vật khu vực?

Như vậy những người này không phải là quân khởi nghĩa?

Muốn tìm một mảnh không có lồi khu vực?

Ta tự hỏi đang chờ đợi, ta muốn biết bọn hắn hội xử lý như thế nào cái kia người bị thương.

...

"Cái kia, ta thật đói a."

"Không thể ăn, chúng ta không thể lại có càng nhiều thương vong."

"Nếu không trước hết để cho lão Trần ăn đi, nếu như không có bị độc chết chúng ta đang ăn?"

"Người đi xem một chút lão Trần còn sống không?"

"Ta. . . Còn có khẩu khí. Các người bỏ phiếu ta nghe thấy được, vì cách mạng ta. . . Sớm có chết giác ngộ. Liền để ta cho các người thử độc đi, chết cũng ít nhất. . . Là cái quỷ chết no."

"Lão Trần đồng chí giác ngộ rất cao à, tiểu vương người đi. Nơi này có cái nồi, mang theo nước cùng thịt khô tìm xa một chút địa phương nhóm lửa làm canh. Ở đây không thể có minh hòa, hội vị trí của chúng ta bại lộ." Lão Kim nói ra.

...

Ta đã mộng bức.

Để cho mình người ra ngoài châm lửa, này không phải tương đương với bại lộ vị trí.

Này lửa một điểm, trên nhà cao tầng lập tức liền biết.

Quỷ bên dưới người tới bắt, còn không biết muốn làm sao chết đây.

Ta lập tức theo địa đạo bò lên đi ra hô: "Các người các loại."

Liền sáu người bị ta giật dậy mình.

Ta cũng rõ ràng nhìn thấy bọn họ đáng vẻ.

Trong đó có người phản ứng lại giờ tay lên bên trong thương nhấm ngay ta.

Ta lập tức buông xuống điện thoại di động của mình thương, giờ lên tay của mình.

"Quý quần áo." Tiểu vương nói ra.

"Đừng nổ súng, ta là người Trung Quốc. Xem lời nói của ta, quý sẽ nói sao?" Ta hô.

"Vậy người vì cái gì xuyên quỹ quần áo." Lão Kim nói ra.

"Này, người ở chỗ này muốn tiếp tục sống, không mặc cái này có thể làm sao?" Ta nói ra.

Đám người không nói gì.

Ta nhìn bên trong một cái hơi buông xuống một điểm thương.

Ta lập tức nói ra: "Ta biết các người đối, nhưng là không thể đi ra ngoài châm lửa."

"Chúng ta đối, không châm lửa người có thể có biện pháp nào?"

"Ta không nói không điểm, chỉ là không thể lại bên ngoài điểm. Các người một điểm quý tại trên đài cao xem rõ rõ ràng ràng, lập tức liền sẽ có người tới. Điểm lại xa, bắt được một cái khẳng định sẽ còn diện tích lớn điều tra." Ta nói ra.

"Thế nhưng là chúng ta đối a."

"Nơi này chính là nhà của ta, trong tay các người thịt cũng là ta săn thịt. Ta có thể để các người ăn no, cần muốn các người tin tưởng ta." Ta thán nhiên nói.

Năm người ngậy ra như phồng.

Ngược lại là trên mặt đất hấp hối lão Trần nói ra: "Xương phiếu đi."

Tiểu vương phản ứng đầu tiên, giờ chính mình cầm thịt tay nói ra: "Ta đồng ý."

"Dù sao cũng là người ngoài, ta không tín nhiệm hấn."

"Hấn ăn mặc quỹ quần áo, cầm lấy quỹ thương. Khẳng định là giết qua quý, theo quý trong tay giành được. Ta tin tưởng hấn, các người đây."

"Hiện tại không tín nhiệm hấn còn có thể tín nhiệm người nào đâu, nhắc tay đi."

"Tin nhắc tay."

Rõng rã năm phiếu, liền trên mặt đất hấp hối lão Trần đều giờ lên tay của mình.

Tiểu vương chậm rãi hướng về phía trước trên mặt đất thịt khô.

Ta nói ra: "Trên bàn đá đánh lửa."

Lập tức Lão Kim liền đưa tới.

"Người định làm gì?" Tiểu vương nói ra.

"Đúng vậy a, trong phòng châm lửa không thể không a." Lão Kim nói ra.

Ta cười khổ nói: "Ta yếu điểm đầu giường đặt gần lò sưởi."

Rất sớm trước đó, ta liền dùng tám gạch đem ống khói cưỡng ép lấp đầy.

Đây cũng là ta nấu cơm không bị phát hiện một trong những bí mật.

Sau đó cầm lấy đá đánh lửa gõ lấy.

Một thoáng, hai lần.

Dưới giường đầu giường đặt gần lò sưởi bị điểm.

Khói gỗ là trước kia lấp tốt.

Sau đó ta trải lên một tầng hòn đá nhỏ.

Bởi vì ống khói bị lấp, khói giành được cả phòng đều là.

Nguyên bản liền tồn đang nghi ngờ vị nào liền nói: "Làm sao? Người đây là muốn giết người sao? Làm sao sặc."

Ta bắt đầu dĩ nói: "Không chán ống khói, điểm ấy khói khẳng định hội bị phát hiện."

Bắt đầu dĩ, tất cả mọi người chỉ có thể lựa chọn yên lặng.

Liền trên mặt đất hấp hối lão Trần cũng chỉ là che mũi, không dám lên tiếng.

Ta chậm rãi nói ra: "Các người tới nơi này vì cái gì?"

Đám người không có một cái nào trả lời ta, ta cười khô lắc đầu.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đầu giường đặt gần lò sưởi đốt đang vừng.

Sau đó đứng dậy đi lấy tới nồi, dùng cặp gắp than đem trước từng khóa nung đỏ hòn đá nhỏ chọn lấy đi ra.

Dùng thổ chôn giường, nồi sắt bên trong cục đá đảo xào thịt này hương xông vào mũi.

Chúng mắt người nhìn chăm chăm vào nồi.

Ta đem nồi đặt ở ở giữa nói ra: "Từ từ ăn, cẩn thận cục đá nóng."

Đám người còn không đợi ta nói, lập tức đưa tay vào trong nồi giành ăn thịt này khói.

Tiểu vương bị nóng gào gào thét lên, nhưng xuất phát từ an toàn cân nhắc cứng rắn nhẫn nhịn.

Ta nói lần nữa: "Các người mục đích tới nơi này là cái gì?"

Hấp hối lão Trần tiếp nhận bên cạnh người đưa tới thịt ăn một miếng nói ra: "Vì tìm cho tiền tuyến Hồng Quân tiếp tế vật liệu lối đi."

"Người nói cái gì Hồng Quân? Cái gì vật tư?" Ta hỏi.

"Đuổi tà ma con Hồng Quân, nhưng nơi này có địa lôi, không phải địa lôi chúng ta cũng sẽ không giống như bây giờ a." Lão Trần cất lực nói ra.

"Các người còn chưa nói rõ trắng đầu, đuổi tà ma con? Tính thế nào là Hồng Quân?" Ta lại lần nữa hỏi.

"Liền là kháng Nhật quân đội a, chúng ta xưng chính mình Hồng Quân. Mọi người lẫn nhau xưng là đồng chí, người như bây giờ giúp chúng ta. Cũng là chúng ta đồng chí tốt a, đúng không?" Tiểu vương nói ra.

"Này chút ta không hiểu, nhưng ta biết các người muốn đánh quỷ." Ta nói ra.

Loại người kiên định gật đầu một cái.

Ta cười khô nói: "Các người nói địa lôi, có phải hay không chôn trên mặt đất hội nổ tung đồ vật?"

Tiểu vương lại lần nữa gật đầu một cái nói ra: "Đúng vậy a, đáng giận quỷ. Tại địa phương trọng yếu đều chôn địa lôi, để cho chúng ta không có cách nào tùy tiện thông qua. Đây không phải mặc dù tiền tuyến cách nơi này không xa, có thể Bắc Bình ngoài thành đều là địa lôi a."

Ta cúi người theo trong địa đạo tìm một thoáng, lấy ra trong tay khối kim khí nói ra: "Các người nói địa lôi, có phải hay không nó."

"Hội nổ, người cầm lấy làm gì." Tiểu vương dọa đến hô lớn nói.

Tiểu vương sau đó ý thức được sai, che miệng lại.

Ta lập tức nói ra: "Cái này đã bị hủy đi, sẽ không nổ tung."

Tiểu vương bên cạnh người trẻ tuổi lập tức nói ra: "Người hội hủy đi địa lôi?"

Ta suy nghĩ một lát gật đầu một cái, mặc dù chỉ nhìn qua vị kia quỷ hủy đi qua một lần.

Có thể trong tay cái này địa lôi chính mình có thể nghiên cứu một hồi lâu đây.

"Quá tốt rồi." Tiểu vương cao hứng cười nói.

.....

Ngày kế tiếp rạng sáng, hai vị lưu lại chiếu cố thụ thương nghiêm trọng lão Trần.

Tiểu vương cùng Lão Kim mang ta đi đến ngoài thành.

Có người tại trong phòng bếp chết lặng bên trong nấu đồ ăn bên trong

Có người đang ngủ phòng rìa nhao nhao mắng bên trong trong xung đột

Người xem người ta thời điểm cùng xem chính mình có khác biệt gì

Có đôi khi hội sẽ không đau lòng

Có lẽ những người này đều quá trình khác biệt mục tiêu giống nhau

Có lẽ chúng ta liền ở trong đó. . . "

Trong điện thoại di động chớ vẩn úy thiên hạ đại đồng thông qua tai nghe quanh quẩn trong đầu, ta rít một hơi thật sâu sau đó ném xuống tàn thuốc.

Sau đó chậm rãi tháo xuống tai nghe, làm việc có thể không thề tới trễ.

Con mắt nhắm ngay trông đen đánh thẻ cơ.

"Đích ~ nhân viên số 250 lưu làm sớm 8: 57 đánh thẻ đi làm."

Còn có ba phút, kém chút đến trễ.

Ta là nhà khoa học.

Không, ta là nhà khoa học trợ lý.

Đúng, ta là lưu làm.

Một cái trong phòng thí nghiệm cả ngày bụng trà đưa nước trợ lý.

Ta đại học đọc chính là nhân loại sinh dục học.

Bởi vì nhân loại đã không cách nào như người bình thường sinh dục.

Nhân loại theo sử dụng dao bụng sinh bắt đầu liền là một sai lầm.

Nữ tính càng ngày càng ý lại sinh mô, mà từ bỏ tự nhiên sinh nở.

Bắt đầu nhân loại lần đầu tiên thoái hóa, dẫn đến nhân loại không cách nào như người bình thường sinh nở.

Một trăm năm trước.

Nữ tính bắt đầu chán ghét hoài thai mười tháng thống khổ.

Một nhà đã ổng nghiệm trẻ con làm mảnh lời bồi dưỡng kho công ty xuất hiện.

Giá thấp bồi dưỡng kho, tăng thêm ổng nghiệm trẻ con kỹ thuật.

Giải phóng nữ tính hoài thai mười tháng buồn rầu.

Nữ tính chỉ cần cùng bạn lữ rút ra tình trùng trứng thụ thai sau để vào bồi dưỡng kho, mỗi ngày trở về nhìn một chút hài tử.

Mười tháng sau liền có thể sinh ra khỏe mạnh Baby.

Ngắn ngủi ba năm ở giữa người sáng lập liền thành thế giới nhà giàu nhất.

Cũng thành lịch sử loài người bên trên lớn nhất tội nhân.

Dẫn đến nữ tính lần thứ hai thoái hóa, lần này là không cách nào sinh dục.

Bởi vì là nữ tính DNA hoàn toàn thoái hóa, nam nữ tỉ lệ một lần thấp đến 9 so một.

Nam nữ tỉ lệ bắt đầu mất cân đối.

Gần ba mươi năm nay, liền nhân loại nữ tính trứng cũng bắt đầu thoái hóa.

Hai mươi năm trước, chính phủ bắt đầu tuyên bố trên Địa Cầu vị cuối cùng nữ tính tử vong.

Bát đại châu nhân khẩu bắt đầu dần dần giảm bớt.

Con mới sinh sinh ra tỉ lệ cũng càng ngày càng thấp.

Nguy hiểm nhất là đông lạnh trứng số lượng cũng càng ngày càng ít.

Một lần trở thành chính phủ cơ mật.

Bát đại châu giảm bớt thành tam đại châu, được xưng là mới Liên hiệp quốc.

Tổng thống chỉ còn lại có một vị, ba cái châu còn đều có một cái châu dài.

Mà nhân khẩu chỉ còn lại có 10 bốn vạn người.

Nhân loại sinh dục học, năm năm trước bắt đầu hưng khởi.

Một lần được xưng là nhân loại hi vọng ngành học.

Mà ta đúng là cái này ngành học nhóm đầu tiên tốt nghiệp.

Từ đó ta được đến một phần ở trong chính phủ công tác bí mật.

Nhưng bí mật này cùng ta trong tưởng tượng không giống nhau.

Ta không nghiên cứu trứng, thậm chí không nghiên cứu sinh dục.

Ta công việc hàng ngày liền là chơi điện thoại di động, tiếp vào điện thoại bụng trà đưa nước.

Bởi vì ta giáo thụ nói cho ta biết, nhân loại đã không có trứng.

Chúng ta rất có thể là Địa Cầu bên trên cuối cùng một nhóm nhân loại.

Ta đã từng rất ngu ngốc phản bác giáo thụ nói sách giáo khoa bên trong đề cập tới nhân bản kỹ thuật.

Nhưng khoa học liền là nhân bản bước đầu tiên là cái thể.

Mà trên Địa Cầu cái cuối cùng nữ tính đã tại hai mươi năm trước tử vong.

Chúng ta khoa học còn không có nghiên cứu, liền đã thất bại.

"Nhân loại xong đời." Đây là ta giáo thụ thường nói.

Đương nhiên tận thế lý luận nói nhiều người đi.

Còn có nhà khoa học đưa ra tìm hắc tinh tinh cùng người lai giống.

Ngược lại đủ loại lời nói vô căn cứ khắp nơi đều là.

Ta bị giáo thụ tẩy não đằng sau dự định hòa với tháng ngày mấy ngày tận thế.

Đương nhiên ta cũng hi vọng ta đầy đủ trường thọ, trở thành trên Địa Cầu cái cuối cùng tử vong người.

Vậy đại khái liền là mục tiêu của ta đi.

Ngươi còn muốn hỏi vì cái gì như thế tiêu cực? Bởi vì cả nhân loại sinh dục học thuyết đều là cái rắm.

Hết thầy căn bản đều là mẫu thể, đối với chúng ta căn bản tìm không thấy mẫu thể.

Đỉnh linh linh ~

Đỉnh linh linh ~

Ta tiếp lên điện thoại nói ra: "Uy, nơi này là nhân loại sinh dục học căn cứ nghiên cứu. Xin hỏi có chuyện gì, chúng ta lại ở trong hai mươi bốn giờ vì ngươi giải đáp."

"Nhỏ lắm, thôi đừng chém gió. Tới một chuyến A châu C khu, tọa độ lập tức phát cho ngươi."

"Giáo thụ? Thế nào? Là muốn cả phê nhiều hơn kẹo sao?" Ta ngẩn người, tháng này củi mười mấy vạn giáo thụ cho tới bây giờ gọi điện thoại đều là để

cho ta cho hấn đưa cà phê.

"Đừng cho ta nói nhảm, muốn nguoi nguoi. Mau tới đây, cho nguoi nửa giờ."

"Được rồi, giáo thụ." Ta nói ra cúp điện thoại.

Ta lập tức mang tới áo khoác lao ra sở nghiên cứu.

Năng lượng hạt nhân mô-tơ, đây cũng là ta thích vì quốc gia làm việc một trong những nguyên nhân.

Không khí tên lửa đây, 25 ngàn mét mỗi giây.

Không phải giờ, mà là mỗi giây.

Tự động phụ trợ hệ thống lái, tự động né tránh hệ thống.

Vượt qua toàn bộ Thái Bình Dương chỉ cần 13 phút đồng hồ.

Phủ thêm phản chiếu có thể áo khoác, cười lên năng lượng hạt nhân mô-tơ.

Phun ~

Bắn thẳng đến nhập không.

Lấy mắt thường đều không thể nhận ra tốc độ chạy lấy.

Hoàn toàn dựa vào máy tính tính toán.

Định tốt tọa độ, trên cơ bản không có khả năng phát sinh sự cố.

Bởi vì trên đường người thực sự quá ít, mà lại cái gọi là khu A liền là trăm năm trước được xưng là thế giới đại quốc nước Mỹ.

Cát bụi bay lên.

Mô-tơ bình ổn rơi xuống đất.

Tọa độ cho địa phương là một cái là một tòa nhà lớn.

Ta tháo xuống trường bào treo ở mô-tơ bên trên, sau đó chậm rãi đi vào cao ốc.

"Giáo thụ?" Ta hô.

"Giáo thụ?" Ta lại lần nữa hô.

. . . Chung quanh trên cơ bản liền ánh sáng đều không có.

Phải chết, ta mở ra điện thoại di động nguồn sáng.

"Giáo thụ, nguoi ở đâu?" Ta nhìn thoáng qua GPS, biểu hiện giáo thụ ngay tại ta phụ cận.

Ta bấm giáo thụ điện thoại.

Tiếng chuông qua đi, điện thoại bị nhận.

"Giáo thụ, nguoi ở đâu?" Ta nói ra.

"Ta tại nguoi phía dưới, dưới mặt đất 10 tầng. Ở đây trước đây thật lâu liền bị bỏ hoang, không có bỏ đi trước đó là đông lạnh cơ thể nguoi phòng thí nghiệm."

"Đông lạnh cơ thể nguoi." Ta cảm thán nói.

"Tốt, mau xuống đây đi. Quên nói cho nguoi xuyên nhiều một chút, phía dưới đoán chừng chỉ có phụ 10 độ. Không có điện nguoi theo dưới hành lang đến, môn ta đều đã mở ra."

Biu ~ điện thoại bị dập máy.

Đông lạnh cơ thể nguoi?

Các nhà khoa học thường xuyên đàm luận cơ thể người lãnh đông thuật, suy nghĩ đem thân thể người đông băng, lại để cho hắn trong tương lai một thời điểm nào đó thức tỉnh.

Cơ thể người đông lạnh có khả năng bị coi là tang lễ một cái biến chủng. Tại nước Mỹ, người giàu có có khả năng lựa chọn bị chôn trong đất hoặc bị đông cứng mãi đến nhân loại phát minh trùng sinh kỹ thuật.

Có thể một trăm năm trước, hạng kỹ thuật này liền bị cho rằng là nguỵ khoa học.

Mục đích là vì lừa gạt người giàu có tiền tài, bị đông lạnh tế bào hội mất đi cơ bản.

Khôi phục một phần nhỏ là khả năng.

Nhưng cơ thể người từng cái khí quan cũng không giống nhau, toàn bộ khôi phục căn bản không có khả năng.

Đương nhiên lại như thế nào phục hồi như cũ cũng không có khả năng khôi phục đến bộ dáng lúc trước, muốn là có thể nhân loại đã sớm vĩnh sinh.

Làm gì sẽ còn vì một cái sinh dục vấn đề suy nghĩ nát óc.

Chờ chút, chẳng lẽ vì cơ thể người đông băng bên trong trứng?

Ta lập tức chạy ra ngoài mang tới một bên trên phản chiếu có thể áo choàng hy vọng có thể có tác dụng.

Dựa vào điện thoại di động ánh sáng đi vào cao ốc sau đó thuận lâu mà xuống.

Càng hướng xuống xác thực càng lạnh, coi ta đi đến phụ mười tầng thời điểm cả người đều là lạnh cứng.

Tựa hồ cao ốc sớm đã cúp điện, nhưng nơi này dưới mặt đất vẫn là lâu dài cam đoan tại âm nhiệt độ.

Ta đẩy ra cuối cùng một cánh cửa.

Bên trong mười mấy người, ánh đèn sáng choang.

Mười mấy người đều vây quanh một đông bịt kín khoang thuyền.

Giáo thụ chậm rãi đi tới vẫy vẫy tay nói ra: "Ai cùng hắn đổi một bộ y phục?"

Lập tức một vị người mặc áo jacket đàn ông bỏ đi quần áo nói ra: "Cho người."

Ta cùng đàn ông trao đổi ta áo choàng, sau đó đàn ông lạnh cứng chạy đi lên.

Ta lập tức đem áo jacket mặc vào.

Giáo thụ lại lần nữa nói ra: "Nhỏ làm a, người đại học ta nhớ không lầm học chính là nhân loại sinh dục học a?"

Ta gật đầu một cái.

"Lấy ra trứng chương trình học người học qua a?" Giáo thụ nói ra.

Ta lại lần nữa gật đầu một cái.

"Người đến, nơi này có hai cổ nữ tính thi thể. Hắn là đều đông kết hai trăm năm trở lên, cắt ra nhìn một chút đem bên trong trứng lấy ra." Giáo thụ nói ra.

"Tại sao là ta?" Ta nói ra.

"Bởi vì nơi này trong đám người, ta tư liệu đều điều tra. Chỉ có người mô phỏng thành tích là A." Giáo thụ nói ra.

"Nhưng ta căn bản chưa từng thấy nữ nhân phía dưới cái dạng gì, trước đó giải phẫu đều là tại trên máy vi tính mô phỏng." Ta lạnh cứng nói.

Nữ nhân đều diệt sạch hai mươi năm, ta thật không biết là tình huống gì.

"Người nghĩ tới trở thành kéo dài nhân loại sinh mệnh anh hùng sao? Người còn nhớ rõ lúc trước vì cái gì ghi danh sinh dục học." Giáo thụ nói ra.

"Bởi vì đọc lên tới cam đoan phân phối chính phủ làm việc." Ta sững sờ nói.

"Người. . . Ta mặc kệ người ôm thái độ gì, ở đây hiện tại chỉ có người mô phỏng thành tích cao nhất. Hoặc là hoàn thành cái này giải phẫu, hoặc là kiếp sau trong tù qua." Giáo thụ đưa lên một con dao giải phẫu.

"Có thể làm cho ta hút một điếu thuốc, lại trả lời sao?" Ta bất đắc dĩ nói.

Giáo thụ khoát tay áo nói ra: "Liền cho người một điều thuốc thời gian."

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngẩn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 30 《 tại sao là ta 》 bản trung

Dưới mặt đất phụ mười tầng.

Ta đột đồng thời hít một hơi khói, trong phổi ngoại trừ thuốc vẫn còn một cỗ nơi này lạnh lẽo.

Chỉ hít một hơi, ta đem khói ném tới trên mặt đất đập diệt.

"Ta tới, nhưng ta cần trợ thủ." Ta thản nhiên nói.

"Không có vấn đề, ta mang tới những người này mô phỏng mặc dù đều không có A. Nhưng đều là từng cái lĩnh vực thiên tài." Giáo thụ nói ra.

Ta bắt đầu đi gặt đầu một cái: "Ai động thủ năng lực mạnh một điểm?"

Mười mấy người bên trong chỉ có hai vị giờ tay lên.

Ta nhẹ gât đầu nói ra: "Ngoại trừ hai vị này những người khác rời đi đi."

Còn lại mười mấy người người nhìn ta, ta nhìn người.

Đều không hề rời đi ý tứ.

Giáo thụ khoát tay áo nói ra: "Theo hẩn ý tứ tới."

Đám người lục tục ngo ngoe rút ra phụ mười tầng.

Chỉ để lại ta cùng hai vị khác trợ thủ.

Ta vừa cười vừa nói: "Nói cho ta một chút tình huống đi."

Một vị trụ thủ nghiêm túc nói: "Ở đây hết thảy 63 cỗ đông lạnh cơ thể người, trong đó 16 cỗ là nữ tính. Chúng ta dùng X quang lặp đi lặp lại phân biệt đằng sau chỉ phát hiện hai cỗ trong tử cung có hư hư thực thực tế bào trứng."

Ta chỉ lên trước mắt hai cỗ bít kín khoang thuyền nói ra: "Liên là hai người này?"

Trợ thủ gạt đầu một cái.

Ta nhìn thoáng qua bên người khí cụ, đầy đủ mọi thứ.

Ta suy nghĩ một lát nói ra: "Chúng ta vô số cổ đến, trước trừ độc. Ta mở ra bịt kín khoang thuyền, sau đó làm tan. Chúng ta có chừng 5 phút lấy ra trứng, mọi người đừng nóng vội."

Ta nói xong mở ra một bình diệt khuẩn khí thể, sau đó khí thể kéo dài tại cả phòng.

Giản di vô khuẩn thất coi như làm xong.

Ta chỉ huy hai vị trợ thủ đem cái thứ nhất bịt kín khoang thuyền đánh ngã, đánh ngã lúc ta phát hiện bịt kín khoang thuyền nguồn điện đèn vẫn sáng.

Xem ra cũng là động lực hạt nhân bịt kín khoang thuyền.

Ta nhấn xuống mở ra khóa, nitor lỏng theo hai bên cửa hang đổ xuống mà ra.

Sau đó máy móc thức cửa máy mở ra tiếng.

Một bộ lửa thể nữ tính xuất hiện tại trước mặt chúng ta.

Cái này là nữ nhân?

Cùng sách giáo khoa bên trong quả nhiên khác nhau.

Hai bên trợ thủ quả nhiên cũng xem ngây người.

"Tốt, động thủ đi." Ta lại lần nữa nhấn xuống bịt kín khoang thuyền làm tan khóa.

Trong nháy mắt bịt kín khoang thuyền bắt đầu tiết trời ẩm lại, mà ta đem đao nhắm ngay nữ nhân phía dưới.

Nếu chỉ là lấy ra trứng, ta cũng liền không bảo toàn thi thể độ hoàn hảo.

Cứ như vậy kỳ thật đơn giản rất nhiều, cho nên cũng không phức tạp.

Áp đặt mở hạ thể, đương nhiên vô cùng cứng rắn.

Bởi vì thi thể còn không có hoàn toàn làm tan, ta nhìn thấy tử cung toàn cảnh.

Tựa hồ cùng máy tính mô phỏng không sai biệt lắm, ta bắt đầu cắt ra tử cung.

"1000 lần kính lúp chuẩn bị." Ta hô.

Trợ thủ lập tức đem kính lúp đặt ở con mắt ta bên trên, điện tử kính lúp đem ta nhìn thấy biểu hiện ở trên màn ảnh cũng thu.

Ta bắt đầu tìm kiếm lấy trứng.

Chờ chút đây là, màu đen tẻ bào xuất hiện ở trước mắt ta.

Ta rơi vào trầm tư.

"Hấp thụ khí cụ." Ta hô.

Một vị khác trợ thủ đưa lên hấp thụ khí cụ.

Ta nhắm ngay màu đen viên thịt nhỏ nhấn xuống hấp thụ khóa.

Sau đó con mắt theo kính lúp bên trong rút khỏi rồi nói ra: "Này hẳn không phải là tế bào trứng."

"Xác thực, có thể màu đen đến cùng là cái gì?" Trợ thủ nói ra.

Bọn hắn từ một bên kính lúp màn hình bên trong nhìn xem bị hút ra màu đen tế bào.

Ta tự hỏi nói ra: "Khả năng này là tế bào ung thư."

Nói xong ta cắt ra toàn bộ noãn sào, bên trong đã hư thối bệnh biến.

Đương nhiên này chút tại X quang bên dưới nhìn không thấy, nhưng cắt ra đằng sau vừa xem hiểu ngay.

"Các ngươi ai mang số liệu tuyến sao?" Ta bắt đầu dĩ mà hỏi.

"Ta có? Điện thoại di động của ngươi không có điện sao?" Một vị trợ thủ nói ra.

"Không, ta muốn thấy xem bịt kín trong khoang thuyền số liệu." Ta nói ra.

Tiếp nhận số liệu sợi dây gắn kết tiếp nhận cơ, tại bịt kín khoang thuyền bên trên tìm nửa ngày nhìn thấy một cái nhỏ lỗ cấm.

Bịt kín trong khoang thuyền cũng chỉ có một văn bản tài liệu.

Tràn đầy tiếng Anh.

Ta network phiên dịch một thoáng.

(ta gọi An Na, một vị ung thư tử cung người bệnh thời kỳ cuối.

Ta lựa chọn cơ thể người đông lạnh là bởi vì ta cùng trọng phụ của ta đều hy vọng có thể có một cái con của mình, nhưng ta lại có ung thư tử cung.

Ta cùng trọng phụ của ta nghe nói cơ thể người đông lạnh có thể cho chính mình cứ như vậy bảo trì đến tương lai.

Cho nên chúng ta tâng gia bại sản lựa chọn đông lạnh ta cùng trọng phụ của ta.

Ta hi vọng tương lai y học đầy đủ phát triển, có thể đem ta cùng trọng phụ của ta tỉnh lại.

Đồng thời có thể trị liệu ta ung thư, để cho ta cùng trọng phụ của ta có thể có một cái khỏe mạnh hài tử.)

Ta xem xong đăng sau run run một thoáng, ta không biết là bởi vì quá lạnh vẫn là cảm giác chạm đến.

Ta đưa tay thuật video cùng phần văn kiện này cùng một chỗ phát cho giáo thụ, sau đó viết đến: Nghi ngơi mười phút đồng hồ, ta tiếp tục tiếp theo cổ giải phẫu.

Một phút đồng hồ sau, giáo thụ chỉ trở về hai chữ: Tiếp tục.

Vì không cho sự tình tái diễn.

Ta đem số liệu đường đâm vào đệ nhị đài bịt kín khoang thuyền.

Bên trong đồng dạng chỉ có một văn kiện.

Ngang đầu là U khinh bỉ, đăng sau là hai chuỗi chữ số một dài một ngắn.

Phía dưới lại là một câu tiếng Anh, phiên dịch qua đi.

(các người có thể vĩnh sinh đi? Nếu có thể số tiền này hẳn là đầy đủ phục sinh ta đi? Không đủ coi như tiền đặt cọc. Ta phục sinh về sau còn có càng nhiều tiền có thể cho các người, chỉ cần có thể phục sinh ta đồng thời để cho ta vĩnh sinh.)

Ta tiếp tục network thâm nhập U khinh bỉ, quả nhiên là Thụy Sĩ ngân hàng viết tắt.

Như vậy hai chuỗi chữ số là tài khoản mật mã?

Ta đổ bộ cái trương mục này.

Số dư còn lại là số không.

Ta lật nhìn xuất nhập sổ sách ghi chép, cuối cùng một bút là 200 năm trước kia.

Bị lấy ra, một số 0, hai số không, ba số không.

Rõ ràng 2 tỷ, ta liên tục đếm ba lần.

Xem ra không chỉ có bị lừa lấy sinh mệnh, liền tiền cũng bị lừa gạt xong.

Hai vị trợ thủ ở một bên nhìn xem cổ kia bị hiểu đào xong nữ tính thì thể ngăn người.

Ta cười khổ nói: "Khai công."

Lại lần nữa đánh ngã mở ra bịt kín khoang thuyền, bên trong nữ nhân đẹp đến làm người ta nín thở.

Nhưng tại đẹp hiện tại cũng chỉ là một cỗ thi thể.

Lập lại lần nữa lấy một dạng trình tự, này lần thành công ở bộ này phú hào nữ trên người lấy ra trứng.

Nhưng ta biết, phục sinh này cái trứng xác suất cực thấp.

Viên này trứng căn bản không có hoạt tính, bởi vì đông lạnh trứng dùng bây giờ khoa học cũng chỉ có thể bảo tồn mười lăm năm.

200 năm trước đông lạnh trứng, cũng không đủ bảo tồn kỹ thuật.

Như muốn phục sinh, thật vô cùng khó.

Hai trăm năm trước trứng, ta thật không biết bên trong tính là thứ gì.

Mở ra phụ mười tầng môn, đem ống nghiệm giao cho giáo thụ.

Sự tình cứ như vậy đã qua một đoạn thời gian.

Hai tháng sau, ta được tấn thăng.

Ở trong phòng thí nghiệm, đương nhiên vẫn là cả ngày không có chuyện gì.

Nhệ nhóm là không cần tại đưa cả phê cho truyền thụ cho.

Thế nào cái trứng tin tức không còn có tin tức.

Chính phủ làm việc hợp đồng câu nói đầu tiên là nghiêm ngặt giữ bí mật.

Cho nên vấn đề này ta không có cùng bất luận kẻ nào nói lên.

Cuối tuần ngày nghỉ ngơi, điện thoại lại độ vang lên.

Gọi điện thoại tới đúng là giáo thụ.

"Nhỏ lắm, tới C châu ngục giam. Mang hai ly cà phê một chén nhiều hơn kẹo." Giáo thụ nói xong cúp điện thoại.

Ta ngây ngẩn cả người.

Ngục giam? Tại sao phải ta đi?

Chẳng lẽ trứng rút ra thất bại rồi? Muốn mang ta đi ngục giam?

Có thể không tới bắt ta? Nhưng chính ta đi vào còn mang cả phê?

"Ta rõ ràng đã là nhân viên nghiên cứu khoa học, không phải trợ thủ nha? Tại sao là ta?" Ta bất đắc dĩ nói một mình.

Ba cái châu chỉ có một cái ngục giam, tại C khu.

Cuộc sống giàu có thời đại ti lệ phạm tội xác thực thấp thâm thương.

Nhưng chắc chắn sẽ có cùng đường mặt lộ người sinh ra sai lầm.

C châu ngục giam tại vùng hoang vu, cách ta chỗ này kỳ thật không xa.

4 phút mô-tơ đã đến, mang lên hai ly cà phê cùng ba đầu kẹo đầu.

C châu vùng ngoại thành, to lớn tường vây đem mặt đất vây con kiến chui không lọt.

Nơi này là trên Địa Cầu cái cuối cùng ngục giam.

An toàn nhất cũng có thể dựa nhất.

Ta lại lần nữa bấm giáo thụ điện thoại, bởi vì ta một người căn bản không có cách nào đi vào.

Cửa chính hai vị binh sĩ nghiêm túc đứng vững, trên tay súng tiểu liên để cho ta rùng mình.

Giáo thụ không có nghe, vài phút đằng sau từ bên trong đi ra nhận lấy ta lấy tới cả phê cùng kẹo đầu.

"Giáo thụ, không có việc gì ta đi." Ta nói ra.

"Có việc, cùng ta vào đi. Còn có một chén là nguoi." Giáo thụ nói ra.

Ta nhìn thoáng qua cả phê bất đắc dĩ uống một ngụm, đi theo giáo thụ đi vào.

"Giáo thụ, tại sao tới nơi này?" Ta nói ra.

"Bởi vì nguoi rút ra trứng thất bại." Giáo thụ nói ra.

Ta toàn thân giật cả mình, quay người nhìn về phía cửa chính.

Các binh sĩ nắm súng tiểu liên chậm rãi đóng lại cửa chính.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31 《 tại sao là ta 》 sau thiên

Ta cứ thế ngay tại chỗ.

Giáo thụ nhìn thoáng qua ta nói ra: "Người nghĩ gì thế? Người rút ra trứng quá trình không có vấn đề, đối với chúng ta như trứng thụ tinh đang sau mới phát hiện. Tế bào già yếu tốc độ quá nhanh, chúng ta thử qua cứu giúp biện pháp, nhưng sẽ chỉ làm thai nhi trở nên dị dạng. Nhân loại tại sinh dục khoa học bên trên hẳn là không có cơ hội, nhưng chúng ta ở đây còn có một biện pháp cuối cùng."

"Biện pháp gì?" Ta uống một ngụm cà phê trong tay hỏi.

"Đây chính là ta nhường người tới nơi này nguyên nhân, nhường người nhìn bọn ta vừa mới phát hiện số một vật thí nghiệm." Giáo thụ nói ra.

"Vật thí nghiệm? Số một?" Ta lăm bằm cùng giáo thụ hương về trong ngục giam bộ đi đến.

"Chúng ta phát hiện hấn thời điểm cũng rất khiếp sợ, nhưng hấn là nhân loại hi vọng cuối cùng." Giáo thụ vừa đi vừa nói ra.

Ta gât đầu một cái, nếu là nhân loại hi vọng cuối cùng ta ngược lại thất ra nghĩ nhìn lên một cái.

Không phải là loài lưỡng tính song tính người?

"Nhỏ làm a, người nhận vì một cái người bình thường có thể tại đây chỗ ngục giam vượt ngục sao?" Giáo thụ nói ra.

Ta nhìn thoáng qua bốn phía nói ra: "Làm sao có thể? , ở đây còn có thể làm sao vượt ngục?"

"Không không không, có người vượt qua hai lần." Giáo thụ nói ra.

"Hai lần? Không thể nào?" Ta tò mò hỏi.

"Liên là hai lần, mà lại đều thành công. Đây là lần thứ hai vượt ngục đằng sau, bị bắt hồi trở lại an bài cho lần căn phòng độc lập." Giáo thụ nói ra.

Cùng nhau đi tới, tầng ngoài cùng phạm nhân xuyên trắng đen đường vân bị giam tại căn phòng độc lập bên trong.

Bên trong một điểm qua một cánh cửa, các phạm nhân quần áo đã biến thành màu cam.

Lại qua một cánh cửa, chỉ có mười mấy người tại tầng này.

Đều là đỏ tươi màu đỏ.

Ta vẫn đạo giáo thu: "Ngục phục màu sắc biểu thị phạm nhân nghiêm trọng trình độ đúng không?"

"Người sức quan sát rất không tệ, cũng là nghe nói trang phục màu đỏ này sớm nhất là trắng. Bọn hắn đánh nhau, tự mình hại mình. Rất nhanh quần áo liền rớt cuộc tẩy không sạch sẽ, sau này liền dứt khoát chậm rãi biến thành màu đỏ." Giáo thụ nói ra.

Ta gặt đầu một cái.

Cuối cùng một cánh cửa mở ra.

Trắng noãn hành lang.

Gian phòng vách tường đều là từ pha lê chế thành.

Trung tâm nhất trong căn phòng nhỏ một cái nam nhân đang ở ngồi chống đẩy.

Nhất cử nhất động của hắn căn bản không có việc riêng tư.

Ta vỗ vỗ pha lê vách tường nói ra: "Tại sao là pha lê?"

"Người cũng chớ xem thường này chút pha lê, đây chính là siêu thủy tinh công nghiệp. Tổng thống diễn thuyết lúc chụp lồng thủy tinh chính là cái này làm, liền lợi hại nhất tia la-de đều bắn không xuyên nó." Giáo thụ nói ra.

"Như vậy tận cùng bên trong nhất chính là chúng ta vật thí nghiệm rồi? Có thể thấy thế nào cũng chính là người bình thường a?" Ta nói ra.

"Ta tới nói cho người nói sự tích của hắn đi, lần thứ nhất bắt hắn lại thời điểm. Hắn đang trộm xe, định tội rất nhẹ. Chỉ mặc đen quần áo trắng nhốt tại ngoại tằng, nhưng cái thứ hai tuần lễ hắn liền vượt ngục." Giáo thụ nói ra.

"Vượt ngục? Làm sao có thể." Ta tò mò hỏi.

"Một hơi giết ba cảnh sát, từ cửa chính chạy ra ngoài." Giáo thụ nói ra.

"Không ai mở thương sao?" Ta tò mò hỏi.

"Đêm đó trong đêm, tăng thêm có sương mù." Giáo thụ nói ra.

"Thương không đều là có nóng thành giống sao?" Ta nghi ngờ hỏi.

"Đây chính là hắn chỗ lợi hại, hắn trước đó đem một đầu tấm thảm đặt ở nhà vệ sinh máng nước bên trong. Sau đó phủ thêm rồi đi, lạnh buốt có nước tắm thảm liền hút đi trên người hắn nhiệt lượng. Tại sương mù bên trong, nó biến mất vô tung vô ảnh." Giáo thụ nói ra.

"Như vậy lại bị nắm ở?" Ta nói ra.

"Ừm, lần thứ hai bắt hắn lại thời điểm hắn tại giết người. Trực tiếp nhốt vào tầng thứ hai màu cam nhà tù. Tìm hiểu kĩ càng một chút mới biết được hắn lần thứ nhất vào tù thời điểm liền giết tám người, chạy đi trong một tháng hết thấy giết mười ba người." Giáo thụ nói ra.

"Ta trời? Mười ba người?" Ta kinh ngạc nói.

Giết người tại bây giờ là trọng tội bên trong trọng tội, nhưng bởi vì nhân loại đã không cách nào sinh dục. Đối lập tử hình bị thủ tiêu, bởi vì nhân loại đã không thể tại tùy tiện tử vong.

"Như vậy sau thì thế nào? Hắn hẳn là còn vượt ngục một lần đúng không?" Ta hỏi.

"Đúng vậy, hắn lần thứ hai vượt ngục có thể nói kinh sợ toàn bộ ngục giam." Giáo thụ nói ra.

"Lần thứ hai hắn như thế nào vượt ngục?" Ta kinh ngạc nói.

"Một tháng thời gian, hắn phát động ngục giam nội loạn. Thừa dịp loạn giết chết trông coi hắn giám ngục, đem giám ngục giấu ở trong tủ treo quần áo. Sau đó nguy trang thành giám ngục theo cửa chính, thoải mái đi ra ngoài." Giáo thụ nói ra.

"Không có khả năng phát sinh a? Quá ly kỳ." Ta nói ra.

"Cho nên lần này hắn bị đơn độc nhốt, đương nhiên hỏi hắn có hay không đồng bọn thời điểm. Hắn trả lời nói có, có thể trong ngục giam biết hắn phạm nhân đều nói hắn là độc hành hiệp." Giáo thụ lại lần nữa nói ra.

"Này? Là ta cũng sẽ không thừa nhận cùng hắn là đồng bọn nha?" Ta nói ra.

"Bắt đầu tất cả mọi người là nghĩ như thế nào, nhưng hắn bắt đầu báo ra đồng bọn tên thời điểm. Báo danh vị cuối cùng lại có thể là bị hắn giết chết cái vị kia giám ngục. Mà trước đó báo những cái kia tên cũng đều là bị hắn giết chết người." Giáo thụ nói ra.

"Đây đều là cái gì cùng cái gì?" Ta hoàn toàn lý không rõ đầu mối.

"Sau này ngục giam mời tới bác sĩ tâm lý, bác sĩ tâm lý nói cho nói hắn lại là có đồng lõa. Bởi vì hắn đầu óc xác thực có mười sáu người ô vuông, này mười sáu người ô vuông thì đều là hắn đồng bọn." Giáo thụ nói ra.

"Trời a." Ta đơn giản khó có thể tin.

"Chúng ta bây giờ cần hắn, tới xấn cứu nhân loại không bị diệt sạch." Giáo thụ nói ra.

"Hắn? Tại sao là hắn?" Ta không hiểu hỏi.

Tận cùng bên trong nhất gian phòng, ta cùng giáo thụ đứng chung một chỗ.

Trước mắt liền là giết mười lăm người phạm nhân, đồng thời cũng là có được này mười sáu người ô phạm nhân.

Hắn rất bình tĩnh, nhìn ta cùng giáo thụ.

Ta nghĩ hắn biết, chỉ cần này phiền cửa thủy tinh không mở ra hắn liền không thể thương tổn đến chúng ta.

Giáo thụ đối bên người giám ngục nói ra: "Gây tê hắn, chúng ta mang đến đồng ý lệnh."

Giám ngục mở ra miệng cống, màu xanh lá khí thể phun xâm phạm người gian phòng.

Phạm nhân che mũi né tránh, thậm chí cầm lên trên bàn chén nước thấm ướt chân mền che khuất miệng mũi.

Sau đó còn dán vào mặt đất, chính là vì ít nhất hút vào những khí thể này.

Ta nhìn cử động của hắn, tự hỏi giáo thụ cùng ta miêu tả trước đó nào sự tình.

Quả nhiên, quá nguy hiểm.

Nhìn xem phạm nhân, mãi đến hắn hấp hồi ngất đổ trên sàn nhà.

Giáo thụ chỉ chỉ ta nói ra: "Đi vào cống lên hắn, chúng ta hồi trở lại phòng thí nghiệm"

"Này? Giáo thụ. An toàn sao?" Ta bối rối mà hỏi.

Giám ngục ở một bên nói ra: "Voi người đều muốn ngủ một ngày một đêm, người người toàn thân tê liệt. Không có ba ngày không có khả năng động một cái, người yên tâm đi. Nếu như người không yên lòng, ta đang cho hắn tiêm vào một châm yên ổn."

Ta lập tức gật đầu.

Giám ngục mở cửa, lấy ra ống tiêm.

Vừa muốn xoay người tiêm vào, phạm nhân liền trở tay dùng chân mền bưng kín giám ngục.

Sau đó ngay tại tất cả mọi người còn không có kịp phản ứng dưới tình huống, vụn gãy cánh ngục cổ.

Ta cơ hồ là trong chốc lát nhún xuống vừa mới giám ngục mở cửa chót mở.

Dùng sức vỗ, hi vọng môn có thể nhanh một chút đóng lại.

Nhưng phạm nhân hướng về phía ta đánh tới, bóp lấy cổ của ta.

Mặt khác giám ngục kịp phản ứng giờ súng lên, phạm nhân lập tức giờ lên ta ngăn tại trước người hắn.

Ta nhìn thấy phạm nhân trên đùi ống chích, đã đâm vào một nửa.

Ta lập tức đem ống tiêm chen vào.

Trong nháy mắt, phạm nhân sụp đổ xuống dưới.

Ta nhìn phạm nhân đáng vẻ thất thần.

Giáo thụ trốn ở giám ngục thân rồi nói ra: "Tốt, nhỏ làm. Đem hắn mang đi."

Ta bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, để cho mình trấn tĩnh lại cổng lên hắn.

Cổng lên hắn, dựa theo giáo thụ nói.

Một tuần lễ đằng sau, B châu phòng thí nghiệm dưới đất bên trong.

Ta tiếp đến giáo thụ mời tham gia thí nghiệm một bước cuối cùng.

Cùng ngục giam giống nhau như đúc siêu thủy tinh công nghiệp.

Đem phạm nhân vây quanh ở một cái nho nhỏ tâm dụng cụ bên trong.

Tay cùng chân đã bị cắt bỏ , có thể chuyển động khu vực chỉ còn lại có cổ.

Ta nhìn giáo thụ nói ra: "Đây là vì cái gì?"

"Cắt đứt tứ chi là vì khiến cho hấn có càng ít chuyển động không gian, như thế giảm bớt thể lực tiêu hao. Nhường khí quan già yếu chậm hơn, thuận tiện chúng ta hoàn thành xanh đậm kế hoạch." Giáo thụ nói ra.

"Xanh đậm kế hoạch?" Ta nói ra.

"Nhường toàn thể giới vĩnh sinh kỹ thuật chúng ta không có đủ, nhưng nhường một người vĩnh sinh kỹ thuật chúng ta vẫn phải có." Giáo thụ nói ra.

"Người nói là muốn để hấn vĩnh sinh?" Ta chỉ phạm nhân nói ra.

"Đúng, xanh đậm kế hoạch bước thứ hai là dùng máy tính mô phỏng một cái nhân loại thể giới cùng một khóa đạn hạt nhân cái nút. Sau đó cho phạm nhân mang lên VR thiết bị nhường phạm nhân ít nhất một nhân cách trăm phần trăm tin tưởng thật nhấn xuống cái nút." Giáo thụ nói ra.

Ta suy tư một chút giáo thụ ăn khớp, khiến cho hấn tại trong óc của hấn giết toàn thể giới.

Như vậy hấn liền có người của toàn thể giới ô vương.

"Nhưng hấn có thể có nhiều người như vậy ô vương sao?" Ta nói ra.

Người ở chỗ này toàn bộ giật mình nhìn ta.

"Chúng ta cũng không biết có thể thành công hay không, nhưng người nào tiềm lực là vô hạn." Giáo thụ nói ra.

"Đây là nhân loại hy vọng cuối cùng? Có thể? Một người trong đầu vô hạn nhân cách , có thể xem như nhân loại kéo dài sao?" Ta nói ra.

"Khoa học bên trên, bởi vì hấn là người. Trong đầu hấn người đương nhiên cũng là người, cái chương trình này khởi động cái nút bây giờ đang ở trước mặt chúng ta. Vốn là tổng thống tới ẩn, đương nhiên hấn đối kế hoạch này không ủng hộ nhưng cũng không phản đối. Cho nên chúng ta chỉ có thể lựa chọn nhường một người tới thay hấn đè xuống, cơ hội này ta hiện tại giao cho người." Giáo thụ nói ra.

"Tại sao là ta?" Ta nói ra.

"Bởi vì như thế nào lừa gạt phạm nhân, cũng không bằng chân chính hủy diệt toàn nhân loại tới càng tốt chân thực. Mà lại cái này giết chết toàn nhân loại tội, chỉ có người gánh chịu thích hợp nhất." Giáo thụ nói xong nắm qua tay của ta đặt ở cái nút phía trên.

Nhẹ nhàng đè xuống. . .

Đang sau tiếng nổ mạnh liên miên không dứt từ bên trên truyền đến.

"Đây là sự thực đạn hạt nhân cái nút?" Ta nói ra.

Có thể người bên cạnh đã từng cái bắt đầu tự sát.

Chờ chút.

Muốn ít nhất nhường phạm nhân một nhân cách cho là hấn hủy diệt toàn thể giới.

Muốn ít nhất nhường phạm nhân một nhân cách cho là hấn hủy diệt toàn thể giới.

Muốn ít nhất nhường phạm nhân một nhân cách cho là hấn hủy diệt toàn thể giới.

Ta nhắm lại con mắt của ta, trong đầu một hồi bốc lên.

Ta lại lần nữa mở to mắt.

Ta ngậm mình ở màu xanh thắm trong ống nuôi cấy, tứ chi toàn bộ bị cắt.

Trước mắt là phòng thí nghiệm, đã kết đầy tro bụi.

Trước mắt còn có mấy cỗ hài cốt, đã không biết chết bao lâu.

Cái này mộng tựa hồ lại đến cuối, lần này cho ai đệ nhất thị giác đâu? Tựa hồ mỗi người đều làm qua không chỉ một lần nữa nha, thật thật là khó tuyền đây.

Bên tai nhàn nhạt lại lần nữa vang lên âm nhạc.

Biết hết chi nhĩn?

Kì quái? Ai sẽ tại ta trong máy vi tính làm loại này trò đùa dai.

Ta bắt đầu đi điểm xuống trái kích.

Hình tam giác bắt đầu phóng to, bên trong con mắt bắt đầu nhắm lại.

Màn hình bắt đầu toàn bộ biến trắng, sau đó bắn ra một cái trang web.

Rất đơn giản giới diện.

Trên đó viết một hàng chữ:

【 người cho rằng người có bao nhiêu thông minh. 】

Mà phía dưới có hai viên thuốc ô biểu tượng.

Đỏ lên, một lam.

The Matrix sao? Đây chơi lại là cái gì?

Ta cắt ra nhiệm vụ quản lý khí cụ tiến trình.

Nhìn xem trình duyệt, chỉ là bình thường đánh cửa sổ quảng cáo.

Chỉ bắt quá khi đó thật không có đóng lại tuyến hạng.

Là thế nào thằng ngu nhà thiết kế làm ra quảng cáo lại quên làm nút close?

Không đúng, vừa mới mở ra hình ảnh rõ ràng là tỉ mỉ chế tác.

Nhưng vì cái gì hội không có tuyến hạng?

Ta về tới website, điểm xuống màu đỏ được hoàn.

Ngược lại chỉ là tuyến hạng, chọn sai lại không sẽ như thế nào.

Thế mà bắn ra một tờ bài thi, ta nhìn chăm chú xem này đề thứ nhất.

【 thứ 1 đề: 1, 3, 4, 0, 11, 18 】

Ta bắt đầu đi giải giải đầu, tư duy logic đề?

Ngược lại vừa mới cũng tại làm đề, hiện tại bắt quá là đi theo tại làm một lần chứ sao.

Ta nhìn hán có thể có môn đạo gì.

Ta tuyến C là 7.

Phía sau đề mục đều không khó, thế nhưng bao hàm toàn diện.

【 thứ 7 đề: Người ưa thích mù mù vẫn là ba ba? 】

Đây là tâm lý đề sao? Tuyến A mù mù.

【 thứ 23 đề: Người tin tưởng siêu sức mạnh tự nhiên sao? 】

Này lại là cái gì quý? Tuyến B không tin.

【 người tin tưởng trên thế giới này có người ngoài hành tinh sao? 】

. . . Tuyến A tin tưởng.

Đương nhiên trừ bỏ này chút kỳ kỳ quái quái vấn đề còn có một số thật vô cùng khó.

Phía sau ăn khớp tính toán thậm chí bức ta lấy ra giấy trắng.

Cứ như vậy mơ mơ màng màng làm đến cuối cùng một đề.

【 thứ 63 đề: Nơi này là thứ 64 đề, bởi vì trước mặt đề mục bên trong có một câu hỏi không có số hiệu, xin hỏi không có số hiệu thế nào câu hỏi là thứ mấy đề? 】

Ta CNM. . .

Đây là cái gì quý ăn khớp đề? Còn có thể bộ dạng này ra đề mục?

Như vậy ta lập tức hướng về phía bên trên lật lại, coi ta đem vòng lần bỗng nhúc nhích qua một cái.

Ta lập tức thanh tỉnh lại.

Nếu thế nào câu hỏi không có số hiệu, như vậy thì tính biết thứ mấy đề cũng chỉ có thể bỏ khuyết nha. Bởi vì nó vốn là không có số hiệu, tại sao phải lấp?

Khoảng trắng bên trong ta một con số cũng không có lấp, ta trực tiếp nhấn xuống nộp bài thi.

【 đạt được: 99 điểm 】

【 chúc mừng người thông qua được chung tế hội lần đầu phỏng vấn tuyển bạt, thu hoạch được nhập hội tư cách. 】

Chờ chút? Đây là vì cái gì? Ta rõ ràng cảm thấy ta chỉ ít có năm đạo đề là không biết câu trả lời, vì cái gì có thể kiểm tra 99 điểm?

Mà lại hết thấy chỉ có 64 đề? Như vậy dù cho sai một câu hỏi đều khó có khả năng là 99 a?

Mà lại chung tế biết? Thật là chung tế biết?

【 phía dưới bắt đầu xác nhận thân phận. 】

【 Hàn Đông tiên sinh, xin hỏi người tại tám tuổi thời điểm. Có một ngày tan học đi qua quầy bán quà vặt, trộm chủ quán một chai nước uống. Xin hỏi là cái gì đồ uống. 】

Ta xem xong đề mục cả người toàn thân chấn động.

Ta căn bản không có lấp qua ta bất kỳ tin tức gì, hần làm sao biết ta gọi Hàn đông?

Mà lại đòi ta liền trộm qua như vậy một lần đồ vặt.

Không có khả năng có người biết.

Bởi vì việc này, sau này ta mỗi ngày còn cố ý lách qua nhà ai quầy bán quà vặt đi xa đường về nhà.

Vấn đề này ngoại trừ ta không có khả năng có người thứ hai biết.

【 A ngon miệng Cocacola, B trăm việc, C tuyệt bích, D phân đạt 】

Ta nhìn đề mục bên trên bốn cái tuyển hạng, mồ hôi lạnh theo cái ột chảy ra.

Huyết dịch đều rất giống động lại, phía sau chấn động lạnh buốt.

Ta lấp vào B, ấn xuống xác định.

Trên màn hình xuất hiện **【 thân phận chứng nhận thành công 】**.

Sau đó máy tính thế mà tự động đóng cơ.

Này? Ta lại lần nữa mở ra máy tính.

Vài phút chờ đợi, máy tính lại lần nữa mở ra.

Mở ra trình duyệt, nhưng vừa vận xem website ghi chép toàn bộ không thấy.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?

Trước đó đề mục tại trong đầu của ta vây quanh.

Hôm nay qua thật sự là mơ hồ, nhanh tốt nghiệp cũng chỉ có một mình ta còn bá chiếm phòng ngủ.

Nửa đêm ta đang say ngủ, hôm nay đặc biệt ồn ào.

Tiếng đập cửa theo ngoài cửa vang lên, sững sờ ta bò xuống giường mặc đồ ngủ đi tới.

Mở cửa, có chút ồn ào.

Một vị âu phục phẳng phiu đàn ông hướng ta cười một cái nói: "Hàn Đông tiên sinh, ngài thông qua được chúng ta chung tế sẽ lần đầu phỏng vấn tuyển bạt. Xin theo chúng ta đi tới vòng thứ hai phỏng vấn địa điểm."

"Chung tế biết? Các người thật là chung tế biết?" Ta khiếp sợ nói ra.

"Tựa như Hàn Đông tiên sinh, vòng thứ nhất phỏng vấn tiền thưởng là mười vạn đô la mỹ. Đã chuyển đổi tỉ suất hối đoái tòn vào tên của người rơi xuống, người có khả năng kiểm tra và nhận. Số tiền kia là tiền thưởng, đồng thời cũng là phí bịt miệng. Nếu như ngài không có tiền vào chung tế sẽ, như vậy xin đừng nên tiết lộ chung tế sẽ bất cứ chuyện gì. Chuyện xấu nói trước, tiết lộ bí mật lời nói chúng ta rất khó cam đoan an toàn tính mạng của người." Đàn ông tiếp tục duy trì nụ cười.

Ta sững sờ gật đầu một cái.

Keng ~

Điện thoại di động ta tin nhắn thanh âm.

Ta móc ra điện thoại, nhìn thoáng qua tin nhắn.

Tài khoản của người XXXX dùng tự hợp vào ngoại hối 620000 nguyên, giao dịch sau số dư còn lại 620 34 2 nguyên.

Không thể nào? Ta cả người cứ thế ngay tại chỗ.

"Hàn Đông tiên sinh, chúng ta máy bay trực thăng đang ở ngài trường học vùng trời chờ lấy ngài. Chúng ta là không có đồng ý cưỡng ép tiến vào Trung quốc, người động tác nhanh một chút chúng ta muốn đi." Đàn ông tiếp tục duy trì nụ cười nói ra.

"Người trước tiên có thể trả lời ta một chuyện không?" Ta nói ra.

Nam nhân cười gật đầu một cái.

"Ta tin các người là chung tế sẽ, như vậy ta rõ ràng cảm thấy ta đề mục có mấy đạo ta đều không xác định đáp án. Vì sao lại kiểm tra đến 99 điểm?" Ta nói ra.

Đàn ông cười một cái nói: "Hàn Đông tiên sinh, nói ngài liền theo chúng ta đi sao?"

Ta gật đầu một cái.

"Này vốn là cơ mật tối cao, nhưng bây giờ nói cũng không có vấn đề gì lớn. Những đề mục này đều là có thể chọn hạng, coi như không đáp cũng có thể kiểm tra 100 điểm. Chân chính đề mục là cuối cùng một đề, hệ thống bên trong đưa thiết lập vòng lần cùng bên trên đảo hạn chế. Đề xuống xác định trước đó, lật qua lật lại một lần bên trên vòng lần cùng bên trên trở thành tích liền sẽ giảm một. 100 làm ưu tú, 99 làm đạt tiêu chuẩn. Đằng sau đều là thất bại, chúng ta cũng sẽ không cần xuất động." Nam nhân cười nói ra.

"Ý của người là ta coi như trực tiếp trượt đến phía dưới cùng nhất đề xuống xác định như vậy cũng là một trăm điểm?" Ta hỏi đáp.

Nam nhân cười tiến lên bắt lấy tay của ta nói ra: "Trên lý luận là như vậy, nhưng chúng ta bây giờ không có thời gian."

Đàn ông nắm lấy ta hướng về môn đi ra ngoài, ta không có phản kháng.

Đáng tiếc ta một thân áo ngủ, căn bản không có thời gian thay đổi.

Lúc này ta mới phát hiện bên ngoài tiếng nổ vang rền tiếng động nguyên lai là máy bay trực thăng, lúc này một chiếc đen nhánh máy bay trực thăng ngay tại phòng ngủ vùng trời.

Một cây màu đen thép dây thừng treo ở trước mặt, nam nhân cười một cái tay bắt lấy eo của ta nói ra: "Hàn Đông tiên sinh, xin mời tự nhiên một điểm không cần vật lộn."

Ta gật đầu một cái, đàn ông trong nháy mắt ôm lấy ta một cái tay khác bắt lấy thép dây thừng.

Máy bay trực thăng chậm rãi hướng lên, thép dây thừng cũng bắt đầu thu về.

Ta liền bị người nam nhân nào một tay ôm giữa không trung, lên tới trong phi cơ trực thăng bộ.

Cái này cùng nằm mơ còn có trong phim ảnh tình cảnh một dạng.

"Hàn Đông tiên sinh, đoán chừng ta người cùng chúng ta trong tư liệu thể trọng có chút sai lệch. Hẳn là béo một chút điểm, may mà ta gần nhất có thừa mạnh rèn luyện. Bằng không thì vừa mới khả năng ôm bắt động ngài, ngài cũng phải rèn luyện đây." Nam nhân cười nói ra, hắc tựa hồ luôn luôn cười híp mắt.

"Chúng ta ở trung quốc không có giấy phép, ngại tại Bắc Kinh ở đây ven biển. Chúng ta muốn dẫn người đi phụ cận một cái hải đảo, nơi nào là chúng ta bước thứ hai khảo nghiệm địa điểm." Nam nhân cười nói ra.

"Cái này, chúng ta lại ở mỗi quốc gia tuổi đi học hôm kia đồng bên trong sàng chọn. Đồng thời giám thị trong đó ưu tú bộ phận trẻ em, dùng ghi chép hồ sơ." Nam nhân nói.

"Cái này ta biết cũng không nhiều, nhưng ta biết Trung Quốc nhập hội giai đoạn trước điều kiện liền là tiểu học năm thứ ba trước đó môn môn 100 mới sẽ bắt đầu thành lập hồ sơ. Đại học nhất định phải là 985 trở lên đại học mới có khảo thí tư cách. Mặt khác ảnh hưởng điều kiện ta cũng không biết, dù sao ta không là nhân sự bộ." Nam nhân nói.

Ta bắt đầu tò mò bọn hắn là như thế nào làm đến bay vào Trung Quốc cảnh nội đem ta trực tiếp mang ra không bị phát hiện, mà lại bay vào vẫn là thủ độ a.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Sau đó một đầu xiềng xích màu đen bị âu phục đàn ông theo trên phi cơ trực thăng đánh xuống đi, nhưng máy bay trực thăng còn xoay quanh ở giữa không trung.

Đàn ông hơi khẽ cười nói: "Hàn Đông tiền sinh, ở đây không có cách nào như người bình thường tung tích. Xin ngài nắm tay của ta, ta mang người xuống."

"Không có khác an toàn hơn biện pháp? Không phải muốn tiếp tục như vậy?" Ta hai cái chân bắt đầu lạnh cóng, rõ ràng đi lên thời điểm còn không có làm sao khẩn trương.

Đàn ông đưa tay trực tiếp bắt lấy ta, không có cho ta cơ hội.

Một hồi tóc đỏ cao hơi dốc xuống dưới, ta hôn mê bất tỉnh.

• • •

Coi ta tỉnh táo lúc nằm trên sàn nhà, trước mắt có một đám người.

Lúc này đã nhìn không thấy vị nào âu phục phẳng phiu nam nhân.

"Người rốt cục tỉnh?" Một vị to con nhìn ta liếc mắt.

"Người đây đều có thể ngất, thật sự là phục." Bên cạnh gã đeo kính vừa cười vừa nói.

"Chớ giễu cợt hân, có thể thông qua thi vòng đầu đều không phải người bình thường. Khả năng hân bất thiện chuyển động đi." Một vị nữ sinh mỉm cười nói.

"Đều tè ra quần ta không cười hân?" Gã đeo kính tiếp tục vừa cười vừa nói.

Lúc này ta nhìn về phía hạ thân, nguyên bản áo ngủ đã biến thành một thân vừa người âu phục.

Ta sau đó nhìn một chút đồ lót, cũng đã không phải là của mình quần lót.

Ta hoảng vội vàng đứng dậy nói ra: "Nơi này là nơi nào?"

"Nơi này là lần thứ hai khảo nghiệm địa điểm, hân là Á Châu một cái nào đó hải đảo." Nữ hài tử nói ra.

"Cũng là ở đây hân là chỉ chúng ta là người Trung Quốc, trông thấy bên nào sao?" To con nói ra.

Ta nhìn thoáng qua nơi xa, đám người bị chia làm bốn chồng chất.

Tăng thêm chúng ta vừa vặn năm tổ.

"Thế nào?" Ta nói ra.

"Ta thật hoài nghi người làm sao sống khảo nghiệm, chúng ta ở đây năm cái là người Trung Quốc. Mặt khác theo thứ tự là là cây gậy, quý, bọn Tây cùng khi con." Gã đeo kính nói ra.

"Ta không có phỏng đoán sai, ở đây đều là Á Châu người. Lần này khảo thí hân là đoàn đội khảo thí, là người còn không có đủ cho nên không có bắt đầu." Nữ hài tử nói ra.

"Đối diện đều là năm người a? Còn thiếu ai vậy?" Ta nói ra.

"Đàn, chúng ta ở đây chỉ có bốn cái." To con nói ra.

Tiếng mở cửa vang lên.

Đại môn bị chậm rãi đẩy ra, một tên mập sau lưng một vị cường tráng đàn ông đem hân đón vào.

Mập mập mới vừa tiến vào, cường tráng đàn ông liền đóng cửa lại.

Mập mập nhìn thoáng qua bốn phía, hướng phía chúng ta ở đây đi tới.

Mập mập hô vừa cười vừa nói: "Các đội hữu, ngưng ngưng, ta quá béo, trên dưới máy bay trực thăng khó khăn."

"Xem ra chúng ta là nhất định phải thua." Gã đeo kính nói ra.

"Còn không biết so cái gì đâu, làm sao có thể liền sẽ thua đây." Nữ hài tử nói ra.

"Nếu là so thể năng, ta có khả năng một cái có thể làm ba cái." To con vừa cười vừa nói.

"Khẳng định là dựa vào IQ nha, trí thông minh của ta có thể không có vấn đề." Mập mập cười cười.

Ta ở một bên cũng không biết nói cái gì.

Nhàn nhạt hòa âm

Một vị âu phục nam tử đằng xa đi tới, trong tay bưng lấy một cái rương lớn.

Theo trong rương đưa làm ra một bộ pho tai nghe, ta nhận lấy một cái.

Nhìn xem đám người đem tai nghe dẫn tới trong lỗ tai.

Ta cũng học mang tới tai nghe.

"hello. Whereare. you. from" tai nghe truyền đến thanh âm.

"Chi Na" ta nói ra.

"Halfamo mônt" thanh âm nói ra.

Sau một lát, tựa hồ tai nghe cái kia mang biến thành người khác.

"Người tốt? Ta là tiểu mỹ. Người cùng truyền phiên dịch." Nữ sinh theo bên tai truyền đến.

"Người tốt." Ta nói ra.

Đối phương tiếng Trung phát âm không phải đặc biệt tốt, thế nhưng có thể nghe hiểu.

"Ta hội tám loại ngôn ngữ, nếu có người cùng người nói chuyện với nhau. Ta sẽ đem lời hần nói cùng người truyền đạt." Thanh âm nói ra.

"Cám ơn." Ta đỏ mặt nói ra.

"Khách khí, ngài khả năng sau này sẽ là chúng ta một thành viên đây." Thanh âm lại lần nữa nói ra.

Đàn ông đem tai nghe toàn bộ phát cái khắp, sau đó cúi đầu rời đi.

Ta nhìn đám người, xem ra mọi người có khả năng trao đổi.

Lúc này, loa bên trong truyền đến tiếng Anh.

Mà cùng truyền phiên dịch cũng bắt đầu nói chuyện.

"Người tốt, các vị thi vòng đầu hợp cách phỏng vấn đám người. Hoan nghênh đi vào chung tế sẽ."

"Lời khách khí ta liền không nói, hiện tại là của các người lần thứ hai khảo thí. Cũng là một lần khảo nghiệm cuối cùng, quyết định bởi các người có thể không thể gia nhập chúng ta."

"Đề mục chỉ có một cái, gọi là sáng tạo."

"Thời gian ngắn nhất, sáng tạo một loại ngôn ngữ. Yêu cầu có chữ viết có âm đọc, khó mà giải mã lại trong tiểu đội thành viên nhất định phải toàn bộ học được. Dùng các người sáng tạo ngôn ngữ trao đổi, để cho chúng ta cùng truyền phiên dịch tìm không thấy sơ hở. Liền có thể thông qua phỏng vấn, nghe rõ chưa?"

"Các người có một tuần lễ, ở đây hội phụ trách các người một ngày ba bữa. Còn có các người nói lên không tính quá phạt điều kiện, các người cùng truyền phiên dịch lại ở này một tuần lễ một mục làm bạn các người. Đợi chút nữa liền sẽ treo máy để không tham dự các người sáng tạo, các người đề xuống cái nút trên lỗ tai cái nút liền có thể lại cùng bọn hần liên hệ."

...

"Điều đó không có khả năng hoàn thành." Quý vừa mới vị đứng dậy nói ra.

Khi con bên này cũng bắt đầu ồn ào nói gì đó.

"Đúng vậy a, thời gian quá ngắn."

"Này quá khó khăn."

"Còn muốn có chữ viết?"

...

Tiểu mỹ đem hần lời truyền đến bên tai ta.

Lại là, này quá khó khăn.

Một tuần lễ, một loại ngôn ngữ còn muốn mang chữ viết.

Coi ta đều muốn nói gì thời điểm

Thanh âm lại lần nữa truyền ra.

"Năm 2000 trước, chúng ta chung tế hội chỉ có 1 3 người. Bọn hấn tựa ở trên bàn hội nghị, một người một câu đã phở ra thánh kinh. Ta không cảm thấy sáng tạo một loại ngôn ngữ có gì khó."

"Người nói đùa cái gì? Thánh kinh là các người sáng tạo?" Quý phương thét lên.

"Các người đây là khinh nhòm Cơ Đốc."

"Thật sự là cái quý gì lời nói cũng dám nói."

...

Ta gãi gãi đầu, xác thực ta đều không thể tin được.

"Thánh kinh nguyên bản định dựa vào truyền giáo cùng chính phủ chống lại công cụ. Đối với chúng ta căn bản không phải đối thủ, sau đó 1 3 người bắt đầu rút thăm, song bào thai bên trong ca ca bị tuyền đi ra. Ca ca kẻ phản bội bởi vì yêu cầu bán rẻ mọi người đem mọi người định tội làm Cơ Đốc, đòi lấy ba mươi cái tiền bạc. Dùng này ba mươi cái tiền bạc tiếp tục lớn mạnh chung tế sẽ. Một phương diện bịa đặt chính phủ, một phương diện mở rộng chung tế hội thể lực của mình. Sau đó song bào thai đệ đệ Jesus bởi vì ngoài ý muốn bị đánh chết tại trên thập tự giá, ca ca kẻ phản bội mới ra ngoài giả mạo đệ đệ của hấn thân phận của Jesus sáng tạo ra khỏi từ hồi sinh. Mới có bây giờ Cơ Đốc, mà chung tế sẽ bắt đầu âm thầm giúp đỡ Cơ Đốc giáo, mặt ngoài phản đối kì thực âm thầm trợ giúp, này mới có hôm nay."

"Không có khả năng, người nói đùa cái gì? Người nói Cơ Đốc cùng chung tế lại là một thể sao?" Cây gậy bên trong một vị hét lớn.

"Đúng vậy a, các người tại cho chúng ta tẩy não." Khi con bên trong cũng người nói nói.

"Da Vinci vẽ bữa tối cuối cùng, phía trên kia kẻ phản bội cùng Jesus có thể không hề giống a." Gã đeo kính đưa ra điểm đáng ngờ nói ra.

Mặt khác tiểu tổ thành viên thể mà dồn dập gặt đầu đồng ý.

"Bởi vì Da Vinci cũng là chung tế sẽ trở thành thành viên a. Vì ẩn giấu bí mật mới vẽ bữa tối cuối cùng. Người có khả năng không tin, nhưng cái kia chính là sự thật. Đương nhiên, cũng không tính là một thể. Nguyên bản chúng ta chỉ muốn tạo thành phản động báo cáo chính mình dự định lừa gạt một chút trả thù lao. Có thể đây là từng cái sai lầm tạo thành, liền giống với. . ."

"Trăm việc cùng Cocacola thật sao?" Ta nói ra, lúc này ta nhớ ra cái gì đó.

"Thú vị? Vị tiên sinh này người nói."

"Trăm việc phương pháp phối chế người sở hữu sớm nhất là muốn đem chính mình phương pháp phối chế bán cho ngon miệng Cocacola, có thể bán ròng rã ba lần ngon miệng Cocacola đều không có thu mua trăm việc. Cuối cùng trăm việc ở sau lưng cùng Cocacola đối nghịch. Trả giá ô vương chiến, quảng cáo chiến. Ngon miệng Cocacola vì thế còn đặc biệt đi cải biến phương pháp phối chế. Liền giống với Jesus chết rồi sống lại, đặt vững Cơ Đốc tín ngưỡng. Trăm việc cũng tại lần lượt trong chiến tranh sáng tạo ra ngon miệng Cocacola địa vị." Ta nói ra.

"Tiên sinh, ta thích người nêu ví dụ. Nhưng trăm việc không thuộc về Cocacola, chung tế hội xác thực thuộc về Cơ Đốc."

"Có thể người ngoài sẽ không nghĩ tới người chung tế hội liền là Cơ Đốc giáo a, bằng không thì vì sao lại có bọn hấn đâu?" Ta chỉ chỉ nơi xa điểm phản đối cây gậy cùng khi con.

"Khả năng đi, ta hôm nay xem như đạt được một loại mới lời giải thích. Ta có nhiều thời gian, là rất muốn cùng người tâm sự những thứ này. Có thể thời gian của các người thật không nhiều lắm, nếu như tiên sinh có thể nhập hội. Ta sẽ cùng tiên sinh trò chuyện vấn đề, nhưng không phải hiện tại."

Vừa mới dứt lời, trên mặt đất xuất hiện đếm ngược ánh sáng trắng.

Nhìn kỹ là một nhóm lớn con số, đang ở đếm ngược.

Xem ra liền là này một tuần lễ thời hạn.

Tai nghe bên kia tiểu mỹ nói ra: "Tiên sinh, hội trưởng chúng ta tựa hồ hết sức để ý đây. Dem chung tế lại so với làm Pepsi."

Ta bắt đắc dĩ cười một cái nói: "Này khi còn bé trộm một bình trăm việc, to lớn khả năng liền muốn gia nhập chung tế sẽ đi."

"Tiên sinh nói chuyện thật có thâm ý đâu, chúng ta muốn tách ra kết nối. Ấn tay cảm có thể tìm được ta a, bằng không thì chúng ta trộm nghe các người sáng tạo liền có thể là rất dễ dàng giải mã." Tiểu mỹ cười cười.

Sau đó thanh âm biến mất, tai nghe hoàn toàn đóng lại.

Một bên gã đeo kính đeo xuống tai nghe cái nút nói ra: "Giấy cùng bút, chúng ta bắt đầu liệt kê phát âm."

Cửa bị mở ra, âu phục đàn ông mang đến năm phần giấy bút.

Gã đeo kính lồi nói đem mọi người đưa vào chính đề.

Ta nhìn thoáng qua bốn phía, mặt khác bốn tổ cũng bắt đầu thảo luận.

Ta cũng chỉ có thể nghe nghe ta đoàn đội.

"Các người định làm gì?" Ta nói ra.

"Giống tiếng Trung một dạng, bày ra ghép vần a." Gã đeo kính nói ra.

"Người cũng biết chúng ta cùng truyền phiên dịch, hiểu ngôn ngữ đều không ít. Người dùng ghép vần đảo ngược tới đưa bốn các nàng, các nàng rất nhanh liền có thể phá giải được không?" Ta nói ra.

"Như vậy người có cao kiến gì?" Gã đeo kính hỏi.

"Không có." Ta lắc lắc đầu.

"Đây còn không phải là nói vô ích." To con nói ra.

Mập mập cười hi hi nói: "Dùng tiếng địa phương đi đối được hay không? Đây chút người nước ngoài làm sao có thể nghe hiểu được tiếng địa phương, chữ chúng ta liền dùng hài âm chữ."

"Cũng không được, ai có thể khẳng định phiên dịch đều là người nước ngoài? Một phần vạn có cái người Trung Quốc rất dễ dàng liền đã hiểu, chúng ta trong hội khẳng định có người Trung Quốc a." Ta nói ra.

"Đây cũng không được, vậy cũng không được. Người cũng là nói một chút người có biện pháp nào?" To con nói ra.

"Ta hiện tại còn không nghĩ ra được, cho ta một chút thời gian có được hay không?" Ta nói ra.

Bên cạnh nữ hài tử vừa cười vừa nói: "Vị này ca ca nói có đạo lý, nếu quả như thật gian lận có thể qua lời nói chắc chắn sẽ không hợp cách."

Nữ hài vừa nói xong, nắm cây gậy lập tức giơ tay lên.

Vừa mới qua đi không đến ba phút.

Tất cả mọi người sợ ngây người.

Nhưng năm người tiểu tổ thi kiểm tra xong hai vòng đối thoại.

Trong tai nghe liền truyền đến cùng truyền phiên dịch tiểu mỹ thanh âm: "Bọn hần chỉ là đem tiếng Hàn chạy đến nói."

Liền quảng bá lại lần nữa vang lên: "Thất bại, ta muốn là sáng tạo ngôn ngữ, cũng không phải là cải biến hiện có ngôn ngữ."

Quảng bá vừa mới nói xong, cửa chính từ từ mở ra.

Ba vị âu phục nam đi đến đem cây gậy năm người mang theo ra ngoài.

Ta ở một bên lắc đầu nói ra: "Xem đi, không thể ăn trộm gà."

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34 《 quạ tung Địa Cầu 》 sau thiên

Dùng một tuần lễ phát minh một loại ngôn ngữ?

Này thật khả năng hoàn thành sao?

Tính theo thời gian ngày thứ hai, quý nhóm thế mà cử đi tay.

Dăm ba câu thế mà nhường cùng truyền phiên dịch tìm không thấy sơ hở.

Có thể viết chữ thời điểm, vừa tới câu thứ hai liền bị phát hiện.

Tiểu mỹ tại bên tai ta nói ra: "Bọn hấn đem 50 âm hết thấy âm đọc cùng viết phát toàn bộ cái biên, khó trách ta nghe không ra sơ hở."

Ta gạt đầu một cái, ngày thứ hai liền nghĩ đến loại này ăn trộm gà biện pháp cũng là không tầm thường.

Xem ra bọn hấn một đêm không ngủ, chính là vì đối này năm mươi cái chữ cùng âm.

Môn từ từ mở ra, ba vị người áo đen đem trọn đội quý toàn bộ mang theo ra ngoài.

Thời gian rất khó nhìn, cũng không có gì tiêu khiển biện pháp.

Mà chúng ta năm người căn bản không biết từ đâu bắt đầu làm lên.

Gã đeo kính tiếp tục sắp hàng ghép vần.

Ta ngược lại thật ra một mực nhìn lấy bọn Tây cùng khi con bên nào động tĩnh.

Khi con tựa hồ rất ít thảo luận tự mình.

Mà bọn Tây lại một mực tập hợp một chỗ uống rượu.

Ta trôi, ta nhấn xuống trên lỗ tai cái nút nói ra: "Tiểu mỹ, bên kia bọn Tây vì cái gì có thể uống rượu?"

"Bọn Tây?"

"Liền là người Nga." Ta nói ra.

"Há, bọn hấn cảm thấy như thế có thể phát động suy nghĩ của mình. Chúng ta không có phản đối liền thỏa mãn bọn hấn, nếu như tiên sinh ngài muốn ta cũng có thể giúp ngài nhóm mua. Miễn phí."

"Không có việc gì không cần." Ta nói ra.

Bọn Tây? Người Nga? Ta trong đầu lóe lên một tia quang sáng.

Ta nói với mọi người nói: "Ta có biện pháp."

"Biện pháp gì?" Đám người vây quanh.

"Các người đều biết bọn Tây là có ý gì a?" Ta nói ra.

"Đề người Nga làm gì?" Gã đeo kính nói ra.

"Như vậy quýnh chữ đâu?" Ta nói ra.

"Biết a, người đến cùng muốn nói cái gì." Gã đeo kính không nhìn được nói.

"Ta hiểu được." To con vừa cười vừa nói.

"Hiểu rõ cái gì hiểu rõ?" Gã đeo kính không giải thích được nói.

"Đồ về đi năm năm, người biết quýnh chữ là có ý gì sao?" Ta nói ra.

Con mắt nam một lát yên lặng, theo rồi nói ra: "Là cái biện pháp tốt."

Mập mập ở một bên thân nhiên nói: "Chuyện này chỉ có thể giải quyết phát âm, chữ làm sao bây giờ?"

"Cái này kỳ thật rất đơn giản, chữ ta sớm liền nghĩ đến." To con lấy ra điện thoại di động đưa vào cú pháp cắt tới cửu cung ô vuông cười giờ lên.

Bên cạnh nữ hài cười gạt đầu một cái: "Dùng cửu cung ô ghép vần, chỉ cần cải biến chín cái con số bộ dáng liền tốt có phải hay không."

"Mà lại cái dạng này ta đã nghĩ kỹ, các người còn nhớ rõ đồng hồ sao? 11 điểm làm Cú Hào, 12 điểm làm dấu chấm hỏi." To con nói ra, cầm lấy bút trên giấy lộn vòng.

Nhưng từng vòng đều có lỗ hồng, hướng không cần vị trí.

"9, 6, 2, 4, 6, 4, 11." Ta nói ra.

"Là ta yêu người." Nữ hài tử vừa cười vừa nói.

Liên một trận trăm mặt.

Nhưng nếu như không biết ăn khớp, ai có thể nhìn ra sáu cái xiêu xiêu vẹo vẹo vòng là ta yêu người.

"Như thế cũng không dễ dàng bị giải khai a?" Ta nói ra.

"Không dễ dàng, chỉ cần a từng từ toàn bộ biến đi." To con vừa cười vừa nói.

"Việc này không nên chậm trễ, bắt đầu biến đi." Ta vui vẻ nói ra.

Sau đó đi qua sáu ngày, này trong sáu ngày bọn Tây cùng khi con cơ bản không có động tĩnh.

Nhưng này ngày cuối cùng bọn Tây cùng khi con đều không hẹn mà cùng lựa chọn từ bỏ.

Bị âu phục nam mang theo ra ngoài.

Mà chúng ta bên này còn đang chuẩn bị, đều đang điên cuồng phiên dịch cùng tạo thành mới câu.

("Bùn siết từ phúc động bá." Ta nói ra.

"Che che giới cá rượu phòng." To con trả lời

"Pháp tăng bùn kém từ ngộ động." Mập mập tiếp tục nói.)

Chúng ta cười, thảo luận chỉ có chính mình hiểu ngôn ngữ.

Đếm ngược từng giây từng phút trôi qua.

Ta đứng lên nói ra: "Mọi người cảm thấy có thể sao?"

Tất cả mọi người gật đầu một cái, giơ tay lên.

Vài câu đối thoại xuống tới, quảng bá bên trong chần chờ nói ra: "Các người chữ viết đây."

To con cười trên giấy vẽ nên các vòng tròn, sau đó giơ lên.

"Đây là của các người chữ viết?"

"Đúng a? Thế nào?" To con nói ra.

"Nhiều như vậy quán miệng phát âm chỉ cần dùng vòng liên có thể biểu thị?"

"Đương nhiên." To con vừa cười vừa nói.

Không nói cho lưu trình dưới tình huống ai có thể biết nói chúng ta âm đọc cùng phát âm hoàn toàn là hai loại đồ vật.

"Tốt, ta đơn độc cùng tai của người cơ nói câu nào. Người viết ra đưa cho người đồng đội xem, bọn hắn nhận ra coi như qua."

To con bên này gật đầu một cái, trên giấy bắt đầu vẽ vòng tròn.

9, 6, 6, 3, 6, 8, 6, 6, 4, 4, 8, 6, 5, 3.

"Câu này là chúng ta thông qua được?" Ta hô.

"Khó có thể tin, các người thành công. Ta cùng ta cùng truyền phiên dịch nhóm nhìn không ra sơ hở, mời đến bên dưới một cái phòng."

Chúng ta năm người theo áo đen người đi tới một cái màu trắng giản lược gian phòng.

Trong phòng bố cục rất đơn giản.

Một vị tóc vàng đàn ông ngay tại vị trí phía trên, đối đám người cười một cái nói: "Hoan nghênh các người gia nhập chung tế sẽ, tiền lương 100 ngàn từng năm tăng lên."

Thanh âm này liền là quảng bá thanh âm không sai.

"Vậy liền coi là gia nhập?" Gã đeo kính nghi ngờ nói ra.

Tóc vàng đàn ông cười một cái nói: "Chung tế hội nguyên tắc thứ nhất: Không thể lừa gạt mình người, nếu không người đem không có gì cả? Chỗ lấy các người gia nhập, là thật."

Ta gạt đầu một cái nói ra: "Nhập hội đằng sau không thể có lừa gạt?"

"Không, vừa vận tương phản. Trừ mình ra người, chúng ta lừa gạt bất luận kẻ nào." Tóc vàng nam nhân cười nói ra.

"Như vậy người có thể giải thích Jesus cùng còn chuyện đại sự sao?" Gã đeo kính nói ra.

"Đúng là thật, tới đi. Ta đem nói cho các người biết cái thế giới này chân tướng." Tóc vàng đàn ông nụ cười không có thay đổi.

Thế giới? Chân tướng?

Ta kinh sợ, thế giới chân tướng

"Người cho là chúng ta chung tế hội vì cái gì có tiền như vậy?" Tóc vàng nam nhân nói.

"Dựa vào Cơ đốc giáo hàng năm vận hành?" Gã đeo kính nói ra.

"Cơ đốc giáo truyền bá phương diện trên cơ bản đều là lỗ vốn, thế nào kiếm tiền? Cầm các người trung quốc tới nói, hàng năm chúng ta đều sẽ làm tín đồ không ràng buộc cấp cho sữa bột cùng lễ vật. Mà quyền tiền lại tất cả đều là tự nguyện chúng ta cũng sẽ toàn bộ quyền ra, sao là thu nhập?" Tóc vàng nam nhân nói.

"Không phải là súng ống súng ống đạn được a? Buôn lậu thuốc phiện?" To con ở một bên nói ra.

"Không, chúng ta so bất kỳ một quốc gia nào đều càng hướng tới hòa bình." Tóc vàng nam nhân nói.

Đám người lâm vào suy tư.

Tóc vàng nam nhân cười nói ra: "Các người còn nhớ rõ lên mặt trăng sao? Kỳ thật có lớn như vậy bộ phận đều là giả. Bởi vì tiền bạc vấn đề, chúng ta không có khả năng dùng phần lớn tiền đi xử lý hàng không vũ trụ."

"Không có khả năng, người muốn nói lên mặt trăng là giả? Như vậy các người giải thích thế nào vệ tinh nhân tạo?" Gã đeo kính nói ra.

"Vấn đề này rất tốt, thế nhưng ta muốn nói cho người. Người cho rằng vệ tinh liên nhất định phải ra tầng khí quyển sao? Chúng nó kỳ thật chỉ là bày đặt tại so người trông thấy bầu trời cao một chút địa phương mà thôi." Tóc vàng nam nhân nói.

"Người nói là vệ tinh không có ra tầng khí quyển!" To con kinh ngạc nói.

"Nhân loại kiến tạo đồ vật rất khó rời đi tầng khí quyển, cần chính là hoàn mỹ tài liệu. Mà chúng ta thương nhân càng để ý lợi ích. Mà kém tài liệu ở trong không gian liền lại bởi vì không khí áp súc rút ra mà nát vụn. Vệ tinh chỉ là vừa chỗ tốt tại không có tầng khí quyển dựa vào năng lượng mặt trời chế tạo động lực nổi lơ lửng mà thôi. Nếu là thật lớn tài chính đầu nhập, chúng ta đem mất cả chì lẫn chài." Tóc vàng nam nhân nói.

"Này? Như vậy Địa Cầu bên ngoài là cái gì?" Ta nói ra.

"Đương nhiên là vũ trụ, chỉ tuy nhiên nhân loại khả năng không có cách nào rời đi Địa Cầu mà thôi. Này tựa như liền là một cái nhà giam, mà chúng ta thì là trong lao dốt nát phạm nhân. Đúng, này vệ tinh cũng là chúng ta phát minh, mà lại các người hiện tại học tập khoa học cũng là chúng ta phát minh." Tóc vàng nam nhân nói.

"Cái quỷ gì? Không phải không lừa gạt mình người sao? Vì cái gì này chút tại trong miệng người từng câu cũng giống như giả?" Gã đeo kính nói ra.

"Đương nhiên, bởi vì đây mới thật sự là chân tướng. Chúng ta lần thứ nhất trời đất xui khiến sáng tạo ra Cơ Đốc, sau đó tại 1000 năm trước đó định nghĩa khoa học. Phát minh hơi nước, các người cảm thấy vì cái gì ô tô dùng xăng mà không ngay từ đầu liền dùng điện sao? Trong này đều là tiền cùng lợi ích. Còn hàng không vũ trụ, mấy tổ người một cái phòng chụp ảnh là có thể biểu diễn lên mặt trăng, chúng ta thay thế giới các quốc gia chế tạo giả mỗi tên lừa lên không, giả vũ trụ đồ bộ. NASA thì là chúng ta hàng không vũ trụ âm mưu bên trong lớn nhất âm mưu." Tóc vàng nam nhân nói.

"Cái này là chân tướng?" Gã đeo kính không giải thích được nói.

"Chúng ta mỗi mấy trăm năm liền sẽ phá vỡ một lần thế giới, dùng cho lừa gạt tài chính. Hàng không vũ trụ phương diện này mấy cái đại quốc đã lục tục

ngo ngoe phát hiện chuyện ẩn ở bên trong giám sát tài chính đầu nhập vào. Cho nên chúng ta cần muốn các người để hoàn thành chúng ta mới nhất kế hoạch." Tóc vàng nam nhân nói.

"Cùng chúng ta sáng tạo ngôn ngữ có quan hệ gì sao?" Ta nói ra.

"Người hết sức thông minh, ta cần muốn các người giả trang người ngoài hành tinh." Tóc vàng nam nhân nói.

"Đây đều là cái gì cùng cái gì?" Con mắt nam không giải thích được nói.

"Ba trăm năm trước chúng ta mở ra hạng mục này, 51 khu tin nhắn. Dù loại ngoài hành tinh đĩa bay ảnh chụp cùng chính mắt trông thấy sự kiện, đều bởi vì lần này kế hoạch cửa hàng." Tóc vàng nam nhân nói này nhấn xuống một cái nút.

Tóc vàng nam sau lưng tủ kính bắt đầu mở ra, bên trong trưng bày ba cái giống mỗi câu mực một dạng màu xám người ngoài hành tinh.

Đám người giật nảy mình, nhưng nhìn kỹ liền có thể phát hiện nhân loại ngoài hành tinh giống như chết một dạng lập ở nơi đó.

Tóc vàng đàn ông chậm rãi nói ra: "Si-lic nhựa cây chế thành, đòi thứ bảy sản phẩm. Có thể dung nạp tùy ý hình thể nhân loại ngụy trang thành người ngoài hành tinh, ta hội cho các người rút thăm. Nói cho các người biết cần vai trò nhân vật, diễn xuất liền vào ngày mai."

"Ngày mai? Vì cái gì? Không chuẩn bị cho chúng ta một chút không?" To con nói ra.

"Ta muốn liền là các người cái gì cũng không biết dưới tình huống, như thế tự nhiên nhất. Các người diễn xuất bài viết lại ở các người nhân vật xác minh đăng sau cấp cho tới trong tay, nếu như thành công các người hồ sơ lại ở chung tế trong hội vĩnh tồn. Đây chính là ngay cả ta loại này hội trưởng cũng không có cách nào lấy được vinh quang, xem các người." Tóc vàng nam nhân nói xong khoát tay áo.

Vài vị trắng hán đi ra, mang chúng ta đi riêng phần mình căn phòng đơn độc.

Năm cái gian phòng qua lại, nhưng cổng đều có trông coi.

Chúng ta bị cưỡng chế không có lấy lại điện thoại di động cùng cùng truyền tai nghe.

Nửa giờ sau một cái kịch bản lấy được trên tay của ta.

Túi văn kiện chính diện viết tên của ta: Hàn đồng.

Tờ thứ nhất: Vai diễn người ngoài hành tinh số 1.

Diễn viên biểu: Người ngoài hành tinh 1- số 3, quan phiên dịch 1- số 2.

NASA sẽ đốc toàn lực phối hợp các người, quân đội tham nghị thành viên bên trong trọng yếu cửa ải cũng có chúng ta người.

Mà kịch bản bên trong nội dung đoán chừng chỉ có chúng ta năm người có thể hiểu.

Yêu cầu chúng ta dùng chính mình sáng tạo ngôn ngữ.

Mà nội dung thì là giả vờ thành đổ bộ Địa Cầu người ngoài hành tinh.

Nói cho nhân loại ba ngàn vạn năm sau liền sẽ có người ngoài hành tinh xâm lấn địa vị.

Muốn có thắng cơ hội.

Nói cho nhân loại thiết yếu thống nhất thành một nước.

Đem Chomolungma phong bạo phá đập đổ.

Sau đó như rồng Ấn Độ Dương dòng nước ấm là có thể tiến đến, toàn bộ Trung Quốc liền sẽ chỉ còn lại có mùa xuân.

Như rồng toàn bộ Trung Quốc càng thêm thích hợp với gieo trồng.

Tiếp lấy như rồng người Trung quốc toàn bộ di dân Australia.

Như thế nhân khẩu áp lực liền sẽ không còn tồn tại.

Đồ ăn cung ứng cũng hội tăng lên gấp bội.

Sau đó tại chung nhau phát triển tiến hóa khoa học.

Nhưng thấy ta đây hiểu rõ là căn bản không có khả năng phát sinh.

Tham nghị thành viên bên trong phản đối cùng duy trì phái đều sẽ có chung tế người biết.

Bởi vì ba ngàn vạn năm thực sự quá lâu, kế hoạch sẽ chỉ bị vô kỳ hạn bàn lại kế hoạch này.

Mà lúc này chỉ cần dùng Cơ Đốc hoặc là NASA danh nghĩa dân gian góp vốn.

Một hạng hoàn toàn không có khả năng thực hiện kế hoạch, có thể mang đến tới gần vô hạn tài chính.

Ta sau khi xem xong tròn mắt hốc hốc.

Lúc này âu phục người kia đi đến nhìn ta liếc mắt nói ra: "Are. you. ready "

"OK." Ta cười khò gật đầu một cái.

Người ngoài hành tinh áo quần điển xuất bị bỏ vào trước mặt của ta, sau khi mặc vào liền giống như thật.

Nhìn không ra một điểm sơ hở, ta đi ra gặp được hai cái giống nhau như đúc người ngoài hành tinh.

Đương nhiên bộ dáng có này một chút khác biệt, hình thể xem xét liền là mập mạp cùng to con.

Chúng ta được đưa tới máy bay lớn bên trong, trên tay bị nhét một tấm bản đồ.

Xem ra giống như là một cái đại thảo nguyên, mà địa đồ ở giữa thì là vẽ lấy một chiếc đĩa rơi vỡ ngoài hành tinh phi thuyền.

Ta đây là muốn đi lừa gạt thế giới sao?

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhe, Ngán, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35 《 danh hiệu: K 》 trước thiên

Ô tô liền dừng sát ở phố xá sầm uất góc đường, ngoài cửa sổ xe tiệm vàng sinh ý thịnh vượng.

Ta gọi Jake, là cảnh sát nhân dân.

Nhưng ta gái không phải phạm nhân, hoặc là nói không phải bình thường phạm nhân.

Tiếp vào tuyến báo ta đã tại chỗ này chờ đợi ba ngày, có thể người hiểm nghi chậm chạp không có động thủ.

Ta nhìn đồng hồ đeo tay một cái, dự định xuất ra năm phút đồng hồ đi đối diện bữa sáng cửa hàng mua cái sớm một chút.

Ta đánh thức ngồi kế bên tài xế tiếng ngáy như sấm trợ thủ, đối cái này 200 cân mập mạp nói ra: "Mập mạp, ngươi nhìn chăm chăm một hồi. Ta đi mua bữa sáng, có hành động gọi điện thoại cho ta."

Mập mạp gãi gãi cái bụng vừa cười vừa nói: "Ta muốn ba cái bánh bao một cái bánh quẩy, sữa đậu nành muốn mặn."

Ta khoát tay áo, xuống xe.

Chậm rãi đi vào com trưa quán, nhìn xem trường long giống như đội ngũ thờ dài một hơi.

Năm phút đảo mắt mà qua, đội ngũ còn có năm người liền đến ta.

Có thể điện thoại vang lên, ta bắt đầu đi nhận.

"Người mau trở lại, người hiền nghỉ động thủ. Một người xông vào tiệm vàng, bên trong thật nhiều người chết." Mập mập nóng nảy nói ra.

"Là cấp bậc gì?" Ta bắt đầu dĩ mà hỏi.

Ta tự hỏi nếu như cấp bậc không cao, ta còn có thể mua trước cái điểm tâm.

"B loại, thấy rõ ràng là cái phun lửa người. Tay bắn tia đã vào chỗ, nếu như đánh không lại chỉ cần đem hấn lửa gạt hướng về phía cửa sổ là có thể." Mập mập nói ra.

"B mà thôi, người chờ ta mua xong bữa sáng." Ta bình tĩnh nói.

"Không không không được, không thể chờ. Lãnh đạo bên này thúc giục vô cùng gấp, một mực tại khắp nơi thúc giục." Mập mập nói lắp bắp.

Mập mập vừa căng thẳng liền cả lâm bệnh cũ lại phạm vào.

Ta bắt đầu dĩ theo trong đội ngũ lui đi ra, hướng về phía tiệm vàng chạy như bay.

Chạy không có đình chỉ, ta từ sau eo rút ra súng bắn đạn ghém.

Đánh mở an toàn, từ trong túi đem từng khóa đạn chứa vào nòng súng.

Ròng rã tám khóa vào thân, sau đó đơn tay nắm chặt súng bắn đạn ghém dùng sức hất lên lên đạn.

Răng rắc ~ một tiếng thanh thúy lên đạn tiếng sáo vang lên.

Mà một cái tay khác mang tới Bluetooth tai nghe.

"Rắn cạp nong kêu gọi tổng bộ." Ta nói ra.

"Tổng bộ thu đến, rắn cạp nong thỉnh giảng."

"Tay bắn tia tại vị trí nào." Ta nói ra.

"Chỗ nắp tại tiệm vàng đệ nhị phiên đến đệ tứ phiên cửa sổ, tại tiệm vàng 400 mét bên ngoài trên đại lầu. Khoảng cách tiệm vàng 6 giờ phương hướng, có thể hành động."

"Rắn cạp nong thu đến." Ta nói xong thở dài một hơi.

Không đến một mét góc độ bắn, để cho ta đem người biến dị lừa qua đi.

Những người lãnh đạo này trong đầu chứa đều là cúrt sao?

Ta một cước đạp hướng về phía tiệm vàng cửa chính, sau đó động thân mà vào.

Kéo súng bắn đạn ghém nhắm ngay tiệm vàng bên trong.

"Cảnh sát, tất cả mọi người giờ tay lên." Ta hô.

Một giây phản ứng thời gian, ta đem thương nhắm ngay một cái duy nhất đứng đấy người.

Gần như không đi phỏng đoán, hấn hấn là phun lửa người.

Ta theo bản năng nhún xuống chột.

Thương lại cực tốc hướng lên vung vẩy, một cổ lực lượng đánh tới.

Súng bắn đạn ghém bị một cổ kỳ quái cường độ văng ra ngoài.

Sau một khắc, ta bị không khí theo trên mặt đất.

Chẳng lẽ là người tàng hình?

"Làm được tốt, Hannah. Ngăn chặn hấn, động một cái liền biến mất cổ của hấn." Phun lửa người cười tiếp tục dùng ba lô chứa trong ngăn tủ kim sức.

Phải chết, cảnh tượng trước mắt.

Ta trôi, đặt ở trên người ta là cái người tàng hình.

Ta có thể cảm giác được cái gì bên nhọn đồ vật đè vào trên cổ của ta, nhưng cái góc độ này ta cái gì cũng nhìn không thấy.

Ta chỉ có thể cảm giác là dao hoặc là dao găm loại hình đồ vật, ít nhất một cái người tàng hình cùng một cái phun lửa người.

Ta đề thấp lấy tiếng nói nói ra: "Phải chết, các người làm cái gì. Cơ bản nhất cũng không biết, bố trí lâu như vậy liền nóng thành giống đều không mở qua."

"Người nói cái gì?" Bên tai của ta nữ tiếng sáo vang lên.

Trời ạ, đặt ở trên người ta lại có thể là nữ người tàng hình.

"Cô nương, người thanh âm thật là dễ nghe." Ta cười khổ nói.

"Thật sao? Thành thật một chút, bằng không thì khả năng này là người nghe được trên cái thế giới này nhất loại sau thanh âm." Giọng nữ lại lần nữa tại vang lên bên tai.

Một lát tai nghe truyền đến thanh âm: "Tổng bộ thu đến, tay bắn tia dùng mở ra nóng thành giống. Đạt được mới tình báo, có hai tên người biến dị. Người tàng hình cùng phun lửa người, nguy hiểm chỉ số tăng lên thành cấp A."

"Người trong tai nghe thanh âm gì?" Giọng nữ lại lần nữa truyền đến, nàng theo bên tai ta tháo xuống tai nghe của ta.

Sau đó ta nhìn thấy một cái nổi bông bành giữa không trung tai nghe.

Ta cũng nghĩ thể nàng mang lên trên, nhưng thiếp vô cùng gần ta thấy không rõ.

Đầu của ta cũng không dám loạn động, ta đã cảm giác được trên cổ ảm ướt.

Hẳn là dao găm hoặc là dao nhỏ dính ra vết cắt, chảy ra máu.

"Đây là cảnh sát kênh sao?" Giọng nữ nói ra.

Mặt ta màu có chút tái nhợt, ta súng bắn đạn ghém bị quăng đến nhìn không thấy địa phương.

"Hannah, cái cuối cùng ngăn tù. Lại năm mươi giây chúng ta liền đi, người khô nhanh hơn một chút đi giấy nhắn tin." Phun lửa người thanh âm từ đằng xa truyền đến.

"Chờ một chút, chờ một chút. Ta có di ngôn." Ta nói ra.

"Cho người năm giây, nói xong nói không hết đều phải chết." Giọng nữ lạnh lùng nói ra.

"Ta vẫn là cái xử nam, chỉ có năm mươi giây. Ba ba ba là không thể nào, đem ta nộ hôn đầu tiên cầm có thể đi sao?" Ta nóng nảy nói ra.

Mấy giây yên lặng.

"Được a, xem ở người còn thật đẹp trai." Giọng nữ chậm rãi truyền đến.

Sau đó ta cảm giác được đôi môi một mảnh ảm áp.

Tai nghe treo lơ lửng giữa trời, thêm mệnh môi trên định vị.

Xác định đầu của nàng, ta bắt đầu đi nhẹ nhàng chuyển nhúc nhích một chút bờ môi của mình.

Tay phải tốc độ cao vung lên, sớm đã theo chân rút ra lẳng đăm đăm vào cổ của nàng.

Dòng máu màu đỏ theo tay phải tay chỗ cầm dao găm nhọn đột nhiên xuất hiện.

Lẳng đăm đăm thẳng xương sống, cắt đứt thần kinh.

Nàng căn bản không làm được phản kích động tác.

Nguyên bản đè vào trên cổ ta dao găm nói lỏng.

Ta nhẹ giọng chậm rãi đứng lên, cầm lên bên cạnh súng bắn đạn ghém.

Bị bắt cóc người đều hết sức tự giác không có phát ra âm thanh, mà phun lửa người còn không có phát giác.

Tham lam hướng trong bọc chứa kim sức, ta đem súng bắn đạn ghém nhắm ngay hắn.

Nhẹ nhàng bóp chốt.

Băng ~ phun lửa người thân thể nghiêng mà xuống.

Theo phía sau truyền đến chính là reo hò.

"Các ngươi có khả năng đi, có trật tự đừng loạn." Ta thần nhiên nói.

Một bên đám người ửng ra tiệp vàng.

Ta sờ lên cổ, nhận nhặt vết thương truyền đến đau từng cơn.

Ta đi tới trời nổi tai nghe bên cạnh, theo ẩn thân nữ trong lỗ tai tháo xuống tai nghe mang trở về lỗ tai của mình.

Chết về sau, đều chưa hồi phục nguyên bản đáng về.

"Tôi xử lý giải quyết tốt hậu quả đi, hai vị người biến dị toàn bộ xử tử." Ta nói ra.

"Tổng bộ thu đến, rắn cạp nong ngươi làm cho gọn gàng vào."

Ta đốt lên một điếu thuốc, hít một hơi.

Nhìn thoáng qua trên mặt đất chết ảm hình nữ.

Chết về sau thân thể vẫn là trong suốt, chỉ có thể xuyên thấu qua đồ máu vị trí xác định nàng liền nằm ở nơi đó.

Ta chậm rãi ngồi xuống, nâng... lên một quán nhỏ chảy xuống máu tươi.

Sờ tại ảm hình nữ trên mặt.

Đỏ tươi trên mặt, ngũ quan đẹp đẽ.

Là cái mỹ nhân, đáng tiếc được loại bệnh này.

Loại này không cách nào chữa trị bệnh.

Đem chỉ hít một hơi khói ném xuống đất, đập diệt đi ra ngoài.

Hết thầy hết thầy đều muốn theo sáu mươi ba năm trước nói lên.

Một loại kiểu mới cảm cúm truyền khắp toàn thế giới.

Phát nhiệt, viêm phổi, khí quan suy kiệt.

Quá trình sẽ không vượt qua ba ngày.

Chỉ từ suất cao tới 89%.

Một lần không có trị liệu phương pháp.

Mãi đến một loại đặc hiệu thuốc xuất hiện.

Đặc hiệu thuốc làm thuốc tiêm, hiệu quả là tốc độ cao hạ sốt.

Tuyệt đại bộ phận sắp gặp tử vong người được cứu sống.

Nghe nói loại này năng đặc hiệu thuốc vốn là đại chiến thế giới lần thứ ba lúc quân Mỹ nghiên cứu trấn định tề.

Có khả năng làm thụ thương binh sĩ tốc độ cao khôi phục năng lực chiến đấu.

Cảm cúm tại một tuần lễ đằng sau theo trên thế giới biến mất.

Chín thành người Địa Cầu tiêm vào này đặc hiệu thuốc.

Nhưng có một phần nhỏ người sinh ra đáng sợ tác dụng phụ.

Những người này không chiếm được tổng nhân khẩu một phần một triệu, những người này bắt đầu sinh ra giống niệm lực, thấu thị, tiên đoán, phóng hỏa

phóng điện máy siêu năng lực.

Nhưng bởi vì cơ hồ toàn thể giới đều tiêm vào đặc hiệu thuốc, mong muốn loại bỏ hết sức khó khăn.

Mãi đến mười năm sau, các nơi trên thế giới hiện ra một đám lại một đám người biến dị.

Nghiên cứu chứng thực được tác dụng phụ nam nữ, sinh ra hài tử biến dị xác suất tiếp cận chín thành.

Mặc dù không nhiều, nhưng ở trong nhân loại tới gần hội sinh ra khủng hoảng.

Nhân loại công khai danh hiệu làm K kế hoạch.

Mà ta chính là vì K kế hoạch mà huấn luyện binh sĩ.

Tiêu diệt này chút được xưng là nhiệm bệnh người binh sĩ.

"Mập mập, ta đói. Đi không được rồi, người đi mua bữa sáng đi. Ta muốn ăn bánh đậu bao, còn có đậu ngọt tương." Ta ngồi lên xe đối tay lái phụ mập mập nói ra.

"Được rồi, ta đại anh hùng." Mập mập từ từ mở ra cửa xe.

Nhìn xem đi xa mập mập, tay của ta không được đặt ở trên bờ môi của ta.

Cảm thụ mấy phút đồng hồ này trước đó cái chủng loại kia nhiệt độ.

★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36 《 danh hiệu: K 》 bản trung

Đổi đãi ta lấy lại tinh thần đóng lại đạn rìa chốt an toàn, rút ra bên trong đạn.

Mập mập cũng về tới phụ xe vị trí, một cái túi sớm một chút quăng về phía ta.

Ta lục lại một thoáng, móc ra sữa đậu nành.

Là mẫn, mỗi lần đều sai cái này ngoại tộc.

Ta thờ dài nói ra: "Tiếp xuống nhiệm vụ gì."

Mập mập vừa cười vừa nói: "Chờ một chút, ta xem một chút."

Mập mập móc ra điện thoại một châu cuồng lẽ ra nói: "Ta tiếp một cái C loại nhiệm vụ, đi khu dân nghèo kiểm tra người biến dị."

"Lại là loại này lãng phí sinh mệnh nhiệm vụ?" Ta nói ra.

"Còn không phải là vì an toàn của người?" Mập mập vừa cười vừa nói.

...

Mập mập là ta cái thứ hai hợp tác.

Ta cái thứ nhất hợp tác gọi Franklin.

Khi đó, ta là Franklin trợ thủ.

Phụ trách sự tình cùng hiện tại mập mạp không sai biệt lắm.

Cho Franklin nhận nhiệm vụ.

Nhiệm vụ bình thường có ba cái thuộc loại: ABC loại.

Người biến dị thì chỉ điểm có không uy hiếp.

Phân chia phương pháp càng thêm trực tiếp, chỉ cần mang theo tính công kích.

Cho dù là một chút cũng hội được xưng là uy hiếp.

Không có tính chất uy hiếp người biến dị được xưng là C loại.

Mà có tính chất uy hiếp người biến dị được xưng là B loại.

Mà A loại thì là hai cái B loại trở lên người biến dị nhóm người.

Mà Franklin, chỉ làm cho ta tiếp A loại nhiệm vụ.

Bởi vì Franklin được xưng là lão sói cô độc.

Hắn thật rất lợi hại, ta dùng thương kỹ xảo đều là hắn nói cho ta biết.

Đáng tiếc Franklin đã là quá khứ thức.

...

Điều tra khu dân nghèo là C loại bên trong đơn giản nhất nhiệm vụ.

Liên là cảm lấy vỡ từng nhà tại khu dân nghèo làm người biến dị đăng ký.

Có tính chất uy hiếp B loại có khả năng trực tiếp đánh giết.

Nhưng không có uy hiếp người biến dị lại được hưởng nhân quyền.

Hạng gì châm chọc.

Nhưng loại này được hưởng phương thức rất đặc biệt.

Bọn hắn sẽ bị yêu cầu hóa học cắt xén, cắt xén đằng sau mới có thể giống người bình thường một dạng sinh hoạt.

Cắt xén chính là sợ bọn hắn đem biến dị gen di truyền lại.

Cho nên những người này hơn chín thành đều là người nghèo.

Mà một chút có uy hiếp người biến dị thì hội giấu ở khu dân nghèo bên trong.

Ta gõ cửa một cái, mập mạp thì núp xa xa.

"Ai?" Phía sau cửa thanh âm truyền ra.

"Cảnh sát, nhân khẩu tổng điều tra." Ta hô.

Cửa sắt từ từ mở ra, một cái bóng người khô gầy xuất hiện ở trước mặt của ta.

"Tên gọi là gì?" Ta lấy lấy giấy bút nói ra.

"Ngài khác." Bóng người khô gầy ngậm chặt miệng nhẹ nói ra.

"Năng lực gì." Ta nhàn nhạt mà hỏi.

Ngài khác chậm rãi há miệng ra, ánh đèn chói mắt từ trong miệng hắn chiếu rọi mà ra.

Ta móc ra trong túi kính râm cười khò nói: "Im miệng đi, trong phòng còn có người khác sao?"

"Ta đường đệ Dick." Ngải khắc ngâm chặt miệng nhẹ giọng trả lời.

"Khiến cho hấn đi ra, năng lực gì." Ta vô ý thức rút ra súng bắn đạn ghém.

Đèn bị mở ra, một cái nam nhân xuất hiện tại trước mắt ta.

"Ta gọi Dick, không có năng lực. Chỉ là so đường người thêm một cái ngón cái thôi." Dick nói xong giờ lên chính mình tay phải.

Tay phải hấn trên ngón tay cái lại là so người bình thường nhiều một cây ngón tay cái.

Dị dạng tại mấy năm trước cũng bị cưỡng ép xếp vào C loại phạm trù.

Vén vén vì người bình thường giảm bớt dị dạng xác suất, liền dị dạng đám người cũng bị đưa về người biến dị tước đoạt sinh dục năng lực.

Đừng hỏi ta vì cái gì hấn không thể làm cái cắt bỏ giải phẫu tiến vào người bình thường phạm trù, một khi ra đời bị định tính làm người biến dị.

Như vậy nhãn hiệu liền là nương theo cả đời, nguy trang thành người bình thường một khi phát hiện sẽ bị theo cấp B xử lý.

Bởi vậy còn có hai cái điều người biến dị bị hóa học cắt xén loại hình trò cười truyền lưu thế gian.

Kính râm bên trên cái nút bị ta đè xuống, nóng thành giống bắn phá một lần gian phòng.

Xác định lại không người ngoài, ta chậm rãi đóng cửa lại.

Mập mạp chậm rãi đi tới đối ta cười một cái nói: "Thế nào?"

"Còn có thể thế nào? Tiếp theo ở giữa chứ sao." Ta làm xong bút ký chậm rãi đi tới bên dưới một cái phòng gỗ nhẹ cửa phòng.

Một cái buổi sáng, tìm tòi nửa cái khu xóm nghèo.

Không có phát hiện, cơ bản cũng không khả năng có phát hiện gì.

Bởi vì này vốn là đơn giản nhất nhiệm vụ.

Mặt trời thiêu đốt lấy mặt đất, trên đường đám người đặc biệt thưa thớt.

Mập mạp mờ hôi đàm địa nói: "Jake, ta đối. Ăn thức ăn nhanh đi, ta suy nghĩ việc ngọt ổng."

Leng keng số không ~ điện thoại lúc này vang lên.

Nhìn thoáng qua dây số, là tổng bộ.

Ta nghe điện thoại.

"Kêu gọi rắn cạp nong."

"Rắn cạp nong thu đến." Ta nói ra.

"Người còn tại tìm tòi khu bình dân sao?"

"Ta vừa mới kết thúc tìm tòi, dự định rời đi." Ta nói ra.

"Phát hiện A loại đào phạm, ngay tại người tìm tòi khu bình dân bên trong."

"A loại? Vài người? Năng lực gì?" Ta theo bản năng hỏi.

"Chỉ có một người, ta đem hình của hấn truyền đến điện thoại di động của người."

"Truyền cho gấu trúc đi, điện thoại di động ta không phải trí năng mô hình không thể tiếp nhận hình ảnh. Một người? Một người vì cái gì có thể bị chia làm A loại?" Ta nghi ngờ hỏi.

Mập mạp ở một bên nói ra: "Phát cho ta? Đồ vật gì muốn phát cho ta?"

"Người hiềm nghi ảnh chụp, là A loại." Ta nói ra.

Mập mạp ngâm miệng lại mở ra điện thoại.

"Ta bên này tạm thì không có bất cứ gì tư liệu, tuyển báo nơi phát ra là màu đỏ văn bản tài liệu. Ta bên này không có quyền hỏi đến, chỉ có thể trả lời

ngươi cái này người hiền nghi khả năng cổ có một loại trở lên biến dị năng lực. Sở dĩ phải bị đơn độc xếp vào A loại, chờ tin tức tốt của ngươi."

Hai cái B loại đồng bọn sẽ bị định tính làm A loại, như vậy một cái có được hai cái B loại năng lực người biến dị có khả năng được xưng là A sao?

Ta cũng là lần đầu tiên gặp được loại vấn đề này.

Mập mạp giơ tay lên cơ đối ta nói ra: "Người này ngươi có ấn tượng sao?"

Ta nhìn mập mạp trong điện thoại di động hình vẽ.

Một cái rất bình thường hài tử, cùng người thường không có gì khác biệt.

Ánh mắt lại là vàng óng màu vàng, mặt khác tin tức cơ bản tương đương không có.

Ta nhú mày, tựa hồ có chút hình ảnh.

Liếc nhìn trong tay bút ký.

Chờ chút, ta nhớ ra rồi.

Là 40 2 các gia đình.

Một cái lớn tuổi lão phụ cùng con của nàng.

Mà trước mắt ảnh chụp đúng là con của nàng.

Chín thành tương tự, chỉ là hài tử chính mình so trên tấm ảnh còn muốn nhỏ một chút.

Ta mở cửa xe ra nói ra: "Nhiệm vụ, A loại."

Mập mạp nhìn ta một mặt bất mãn nói: "Đừng a, vì cái gì lại có nhiệm vụ."

"Vừa mới khu bình dân 40 2 phòng, một già một trẻ ngươi còn có ấn tượng sao?" Ta nói xong trực tiếp đi ra ngoài, hướng về trên lầu chạy đi.

Mập mạp chăm chăm lấy màn hình điện thoại di động, gãi gãi đầu nói ra: "Tựa hồ thật đúng là."

Số 402 cửa phòng, ta rút ra súng bắn đạn ghém.

Lắp đạn lên đạn kéo mở an toàn, gõ nhẹ một cái cửa phòng.

Mở cửa vẫn là phụ nhân kia, sáu bảy mươi tuổi.

Ta trực tiếp nhắc lên thương nhắm ngay phụ đầu người quát: "Hài tử đâu."

Ta còn nhớ rõ phụ nhân này nói mình không có năng lực, bởi vì vì một cái người phủ nuôi không nổi hài tử mới thuê đến khu bình dân bên trong.

"Ồ bên trong." Phụ nhân tay run rẩy chỉ hướng gian phòng bên trong.

Ta theo trong túi quần móc ra que huỳnh quang ném xuống đất, đập một cước đá vào trong phòng.

Sau đó màu da cam huỳnh quang chiếu sáng trong phòng.

Ta nhìn thấy hài tử bộ dáng, hài tử lúc này nhìn ta chăm chăm.

Một đôi mắt vàng đặc biệt rõ ràng, hẳn tựa hồ còn tại đối ta cười.

Ta độc thân nắm nâng, nhắm ngay hài tử.

Nhìn thoáng qua bên cạnh lão phụ để ý, một cái tay khác nằm ngang ở lão phụ trước người sợ nàng quấy rối.

Sau đó nhắm ngay hài tử bắn một phát.

Ánh lửa qua đi, hài tử thế mà còn đứng tại chỗ.

Đạn xác thực bắn ra, hài tử sau lưng cái ghế đã bị vỡ nát.

Niệm lực? Thuần gian di động? U Linh cơ chế? Vẫn là ta không có đánh trúng?

Trong đầu hiển hiện hết thảy có thể tưởng tượng đến năng lực.

Hài từ bắt đầu chậm rãi hướng về phía ta đi tới.

Thăng tấp hướng về phía ta đi tới.

Ta lại lần nữa nhắm ngay hắn.

Bóp cò, nổ súng.

Ta mắt tròn tròn nhìn xem đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Ta đã nhìn thấy hài tử rất tự nhiên một cái tà khuynh nghiêng, tránh thoát súng bắn đạn ghém đạn.

Mà hài tử sau lưng mặt đất đã bị vỡ nát.

Hài tử tốc độ rất chậm.

Ta sau đó lại là mấy phát liên phát.

Có thể hài tử lại dùng động tác giống nhau tránh qua, tránh né thương của ta.

Lúc này hài tử đã chạy đến trước mặt của ta.

Ta đưa tay đi bắt, hắn lại xoay người một cái lật ra gian phòng.

Hài tử đứng lên ngừng lại, chúng ta liếc nhau một cái.

Hắn đang cười, đó là một loại chế giễu.

Ta lại lần nữa giờ súng lên, nửa mét khoảng cách.

Hắn không có tránh né, làm sao gần khoảng cách.

Tốc độ của hắn khẳng định trốn không thoát, ta giữ lại chốt.

Ca một tiếng, nhưng không có đạn.

Hài tử quay người bắt đầu nghĩ đến nơi xa chạy đi.

Hắn là biết ta không có đạn? Chẳng lẽ đây là năng lực của hắn?

Như vậy năng lực của hắn đến cùng là cái gì.

Vì cái gì ta súng bắn đạn ghém hội đánh không trúng?

...

"Franklin, người tại sao phải dùng súng bắn đạn ghém?" Ta nói ra.

"Người biết ta vì cái gì có thể giết nhiều như vậy người biến dị sao?" Franklin vừa cười vừa nói.

"Khác thương không phải cũng có thể giết chết người biến dị? Súng bắn đạn ghém quá dễ dàng ngộ thương người mình." Ta nói ra.

"Cái này là vấn đề thứ hai, ta vì cái gì được xưng là lão sói cô độc." Franklin vừa cười vừa nói.

"Có ý tứ gì?" Ta nói ra.

"Thứ nhất, bởi vì súng bắn đạn ghém đánh cận thân mục tiêu vĩnh viễn sẽ không bắn không trúng bia. Thứ hai, bởi vì ta không muốn bắn không trúng bia." Franklin tiếp tục cười.

Lão sói cô độc tên hiệu tồn tại, bởi vì không ai dám cùng hắn đứng chung một chỗ xạ kích.

Súng bắn đạn ghém đánh gần cái bia vĩnh viễn sẽ không bắn không trúng bia, nhưng ta tiếp nhận Franklin thương lại rỗng rã thoát 7 thương.

...

Coi ta lấy lại tinh thần, hài tử đã chạy ra hơn hai mươi mét.

Mờ tối đèn chân không chiếu sáng ba người.

Lão phụ cười khỏ nói: "Ta chỗ này không có đồ vật gì chiêu đãi các ngươi."

Mập mập nói ra: "Nói một chút lão công của ngươi đi."

Lão phụ yên lặng một lát nói ra: "Hắn là lão công của ta, chúng ta quen biết thời điểm ta mới 25 tuổi. Mà hắn ta nhớ được là ba mươi chín tuổi, ta bị hắn mất vàng thật sâu hấp dẫn."

"Các ngươi nhận biết thời điểm, thế nào đưa bé là cái trung niên người?" Mập mập kinh ngạc nói.

"Ta xem như đã hiểu, phản lão hoàn đồng." Ta nói ra.

Phản lão hoàn đồng vốn là không có đủ tổn thương năng lực, nhưng xác thực vô cùng khác loại.

Nhưng ta không rõ, vì cái gì hắn có thể làm sao tùy tiện tránh thoát ta súng bắn đạn ghém.

"Làm ta biết hắn là người biến dị thời điểm ta cũng không hề từ bỏ hắn, chúng ta lựa chọn khắp nơi tránh né. Tháng ngày qua không tốt, nhưng chúng ta đều rất vui vẻ. Mãi đến mấy năm trước, ta mới phát hiện bí mật của hắn." Lão phụ nói ra.

"Bí mật gì?" Mập mập nóng nảy nói ra.

Ta ngược lại thật ra nhớ tới tổng bộ theo như lời.

A loại người biến dị, như vậy một cái phản lão hoàn đồng có thể không đến mức bị định giá A loại.

Bí mật không phải là hắn loại thứ hai năng lực.

"Ta biến càng ngày càng già yếu, mà hắn lại càng ngày càng tuổi trẻ. Đương nhiên này không là trọng yếu nhất, ta muốn cùng hắn có đứa bé. Lại phát hiện mình không thể mang thai, ta mới biết được năng lực của hắn là cái gì." Lão phụ nói ra.

"Là cái gì?" Mập mập nói ra.

Ta vỗ bàn một cái nói ra: "Cho ta nói điểm chính, ngươi có phải hay không đang trì hoãn thời gian?"

"Nhìn qua ánh mắt hắn người, hội mất đi sinh dục năng lực." Lão phụ nói ra.

"Mất đi sinh dục mà năng lực?" Ta nói ra.

Lúc này ta mới nhớ tới hắn con ngươi màu vàng óng.

"Nhìn qua liền sẽ mất đi sao?" Mập mập nói ra.

"Đúng vậy, bắt đầu hắn mang theo ta lần lượt thành thị ẩn núp. Trên cơ bản một năm đổi một tòa thành thị, mà xác thực một năm một năm tuổi trẻ xuống. Bây giờ ta 55 tuổi, hắn lại như cái chín tuổi hài tử." Lão phụ nói ra.

"Các ngươi đã đường qua bao nhiêu tòa thành thị." Mập mập kinh ngạc nói.

"Nhớ không rõ." Lão phụ nói ra.

Mập mập nhìn ta.

Ta đứng lên nói ra: "Ngoại trừ phản lão hoàn đồng cùng xem ánh mắt hắn người không thể tái sinh dục, hắn còn có khác siêu năng lực không có? Tỉ như thuần gian đi động hoặc là biết trước tương lai."

Lão phụ dao động cái đầu.

"Phải chết." Ta cắn răng quay người hướng về phòng ở bên ngoài đi ra ngoài.

Mập mập sau đó bất kịp nói ra: "Jake, ngươi vừa mới trông thấy thế nào đưa bé con mắt sao?"

"Nhìn, không phải liền là không thể sinh dục à. Vấn đề là hiện tại không biết năng lực của hắn. Đúng, ngươi máy theo dõi đây." Ta nói ra.

Mập mập vội vàng móc ra điện thoại di động của hắn bắt đầu hung hăng ấn lấy, vừa theo vừa nói nói: "Ta vừa mới tựa hồ cũng nhìn thấy hắn con mắt ấy, trông thấy một chút xiu. Ta là không phải là không thể sinh dục? Ta vẫn còn độc thân ai, như thế liền không thể sinh." Mập mập nói ra.

Ta nhìn mập mập giờ lên điện thoại, tọa độ điểm đỏ tại phụ cận một cái đường đi.

Ta mở ra điện thoại cho tổng bộ gọi một cú điện thoại.

"Rắn cạp nong kêu gọi tổng bộ." Ta nói ra.

"Tổng bộ thu đến, rắn cạp nong xin trả lời."

"Ba mươi bốn hào đường phố, ta lập tức thượng truyền phạm nhân tọa độ. A loại phạm nhân tọa độ đã khóa chặt, cũng chính là các người để cho ta điều tra người." Ta nói ra.

Sau đó đưa điện thoại di động vứt cho mập mập nói ra: "Đem người tọa độ cùng hướng cho tổng bộ, nếu như sợ mình không thể sinh dục cũng không cần theo tới."

Mập mập gật đầu một cái từ đằng xa nhìn ta không cùng tới.

Ta từ bên hông rút ra súng bắn đạn ghém hướng về ba mươi bốn hào góc đường đi đến.

Từng cái đạn nhét vào súng bắn đạn ghém nòng súng, tự hỏi như thế nào bắt hán lại.

Ta lại lần nữa cho tổng bộ gọi điện thoại.

"Rắn cạp nong, kêu gọi người tổng bộ." Ta nói ra.

"Tổng bộ thu đến, mời nói."

"A loại phạm nhân định vị người nhìn thấy không?" Ta nói ra.

"Dùng nhận được tọa độ."

"Đã biết phạm nhân năng lực là phản lão hoàn đồng, còn có thấy ánh mắt hán người hội không thể sinh dục. Ta hoài nghi phạm nhân còn có biết trước tương lai năng lực, có thể biết trước mấy giây hoặc là 10 mấy giây sau thời gian. Cho nên ta hi vọng các người tăng số người cảnh lực, đem loại hình thăng làm A+ cấp." Ta nói ra.

"Tổng bộ đã thu đến yêu cầu của người, rắn cạp nong người phụ cận có bốn tổ chuyên viên. Dùng hướng về phía bọn hán gửi đi A+ cấp sự kiện, ta sẽ vì người phát đưa điện thoại của bọn hán dãy số."

"Không cần cho ta phát, ta không phải trí năng cơ. Người nói cho bọn hán, thế nào đưa bé khả năng biết các người lúc nào có thể nổ súng. Để bọn hán dùng mang sát tâm, vây quanh hán liên tục." Ta nói ra.

...

"Franklin, người nhận vì sao người biến dị nguy hiểm nhất." Ta nói ra.

"Người biến dị nguy hiểm nhất? Từng người biến dị đều như thế nguy hiểm. Nhưng là khó đối phó nhất liền là biết trước tương lai." Franklin vừa cười vừa nói.

"Biết trước tương lai?" Ta khờ ngốc tái diễn Franklin nói lời.

"Nghe ta nói, nếu như người về sau gặp được có thể biết trước tương lai người biến dị. Người không thể có sát tâm, bởi vì bọn hán bình thường có thể biết trước mấy giây hoặc là mười mấy giây chuyện sau đó. Bọn hán có thể biết đạo người nghĩ muốn giết bọn hán, bọn hán nhìn thấy. Cho nên bọn hán so ai cũng biết như thế nào né tránh người, chỉ có không mang theo sát tâm thậm chí chạy không tư tưởng. Bọn hán mới có thể bắt người không có cách, mới có thể bắt ở hán." Franklin nói ra.

"Có sát tâm không thể giết đến bọn hán sao?" Ta nói ra.

"Không phải là không thể, trừ phi là căn bản tránh không xong đánh giết phương thức. Tỉ như bắn ra bom nguyên tử, hoặc là tại mấy ngoài ngàn mét dùng súng ngắm. Tại hán biết trước đến chính mình trước đó, không thể bị hán phát hiện." Franklin vừa cười vừa nói.

Ta gật đầu một cái.

"Đương nhiên, cái thế giới này không có khả năng có nhiều như vậy có thể biết trước tương lai người biến dị. Đòi ta đến bây giờ liền gặp được một cái, năm giây biết trước thời gian. Ta lựa chọn cô ý khiến cho hán bắt làm tù binh ta. Tại hán mang lấy ta thời điểm chạy trốn, ta tại hán nhìn không thấy vị trí của ta dùng nắp kỹ súng ngắn bắn thùng bụng của mình. Dựa vào xuyên qua ta bụng đạn, đem hán bắn giết." Franklin nhắc lên áo trên bụng vết đạn rõ mồn một trước mắt.

...

Điểm đỏ vị trí không có di động.

Cách ta chỉ kém một cái góc đường.

Ta tốc độ cao xoay người, nhìn thấy thế nào đưa bé.

Hắn lúc này đang ngồi ở ven đường trên ghế đầu thờ hồn hèn.

Tựa hồ là một mối.

Ta nghĩ cũng thế, một cái mấy chục tuổi lão nhân nhưng lại một mấy tuổi hài tử thân thể.

Chạy lâu như vậy khẳng định hội một mối.

Ta giờ súng lên cùng trên tay giấy chứng nhận hô: "Cảnh sát phá án, tất cả mọi người rút lui."

Ta đem thương nhắm ngay hài tử, nhưng ngón tay lại căn bản không có đặt ở cò súng phía trên.

Ta biết nếu như ta nghĩ thoáng thương, hắn khẳng định sẽ biết.

Quả nhiên hài tử không có chạy trốn, có thể trên đường người toàn bộ tan ra bốn phía.

Ta từng bước từng bước tiếp cận hài tử nói ra: "Người có thể biết trước tương lai đi."

Hài tử không nói gì, nhìn ta.

Mấy vị khác đồng sự lúc này cũng xuất hiện ở góc đường.

Còn kém mấy bước, thế nhưng tay của ta một mực đặt ở cò súng bên ngoài.

"Người có thể đoán trước bao lâu đằng sau thời gian." Ta nói ra.

Hài tử không nói gì.

Lúc này các đồng nghiệp đem bốn phía đều vây lại.

"Vây quanh hắn." Ta hướng lấy bọn hắn hô.

"Chính là cái này hài tử đi." Xa xa đồng sự nói ra.

Ta nhíu mày nói ra: "Đừng nhìn con mắt, hội không thể sinh dục."

Lúc này vài vị đồng sự mới lấy lại tinh thần nhìn xem hài tử thân thể, tránh qua, tránh né hài tử ánh mắt.

Ta đem thương thành công đè vào hài tử trên ót nói ra: "Ta bây giờ cách người gần như vậy, người cảm thấy người có thể né tránh à."

"Không biết." Hài tử nhỏ giọng nói.

Thanh âm lại cực độ khàn khàn, nghe như cái lão nhân.

Ta đưa tay chậm rãi đặt ở cò súng phía trên, hài tử nhưng không có trốn tránh.

Hắn từ bỏ sinh mệnh sao?

Tay ta một mực đặt ở cò súng phía trên, sau đó bóp cò súng.

Sau một khắc tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Hài tử chỉ là vỗ vỗ nòng súng, đạn tại chệch hướng hài tử địa phương bắn ra đạn.

Này hắn không phải là biết trước tương lai.

Nửa giây không đến lúc đó ở giữa có thể đối với chuyện sinh ra phản ứng, đây cũng không phải là người bình thường biết trước tương lai.

Thế nào đến cùng là cái gì.

Hài tử hướng về phía trước bắt đầu chạy trốn, tốc độ rất nhanh.

Các đồng nghiệp chuẩn bị đi cản, lại nhẹ nhõm nhường hài tử theo hai người chỗ va chạm chạy ra ngoài.

Các đồng nghiệp đều móc súng lục ra, nhắm ngay hài tử.

"Có khả năng xạ kích sao?"

"Vừa mới hần đều nổ súng."

"Như vậy nổ súng đi."

Đám người bắn một lượt.

Lại trông thấy tiểu hài nhẹ nhõm tránh qua, tránh né đám người xạ kích.

Đạn thật giống như cố ý tránh đi hài tử.

Ta cứ thế tại nguyên chỗ không biết làm sao.

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào.

Chúng ta trí mạng đạn dù như thế nào đều không thể bắn trúng đứa bé này, có thể mập mạp không nguy hiểm đến tính mạng truy tung đánh lại có thể bắn trúng.

Ta từ bên hông rút súng lục ra, lắp đặt thiết bị truy tìm đạn lại lần nữa nhắm ngay hài tử.

Bắn một phát súng, đạn công bằng bắn trúng hài tử đầu.

Hài tử chỉ là run nhúc nhích một chút, sau đó còn tại hướng phía nơi xa chạy trốn.

Ta kéo lại một cái đồng sự, khiến cho hần lấy điện thoại di động ra.

Xem điện thoại di động bên trong hai cái màu đỏ tín hiệu điểm.

Ta không biết làm sao.

Chỉ từ bắn không trúng, không chỉ từ có khả năng mệnh trung.

Mà lại nửa giây bên trong có khả năng né tránh chỉ từ đạn.

Hần đến cùng là cái thứ gì.

Sau ba tháng.

Ba tháng này chúng ta một mực truy tung điểm đỏ.

Đủ loại phương án áp dụng mấy lần.

Nhưng chính là giết không chết hần.

Thậm chí không cách nào bắt được hần.

Ta nhìn trong tay của ta kiểm tra sức khỏe báo cáo.

Sinh dục cơ năng thoái hóa sáu cái chữ rõ mòn một trước mắt.

Mà cái thành phố này tất cả mọi người cùng ta mắc phải một dạng triệu chứng.

Sau này ta mới biết được.

Đứa bé kia trước đó đi qua thành thị, cái kia người cũng đều không thể sinh dục.

Này chính là cái này hài tử bị liệt là A loại nguyên nhân.

Mà hài tử đã thoái hóa đến tám tuổi, mà còn có ba tòa thành thị hài tử chưa từng đi.

Một năm một tòa thành thị, hần sẽ để cho tất cả nhân loại mất đi sinh dục năng lực.

Trông thấy hần người đều sẽ không có cách nào sinh dục.

Mà nhìn không thấy hần mù lòa, sớm đã bị coi như C loại người biến dị hóa học thiên.

Chính phủ tại hán đến thứ hai đếm ngược tòa thành thị tọa độ đưa lên bom nguyên tử, có thể bom nguyên tử biến mất đằng sau điểm đỏ xác thực cũng không có biến mất.

Không ai có thể ngăn cản hán.

(lời cuối sách)

Ta gọi Philipp.

Cái tên này là chính ta cho mình lấy.

Ta không có cha mẹ.

Bởi vì ta căn bản không có ra đời qua.

Coi ta hiểu rõ ta cái này khái niệm thời điểm.

Ta phát hiện mình là cái cao tuổi lão đầu, mà ta đối ta hoàn toàn không biết gì cả.

Là một cái viện dưỡng lão chứa chấp ta.

Chỉ biết là tất cả mọi người nói con mắt của ta vô cùng xinh đẹp.

Là màu vàng.

Ta hết thầy tri thức đều là theo chiều cố y tá của ta chỗ nào học được.

Sau này y tá từ chức, nói là bởi vì áp lực quá lớn không mang thai không dục.

Ta biết rất nhiều tri thức, tí như người nhất định phải có thân phận chứng nhận.

Nhưng ta lại phát hiện ta căn bản không có thân phận, hoặc là nói chưa từng ra đời.

Ta không biết tuổi của ta, nhưng có người bắt đầu khen ta càng ngày càng tuổi trẻ.

Ta có ý thức mười năm sau, tóc trắng thế mà bắt đầu biến thành đen.

Mọi người mới phát hiện bí mật của ta, bọn hán nói ta có thể phản lão hoàn đồng.

Ta là người biến dị, ta bắt đầu bị khu trục.

Ta không có có sinh hoạt năng lực trên đường lang thang, nhưng ta căn bản sẽ không bị chết đói.

Mà lại ta càng ngày càng tuổi trẻ, cũng bắt đầu biến thông minh.

Ta bắt đầu học ẩn giấu bí mật của mình, dựa vào thân thể bắt đầu làm người ra sức kiếm tiền.

Thế nhưng ta phát hiện ta đi qua nơi đó, người ở đó liền bắt đầu không mang thai không dục.

Mãi đến ta làm số không nhiều mỗi người bằng hữu đều phát sinh chuyện như vậy.

Theo ta càng ngày càng tuổi trẻ, ta trí lực cũng bắt đầu dần dần khôi phục.

Ta hiểu được đây là có chuyện gì.

Ta là người biến dị.

Ta bắt đầu hoài nghi năng lực của ta là phản lão hoàn đồng cùng để cho người ta mất đi sinh dục năng lực.

Nhưng theo ta càng lúc càng tuổi trẻ suất khí, ta bắt đầu có người yêu thích ta.

Đương nhiên đây đều là nói sau.

Mãi đến ta lần thứ nhất bị cảnh sát đuổi bắt, cảnh sát nổ súng bắn trúng ta thời điểm ta thế mà lông tóc không tổn hao gì.

Ta bắt đầu hiểu rõ, năng lực của ta là cái gì.

Ta có hai cái năng lực, thứ nhất là nhưong người cùng ta đối mặt không cách nào sinh dục.

Tùng quân đội phóng ra qua đạn đạo, có thể vừa bắn ra 1000 thước Anh thời điểm.

Đạn đạo liên tục đã mất đi động lực nổi bồng bềnh giữa không trung không nhúc nhích.

Quân đội bắt đầu sợ hãi ngày nào phi thuyền biến mất, đạn đạo hội một lần nữa rớt xuống.

Đối công kích của nó, liên theo lần kia thăm dò đằng sau biến mất.

Người ngoài hành tinh xâm lấn luận, người ngoài hành tinh ngoại giao luận, trò đùa dai luận.

Bắt đầu trong một năm thế giới các quốc gia đều đang nghị luận nó.

Có thể nó nhưng lại chưa bao giờ hành động qua, giống như là chết rồi.

Mãi đến mọi người bắt đầu dần dần quên lãng nó, nó thành cái toàn bộ Washington so Nhà Trắng còn muốn nổi danh cảnh điểm. Bởi vì chỉ cần người ngẩng đầu là có thể trông thấy nó.

Không quân người có đứng hay không tại Washington, chỉ cần là Colombia địa khu đều có thể trông thấy nó.

Ban ngày nó che chắn mặt trời, ban đêm nó ngăn cản mặt trăng.

Nó chiếu rọi đến Washington cây cối đóa hoa lâu dài đều là uế oải.

Liên liên tổng thống nước Mỹ cũng chỉ có thể theo nó xuất hiện cái kia trời rồi đi Nhà Trắng.

Thế nhưng, hôm nay hết thấy cũng không giống nhau.

Năm nay là nó xuất hiện năm thứ năm, mọi người đã quên đi thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút nó.

Có thể nó hôm nay lại đã bắn xuống một chùm ánh sáng trắng.

Ánh sáng trắng bắn thủng chân trời, mặt đất cảnh báo bị kéo vang lên.

Toàn bộ Washington cư dân bị yêu cầu trong vòng mười phút rút lui đến hầm trú ẩn bên trong.

Quân đội bắt đầu hướng về phía này Nhà Trắng thẳng tiến, năm năm trước bọn hắn liên chuẩn bị lấy một ngày này tiến đến.

Xe tăng loại nhẹ, cùng các loại tải có pháo cao xạ ô tô lái về phía Nhà Trắng.

Ánh sáng trắng chính trực bắn tại Nhà Trắng tầng cao nhất, quang minh chỉ bên trong một cái bóng đen quý dị chậm rãi hạ xuống.

"Là người." Một vị tay bắn tia giờ súng ngấm hô.

"Người không nhìn lầm sao?" Bên cạnh binh sĩ nghi ngờ nói.

"Nhìn rõ ràng, giống như chúng ta người." Tay bắn tia lại lần nữa nói ra.

Binh sĩ đề xuống rồi bộ đàm hô: "Thượng úy, bên trong là người."

Thượng úy nhấn xuống bộ đàm hô: "Thượng tá, bên trong là người."

Từng bậc từng bậc truyền lại xuống.

Ngũ tinh thượng tướng, Bộ trưởng bộ quốc phòng Gelaqiao cầm lên kính viễn vọng xem này ánh sáng trắng rất lâu.

Mãi đến nhìn chăm chăm hào quang nhìn quá lâu, khóe mắt xuất hiện nước mắt.

Gelaqiao buông xuống kính viễn vọng lau lau rồi một thoáng hai mắt.

Bóng đen lúc này rơi xuống Nhà Trắng ngay phía trên, lại là là một người.

Không chỉ có là người, còn là cái nam nhân.

"Đám nhân loại, các người tốt." Nam nhân nói.

Thanh âm của nam nhân truyền khắp tất cả mọi người lỗ tai, phảng phất liên thiếp ở bên tai giống như.

Tất cả mọi người là một trận trầm mặc.

Gelaqiao nghiêm túc nói: "Người là ai."

Đàn ông nhìn nhìn mình tay, theo rồi nói ra: "Phi thuyền tựa hồ so dự tính trước thời gian hạ xuống năm năm, mà ta vừa mới theo ngủ đông dụng cụ bên trong thức tỉnh. Ta có phải hay không cho các người tạo thành ảnh hưởng tới, như vậy ta cho các người xin lỗi."

"Người nói người vừa thức tỉnh, như vậy người đến cùng là ai?" Gelaqiao nói ra, trong tay bấm tổng thống điện thoại.

"Ta đến từ cách cách địa cầu các người bốn trăm triệu năm ánh sáng bên ngoài sáng chói tinh, ta là sáng chói tinh nhân. Tinh cầu của ta cùng địa cầu các người tương tự độ tiếp cận 98%, chỉ là chúng ta vẫn minh so với các người càng tốt lâu đời. Tạo thành các người tinh cầu không cách nào phát triển loại hiện tượng này, chúng ta xưng là luân hồi."

"Luân hồi?" Gelaqiao tái diễn nói ra.

"Địa cầu các người mỗi phát triển 50 ức năm liền sẽ hủy diệt một lần nữa luân hồi, mà chúng ta sáng chói tinh nhưng lại chưa bao giờ luân hồi qua. Cho nên chúng ta khoa học kỹ thuật so với các người tinh cầu cao cấp rất nhiều, mà các người mỗi lần mới vừa gia nhập khoa chúng ta kỹ cất bước giai đoạn không sai biệt lắm liền sẽ diệt sạch. Dài nhất một lần tiến nhập trung kỳ khoa học kỹ thuật, nhưng vẫn là luân hồi." Nam nhân nói khoa tay lấy tay phải, tay phải nắm tay tại dùng nổ tung hình thức hướng lên kéo ra tay phải.

"Người nói là địa cầu chúng ta một mực tại lặp lại?" Gelaqiao giật mình nói.

"Chúng ta phát hiện các người, đồng thời nghiên cứu các người. Các người tại chúng ta tinh cầu trong lịch sử luân hồi 63 lần, mỗi một lần đều sẽ hơi có sự khác biệt. Ngôn ngữ chữ viết thậm chí nhân chủng màu da, nhưng duy nhất không biến liên là sinh mệnh hệ thống. Cho nên dung mạo người rất hợp ta rất giống, loại này tương tự không tham dự luân hồi." Nam nhân nói.

"Nếu như ta tán đồng người vừa mới nói những cái kia, như vậy vì cái gì người nói với ta đều là tiếng Anh?" Gelaqiao nói ra.

"Không, cũng không phải là. Ta cũng không có nói các người ngôn ngữ, chúng ta tinh cầu ngôn ngữ là thông qua tâm linh truyền thấu, ta có thể dùng người có thể hiểu được ngôn ngữ quán thấu kiến thức của chúng ta." Nam nhân nói.

"Chuyện này. . . Người có thể cho ta cùng Tổng thống của ta trao đổi mười phút đồng hồ sao?" Gelaqiao nói ra.

"Xin cứ tự nhiên." Nam nhân nói.

Gelaqiao giơ tay lên cơ nói ra: "Tổng thống, vừa mới những lời này người cũng nghe rõ ràng à."

"Quá quá là rõ ràng, bọn hần là người ngoài hành tinh sao?" Tổng thống theo điện thoại đầu kia nói ra.

"Ta cũng nghĩ thế." Gelaqiao gật đầu nói ra.

"Vấn đề này lập tức đánh dấu làm cơ mật, lập tức chặt đứt vệ tinh trực tiếp. Người cho ta hỏi rõ ràng hần tới mục đích." Tổng thống nói ra.

"Mục đích của ta rất đơn giản, chỉ là muốn hỏi một vấn đề." Nam nhân nói.

"Người nghe được ta nói chuyện?" Tổng thống nói ra.

"Đúng vậy, ta nghe được." Nam nhân nói.

"Vấn đề gì, người nói." Tổng thống giật mình cầm điện thoại di động.

Hần lúc này đang ở bốn bên ngoài ngàn km Los Angeles thành phố.

"Chúng ta sáng chói tinh một đời người có thể sống đại khái là địa cầu các người một cái đến một cái nửa vòng hồi trở lại. Lão sư của ta vinh hạnh sống tới các người hai cái luân hồi, hần đối với các người tiến hành triệt để nghiên cứu. Hần phát hiện các người vẫn minh mặc kệ luân hồi mấy lần, cải biến lại nhiều đồ vật. Một loại gọi tín ngưỡng đồ vật chưa bao giờ cải biến, mà vật này chúng ta sáng chói tinh chưa từng có. Mà chúng ta quan sát lại cực độ có hạn, cho nên mới dự định tới hỏi ý kiến hỏi một chút cái gì là tín ngưỡng." Nam nhân nói.

"Người đến, cải biến chúng ta rất nhiều. Ta nghĩ chúng ta cần một lần nữa chứng thực một chút thế giới của chúng ta xem, cho nên người hỏi vấn đề của chúng ta chúng ta có thể sau đó lại trả lời người sao?" Tổng thống nói ra.

"Ta không nóng nảy, ta có khả năng tại các người ở đây dừng lại đại khái một ngàn năm. Tại các người lần sau luân hồi trước đó ta muốn sớm rời đi, đương nhiên các người cũng không cần muốn trốn tránh luân hồi. Bởi vì chúng ta trước đó liên đến qua địa cầu các người, số lần đã đếm không hết, nhưng một luân hồi các người liền sẽ quên chúng ta. Chúng ta mỗi lần tới mục đích cũng khác nhau, bởi vì các người cùng chúng ta quá tương tự. Chúng ta đem địa cầu các người coi như chúng ta một cái quan trắc trạm." Nam nhân nói.

Tổng thống nhú mày nói ra: "Như vậy người nghĩ làm thế nào biết của chúng ta tín ngưỡng."

"Ta muốn từ các người Địa Cầu mang đi tám cái người Địa Cầu, đi tinh cầu của chúng ta cho chúng ta giảng giải cái gì là tín ngưỡng. Bởi vì nhân loại tuổi thọ trung bình chỉ có hơn sáu mươi năm, cho nên ta đem bọn hần tại phi thuyền bên trong đông lạnh mang đi." Nam nhân nói.

Lúc này lúu rúu thảo luận bên trong.

Cùng truyền trong tai nghe, phiên dịch không ngừng hướng về tổng thống quan tâm nghe được nội dung.

Nhưng nói một nửa đều không có ý nghĩa, rất nhiều đều tại chào hàng quốc gia mình tín ngưỡng.

Mãi đến tổng thống nước Mỹ không nhìn được võ xuống cái bàn, mọi người mới an tĩnh lại.

"Các người mỗi quốc gia đều có nhiều như vậy đây, nếu quả như thật đi truyền giáo. Nhiều lắm gom góp tám cái mà thôi, ta như thế nào mới có thể gom góp đủ?" Tổng thống nước Mỹ bắt đầu nói.

Các quốc gia nghe xong lại bắt đầu lú lú ồn ào lấy.

Tổng thống nước Mỹ thân nhiên nói: "Không quan các người ý kiến không có nhiều thống nhất, hiện tại yêu cầu là tìm tới tám người. Mà các người ở đây lú lú nói đều là thứ gì? Có vị nào có đủ cho một chút tác dụng. Vấn đề này phát sinh ở nước Mỹ, như vậy ta tự mình làm chủ đi."

Đám người nghe xong tổng thống nước Mỹ, sau một khắc lú lú lại lần nữa truyền ra.

Bắt đầu tổng thống nước Mỹ cắt đứt video liên tuyến, sau đó tháo xuống cùng truyền tai nghe không ngừng vỗ mặt bàn.

Nhiều người như vậy, lại sẽ chỉ thảo luận quốc gia mình văn hóa.

Hiện tại cần chính là có thể truyền giáo lão sư, mà không phải truyền giáo tể tự.

Tổng thống nước Mỹ đề xuống rồi một bên chút điện lời nói cái nút.

"Gọi mấy cái văn hóa học lão sư tiến đến." Tổng thống nói ra.

Sau 20 phút ba vị giáo thụ đi đến.

"Xem xong cái này, ta nghĩ nghe các người nói một chút." Tổng thống nước Mỹ đem một tấm có dán ngoài hành tinh đàn ông ảnh chụp văn bản tài liệu ném tới.

Ba vị giáo thụ phân biệt mở ra văn bản tài liệu nhìn rất lâu, lại không có một cái nào mở miệng.

"Các người có ý nghĩ gì." Tổng thống nước Mỹ nói ra.

Ba vị giáo thụ bên trong niên kỷ so hơi nhẹ một vị nói ra: "Hắn nói những người ngoài hành tinh này đã không phải lần đầu tiên đến địa cầu. Mà lại dựa theo hắn nói, chúng ta vẫn luôn lại luân hồi. Như vậy kỳ thật cho mặc kệ bất luận kẻ nào đều sẽ không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì, có phải hay không đạo lý này."

Tổng thống nghe xong cũng sừ, nhìn xem giáo thụ nói ra: "Như vậy người cảm thấy có khả năng cho hắn hạ người gì."

"Ta cảm thấy dựa theo như người bình thường ăn khóp, cho hắn khẳng định là từng cái tín ngưỡng chuyên gia. Tỉ như cha xứ, hòa thượng, nữ tu, đạo sĩ, tiên tri, rồi đây cái này từng cái giáo phái bên trong đại biểu." Giáo thụ nói ra.

Một cái khác giáo thụ tiếp lời nói ra: "Hoặc là nhà khoa học, tiên tri, thần học nhà, vận động viên, đầu bếp loại hình xúc tiến nhân loại phát triển đại biểu, không nhất định phải cho thần học."

"Như vậy còn không bằng cho hắn, phạm nhân, bệnh tâm thần, nhân cách phân liệt, bệnh trầm cảm, lão niên si ngốc người cùng nhược trí đây. Nhưng chính bọn hắn nghiên cứu." Vị thứ ba giáo thụ tiếp nhận trước hai vị nói ra.

Yên lặng cùng yên lặng.

"Có phải hay không, cho người nào cũng sẽ không đối thế giới có ảnh hưởng?" Tổng thống nói ra.

Ba vị giáo thụ liếc nhìn nhau gật đầu một cái.

Thủ tướng phát phát tay, ba vị giáo thụ đi xuống.

Ngày thứ hai, nước Mỹ phong bế quốc cảnh.

Tất cả bộ đội được phân phối tại nước Mỹ 56 cái châu biên cảnh.

Không có nước Mỹ hộ khẩu người bị cưỡng ép dọn dẹp ra quốc cảnh, bắt đầu không cho phép người Mỹ về nước.

Roi xuống đất máy bay hành khách bị yêu cầu cưỡng ép trở về địa điểm xuất phát, đoạn tuyệt hết thầy liên hệ.

Gelagiao tiếp vào nhiệm vụ thời điểm hỏi thăm rỗng rã ba lần.

Tiếp đến trăm phần trăm trả lời chắc chắn, nước Mỹ đóng cửa biên giới.

Tổng thống bắt đầu thông qua đài truyền hình tại mỗi một cái kênh thông báo.

Đem sự tình cực độ khuếch đại, cũng trắng trợn khoe khoang.

Một phen đồng dục ngôn luận qua đi, tổng thống ho khan một tiếng lại lần nữa nói ra: "Thời gian của chúng ta đem sẽ vô hạn luân hồi, chúng ta liền bị kẹt ở này vô hạn tuần hoàn ở trong. Nhưng bây giờ có một cái cơ hội, chỉ là nước Mỹ có cái cơ hội này. Mười hai giờ trưa hôm nay mỗi một cái thực tên điện thoại đều có thể thu đến một cái tin nhắn ngắn, tám cái danh ngạch. Trốn cách địa cầu đi tới sáng chói tinh, đôi lấy không kết cục giống nhau." Tổng thống nói xong câu này, toàn bộ nước Mỹ đều đang sôi trào.

Đài truyền hình lại lần nữa bắt đầu phát ra trước đó tiết mục, mà tổng thống lau sạch mồ hôi trán dịch đối trước ti vi quay phim nói ra: "Lần này diễn thuyết thành công sao?"

Quay phim giơ lên ngón tay cái nói ra: "So ngài tham tuyển lúc diễn thuyết còn muốn đặc sắc."

...

Tất cả mọi người giờ cao lên điện thoại chờ đợi tin nhắn đến.

Cách mười hai giờ còn có một phút đồng hồ.

Năm mươi giây, ba mươi giây.

Ba, hai, một giây.

Hết thấy tin nhắn tiếng đều tại cùng một thời khắc vang lên.

Nhưng nhắc nhở đều là: "Ngài chưa có thể thu được lần này tư cách."

...

Ta là một tên vừa tốt nghiệp học sinh, nằm ở trên giường nhìn xem báo chí.

Tìm kiếm lấy thích hợp làm việc, lý lịch sơ lược đã đầu không biết bao nhiêu.

Tin nhắn vào lúc này vang lên, ta bất đắc dĩ nhìn thoáng qua.

Trên đó viết: "Ngài thu được đi tới sáng chói tinh tư cách, xin mời lập tức đi tới cách người gần nhất cục cảnh sát hoặc pháp viện."

Sáng chói tinh? Ta bất đắc dĩ đưa điện thoại di động ném vào một bên.

Biết mụ mụ đi tới.

"Con trai, người thu đến tin nhắn sao? Mặc dù khẳng định là hơi không, nhưng là vẫn muốn biết. Dù sao nhiều người như vậy chỉ có tám cái danh ngạch đây." Mụ mụ nói ra mở cửa phòng ra.

"Cái gì?" Ta bất đắc dĩ nhìn xem sao mụ mụ.

"Tổng thống hướng về phía người ngoài hành tinh muốn tới đi sáng chói tinh danh ngạch, chỉ có tám cái không biết ai có tốt như vậy vận khí." Mụ mụ nói ra.

"Mẹ? Người có phải hay không kịch truyền hình thấy choáng?" Ta đứng dậy nhìn xem mụ mụ.

Mụ mụ lại cầm điện thoại di động đi tới nói ra: "Chính là như vậy tin nhắn."

Ta nhìn thoáng qua tin nhắn, sau đó đánh run một cái.

Từ trên giường lấy ra điện thoại ti mi nhìn thoáng qua đối mụ mụ nói ra: "Chỉ có tám cái danh ngạch?"

"Thế nào? Nhi tử ngọc? Người không phải là trúng đi." Mụ mụ gom góp sang xem liếc mắt màn hình sau đó ngo ngắc đứng ở bên cạnh của ta.

Gần nhà ta nhất cục cảnh sát, ta vọt vào.

Cầm điện thoại di động tại mỗi một cái trực ban cảnh sát trước mặt giờ cao lên.

Mãi đến một vị cảnh sát phát gọi điện thoại sau khi xác nhận gật đầu một cái.

Bước khắc chân chờ sát nụ cười kia hiện hiện trên mặt, cho thôi phật một cái to lớn ôm.

Ngay sau đó một vị vừa muốn bản thân lúc giới thiệu.

Bỗng nhiên toàn bộ Nhà Trắng bị hào quang chiếu sáng.

Bốn phía cửa sổ đều phát ra ánh sáng trắng, tất cả mọi người ngậm miệng lại không nói chuyện.

Lúc này trong phòng như ngày mùa hè giữa trưa, ánh mắt của mọi người cũng bắt đầu hơi hơi nheo lại.

Một lát một tiếng vang thật lớn theo nóc nhà bên trên truyền đến, sau đó là giã đạp tiếng tại nóc nhà chậm rãi truyền đến.

Trong thanh âm cách đó không xa cửa chính càng ngày càng gần, sau đó phong bế Nhà Trắng cửa bị mở ra.

Đó là một loại đối không biết hoảng hốt, càng có rất nhiều khăn trương cùng áp bách.

Nam nhân ở trước mắt đơn giản quá hoàn mỹ, hoàn mỹ đều nhanh không có người đáng vẽ.

Đàn ông chậm rãi mở miệng nói ra: "Các người tám cái chính là cái này Địa Cầu giao cho ta đáp án sao?"

Thanh âm cơ hồ liền vang lên bên tai mọi người giống như, trong mọi người vài vị bắt đầu liều mạng gật đầu.

Đàn ông ở phía xa suy tư một lát nói ra: "Phi thuyền của ta tốc độ quá nhanh, không có khả năng dẫn người loại làm sao yếu ớt thể xác trở về."

"Có ý tứ gì? Không phải mang bọn ta đi sáng chói tinh sao?" Franklin nói ra.

Đàn ông từ bên hông rút ra một thanh đoản hình dáng vật thể nói ra: "Chúng ta nghiên cứu qua Địa Cầu người thân thể cấu tạo, cùng chúng ta ngoại hình cực độ tương tự lại có không giống bình thường. Các người từ vong đằng sau hội có một loại để cho linh hồn đồ vật xuất hiện, mà linh hồn trọng lượng vừa còn vì 21 gram. Đối xong đơn vị tiến hành áp chế vừa dễ dàng cùng chúng ta hạch tâm tương dung, vừa vận đủ các người tám người đi với ta hướng sáng chói tinh."

Nam nhân nói xong bắn một phát súng.

Tia chớp hình dáng phân nhánh tan ra bốn phía, đập nện tại 8 cá nhân trên người.

Căn bản không kịp phản kháng, toàn bộ hóa thành tro bụi.

Sau đó đàn ông đối không khí huy vũ mấy lần trong tay cái bình đi ra khỏi phòng, hào quang chiếu rọi đến thẳng tấp hướng lên đem đàn ông mang đi.

Phi thuyền hướng về vùng trời bay đi, rời đi Địa Cầu.

Tựa như hết thủy cũng không phát sinh, nhưng trên Địa Cầu lại là thiếu đi tám cái người Địa Cầu.

...

Ta chậm rãi mở mắt, vuốt vuốt đầu.

Tinh thần cực độ rõ ràng, ta tựa hồ chưa từng có như thế tỉnh táo qua.

Trong đầu tư liệu toàn bộ thật chính tề xuất hiện.

Ta suy nghĩ ta trước một màn là cái gì, đang là nam nhân đối ta bắn một phát.

Ta đây là chết sao? Ta nhìn về phía hai tay của ta.

Làn da tuyết trắng, ngón tay tinh tế.

Này tựa hồ không phải tay của ta.

Ta chậm rãi nhìn thoáng qua thân thể của ta, hết sức hiển nhiên đó căn bản cũng không phải là ta.

Con mắt có khả năng trông thấy màn hình một dạng đồ vật hiện lên bên trên, thỉnh thoảng còn muốn con số hiện lên.

Ta thể nào? Ta nhìn thân thể của ta.

Thân hình của ta trở nên cực đoan hoàn mỹ, ta sờ soạng sờ mặt của ta.

Ta có thể cảm nhận được ta thay đổi một cái bộ dáng.

Đây rốt cuộc là thế nào.

Ta xuống giường, mặt trời đặc biệt chói mắt.

Ta mở ra cửa sổ ngẩng đầu nhìn lại.

Lại có ba cái mặt trời.

Ta vội vàng đóng cửa sổ lại, mở cửa phòng ra.

Trước mắt lại là nam nhân kia.

"Đừng giết ta." Ta hô lớn.

"Ta chưa bao giờ giết qua ngươi, có lẽ trên địa cầu cũng được a. Chỉ là đem linh hồn của ngươi tháo rời ra mang về sáng chói tinh, sau đó cho ngươi tái hiện tạo nên thân thể." Nam nhân nói.

"Sáng chói tinh? Ba cái mặt trời? Nơi này chính là sáng chói tinh?" Ta nóng nảy nói ra.

"Không sai, nơi này chính là." Đàn ông trả lời.

"Những người khác đâu? Mặt khác bảy người đâu?" Ta hỏi.

"Linh hồn của bọn hắn bóc ra độ hoàn thành không có ngươi cao, hiện tại vẫn còn trạng thái ngủ đông. Ngươi là người thứ nhất tỉnh lại người Địa Cầu, hiện tại ta đem dẫn ngươi đi xem lão sư của ta. Hi vọng ngươi có thể nói cho hắn biết, cái gì là tín ngưỡng." Nam nhân nói.

"Tín ngưỡng? Vì cái gì ta muốn nói chuyện này." Ta không hiểu hỏi.

"Cái này là mục đích của ngươi tới, chúng ta cho ngươi mới tinh sinh mệnh. Là hi vọng ngươi có thể giúp chúng ta phá giải chúng ta tinh cầu bí mật, cho nên xin mời đừng để ta mất đi kiên nhẫn." Nam nhân nói.

Ta chỉ có thể bất đắc dĩ đi theo đàn ông đi tới.

Máy móc cảm giác mười phần gian phòng bên trong, bên trong ngồi một vị đàn ông.

Nam nhân này cùng dẫn ta tới đàn ông đơn giản đáng đáp một màn đồng dạng.

Ta kinh ngạc nói: "Hắn là ai? Đồng bào của ngươi huynh đệ sao?"

"Hắn là lão sư của ta." Nam nhân nói.

"Lão sư? Vì cái gì các ngươi giống nhau như đúc?" Ta kinh ngạc nói.

"Một dạng sao? Như vậy chúng ta mỗi người đều một màn đồng dạng." Nam nhân nói.

Lòng ta run lên một cái, ta nhìn mọi thứ trong phòng tìm có khả năng phản quang địa phương.

Tại một cái góc tường thấu kính lõm bên trên, ta nhìn thấy ta hình dạng.

Cùng đàn ông theo như lời một dạng, chúng ta hình dạng toàn bộ một dạng.

Ta sờ lấy mặt của ta hô: "Vì sao lại như thế."

"Ngươi chỉ cái gì?" Hai nam nhân trầm miệng một lời không hiểu hỏi.

"Mặt của ta, ta nguyên bản mặt?" Ta nói ra.

"Bởi vì ngươi bây giờ đều là sáng chói tinh nhân nha." Nam nhân nói.

Ta cả người ngây dại.

Bỗng nhiên nam nhân ở trước mắt đem đầu của mình vịn xuống, tay phải nắm đầu phản chuyển tới. Mở ra sau đầu tóc dưới tấm che nói ra: "Đây chính là chúng ta."

Ta tập trung nhìn vào bên trong là một cái Chip, mà cả người tất cả đều là máy móc.

"Ngươi nói là, ta cũng là cái dạng này sao?" Ta nói ra.

"Người so sánh phức tạp, chúng ta đã rút ra linh hồn của người. Đem cắm vào Chip, cho nên người không có thể tháo rời. Hoặc là nói tháo dỡ khả năng mạng tôi trực trực, chúng ta không có thể bảo chứng." Nam nhân nói.

"Như vậy đồng bạn của ta đây." Ta nói ra.

"Giống như người." Nam nhân nói.

Ta sờ lên hạ bộ của ta, bằng phẳng không có chút nào nổi lên.

"Ăn cơm bài tiết đâu? Tính đâu? Chúng ta đến cùng tính là gì?" Ta nói ra.

"Những vật này có làm được cái gì? Sáng chói tinh nhân tiến hóa càng thêm triệt để không tốt sao? Đừng giật ra đề tài, nói cho chúng ta biết tín ngưỡng là cái gì." Nam nhân nói.

"Các người là người máy? Có thể tính mạng của các người không phải là vĩnh hằng sao?" Ta hô.

"Chip chính là chúng ta thể nhớ, mỗi ngày làm qua sự tình đều sẽ bị chứa đựng, đến chứa đựng cực hạn chúng ta liền sẽ chết. Cho nên lão sư của ta vì sống qua Địa Cầu hai cái thậm chí trở lên luân hồi, hiện tại mỗi ngày chỉ đợi cơ năm phút đồng hồ. Người không thể lãng phí lão sư ta thời gian, nói cho chúng ta biết cái gì là tín ngưỡng." Nam nhân nói.

"Vì cái gì các người cấp thiết muốn biết cái gì là tín ngưỡng?" Ta hỏi ngược lại.

"Tổ tiên của chúng ta nói cho chúng ta biết, chúng ta đã tiến bộ đến một cái cực hạn. Nếu như còn muốn cao hơn tiến bộ, liền nhất định phải biết cái gì là tín ngưỡng." Nơi xa được xưng là lão sư nam nhân nói.

Ta ngơ ngác đứng tại chỗ.

"Các người không phải muốn biết cái gì là tín ngưỡng à, đem ta biến trở về đi ta sẽ nói cho người biết." Ta nói ra.

"Nhân loại? Người làm sao như thể chấp mê bất ngộ? Người bây giờ mới là nhất khoa học, hoàn mỹ nhất." Nam nhân nói.

"Ha ha." Ta cười khò.

"Đến cùng cái gì mới thật sự là tín ngưỡng a." Nam nhân nói.

"Đi người mẹ nó bức quá chứ tín ngưỡng, đi người mẹ nó bức quá chứ khoa học." Ta gào thét lớn bóp lấy cổ mình.

Toàn lực bóp dưới, nghĩa vô phản cố.

Trong mắt màu đỏ vòng sáng lóng lánh.

Một chút kỳ quái chỉ tiêu xuất hiện tại ánh mắt, cực tốc lên cao giảm xuống.

"Nhân loại, người đang làm cái gì? Vì cái gì người muốn thương tổn tới mình?" Nam nhân nói.

Trong mắt hồng quang càng ngày càng sáng, bỗng nhiên ta toàn thân tê dại.

Trước mắt thế mà xuất hiện bốn chữ.

Mặc dù chữ căn bản không phải trên Địa Cầu bất luận cái gì chữ viết, nhưng ta xem hiểu rõ.

An toàn hình thức.

Trước mắt một mảnh sáng như tuyết.

"Người rốt cuộc đã đến." Bên tai vang lên thanh âm

"Người là ai?" Ta nói ra.

"Ta ở chỗ này chờ người rất lâu, ta là Địa Cầu người. " Thanh âm lại lần nữa nói ra.

"Như vậy cái gì sáng chói tinh nhân? Cái gì đến cùng là cái quý gì." Ta hô.

"Hiện tại ta chỉ là một đoạn hình ảnh."

Ta yên lặng nhìn trước mắt tuyết trắng.

"Chúng ta khoa học phát triển so sánh nhanh, đi tới siêu tương lai. Ta là một cái phi hành gia, lúc ấy ta tại trong phi thuyền vũ trụ tiếp đến cực hạn lưu

động nhiệm vụ. Coi ta đến phi thuyền cực hạn nhất vị trí, dự định thỉnh cầu trở về địa điểm xuất phát. Nhưng ta lại nhìn thấy Địa Cầu luân hồi, toàn bộ Địa Cầu sụp đổ sau đó tái hiện về tới xanh thẳm Địa Cầu. Mà ta vừa vận khoảng cách tại chỗ xa nhất được để tránh cho, có thể lại lần nữa hồi trở lại tới Địa Cầu lúc phát hiện Địa Cầu về tới tiền sử. Đây là ta trải qua lần thứ nhất luân hồi, cũng là ta có hạn điểm cuối của sinh mệnh một lần. Ta bắt đầu tiến hành đổi, cho ra Địa Cầu luân hồi cái này khái niệm. Cho nên ta bắt đầu tìm kiếm tự cứu biện pháp, nếu ta không thể cứu vớt nhân loại trên địa cầu. Như vậy trong phi thuyền còn lại những cái kia nửa trí năng người máy có lẽ có khả năng, liền là những thứ này."

Thanh âm kết thúc, lúc này trước mắt xuất hiện dáng vẻ của nam nhân.

"Đây chính là chúng ta khi đó khoa học kỹ thuật có khả năng chế tạo người máy, có được cực cao trí tuệ nhân tạo. Bởi vậy chúng ta đem bọn hắn làm thành người đáng về tới làm chúng ta không cách nào hoàn thành một chút nhiệm vụ, ta cưỡng ép cải biến bọn hắn ranh giới cuối cùng định luật. Để bọn hắn xưng chính mình làm sáng chói tinh nhân, cũng đem đệ nhất chỉ lệnh đổi làm sinh tồn được. Ta tại tầng dưới chót dấu hiệu bên trong đâm vào một đầu nhất định phải quan sát Địa Cầu chỉ lệnh, đồng thời dùng tín ngưỡng làm khái niệm cường hạng tăng thêm một đạo tầng dưới chót mật mã. Bởi vì người máy không cách nào thương tổn tới mình. Như vậy khởi động mật mã liền thiết lập vì tự mình hại mình. Bởi vì bọn hắn tất nhiên sẽ quan sát nhân loại, phát hiện mình không cụ bị tín ngưỡng lại ở nhân loại trên người sẽ bị thể hiện. Bọn hắn liền sẽ tìm đến nhân loại, người cải tạo loại. Đương nhiên người bây giờ nghe thấy được lời nói của ta, biểu thị ta đã thành công. Ta sẽ cho người không chế những người máy này tầng dưới chót dấu hiệu cho người, hi vọng người có thể trợ giúp nhân loại vượt qua luân hồi."

Sau đó trước mắt ta lại lần nữa rõ ràng.

"Nhân loại, người làm cái gì?" Nam nhân nói.

"Im miệng, các người này chút phải chết người máy." Ta hô lớn.

Trước mắt hai nam nhân lập tức bịt miệng lại.

Ta ngẩn người.

"Ngồi xuống." Ta nói ra.

Hai nam nhân lập tức tại chỗ ngồi xuống.

Ta tuyệt vọng nhìn xem chính mình, ta hiện tại cũng đã không phải là loài người.

Ta còn có thể như thế nào chứng cứu nhân loại?

Ta mở ra cửa sổ nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Viên tinh cầu này màu xanh biếc bình yên.

"Nơi này có đường khí sao?" Ta nói ra.

"Có." Đàn ông hồi đáp.

"Các người xác định sẽ không luân hồi." Ta nói ra.

Đàn ông lại lần nữa nói ra: "Chúng ta nhìn Địa Cầu luân hồi hơn vạn lần, chúng ta đều không có luân hồi qua một lần."

Ta hai mắt tỏa sáng nói ra: "Nhân loại vì cái gì không thể bị trực tiếp ngồi phi thuyền tới?"

"Nhân loại thể xác quá yếu ớt, nếu như trực tiếp mang tới. Tiến vào tốc độ ánh sáng chạy thời điểm liền sẽ bị tăng tốc độ xé rách." Người máy nói ra.

"Chậm một chút đây." Ta nói ra.

"Xuống đến tốc độ nhanh nhất mười phần trăm, liền cũng không có vấn đề." Người máy nói ra.

"Như vậy cần bao nhiêu năm." Ta nói ra.

"140 năm." Người máy trả lời.

"Như vậy ta có thể sống bao lâu." Ta nói ra.

"Người hạch tâm giống như chúng ta, có thể một mực kiên bất nhân loại một cái nửa vòng hồi trở lại." Nam nhân nói.

"Giả thiết mang một đám người bên trên phi thuyền, hai mươi tuổi bắt đầu để bọn hắn sinh con, bảy đời tính mạng con người cùng lương thực. Chỉ cần cuối cùng có thể mang lên một nam một nữ trở về lại tới đây, không là có thể nha." Ta lăm bầm lâu bầu nói ra.

"Thuyền cứu nạn kế hoạch bắt đầu." Ta nói ra.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Đây là ta ý niệm đầu tiên.

Sau đó cái thứ hai suy nghĩ xuất hiện, thì không đậu đại học ta Tiểu Mỹ nên làm cái gì?

Nhất định phải khôi phục.

Ta tự hỏi có phải hay không đang nằm mơ, trước kia ở trong mơ cũng sẽ có cảnh tượng như vậy.

Nhưng rất nhanh ta liền nghĩ rõ ràng, bởi vì suy nghĩ của ta ăn khớp vô cùng rõ ràng.

Thị giác một vùng tăm tối, lại có thể nghe thấy thanh âm.

Không thể động, lại có thể cảm nhận được người đè xuống giường cảm giác.

Có phải hay không chỉ cần ngủ thiếp đi, tỉnh lại liền tốt?

Ta chính lý suy nghĩ, không đi suy nghĩ những cái kia không đồ tốt.

Dự định ngủ tỉnh lại sau giấc ngủ lại nói.

Lại phát hiện căn bản ngủ không được.

Ta đã một tuần lễ không hề ngủ, nhưng căn bản ngủ không được.

Đột tử này không đều là những cái kia suốt đêm quán net lên mạng người sẽ xuất hiện sao?

Vì cái gì chính mình cũng đã biết, lúc này ta mới phát hiện ta cùng những cái kia suốt đêm lên mạng người không có bản chất khác nhau.

Người ta là chơi, ta lại là học tập.

Một cái từ xuất hiện trong đầu, học tập chí tử.

Ta cảm thấy ta có thể lên ngày mai tin tức đầu đề.

Sau đó ta lại như thế nằm ba giờ, rốt cục bị mở cửa gọi ta ăn cơm lão mù phát hiện.

Nàng kêu to lấy tên của ta, sau đó đem ta trở mình.

Tiếng la của nàng càng lúc càng lớn, ta lại căn bản là không có cách phản ứng.

Một lần một lần hô hào tên của ta.

Sau đó mà đến là ấn huyết nhân trung cùng tát một phát.

Đau rát, nhưng căn bản không có cách nào.

Mí mắt bị xốc lên, quang mang lần nữa tiến vào tầm mắt.

Tiêu cự nhưng thủy chung tan rã, thấy không rõ mẹ bộ dáng.

Nguyên lai ta không phải mù, chỉ là đã mất đi thị giác.

Dẫn đến mí mắt không cách nào mở ra, cho nên nhìn không thấy.

Nói như vậy ta thành người thực vật?

Có phải hay không chỉ cần tỉnh lại liền không sao rồi?

Ấy, chờ một chút.

Nếu là cả một đời vẫn chưa tỉnh lại ta nên làm cái gì?

Còn có hai ngày ta coi như thi tốt nghiệp trung học.

Mí mắt lại lần nữa khép lại, lão mù tựa hồ đứng dậy nóng nảy phát gọi điện thoại.

Lại qua gần hai mươi phút.

Lão ba mang theo y sinh tới.

Ta bị hợp lực đặt lên cáng cứu thương, đưa đến cư xá dưới lầu.

Sau đó đưa lên xe cứu thương, được đưa tới bệnh viện.

Cấp cứu trong phòng bệnh, ta nghe thấy y sinh xì xào bàn tán.

"Kiểm tra triệu chứng bệnh tật hết thấy như người bình thường, bệnh gì?"

"Làm sao tuổi trẻ cũng không thể nào là trúng gió, chờ một chút làm xét nghiệm thấy kết quả đi."

Mí mắt lại lần nữa bị y sinh bắn ra, đèn pin chiếu vào.

"Con người không cách nào như người bình thường co vào, chết nào sao?"

"Cũng không phải là không có dạng này án lệ, vừa mới trên đường nghe mẫu thân của nàng nói quan ở trong phòng học tập rất lâu, người cảm thấy có phải hay không là quá cực khổ đột tử?"

"Trước cứu giúp nhìn một chút, không được lại nghĩ biện pháp."

"Gần nhất giường ngủ khẩn trương, trị không hết khiến cho hấn chuyển viện lời nói có thể hay không bị phụ huynh nói trốn tránh trách nhiệm?."

Ta nghe hai vị y sinh nói chuyện, phía sau trở nên lạnh lẽo. Chẳng lẽ ta không cứu nổi sao?

Nhưng ta lại cái gì cũng không thể làm, tựa như cái thốt gỗ tiền nhiệm người nấu chín thịt trắng.

Tiếng mở cửa tiếng đóng cửa.

Sau đó y sinh thanh âm lại lần nữa truyền đến: "Cũng chỉ có thể trước trị liệu nhìn một chút, nói liền nhịp tim dụng cụ. Ta sờ lấy hô hấp rất bình thường a, thật không biết là vấn đề gì."

Ta nghe đến đó trong lòng có chút hốt hoảng, y sinh thể mà cũng không biết là bệnh gì.

"Người xem, tim đập nhanh hơn."

"Đứng vậy a, càng lúc càng nhanh qua 130."

"1mg lần hấn vui khắc tiêm vào đi, đem nhịp tim đập hạ."

Ta có thể cảm giác được kim đâm vào tĩnh mạch cảm giác.

Sau đó là lạnh lạnh được dịch.

"Hạ xuống."

"Cũng là kì quái, con sóc trạng thái còn có thể đi đến 130."

"Tốt, chờ hấn ổn định liền đẩy đi ra đi."

"Chờ một chút, hạ. Roi xuống quá nhanh"

"Cái quỷ gì? Vì sao lại như thế?"

"Bên dưới 63, ông trời ơi."

"Trừ run rẩy khí cụ, dẫn điện dầu băng gạc chuẩn bị."

"Bên dưới 30, chuẩn bị 0.1mg adrenalin."

"Trừ run rẩy khí cụ chuẩn bị hoàn tất, dẫn điện dầu vào chỗ."

Lèo xèo ~ bành.

...

"Ta trời, ta tỉnh dậy mà liền điện ta." Ta hô lớn.

Lúc này cái gì đều nhìn thấy, rõ ràng như thế.

Cảnh tượng trước mắt là trắng xoá thảo nguyên, mà mình lúc này lại nằm tại đồng cỏ khô bên trong.

"Ngươi của nhà, ngươi ngu rồi sao? Cùng ta chơi có phải không?" Thanh âm theo bên tai truyền đến.

Lại có thể là Tiểu Mỹ, chỉ là trên mặt thể mà mập mô nhiều hơn rất nhiều tàn nhang.

"Người, người, người!" Ta nóng nảy nói ra.

Ta nhìn ta một cái tay, tứ chi đều đủ có khả năng phát lực.

Ta đứng lên ngắm nhìn bốn phía, sau lưng lại có thể là một gian nhà lá.

"Sóc châu nha, người ngủ choáng váng vẫn là chưa? Có phải hay không buổi chiều khảo thí nghĩ già bộ mắt trí nhớ không muốn cập cách? Người nói người đều dùng mấy lần? Còn muốn lừa dối quá quan." Tiểu Mỹ tức giận nói.

"Vậy thì tốt, hôm nay kiểm tra Phi Yến còn tổ người sẽ?" Tiểu Mỹ nói ra.

"Cái gì còn tở?" Ta sững sờ nói.

Tiểu Mỹ nhũn mày, hướng về phía trước mấy bước nằm ngang hai tuần nữa.

Cách không bốn lần liên tục đá, thật giống như người bay ở trên không một dạng.

Ta kinh hãi cái cảm đều rớt xuống.

Sau đó Tiểu Mỹ roi nói: "Lần này hết sức tiêu chuẩn, như thế động tác đơn giản người đến cùng có thể hay không qua nha. Nếu là lại có điều, cha ta có thể nói không cho ta cùng đồ dân chơi."

"Vừa mới cái kia bay tới bay lui gọi là cái gì nhỉ?" Ta nâng lên cái cầm hỏi.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

Bạn đang đọc truyện *Nhe, Ngẩn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42 《 bao nhiêu hiệp 》 bản trung

"Phi Yến còn tỏ, khinh công nhập môn thấp nhất ba thức." Tiểu Mỹ nói ra.

"Cái gì khinh công? Tại sao phải học cái này?" Ta không hiểu hỏi.

"Ba ba nói người không luyện võ công liền phế đi, chỉ có luyện võ công giỏi mới có thể trở nên nổi bật." Tiểu Mỹ nói ra.

"Này đều cái gì cùng cái gì?" Ta khó có thể tin nói.

"Không nói, lập tức phải vào lớp rồi. Thiết đàn người liền đợi đến không hợp cách đi." Tiểu Mỹ nói ra.

"Thiết đàn, người gọi ta thiết đàn?" Ta kinh ngạc nói.

"Người không phải liền là thiết đàn sao?" Tiểu Mỹ nghi ngờ nói ra.

Ta rõ ràng gọi chó trướng.

Chẳng lẽ, ở đây không phải thế giới cũ?

"Không nói với người, nhanh đi học đi." Tiểu Mỹ nói xong mấy bước biến mất ở trước mắt.

Ta kinh ngạc nhìn Tiểu Mỹ, trong võ hiệp tiểu thuyết kinh công ngay tại trước mắt ta hiện ra.

Ở đây khẳng định không phải thế giới cũ.

Mà lại người làm sao có thể có thể đá ra như thế chiêu thức.

Nhưng làm ta đứng dậy lúc ta phát hiện cái gì, ta trở nên nhẹ nhàng quá.

Ta hướng về phía trước bước ra chân trái, đập trên mặt đất không có chút nào phản hồi cường độ.

Hướng về phía trước nhỏ nhảy lại phát hiện mình thế mà đang ở giữa không trung.

Liền tựa như mặt trăng phi hành gia.

Ta học Tiểu Mỹ nhanh chân hướng về phía trước bước đi, cũng thành công bay lên trời.

Nhưng mỗi lần rơi xuống đất với ta mà nói đều là tai hoạ, ta rất khó bảo trì cân bằng.

Một khi trọng tâm chệch đi liền sẽ hung hăng quăng xuống đất, đập mặt đất xuất hiện vết rách.

Nhìn phía sau mặt đất bị ta đập ra vết rạn, ta trong lòng giật mình.

Ta đối mặt đất nhẹ nhàng một quyền.

Liền tựa như đánh vào bọt biển phía trên, ta lại lần nữa dùng sức một quyền.

Mặt đất vỡ vụn mà đến, ta đây là thế nào?

Lúc này Tiểu Mỹ lời nói vờn quanh ở bên tai.

Ba ba nói người không luyện võ công liền phế đi, chỉ có luyện võ công giỏi mới có thể trở nên nổi bật.

Hẳn là cái thế giới này tất cả mọi người là đại hiệp?

Như vậy ta xuyên qua.

Nhìn xem chỗ xa nhất gần như biến mất Tiểu Mỹ, ta ra sức bắt kịp.

Bắt đầu nhu hòa đậm trên mặt đất, thích ứng hướng về phía trước tiết tấu.

Theo nguyên bản không chế không nổi rơi xuống đất góc độ, đến chậm rãi thích ứng tăng tốc tiết tấu.

Ta tựa hồ nắm giữ cái thế giới này kinh công, cảm giác này liền tựa như đang bay lượn.

Tiểu trấn xuất hiện ở trước mắt, Tiểu Mỹ đối ta ngoác.

"Tiểu Mỹ, này chút ta không phải đang nằm mơ chứ." Ta nói là nói.

"Người tại bút tích, chúng ta liền thật đến trễ." Tiểu Mỹ bất đắc dĩ nói.

Tiểu trấn nhất nam trong đại viện, mười cái cùng ta lớn người đứng thành một loạt.

Có nam có nữ, Tiểu Mỹ đứng ở đối đầu.

Ta lập tức đi theo.

"Thiết đàn ngươi làm gì đâu? Đứng sai vị trí, ngươi tại hai chỗ bên cạnh." Tiểu Mỹ người bên cạnh nói ra.

"Hai chỗ?" Ta tái diễn nhắc tới.

"Thiết đàn ca, ta ở chỗ này đây." Hai chó kêu gọi ta.

Ta bắt đầu đi tới bên cạnh hán.

"Thiết đàn ca, ngươi đứng phải. Không phải ta bên trái, là ta phải một bên." Hai chó nói lần nữa.

Ta bắt đầu đi đường vòng hai chó bên phải.

Một vị toàn thân tràn đầy bắp thịt trắng hán đi tới hô: "Đều biết bay yến còn tổ đi."

Đám người toàn bộ gật đầu, liền ta cứ thế ngay tại chỗ.

"Thiết đàn, làm sao? Ngươi còn sẽ không như thế đơn giản chiêu thức?" Trắng hán hô.

Bên cạnh hai chó dùng cánh tay đỉnh ta một thoáng, nhỏ giọng nói: "Lão sư tra hỏi ngươi đâu, thiết đàn."

Ta nhìn trước mắt vạm vỡ đại hán nói ra: "Cái đồ chơi này là lão sư?"

"Đối lão sư không tôn kính, ngươi không muốn sống nữa." Hai chó ở bên tai lại lần nữa nhỏ giọng nói ra.

"Đồ chơi? Xem ra ngươi là đều sẽ không cần giáo ta đúng không." Lão sư nắm chặt nắm đấm đi tới.

"Hán muốn làm gì? Đánh người sao? Giảng hay không đạo đức, tại sao có thể tùy tiện đánh. . . ." Ta lời còn chưa nói hết, đối diện nắm đấm đập vào trên mặt của ta.

"Mỗi lần học cái gì đều là ngươi chậm nhất, dạy cái gì đào mắt liền quên. Còn tốt ăn lười làm, ngươi là ta nhiều năm như vậy dạy qua kém nhất hài tử." Lão sư sau đó mấy quyền thượng mặt.

Ta ngã xuống trên mặt đất tại cũng không cách nào động dậy, ta nhìn thấy trên mặt đất bải ra huyết dịch.

Ta khàn cả giọng hô hào: "Giết. . . Người. . . ."

Mà những bạn học khác chỉ là ở một bên cười trộm lấy.

Ta đều sắp chết, vì cái gì bọn hán như thế bình tĩnh.

Ý thức của ta có chút mơ hồ, trên người lại vô cùng đau đớn.

Là đau đớn kích thích ta đây không có ngất.

Lão sư thở thở ra một hơi đối ta nói ra: "Một hồi đến một bên phạt đứng đi."

Sau đó lão sư rời đi, lưu lại ta trên mặt đất thờ dốt.

Đây rốt cuộc là địa phương nào, này chút đến cùng đều là những người nào.

Lão sư ở một bên nhìn xem mỗi một học sinh đá ra Phi Yến còn tổ, đồng thời chỉ đạo này mỗi một học sinh yếu lĩnh.

Ta nhìn say mê, thế mà mỗi người đều có thể trên không trung đá ra hoàn mỹ như vậy biên độ.

Làm ta xem ra thần thời điểm, Tiểu Mỹ đi tới nhỏ giọng nói: "Đừng giả bộ chết, đi phạt đứng đi. Ban đêm chỗ cũ, ta đem Phi Yến còn tổ yếu lĩnh sẽ dạy ngươi mấy lần."

Ta vừa định hỏi thăm chỗ cũ ở đâu, Tiểu Mỹ lại sớm chạy tới học sinh trong đồng.

Lúc này ta mới phát hiện, ta thế mà không sao.

Ta sờ lên mặt mình, máu đã đã ngừng lại.

Trên người cũng đã hết đau, có thể chạy có thể nhảy tựa như vừa mới đều chưa từng xảy ra giống như.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43 《 bao nhiêu hiệp 》 sau thiên

Các vị đồng học cơ bản đều trực tiếp ngồi trên mặt đất, ta cũng chỉ có thể học lấy bộ dáng của bọn hắn ngồi trên mặt đất.

Khó được dạy văn khoa lão sư lại có thể là nữ lão sư, đi lên liền cho mọi người phát hạ sách nhỏ.

Phát đến trong tay của ta lúc ta ngẩn người, chỉ có đại khái mười mấy trang thật mỏng một bản tấm da dê.

Ta đối bên cạnh hai chó nói ra: "Đây chính là chúng ta một học kỳ sách giáo khoa?"

"Không, đây là chúng ta đến trước hai mươi tuổi trời trời muốn học đồ vật." Hai chó nói ra.

"Lúc này mới vài trang a? Trước hai mươi tuổi còn cần trời trời đi học?" Ta vừa nói bất đắc dĩ lật ra nhìn lại.

Trên đài nữ lão sư chậm rãi nói ra: "Còn có thật nhiều đồng học không thể nào hiểu được đầu khí khái niệm đi, hôm nay chúng ta tiếp tục giải đọc trang thứ hai đoạn thứ ba. Như thế nào đan điền."

Hai chó lúc này tay đề tại ta lật qua lật lại trên sách nói nói: "Thiết đàn ngươi làm gì đâu? Toàn bộ võ quán cũng cứ như vậy 10 vài cuốn sách. Đều là đại sư phụ nhọc nhằn khổ sở viết ra, ngươi đảo nhanh như vậy không cần đảo nát."

"Ngươi kích động cái gì sao a? Thứ đơn giản như vậy ta đều nhanh xem xong." Ta đẩy ra hai chó tay nói ra.

"Đừng chém gió nữa, ngươi xem xong rồi?" Hai chó nói ra.

Ta lật đến trang cuối cùng lại đọc hai lần nhìn xem chó trợn nói ra: "Này tóm lại chỉ có mười mấy trang đồ vật, ngươi cho là ta cần phải bao lâu."

Hai chó khó có thể tin đứng lên đối lão sư nói nói: "Thiết đàn nói hẳn chính quyền sách đều sẽ công."

Hết thầy đồng học ánh mắt đều nhìn về ta, sau đó là đình tai như óc chế giễu.

Bên tai ngoại trừ chế giễu, không còn có thanh âm khác.

Nữ lão sư hô to lấy nhường các vị đồng học yên tĩnh.

Nhưng tựa hồ căn bản không được tác dụng.

Ta nắm giờ lên tay phải, dựa theo sách vở bên trong thô thiển tri thức thao tác.

Một khóa màu xanh biếc khí đạn xuất hiện ở trong tay của ta.

Đám người toàn bộ đình chỉ chế giễu.

"So lão sư biểu hiện ra còn lớn hơn."

"Cái này là đầu khí sao?"

"Trời ạ."

Ta hoàn toàn không biết như thế nào phóng thích, bất đắc dĩ giờ màu xanh lá khí đạn chạy ra giảng đường.

Tìm một cái đất trống vắng ra ngoài, sau đó tiếng vang chấn trời.

Ta nhìn ta ném ra đồ vật kinh ngạc không thôi.

...

Một năm sau, Mạc Bắc trung tâm thành phố.

Thiên hạ đệ nhất Võ Đạo đại hội.

"Thiết đàn, người chuẩn bị xong chưa?" Tráng hán lão sư nện lấy bờ vai của ta nói ra.

"Nhiều nước á." Ta đứng dậy đứng lên nghĩ đến lời đài đi đến.

Trước mắt là cả người mang cự kiếm hiệp khách.

"Tranh tài bắt đầu." Trọng tài hô lớn.

Ta hai tay hướng về phía trước, mười mấy cái màu xanh lá phi đạn bắn ra mà ra.

Trực tiếp thanh kiếm hào bị hù ném ra cự kiếm chạy tới dưới đài.

Chà xát hai tay ta đi xuống lời đài.

Bây giờ ta thành võ quán bên trong đại sư phụ, sách giáo khoa đều là ta viết lên.

"Thiết đàn, lúc này sắp liền muốn trận chung kết. Nghe nói cũng là một đời đầu khí đại sư, bên ngoài truyền vô cùng kì diệu." Tráng hán lão sư nói nói.

Ta đứng dậy hướng đi lời đài.

Trước mắt tiên phong đạo cốt lão đầu trên tay xoa xoa hai khóa màu trắng tròn tựa đầu khí nhìn ta nói ra: "Hải từ a, không phải ta nói người. Lão hủ luyện năm mươi năm đầu khí, này đầu khí kỹ thuật bay hơi tự nhiên. Ta cũng nhìn qua người đánh nhau, lại là có chút thiên phú. Như thế người trận này nhận thua lại cho ta cục bên trên khom người, ta liền thu người làm đồ truyền cho người một chiêu nửa thức như thế nào?"

Ta bắt đầu dĩ dao động cái đầu nói ra: "Lão nhân gia, người biết kiên cố nhất đầu khí là cái gì hình dạng sao?"

"Trò cười, đầu khí vốn là Hỗn Nguyên một thể. Ngoại trừ hình tròn còn có thể có mặt khác hình dạng sao? Thật sự là buồn cười." Lão nhân trào vừa cười vừa nói.

Ta khoát tay áo, đang hình tam giác đầu khí rời khỏi tay.

Nện ở lão trong tay người hai khóa trắng sữa đầu khí bóng bên trên bạo liệt mà ra.

Lão nhân tại chỗ bay ra bên ngoài sân.

"Thiên hạ đệ nhất võ đạo hội quán quán, lý thiết đàn." Người chủ trì hô.

Dưới đài một hồi reo hò.

Ta hài lòng xuống đài, ôm lấy Tiểu Mỹ hô: "Cha người nói, ta làm được. Ta có tư cách cưới người đi?"

Tiểu Mỹ cười gật đầu.

Ba ngày sau đó, động phòng hoa chúc.

Ta đối Tiểu Mỹ nói ra: "Tiểu Mỹ, ta khả năng không phải người của thế giới này."

Tiểu Mỹ nghi ngờ nói ra: "Người muốn nói cái gì?"

"Ta sinh hoạt thế giới không phải cái dạng này, không có có võ công. Người ở đó đều học tập, chỉ có học tập mới có thể có tiền đồ. Cùng ở đây hoàn toàn không giống, người nghe ta chậm rãi nói." Ta đem trước chuyện của người toàn bộ nói toàn bộ.

Cái gì thì lên đại học, liền có thể cùng Tiểu Mỹ trở thành bạn gái.

Tiểu Mỹ sau khi nghe ngẩn người, sau đó thần nhiên nói: "Thiết đàn a, người còn nhớ rõ người khi còn bé sự tình sao?"

Ta lắc lắc đầu.

Tiểu Mỹ thần nhiên nói: "Cha mẹ người qua đời trước đó, đặc biệt ưa thích ở trong thôn nghe kể chuyện tiên sinh thuyết thư."

"Có vấn đề này sao?" Ta không giải thích được nói.

"Cái kia thuyết thư tiên sinh, người thích nhất hẳn nói một cái chuyện xưa. Khi đó người trời trời nói cho ta nghe, còn biến đổi pháp nói cái kia chuyện xưa đến tiếp sau. Cái gì giống đại hội luận võ thi đại học, cái gì đọc sách là có thể có bản lĩnh." Tiểu Mỹ nói ra.

"Cái gì?" Ta lại lần nữa không giải thích được nói.

Ta có thể có thể hay không rất sớm cùng đề đề gặp mặt, trước lúc này đều muốn cách chụp lòng thủy tinh mới có thể trông thấy.

Đệ đệ cũng không có khả năng về nhà, muốn tại trong bệnh viện nghỉ ngơi một đoạn thời gian rất dài.

Sau này ta mới biết được, bởi vì mẹ sinh ta thời điểm là tự nhiên sinh nở.

Cho nên sinh đệ đệ thời điểm y nguyên lựa chọn tự nhiên sinh nở, nhưng thời gian dùng lâu một chút.

Cuống rón lại không khéo cuốn lấy cổ, ngược lại phí hết lớn sức lực bảo vệ đệ đệ.

Ta thường xuyên sẽ hỏi cha mẹ đệ đệ ta đâu?

Cha mẹ nhưng xưa nay không cùng ta nói.

Bọn hần cũng thường tới xoa xoa tránh trong phòng đàm luận đệ đệ sự tình.

Mỗi lần đều là nói ra mụ mụ gào khóc khóc lớn, mới có thể kết thúc.

Chúng ta mỗi tháng cũng sẽ có mấy ngày đi bệnh viện thăm hỏi đệ đệ của ta, đệ đệ mỗi ngày đều an tường nằm tại bồi dưỡng trong rương.

Đệ đệ thường đều đang say ngủ, rất ít mở to mắt.

Thế nhưng lúc hần thanh tỉnh thích nhất hướng về phía ta khò cười, mà ta cũng yêu nhất cho hần làm mặt quỷ.

Mỗi khi lúc này ta đều sẽ hỏi mụ mụ, đệ đệ lúc nào có thể trở về nhà.

Mụ mụ luôn luôn nói cho ta biết nhanh, lập tức đệ đệ liền có thể trở về.

Có thể qua một năm rồi lại một năm.

Mãi đến ta năm thứ tư, năm đó cuối kỳ.

Cha mẹ rốt cục mang đệ đệ trở về nhà, đây là đệ đệ lần thứ nhất về nhà.

Mụ mụ cười cùng ta nói vì cái gì không bồi đệ đệ chơi.

Mà ta phát hiện một chút vấn đề, đệ đệ một mực hướng về phía ta khò cười.

Cũng hướng về phía mỗi thứ gì cười ngây ngô, bộ dáng hết sức ngốc trệ.

Ta đối mụ mụ nói đệ đệ là không phải người ngu hoặc là ngốc tử.

Ta nhớ được cái kia trời ta bị mụ mụ quạt một cái bàn tay, đau rát.

Đây là mụ mụ lần thứ nhất đánh ta, cũng là ta trong ấn tượng một lần cuối cùng.

Ta lớp năm, thành tích một mực là trong lớp ba hạng đầu.

Mà đệ đệ của ta biết nói chuyện.

Hần hô lên tên thứ nhất không phải ba ba mụ mụ, mà là ta dạy ca ca của hần.

Hần kêu có thể vui vẻ, ta biết hần thích ta.

Làm hải tử khác đều dưới lầu truy chạy đùa giỡn thời điểm, ta lại thích nhất bồi đệ đệ của ta chơi nhựa plastic đồ chơi.

Mặc dù đây đều là ta trước kia đồ chơi, ta tự hào nhất thời điểm liền là cùng đệ đệ nói: "Cái này đồ chơi, ca ca đưa cho người."

Mà đệ đệ cũng sẽ rất quý báu giấu đến giường của hần dưới đáy, mãi đến đây không thể lại đây.

Phần lớn thời gian ta cùng đệ đệ đều là vui vẻ, nhưng thân thích tới liền không đồng dạng.

Bọn hần kiểu gì cũng sẽ nói chút có không có, tí như ta không nên cùng đệ đệ chơi.

Thông minh như vậy hải tử, không thể bị một cái kẻ ngu ảnh hưởng tiền đồ của hần loại hình.

Bọn hần cho là ta không hiểu chuyện, ta kỳ thật so với ai khác đều rõ ràng.

Đệ đệ ta có thể là có một chút như vậy ngốc, thế nhưng ta thích hần.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net.**

Chương 45 《bánh kẹo》 bản trung

Lão sư nói cho chúng ta biết, muốn kiểm tra tốt nhất trường cấp 3 chỉ có thể dựa vào chính mình.

Ta bắt đầu không biết ngày đêm học tập, mà đệ đệ của ta lại yêu tới tìm ta chơi.

Bởi vì mẹ cần nấu cơm, ta cũng chỉ có thể chống đỡ trọng trách này.

Bắt đầu ta còn chơi rất vui vẻ, nhưng thường bởi vì cùng đệ đệ chơi đùa quên chính mình ôn tập đến nơi đó.

Thành tích của ta chậm rãi tại lui bước, kỳ thật không phải ta tại lui bước.

Mà là ta phía sau đồng học cũng bắt đầu nghiêm túc học tập, mỗi người bọn họ thành tích đều đột nhiên tăng mạnh.

Có tiền bên trên trường luyện thi, không có tiền học bỏ tức cũng bắt đầu tới xoa xoa ôn tập.

Mà ta lại bắt đầu ngừng bước không tiến, ta biết nguyên nhân liền là đệ đệ.

Ta bắt đầu cố gắng dùng đồ chơi hấp dẫn đệ đệ ta lực chú ý, để cho ta có cơ hội học tập.

Nhưng ta đồ chơi mỗi một dạng đều bị đệ đệ chơi toàn bộ.

Không còn có biện pháp dùng đồ chơi hấp dẫn đệ đệ lực chú ý.

Ta bắt đầu tự hỏi càng thêm vật hữu dụng.

Mãi đến một ngày ta phát hiện một cái vật hữu dụng.

Cái kia chính là bánh kẹo, đương nhiên mụ mụ không cho đệ đệ ăn kẹo.

Bởi vì ăn sẽ phát hỏa, hội xấu răng.

Chỉ có chỗ xấu không có chỗ tốt.

Ta tiền tiêu vật bởi vì ta bận rộn học tập căn bản không có đất dụng võ.

Ta đi mua thật nhiều kẹo đặt ở ta trong ngăn kéo.

Mỗi lần đệ đệ tới tìm ta, ta liền theo trong ngăn kéo xuất ra một khóa đem hắc dẫn dắt rời đi.

"Đệ đệ a, người ăn xong viên này kẹo. Ca ca tại chơi với người có được hay không?" Ta đối đệ đệ nói ra.

"Được." Đệ đệ vui vẻ nói ra.

"Thế nhưng người phải nhớ kỹ, không thể cùng cha mẹ nói kẹo là ta cho người ăn nha." Ta lại lần nữa nói ra.

Đệ đệ đầu điểm nhanh chóng, nhận lấy trong tay của ta kẹo.

Một lần, hai lần, một ngày, hai ngày.

Tại sơ tam cuối kỳ càng ngày càng tới gần thời gian bên trong, ta rốt cục đạt được thờ dốt.

"Nhà sáng, người có phải hay không cho đệ đệ người ăn cái gì rồi? Hắc răng làm sao đều hồng rồi?" Mụ mụ hô lớn.

"Ta không biết, ta không cho hắc ăn xong." Ta nói ra.

"Thật là, đứa nhỏ này." Mụ mụ hướng đi đệ đệ.

Tuần lễ kia, đệ đệ theo nha khoa bệnh viện trở về.

Mụ mụ nói đệ đệ không biết nơi đó tìm tới kẹo, ăn bên trong răng cắm đã toàn bộ mục nát. Nhưng răng mới còn không có nhanh như vậy mọc ra, chỉ có thể lộ sạch đệ đệ răng mặc lên răng bộ.

Ta lúc này mới nhớ tới, ta làm như vậy đều nhanh nửa cái học kỳ.

Mà mỗi ngày đút cho đệ đệ kẹo, theo tới trước hai ngày một bao cũng đã đã biến thành một ngày hai bao.

Mụ mụ nín lấy đệ đệ lỡ tai nói ra: "Nói ai cho người kẹo."

Đệ đệ chỉ là cười nhìn ta, không có nói câu nào.

"Thật là, trong nhà rõ ràng liên không có nhiều như vậy kẹo." Mụ mụ nghi ngờ nói ra.

"Mẹ, không nói. Ta muốn đi học tập." Ta xấu hổ chạy trở về phòng.

Này chút kẹo, đệ đệ nạt rằng đều là ta làm hại.

Đệ đệ lại một lần nữa chạy tới gian phòng của ta, mà ta cũng không dám lại làm bộ cho đệ đệ.

Hắn quần lấy ta để cho ta cùng hắn chơi, mà ta căn bản tình không nổi tâm.

Ta đứng lên, theo giá sách phía trên nhất lấy ra ta một mực không chịu cho đệ đệ kinh thiên trụ.

Ta đem kinh thiên trụ kín đáo đưa cho đệ đệ nói ra: "Người biết, đây là ca ca thích nhất đồ chơi. Người cầm lấy cái này, đi chơi cái này chớ quấy rầy ca ca được không?"

Đệ đệ bắt lấy kinh thiên trụ ném tới một bên đối ta nói ra: "Ca ca, ta muốn ăn kẹo."

Ta trong lòng cảm giác nặng nề, không biết như thế nào cho phải.

Ta đem ánh mắt nhìn về phía ngăn kéo, ta căn bản vô tâm học tập.

Ta không có ở cho hắn một khóa kẹo, bởi vì ta sợ.

Ngày thứ hai buổi chiều, về tới thư phòng.

Nhìn xem nửa mở ngăn kéo ta giật nảy mình.

Ta đầu tiên là sợ hãi mụ mụ biết là ta làm sự tình, nhưng ta phát hiện dấu vết để lại.

Ta trên mặt đất nhìn thấy bị lật bỏ giấy gói kẹo.

Nhìn xem giấy gói kẹo liền biết hẳn là đệ đệ làm.

Ta không dám kêu loạn, trong phòng tìm đệ đệ.

Ta tại ban công nơi hẻo lánh nhìn thấy hắn, tay trái của hắn bên trong cầm lấy kẹo cái túi

Trong túi chất đầy giấy gói kẹo.

Đệ đệ trong tay phải đưa lên một viên cuối cùng kẹo nói ra: "Ca ca, người cũng ăn."

Ta dọa đến lập tức thu hồi tất cả giấy gói kẹo.

Mụ mụ tại làm việc nhà còn chưa phát hiện chuyện này, trong lòng ta thở dài một hơi.

Nhưng học tập tâm hoàn toàn không có.

Trở lại gian phòng của ta, đệ đệ liền ở bên người.

Lôi kéo cánh tay của ta cùng ta nói: "Ca ca, ta muốn ăn kẹo."

Ta dao động cái đầu không biết như thế nào cho phải.

Còn có một tuần lễ liên khảo thí, ta cũng không có ý định suy nghĩ.

Ta lại lần nữa mở ra ngăn kéo, đem túi tiền đem ra nói ra: "Đệ đệ, nơi này có một điểm tiền. Người yêu mua cái gì mua cái gì đi, đừng đến phiền ta."

Đệ đệ nghi ngờ lấy qua tiền, ta đem hắn đẩy đi ra.

Mang tới MP 3 bắt đầu tiếp lấy viết bài thi.

Lại phát hiện trong nhà không ai, thức ăn trên bàn đều là nóng.

Mà cha mẹ cùng đệ đệ lại toàn không thấy, ta phản ứng đầu tiên là cha mẹ lại đi ra ngoài tìm đệ đệ.

Ta lại lần nữa đi tới đệ đệ yêu nhất trốn ở cái kia ban công, lúc này ở trên ban công phát hiện bị trói thành dây thừng cái chân.

Nhà chúng ta thế nhưng là lâu ba a.

Ta tại máy điều hòa không khí bên ngoài trên máy nhìn thấy một cái dấu chân.

Nguyên bản bị nước dung hợp tro bụi điều hoà không khí bên ngoài trên máy có một cái nho nhỏ dấu chân, không có mặc giày lộ ra lại chính là đệ đệ dấu chân.

Ta nhìn ngoài cửa sổ như trút nước mưa to. Trong lòng một trận rung động, hần hần là chỉ là tại quầy bán quà vật đi.

Cha mẹ đều không ở nhà, ta ngồi ở trên ghế sa lon thở dốc một lát.

Tiếng mở cửa vang lên, ta chờ mong cha mẹ mang theo đệ đệ về nhà.

Nhưng trở về chỉ có cha mẹ.

Ta hỏi thăm đến đệ đệ đi đâu.

Mụ mụ chỉ là hung hăng thút thít.

Ba ba thì nói còn không có tìm được.

Ta đưa ra báo động, nhưng ba ba nói mất tích không đến hai mươi bốn giờ không thể lập án.

Làm người một nhà ngồi ở trên ghế sa lon không biết làm sao thời điểm, điện thoại nhà vang lên.

Ba ba nhận điện thoại.

Đệ đệ tìm được.

Điện thoại bên kia là một nhà siêu thị.

Nguyên lai đào bên dưới cửa sổ đệ đệ chạy tới phụ cận đại siêu thị bên trong.

Trốn ở hàng rời bánh kẹo container phía dưới một khóa một khóa ăn vụng.

Là nhân viên công tác nhìn thấy hần, trông thấy hần thời điểm trong túi tiền của hần đã chất đầy giấy gói kẹo tất cả đều là ướm捏.

Nhân viên công tác hỏi thăm thật lâu, đệ đệ cái gì cũng không chịu nói.

Cuối cùng vẫn là dùng kẹo lừa gạt ra điện thoại nhà đánh tới.

Mụ mụ lôi kéo ba ba ra cửa, thẳng đến siêu thị.

Ta cũng đi theo.

Mưa rào xối xả, ta che dù đứng tại siêu thị cổng.

Nhìn xem mụ mụ nắm đệ đệ tay, đối siêu thị nhân viên công tác mở miệng một tiếng xin lỗi.

Cái kia thiên khai bắt đầu, ta biết đệ đệ là không thể rời bỏ kẹo.

Thi cấp ba điểm chuẩn xuống tới, ta phân số đầy đủ tuyển rất nhiều trường cấp 3.

Mà đệ đệ cũng bắt đầu càng ngày càng điên cuồng.

Không cho đệ đệ ăn kẹo, hần hội nhao nhao hội náo.

Thậm chí sẽ bắt đầu tự mình hại mình.

Mụ mụ hoàn toàn bắt đắ dĩ đem đệ đệ dẫn tới trại an dưỡng.

Kỳ thật là bệnh tinh thần viện, bởi vì cha mẹ rốt cuộc không quản được đệ đệ.

Trong lúc đó, đệ đệ bắt đầu tiếp nhận trấn định được vật trị liệu.

Trong lúc đó còn phát sinh một việc.

Đệ đệ sát vách ở một vị bệnh trầm cảm bệnh nhân, bị cảm thật lâu đều không tốt.

Đổi ăn thuốc Đông y sau bởi vì khẩu khổ cùng y tá phản nản đằng sau, y tá mang đến cho hán mấy khóa kẹo.

Sau đó hán bị đệ đệ tập kích, mặc dù kịp thời ngăn cản nhưng cũng bị đánh cái trọng thương.

Ai cũng không nghĩ đến, một cái bảy tuổi hài tử sẽ có lực lượng như vậy.

Đệ đệ bị giam đến đơn độc phòng bệnh, thậm chí không đề nghị gia đình lại tới vấn an.

Trường cấp 3 vì né tránh đệ đệ, ta đi lân cận thành phố học trung học.

Tháng ngày qua rất nhanh, cùng đồng học bằng hữu chơi cũng rất vui vẻ.

Duy chỉ có không vui thời điểm, liền là bọn hán hỏi hoặc là thảo luận ca ca của mình đệ đệ tỷ tỷ muội muội thời điểm.

Đương nhiên bọn hán cũng phải hỏi lên ta, ta sẽ chỉ dao động cái đầu nói không có huynh đệ tỷ muội.

Đến mức nghỉ hè nghỉ đông, ta thậm chí không muốn về nhà.

Ta sẽ nói ta đi làm công hoặc là thực tập, cha mẹ bắt ta cũng không có cách nào.

Nhưng bọn hán thường hội gọi điện thoại cho ta, cùng ta nói đệ đệ tình huống.

Đương nhiên đệ đệ còn phát sinh rất nhiều chuyện.

Tỉ như coi như tại trong bệnh viện, đệ đệ vẫn có thể cầm tới rất nhiều kẹo.

Về phần mặc khác như thế nào cầm tới, ai cũng không biết.

Chỉ biết là định kỳ lật ra đệ đệ cái gói, cũng có thể phát hiện một đồng giấy gói kẹo.

Cha mẹ cảm đệ đệ cũng không có cách nào, y sinh cũng nói cái bệnh này chỉ có thể tiến hành theo chất lượng.

Mà lại bọn hán gọi điện thoại nói với ta nhiều nhất chính là, đệ đệ nhớ ta.

Trường cấp 3 ba năm trôi qua rất nhanh, ta liền ăn tết đều sợ hãi trở lại nhà của ta.

Trong lúc đó ta chỉ là cấp ba trở lại một lần, trong nhà thật vất vả đoàn tụ.

Uống nhiều quá ba ba bảo ngày mai muốn người một nhà cùng đi xem đệ đệ.

Ta cự tuyệt, đương nhiên ta tìm đầy đủ lý do.

Bốn năm đại học, ta không còn có trở lại nhà của ta.

Mà lại ta gọi điện thoại cũng càng ngày càng ít.

Lớn ba một ngày, ta tiếp đến mụ mụ điện thoại.

Mụ mụ rất cao hứng nói đệ đệ bệnh nhanh tốt, cảm xúc cũng vô cùng ổn định.

Mụ mụ cùng ba ba thảo luận, dự định đem đệ đệ mang về nhà bên trong chữa bệnh.

Ta chỉ là ở trong điện thoại biểu thị đồng ý, nhưng thật không biết như thế nào đối mặt.

Ta cùng nhà càng ngày càng xa lánh.

Nhưng cha mẹ gọi điện thoại tới đều sẽ nâng lên đệ đệ, nói hán càng ngày càng khỏe mạnh.

Tốt nghiệp đại học, bắt đầu dĩ chỉ có thể về nhà.

Tháng sáu phần, thời tiết đặc biệt nóng bức.

Ve sầu huyền não lấy nói cho ta biết đã là mùa hè.

Xa xa đến cửa chính khải, lại nghe đến một cổ kỳ quái hỏi.

Ta lấy ra trường cấp 3 lúc mang ra nhà chìa khoá, không biết còn có thể hay không mở cửa.

Nhẹ nhàng cắm vào, xoay một cái.

Thành công mở cửa.

Kỳ quái mùi vị càng thêm dày đặc.

Ta nghi ngờ đi vào.

Đồ vật đều tại nguyên chỗ trưng bày, cùng ta rời đi thời điểm không sai biệt lắm.

Hết thấy đều không có gì thay đổi.

"Cha, mẹ." Ta hô lớn.

Lại không có phản ứng.

Phòng bếp, phòng ngủ, thư phòng đều không có bóng người.

Đoán chừng là đi ra đi.

Ta đi vào mà đến từ mình trước cửa, tay vừa để lên cửa phòng.

Lại nghe thấy tiếng bước chân.

Ta chuyển qua đầu.

Lại phát hiện cường tráng đàn ông đứng tại trước mặt của ta, thân cao cao hơn ta một cái đầu.

Đàn ông tóc dài xoa vai, lưng hùm vai gấu.

Trên người lại tựa như rất lâu không có chải tắm rồi, đàn ông hai tay chấp sau lưng nói ra: "Ca ca."

"Người là?" Ta mở ra cửa phòng của mình, cảm thấy có cái gì không đúng.

"Ca ca ăn kẹo." Đệ đệ đưa tay trái ra, trong tay là một khóa to lớn kẹo.

"Người là đệ đệ sao?" Ta sợ nói ra, dọa đến lui về phía sau một bước tiến nhập gian phòng.

Ta tìm được hồi thối nôi phát ra, đúng là cao độ hư thối cha mẹ.

"Ca ca ăn kẹo." Đệ đệ lại lần nữa nói ra đi vào gian phòng của ta.

Lúc này ta nhìn đệ đệ, đệ đệ khiêng tại sau lưng bên phải cầm trong tay mụ mụ làm đồ ăn dùng dao phay.

"Ca ca ăn kẹo." Đệ đệ lần thứ ba nói ra, trong tay trái kẹo lại lần nữa đưa tới.

Ta từ trong túi lấy ra túi tiền đổi đệ đệ nói ra: "Ca cho người tiền, người đi mua càng ăn ngon hơn kẹo có được hay không."

Đệ đệ dùng cầm lấy kẹo tay đem ví tiền của ta đánh bay, sau đó đem to lớn kẹo đuổi tới.

Ta theo bản năng tiếp nhận kẹo.

"Ca ca mau ăn nha, ăn ngon kẹo." Đệ đệ cười nhìn ta, ta chưa bao giờ nhìn thấy qua hân như thế vui vẻ.

Ta mở ra giấy gói kẹo, bên trong bao lấy không biết là ba ba vẫn là mụ mụ một con mắt.

:',!!

Trước mắt toàn bộ đều nằm người.

Ta buông xuống Tiểu Mỹ, bắt đầu chú ý mỗi người.

Bọn hắn toàn bộ đều có hô hấp, nhưng lại giống người thực vật một dạng không nhúc nhích.

Ta bắt đầu đi khắp bệnh viện mỗi một cái góc.

Ở thủ thuật thất thời điểm ta bị sợ ngây người.

Mô chính y sinh cùng vũ khí y tá đều nằm trên mặt đất.

Mà bệnh nhân nằm tại trên bàn giải phẫu lồng ngực bị mở ra lấy.

Ta lập tức xông vào, cầm lên giải phẫu tư liệu.

Là một hàng trái tim bắc cầu.

Ta nhìn thoáng qua trên bàn giải phẫu bệnh nhân, liếc mắt là có thể xác nhận tử vong.

Vì sao lại như thế?

Ta tra xét nhịp tim dụng cụ, phía trên là một đầu song song đường.

Ta tra xét ghi chép, một lần cuối cùng ngừng nhảy là bảy, tám tiếng trước đó.

Cũng chính là mười hai giờ đồng sau.

Bệnh nhân đã chết, chết không thể chết lại.

Ta cũng đi ra phòng giải phẫu.

Một đường xem ra đều là như vậy người, ta đại khái hiểu bọn họ đều là hôm qua trời mười hai giờ khuya đồng sau đã biến thành như thế.

Ta đi ra bệnh viện, cẩn thận quan tâm trên đường đường đi.

Đi vào một gian hai mươi bốn giờ cửa hàng giá rẻ, mới phát hiện nhân viên cửa hàng nằm trên mặt đất.

Đi lên sờ lên hô hấp, tình huống là giống như đúc.

Ta đang tự hỏi có phải hay không tất cả mọi người đã biến thành như thế.

Nhưng ta vẫn là có thể chạy có thể nhảy.

Như vậy có thể hay không còn có người giống như ta.

Ta móc ra điện thoại mở ra mới sóng microblogging.

Ta càng thêm xác định hôm qua trời mười hai giờ khuya đồng sau tất cả mọi người thành như thế.

Bởi vì mới sóng microblogging các loại tin tức một đầu cuối cùng microblogging phát ra mười hai giờ chính.

Ta phát một cái tin.

Phát ra, ta biết cơ hội xa vời.

Đoán chừng ta tin tức của ta sẽ bị lạc tại mịt mờ microblogging ở trong.

Đứng người lên bụng cũng là có điểm đối bụng.

Trước mắt liền là cửa hàng giá rẻ, ta bắt đầu đi cầm ăn chút gì.

Vốn còn muốn thử tính tiền, lại phát hiện mình căn bản sẽ không thao túng máy thu tiền.

Khả năng này là ta lần thứ nhất làm tặc đi, hi vọng ngày sau sẽ không bị bắt.

Ta dự định theo cửa hàng giá rẻ đi ra ngoài.

Ta đứng tại trong tiệm trông tiệm bên ngoài, một bước này ra ngoài có thể coi là phạm tội.

Ta cười khở dao động cái đầu, theo trong túi quần móc ra một tấm 100 khối đập vào trên mặt bàn.

Thở dài một hơi đi ra ngoài.

Đương nhiên này là lần đầu tiên.

Sau đó lần thứ hai, ba lần.

Mãi đến ba ngày sau.

Ta bắt đầu tự do xuất nhập từng ta có thể xuất nhập địa phương, đối bụng tùy tiện đến siêu thị cửa hàng giá rẻ chút đồ vật kia ăn còn chưa tính.

Làm chuyện gì đều không cần đang dùng đến tiền.

Mà lại ta không phát hiện chỉ là người, động liên tục vật cũng đã biến thành cái dạng này.

Đương nhiên cũng bởi vì như thế, ta không có ước thúc cùng quản chế.

Tháng ngày qua hết sức nhàm chán, nhưng cũng hết sức có ý tứ.

Những cái kia mua không nổi xe, không chơi nổi đồ chơi.

Chỉ muốn đi vào lấy ra là được rồi, không có bất kỳ người nào hội ngăn cản ta.

Ta ngồi tại Ferrari 45 8 bên trong nhìn ngoài cửa sổ.

Ta nhớ tới một cái tiết mục ngắn.

Trên Địa Cầu người cuối cùng ngồi một mình ở trong phòng. Lúc này, bỗng nhiên vang lên tiếng đập cửa.

Ta phát microblogging, đi qua ba ngày.

Số không phát 0 điểm tán số không bình luận.

Ta có thể là cái này trên Địa Cầu người cuối cùng, có thể gõ cửa người nào vì cái gì còn không qua đây.

Ta nhớ tới chính mình mới tình đầu.

Đạp xuống chân ga đi đến nhà nàng.

Trung học lúc thăm mến nàng, thậm chí còn nhớ kỹ nhà nàng.

Ta đi tới nhà nàng dưới lầu, bên trên trước khi đi đi Ngũ Kim điểm mua một thanh búa.

40 2 thất, ta nắm chặt búa bắt đầu dùng sức phá cửa.

Một thoáng, hai lần.

Năm lần, sáu lần.

Ta đập ra cửa chính.

Đi vào.

Này cái địa chỉ là ta tại lão sư tốt nghiệp trung học sổ ghi chép bên trên vụng trộm nhìn thấy.

Ta hi vọng nàng không có dọn nhà.

Ta đi vào phòng ngủ, ta nhìn thấy nàng.

Nằm ở trên giường an tĩnh ngủ say lấy.

Ta xóc lên cái chăn, phát hiện nàng đi tiểu một ga giường.

Ta mới hiểu được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Trên thế giới người, khả năng ngoại trừ ta đều đã biến thành người thực vật.

Mà bọn hắn còn có chính mình ăn uống ngủ nghỉ.

Đã qua ba ngày, tương đương với ba ngày không có ăn cái gì uống đồ vật.

Ta sờ lên hô hấp của nàng, mạch đập mỏng manh có khả năng.

Ta lập tức chạy đi xuống lầu, cầm điểm sữa bò nhào bột mì bao.

Về đến phòng, ta tìm được trong phòng bếp ống nước máy.

Ta biết không có thể làm trễ nải, đi bệnh viện không còn kịp rồi.

Đơn giản dùng khí ga lò cấp nước quán khử độc.

Lấy ra bát đem sữa bò đem bánh mì ngâm mềm.

Ta đẩy ra miệng của nàng, dùng ống nước cưỡng ép đâm vào thực quản.

Ta nhìn thấy nàng nhú mảy, biết nàng rất khó chịu.

Thứ hai lần, cuối cùng thành công.

Ta bắt đầu dùng miệng hướng nước trong khu vực quản lý cưỡng ép thổi vào sữa bò nhào bột mì bao chất hỗn hợp.

Chính mình uống một ngụm tại thổi một ngụm đi vào, trộn vụn mười mấy khẩu cưỡng ép đem đồ ăn cho ăn đi vào.

Ta rút ra ống nước, lần nữa kiểm tra một chút hô hấp.

Tựa hồ hòa hoãn một điểm, ta nhìn ga giường đã bốc mùi.

Ta kéo lấy nàng đi tới phòng vệ sinh, cho nàng tắm rửa một cái.

Đơn giản lau khô, tìm được máy sấy làm khô tóc của nàng.

Tại trong tủ treo quần áo dựa theo trực nam ung thư thói quen chọn lựa quần áo, sau khi mặc vào xác thực xinh đẹp.

Ta đưa nàng đặt ở trên ghế sa lon.

Ta bắt đầu suy nghĩ mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Nếu như tất cả mọi người giống như nàng.

Như vậy không có trị liệu, không ăn không uống cực hạn cũng liền bốn năm ngày đi.

Mà ta lại không thể chiếu cố toàn thế giới, chỉ là mối tình đầu liền đem ta mệt mỏi gần chết.

Ống nước cho ăn cũng chỉ có thể là lần này đáp ứng khẩn cấp, nếu như muốn thời gian dài xuống nhất định phải phải đi bệnh viện.

Dùng chuyên môn thực quản, mới sẽ không đối nàng có ảnh hưởng.

Nghĩ tới đây, một cái vấn đề càng lớn hơn xuất hiện ở trong óc của ta.

Đồ ăn là có bảo đảm chất lượng kỳ, trên cơ bản thời gian một năm liền đều là hạn mức cao nhất.

Một năm đằng sau ta làm sao bây giờ?

Ta lắc lắc đầu tận lực không đi suy nghĩ những thứ này.

Như vậy những người khác ta có cứu hay không, ba mẹ của ta tại một cái khác thành thị.

Máy bay xe lửa cũng là khả năng trong một ngày chạy tới, lái xe liền xem như Ferrari đoán chừng tối thiểu muốn hai ngày đi.

Đã qua ba ngày, đi là một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có.

Trước mắt chỉ có thể chiếu cố cái này mối tình đầu.

Đẩy xe lăn mang vào trong phòng, lại đem mỗi tình đầu ném lên giường.

Cả người co quắp trên sàn nhà, tự hỏi chuyện kể tiếp.

Ta còn sống, mà cái thế giới này ngoại trừ ta ra người toàn bộ tê liệt thành người thực vật.

Mà ta không có cách nào chiếu cố những người khác, những người kia qua một ngày nữa hai ngày cũng sẽ chết vong.

Nghĩ tới đây ta lại lần nữa nghĩ đến đồ ăn, ta cả người đều hốt hoảng.

Bởi vì vì tất cả động vật cùng nhân loại một dạng cũng là tê liệt, sớm muộn cũng sẽ chết đi.

Thực vật cũng không biết có phải hay không là tê liệt, nhưng bây giờ nhìn lại cũng không tệ lắm.

Như quả không có gì bất ngờ xảy ra hiện tại bắt đầu một hai năm đằng sau, trừ ăn ra quá thời hạn đồ ăn bên ngoài cũng chỉ có thể ăn chay.

Đương nhiên một chút lương khô tựa hồ có khả năng cất giữ càng lâu, nhưng cũng không làm nên chuyện gì.

Như thế nào chừng cứu nhân loại suy nghĩ xuất hiện ở trong đầu, ta nhìn mỗi tình đầu.

Tựa hồ chỉ muốn cứu một nữ nhân, cùng sinh một tổ.

Đằng sau dù cho hậu thế đều ăn chay có phải hay không cũng coi như kéo dài?

Nghĩ tới đây ta run rẩy một cái, nhìn về phía mỗi tình đầu cả người thất thần.

Nàng chỉ là tê liệt, cùng loại với người thực vật.

Không có nói không có thể sinh con đi, nghĩ tới đây ta cảm thấy ta có thể cứu vớt thế giới.

Không nói hai lời ta nhào tới, bắt đầu không thể miêu tả.

Ta nên may mắn ta là học y.

Bởi vì không có tính thời kỳ rụng trứng, cũng không biết lúc nào sẽ thụ thai.

Ta kéo dài chiếm hữu nàng một tuần lễ, cũng tính toán tháng ngày.

Có đôi khi nhìn xem bên giường nàng, ta cũng hoài nghi nàng chỉ là cái còn sống búp bê bơm hơi.

Sợ nhất liền là lúc ăn cơm.

Bởi vì muốn cầm dạ dày quản, mỗi một lần đều là dày vò.

Ta tận lực đem này số giảm bớt, hai ngày một lần.

Giảm bớt cầm quản cho ăn số lần điều kiện tiên quyết là mỗi một lần ta đều muốn đưa nàng dạ dày nhét tràn đầy.

Ta bắt đầu không giới hạn tại sữa bò nhào bột mì bao, bởi vì những thức ăn này quá dễ dàng đói bụng.

Ta sẽ dùng máy ép nước đem thịt bò khô cùng sữa bò đánh hiếm vỡ đằng sau rót vào.

Theo lần thứ nhất bên trên nàng đằng sau một tuần lễ, buổi sáng ta đều sẽ dùng nghiệm mang thai bồng tiến hành kiểm tra.

Rốt cục tại chín ngày sau đó ta đo ra hai đầu tròn khiêng.

Bắt đầu một tháng, cơ bản không có thay đổi gì.

Ta đem bệnh viện một chút thiết bị đem đến căn biệt thự này.

Đặc biệt là phòng giải phẫu thiết bị, bởi vì ta thời khắc chuẩn bị vì nàng đỡ đẻ.

Ta còn tại sát vách phòng ngủ làm một cái vô khuẩn phòng giải phẫu.

Ta sợ nhất là nàng sinh bệnh, hoặc là cảm nhiễm.

Ta chỉ có thể càng thêm tỉ mỉ chiếu cố.

Trên Địa Cầu người ngoại trừ ta cùng nàng đều đã chết.

Thi thể bắt đầu bốc mùi, đồng thời hiện ra cự nhân xem.

Tháng thứ hai bắt đầu, nàng đói khát tựa hồ càng lúc càng nhanh.

Ta chỉ có thể đem cho ăn theo tới trước hai ngày một lần đã biến thành một ngày một lần.

Dẫn đến ta mang tới thực phẩm căn bản không đủ dùng.

Đơn giản nước sôi trừ độc ta liền lập lại lợi dụng.

Nhìn không có vấn đề gì, liền là cắm vào dạ dày đằng sau rút ra dạ dày quản có chút đầy mỡ.

Coi như thanh tẩy nấu nóng đằng sau còn là có một tia đầy mỡ, một cây dạ dày quản sử dụng một tuần lễ dưới tình huống.

Tại tháng thứ tư, ta cơ hồ sử dụng hết cái thành phố này mỗi gian phòng bệnh viện có thể tìm tới dạ dày quản.

Ta bắt đầu đi hướng lân cận thành phố bệnh viện, nhưng cũng may ta dần dần nhìn thấy hờ ra phản bưng.

Tháng thứ bảy, tinh thần của ta tựa hồ cũng có chút uể oải.

Bởi vì thật lâu không có ăn được tươi mới thịt, chỉ cần trách ta không biết làm món ăn.

Theo nhân loại biến thành như vậy ngày đầu tiên đến bây giờ, liền chưa ăn qua tươi mới thịt.

Thịt bò khô cùng các loại đồ ăn vặt ta bây giờ nhìn lấy sẽ chỉ buồn nôn, nhưng bây giờ không ăn qua kỳ liền có thể liền này chút đều không có ăn.

Ở trên con đường thấy rõ phân giải thi thể, có thậm chí có khả năng trông thấy hư thối xương cốt.

Nửa năm trôi qua, vì khuẩn đã đem trên thế giới người phân giải không sai biệt lắm đi.

Nhưng chỉ giới hạn trong phân giải, cũng chưa từng xuất hiện giòi bọ.

Tựa hồ trùng loại cũng tê liệt.

Nhưng ta vẫn là bắt đầu sợ hãi một chút trí mạng bệnh khuẩn sinh ra, ta dùng tới dọn tới trừ khuẩn thiết bị.

Mà ta ở nhà bắt đầu mang lên khẩu trang, định kỳ trừ độc.

Đi ra ngoài thì mang lên mặt nạ phòng độc, bởi vì thực sự quá thối.

Ta nhìn lịch ngày một ngày một ngày bấm đốt ngón tay lấy tháng ngày, hết thấy đều là khó như vậy nấu.

Ta bắt đầu viết nhật ký, rảnh rồi bắt đầu ngăn ngừa hồ ngôn loạn ngữ cùng nói một mình.

Đài truyền hình từng kênh đều là bông tuyết màn hình, mà mới sóng microblogging cũng có cái kia thiên chi trước tin tức.

Ta mỗi một đầu cũng không biết nhìn mấy lần.

Mà ta phát ra đầu kia, đến nay đều là không bình luận số không phát.

Ta biết ta có thể có thể bắt đầu tự bế, mà lại không phải nhẹ nhàng.

Tháng thứ tám, ta bắt đầu phát giác không thích hợp.

Bởi vì làm căn bản không có thai động, mặc dù bụng một tháng một tháng biến lớn nhưng căn bản không có thai động dấu hiệu.

Ta muốn mang nàng đi bệnh viện nhìn một chút siêu vi B, nhưng bên ngoài bây giờ hoàn cảnh thật rất tồi tệ.

Mang đi ra ngoài cảm nhiễm khả năng cũng rất lớn, ta chỉ có thể từ bỏ.

Từ thai suy nghĩ xuất hiện trong đầu, mà dù sao bụng cũng tại một chút biến lớn.

Ta chỉ có thể đang mong đợi lại hai tháng, hai tháng sau ta liền biết.

Tháng ngày cơ hồ là càng ngày càng khó nấu, thời tiết chuyển sang lạnh lẽo lúc còn kém phát sinh ngoài ý muốn.

Bởi vì không có chú ý nhiệt độ, nàng bị cảm.

Hiện tại những người máy này trình tự ra trục trặc?

Ta lắc lắc đầu, ta thế nhưng là học y.

Người là từ xương cốt, mỡ, nước tạo thành.

Đương nhiên còn có điểm vô cơ cùng hợp chất hữu cơ.

Tạng khí cùng khí quan những vật này cái nào giống như là máy móc.

Suy nghĩ đến nơi đây sau lưng ta lạnh lẽo, cả người bắt đầu không rõ.

Nếu như bọn họ đều là nhân loại, con người thực sự.

Như vậy ta bây giờ còn có thể động, ta là cái gì?

Chẳng lẽ ta là người máy?

Ta bắt đầu sờ khắp toàn thân của ta, ít nhất bề ngoài của ta cùng nhân loại một màn đồng dạng.

Ta có một cái to gan ý nghĩ.

Ta lật ra ép mạch mang trái lại tay trái của mình.

Sau đó cho tay trái của mình lên cục bộ gây tê.

Lên hai lần trừ độc.

Ta tay phải cầm dao giải phẫu nhắm ngay ta đã gây tê tay trái.

Ta tự hỏi, nếu như một đao kia xuống.

Nếu như cắt tại dây điện bên trên, cắt tại thép tấm bên trong.

Chém ra pin dịch, chém ra số liệu đường.

Như vậy ta đến cùng là cái thứ gì.

Ta bắt đầu lưỡng lự, nhưng không cắt xuống liền không có cách nào chứng minh.

Ta bắt đầu thở hổn hển, nhắm mắt lại.

Mở mắt ta quan trọng rằng, một đao chậm rãi lấy xuống.

Cắt ra làn da, cắt vào cơ bắp.

Vẫn là có nhẹ nhàng cảm giác đau đớn truyền đến.

Huyết dịch chảy ra, tròng diện có chút không bị không chế.

Mặc dù cục bộ gây tê, nhưng thị giác bên trên đau đớn vẫn là trong đầu ảnh hưởng thân thể của ta.

Tay phải của ta bắt đầu run rẩy, để tay xuống thuật đao ta cầm lên công cụ kìm.

Kẹp lên một khối trừ độc khăn mặt ấn đi lên, đem chảy ra huyết dịch hút khô.

Sau đó ta nhẹ nhàng đẩy ra vết thương.

Bên trong là cơ bắp, còn có thể trông thấy màu trắng xương cốt.

Nhẹ nhàng lật qua lật lại, động mạch có thể thấy rõ ràng.

Ta cùng sách giáo khoa bên trên một dạng, cùng nhân loại một dạng.

Ta vui vẻ bưng kín vết thương, bắt đầu một tay khâu lại.

Mặc dù ta giống như làm một kiện chuyện ngu xuẩn, nhưng lại vô cùng vui vẻ.

Ít nhất ta là nhân loại.

Nhìn bên cạnh mối tình đầu, lúc này giải phẫu còn chưa hoàn thành.

Bắt đắc dĩ ta dùng ta dùng còn lại đường bắt đầu cho nàng khâu lại.

Thậm chí không đối kim tiêm tiến hành trừ độc, bởi vì ta đã không sợ đem nàng lây nhiễm.

Nàng trong mắt ta thành một cái còn sống búp bê bom hơi, mà ta trong mắt ta cũng chỉ là một cái còn sống cái xác không hồn.

Trẻ con không có cách nào khóc rống, đường hô hấp bên trong đều là nước ối.

Chặt đứt cuống rốn đến bây giờ, cũng đã không có hô hấp.

Không phải ta không muốn cứu hắn, mà là ta không có cách nào đang chiếu cố một cái người thực vật.

Vẫn là cái trẻ con, coi như nuôi sống ta cũng không có cách nào kéo dài loài người.

Như vậy nhân loại đến cùng làm sao vậy, ta đem mối tình đầu gói lên nhấc ra tay thuật thất.

Đưa nàng thả lại nguyên bản phòng ngủ, ta đứng tại chỗ ngẩn người.

Tay trái bởi vì vừa mới hàng loạt cử động lại bắt đầu chảy máu.

Theo cắt ra khâu lại tốt trong vết thương từ từ chảy ra, nhưng ta không quan tâm.

Tùy tiện tìm một quyển băng gạc đơn giản quấn đi lên, thất nút thời điểm chỉ có một cái tay đặc biệt phí sức.

Răng cắn băng gạc dùng sức kéo gấp, ta nhìn thấy một vết đỏ thẫm lộ ra băng gạc.

Ta bắt đầu cười ngây ngô ta ngu xuẩn, ta có thể làm cho mối tình đầu mang thai.

Như vậy ta làm sao có thể là cái máy móc, một người thời điểm đầu óc cũng bắt đầu không đủ dùng.

Lúc này ngoài cửa thiếu truyền đến tiếng đập cửa.

Ta cả người run rẩy một cái.

Trong đầu có xuất hiện một cái kia tiết mục ngắn.

Trên Địa Cầu người cuối cùng ngồi một mình ở trong phòng. Lúc này, bỗng nhiên vang lên tiếng đập cửa.

Ta thật nhanh chạy tới trước cổng chính, tay phải rất tự nhiên chộp vào cầm trên tay.

Nhưng ta dừng động tác lại, ta bắt đầu suy nghĩ sẽ nhìn thấy cái gì.

Nếu như là nhân loại, như vậy là không phải ta đã điên rồi?

Nếu như là mộc ra xúc tu người ngoài hành tinh, như vậy ta có phải hay không muốn bị kéo đi làm thí nghiệm rồi?

Nếu như là một "chính mình" khác? Thiên hình vạn trạng suy nghĩ xuất hiện ở trong óc của ta.

Cửa bị gõ lầy, đem suy nghĩ của ta kéo lại.

Ta nhìn chằm chằm cửa chính, vì cái gì bờ biển biệt thự cửa chính liền một cái mắt mèo đều không có giả bộ.

Ta bắt đắc dĩ mở ra cửa chính.

Trước mắt là một con gấu trúc, nhìn ta.

Ta bắt đầu suy nghĩ, đã qua mười tháng.

Vì cái gì hiện tại gõ cửa lại là một con gấu trúc?

Chờ chút, gấu có hay không có thể ngủ đông hơn mấy tháng?

Chẳng lẽ tất cả mọi người bắt đầu thức tỉnh?

Gấu trúc nhìn ta chằm chằm, ta nhìn chằm chằm gấu trúc.

Tựa hồ nó là hết sức dịu dàng ngoan ngoãn động vật a?

Nhưng đôi lâu như vậy có thể hay không phát cuồng ăn ta?

"Người tới đi, cần chết ta đi." Ta mở ra hai tay nói ra.

"Người nói cái gì đó, ăn người làm gì." Gấu trúc kéo ra nói ra.

Ta kinh hãi cái cảm đều trật khớp, trừng to mắt nhìn xem gấu trúc.

"Thôi được, tính người may mắn. Chúng ta cuối cùng tìm tới người, đương nhiên chúng ta trong pháp điển không có từ hình, trả lời xong nghi ngờ của người liền đem người thu về đi." Gấu trúc dao động cái đầu nói ra.

"Thu về? Chuyện này. . . Đến cùng là. . . Chuyện gì xảy ra?" Ta không giải thích được nói.

"Người sinh hoạt thể giới kỳ thật chỉ là chúng ta thể giới một cái trò chơi, cùng loại với các người thể giới network vô hạn. Trò chơi này mở phục đã có hơn bốn nghìn năm, thể nhưng tại năm ngoái bởi vì một kiện sự cố ngừng phục. Đại khái bốn tháng trước chúng ta bắt đầu thu về tài nguyên, nhưng hệ thống một mực biểu hiện còn có sinh mệnh thể chuyển động, không cách nào thu về. Cho nên đến hôm nay, chúng ta chỉ có thể phải ta loại sửa chữa này thành viên xuống tới tiến hành thu về công tác." Gấu trúc nói ra.

"Người nói. . . Ta chỉ là trò chơi." Ta kinh ngạc nói.

"Người liền trò chơi cũng không tính, người chỉ có thể là cái đạo cụ. Chúng ta chơi chán số liệu trò chơi, tại hơn bốn ngàn năm trước bắt đầu lưu hành chân thực lẫn nhau trò chơi. Người còn nhớ rõ trên trời ngôi sao sao? Mỗi một viên liền là một cái máy giám thị, chúng ta người chơi liền dựa vào máy giám thị quan sát cũng kỹ thuật các người."

"Thao tác? Ta làm chuyện gì đều là đầu óc mình thao tác. Sao là kỹ thuật?" Ta không giải thích được nói.

"Các người đương nhiên không có khả năng ** làm, bằng không thì chúng ta làm sao kiếm tiền nha. Phía trên người chơi dùng tiền cho các người mua sắm tài nguyên cùng điểm thuộc tính, chúng ta đặt tài nguyên cùng gia tăng thuộc tính. Sau đó người chơi xem các người ngộ tính sử dụng tài nguyên phát triển cùng tiến bộ, này liền là quy tắc của trò chơi này. Theo suy nghĩ của người liền giống với tại đã thân người bên cạnh vùng trộm thả một khúc gỗ cùng sắc bén tảng đá, như vậy mảnh gỗ tảng đá liền là tài nguyên, đã nhân nếu như phát hiện cũng trùng hợp lợi dụng tài nguyên làm ra búa đá. Cái này là tiến bộ, cũng chính là trò chơi hạch tâm. Công ty của chúng ta nói qua xưa nay sẽ không cải biến trong trò chơi phát sinh hết thảy, nhưng vẫn là có rất nhiều người chơi lợi dụng hack cải biến trò chơi." Gấu trúc nói ra.

"Ta vẫn là không hiểu." Ta nói ra.

"Cái này muốn nói đạo người tồn tại, người chính là bị lợi dụng hack. Người là bị người chơi thông qua gian lận đưa vào, dùng để gian lận nhân vật." Gấu trúc nói ra.

"Gian lận? Hack? Ta bị sửa đổi?" Ta một mặt mờ mịt nhìn xem gấu trúc.

"Bắt đầu trò chơi này hết sức kiếm tiền, tất cả mọi người hết sức mua trượng. Kẻ có tiền liền mạng chồng chất hình thể cùng lực lượng, một chút cực độ biến thái nhân vật bị chế tạo ra. Lúc ấy xưng bá bảng xếp hạng đồ vật gọi khủng long, trên cơ bản có thể nói là vô địch tồn tại." Gấu trúc nói ra.

"Cái này cùng ta có quan hệ gì?" Ta nói ra.

"Các người sinh ra là một chuyện cười, năm đó có cái thỏ hào khư khư cố chấp mua một đồng lớn điểm số bắt đầu muốn cho khi con điểm lực lượng. Trước đó hẳn điểm rất nhiều, vượt loại một bộ phận đều là kiệt tác của hắn. Nhưng lần nào hẳn điểm sai, chồng chất trí lực sự tình sau khi đi ra. Hẳn bị người chơi khác trò cười rất lâu, bắt đầu hẳn đi tìm chúng ta yêu cầu sửa chữa. Thế nhưng chúng ta nói qua chúng ta sẽ không cải biến đã phát sinh sự tình, sau đó thỏ hào bắt đầu khư khư cố chấp. Thậm chí có một bộ phận chế giễu hắn người, vì nhìn hắn trò cười cũng bắt đầu đốt lên trí lực." Gấu trúc nói ra.

"Chồng chất trí lực liền có chúng ta?" Ta nói ra.

"Trò cười, nếu là chồng chất trí lực liền có thể có các người. Như vậy vì cái gì không cho khủng long chồng chất trí lực? Người cho chúng ta đều là kẻ ngu sao? Trí lực tại lúc ấy chỉ sinh ra một loại thuộc tính, gọi đoàn kết. Mà lại trí lực chồng chất cao nhất cũng không phải người, biết con kiến sao? Cái kia chính là chỉ chồng chất trí lực kết quả. Cho Long chồng chất trí lực sản phẩm gọi là Tấn Mãnh Long." Gấu trúc nói ra.

"Như vậy chúng ta là làm sao tới?" Ta lại lần nữa hỏi.

"Liền tốt chỉ điểm lực lượng không điểm hình thể có thể sinh ra bay lượn một dạng, dưới cơ duyên xảo hợp các người người bị điểm ra bộ lạc cái này khái niệm. Bắt đầu mấy cái đánh một cái, thậm chí mười mấy cái đánh một cái. Cái này khiến điểm trí lực người chơi càng ngày càng điên cuồng, tại một cái nào đó thời kì bắt đầu thậm chí điểm ra thần linh cái thiên phú này. Nhưng đây cũng không phải là thúc đẩy các người cần bản, mà là có người chơi gian lận." Gấu trúc nói ra.

"Gian lận?" Ta lại lần nữa không giải thích được nói.

Chương 50 《thoát đi》trước thiên

Ta chậm rãi mở mắt ra, bốn phía lơ mờ vô cùng.

Ta có chút nghĩ không ra ta là ai, cảm giác đầu đằng sau có chút ướt át.

Vào tay sờ lên đầu, đau rất.

Đưa tay buông ra mượn nhờ móng mạnh ánh đèn nhìn một chút, tựa hồ là hồng hồng máu.

Nhưng quá mờ tối, ta chỉ có thể cảm giác được ướt nhẹp.

Tự hỏi một màn này trước đó phát sinh đoạn ngắn, chẳng lẽ ta bị người đánh trúng đầu?

Như vậy nơi này là nơi nào? Ta nhìn hết thấy chung quanh.

Lờ mờ, ẩm ướt.

Ở đây tựa hồ là một cái phong bế gian phòng.

Ta đi tới bên tường sờ lên vách tường, cứng rắn vô cùng.

Rốt cuộc là ai đem ta nhốt ở ở đây?

Ta bắt đầu tự hỏi trong đầu mảnh vỡ trí nhớ.

Trong đầu của ta xuất hiện từng màn ký duyệt hợp đồng hình ảnh, tựa hồ ta là xí nghiệp gia.

Nhưng trong đầu tựa hồ lại có khác biệt hình ảnh, là một đám bầy học sinh cùng một con màu trắng phấn viết.

Mà ta đang ở trên bảng đen vẽ phác thảo lấy cái gì, một bộ rõ ràng ngựa con xuất hiện ở trên bảng đen.

Bọn nhỏ vui vẻ hoan hô, ta có khả năng nghe gặp bọn họ đang gọi lão sư thật tuyệt.

Chẳng lẽ ta vẫn là vị lão sư?

Ta theo ăn khớp suy nghĩ xuống.

Như vậy ta là một vị thành công xí nghiệp gia, lúc rảnh rỗi lại trong trường học dạy bọn nhỏ mỹ thuật?

Như vậy vì cái gì ta hiện tại sẽ xuất hiện tại cái này?

Ta muốn thấy xem trên người của ta có hay không thứ đáng giá, lại phát hiện mình căn bản không mặc quần áo.

Ta sờ lên thân hình của ta cùng cao độ, lại phát hiện rất khó phán định.

Cúi đầu ta nhìn thấy chính mình bụng bìa, xem ra ta vẫn là cái béo ông chủ.

Ngẫm lại cũng thế, xí nghiệp gia cái nào không phải khắp nơi xã giao.

Bụng lớn một chút tựa hồ cũng nói còn nghe được.

Chẳng lẽ là ở bên ngoài quá cảnh tượng rồi? Bị người bắt cóc tống tiền đến nơi này.

Như vậy bọn cướp sẽ muốn ta yêu cầu tiền chuộc a?

Không được, ta cần tự cứu.

Ta hiện tại trí nhớ tất cả đều là mơ hồ, coi như bọn cướp yêu cầu tiền chuộc.

Nhưng ta liền một chiếc điện thoại nhớ không rõ a.

Ta dựa vào ngọn đèn hôn ám xem này bốn phía vách tường.

Một vòng xuống tới khiến ta giật mình.

Kiến trúc này đơn giản liền là toàn phong bế, một cánh cửa sổ đều không có.

Như vậy ở đây khẳng định không phải cái gì đã ngoại hoang vu phòng ở, rất có thể là một cái nào đó hào trạch tầng hầm.

Hơn nữa còn là dưới mặt đất rất sâu địa phương, bởi vì nơi này ẩm ướt ướt át.

Ngẩng đầu chỉ có vừa đúng mờ tối không thể tại mờ tối đèn chân không treo ở trên không.

Ta tính một cái, đèn chân không tròn vẹn mấy cái ta cao như vậy.

Ở đây có thể so với địa lao, hơn nữa còn là chuyên môn kiến tạo.

Nghi ngờ ta ngồi trên mặt đất, tự hỏi nghĩ phát hiện một chút đầu mối.

Bụng lúc này truyền đến ục ục âm thanh, xem ra là ta đói.

Đoán chừng nếu là không ăn ta sẽ chết đói đi.

Ổn định lại tâm thần, ta nghe thấy được giọt nước tiếng.

Ta theo thanh âm nơi phát ra tìm tòi đi qua, nhìn thấy một cây thật dài ống nước.

Ống nước tại cực độ chậm rãi nhỏ xuống dưới ra chất lỏng, chất lỏng nhỏ xuống tốc độ cực kỳ thông thả.

Theo nhỏ xuống chất lỏng hướng phía dưới, là một cái kiên cố sắt bát.

Ta nâng lên sắt bát ngửi ngửi, một cỗ nhàn nhạt vị mặn.

Này không phải là chuẩn bị cho ta a, bụng xì xào kêu.

Bắt đặc dĩ ta uống một ngụm, lại ngoài ý muốn kinh ngạc.

Hết sức nhiều chất lỏng, mặn mặn.

Nhưng sau đó hồi trở lại cam, mùi vị không tệ cũng không tính khó uống.

Bắt đặc dĩ ta ngụm lớn uống một ngụm lớn, sau đó đem bát thả lại tại chỗ.

Dựa vào hơi chỉ nhìn một giọt một giọt rơi vào trong chén nước canh, liền gọi nó nước canh đi.

Ta nhìn nước canh ngần người, tự hỏi tiếp xuống nên làm gì.

Bọn cướp tựa hồ chậm chạp chưa từng xuất hiện, mà nước canh nhỏ xuống tốc độ.

Cái tốc độ này, hẳn là có thể miễn cưỡng cam đoan ta duy trì sinh mệnh đi.

Vừa vặn lại là chất lỏng, giải khát còn có thể giảm bớt đói khát.

Đây cũng là giam giữ người của ta cho ta coi là tốt a, liền là nhường ta như vậy kéo dài hơi tàn sống sót.

Chẳng lẽ là bởi vì ta làm ăn thời điểm đắc tội người, ta bắt đầu lại lần nữa sờ lên đầu.

Cảm giác đau đớn giảm bớt rất nhiều, nhưng trí nhớ lại còn không có khôi phục.

Ta lại lần nữa tự hỏi ta ở chỗ này nguyên nhân.

Đúng, ta tựa hồ vẫn là một cái lão sư.

Tay ta chỉ dính một hồi sền sệt canh, bắt đầu ở trên tường vẽ lấy trong đầu ngựa con.

Tại bọn nhỏ trước mặt, ta tựa hồ vẽ lên một bé đáng yêu Q bản ngựa con.

Nhưng hôm nay dính này nước canh ta vẽ ra lại là xiêu xiêu vẹo vẹo quái vật.

Chỉ chờ chờ đợi sắt bát bị tích lũy đầy, sau đó uống một hơi can sạch.

Bất quá ta có khả năng may mắn này canh căn bản không có cách nào cho ăn no ta, ta tựa hồ bắt đầu càng ngày càng gầy.

Ta đang chờ mong, chờ đợi lấy ta gầy đến đầy đủ kích thước.

Sau đó theo cửa hang leo ra đi, ta thậm chí hội suy nghĩ cửa hang bên kia là địa phương nào.

Ta hi vọng đồng thời kỳ vọng nơi đó chính là mở miệng, bởi vì ta không có những đường ra khác.

Thói quen của ta bắt đầu trở nên đơn điệu, một quãng thời gian chỉ còn lại có giấc ngủ cùng ăn canh.

Trong óc đoạn ngắn trí nhớ càng ngày càng ít.

Nguyên vốn có thể tinh táo xem thấy mình ký tên trên hộp đồng chữ cũng bắt đầu mơ hồ, ngay cả mình có phải hay không nắm bút ký chữ vẫn là đóng mộc đều đã quên đi.

Mà một cái khác trong trí nhớ, bọn nhỏ mặt đã không có bộ dáng.

Thậm chí chính mình vẽ ngựa là bộ dáng gì cũng đã quên lãng.

Mà hần trí nhớ của hần tựa hồ toàn bộ biến mất, ta bắt đầu oán hận đem ta đưa đến nơi này người.

Ta hận không thể đem hần chém thành muôn mảnh, ta cùng hần đến cùng có cái gì thù cái gì oán?

Hắn sẽ đem ta quan ở chỗ này, dạng này tra tấn ta?

Bởi vì đã mất đi thời gian quan niệm, ta không biết đi qua bao lâu.

Nhưng ta tựa hồ cảm thấy thân thể của ta càng ngày càng tiếp cận cửa động lớn nhỏ.

Nhưng thân thể lại càng ngày càng yếu, bởi vì ngủ quá nhiều thậm chí khó mà động dậy.

Ta bắt đầu tiến hành đơn giản chuyển động.

Bởi vì ta sợ nếu như thể lực không đủ, căn bản bỏ không xuất động khẩu.

Tay sớm đã vô lực, ta cật lực vung vẩy lấy.

Ta bắt đầu chạy chậm, bắt đầu đối vách tường luyện quyền.

Mấy lần kiên trì nổi ta ít nhất có thể động.

Nhưng trí nhớ lại cơ hồ toàn bộ biến mất, thậm chí quên đi tên của mình.

Nhưng ta tựa hồ từ đầu tới đuôi liền không có nhớ kỹ qua tên của mình, lúc này trong đầu chỉ có chạy đi suy nghĩ.

Ta lúc bắt đầu thỉnh thoảng so sánh ta cùng cửa động lớn nhỏ, đang mong đợi thích hợp thời điểm lập tức chạy đi.

Ta nhớ được ta ngủ thiếp đi, một hồi đùng đưa kịch liệt đánh thức ta.

Toàn bộ phòng ở bắt đầu run run, xem ra là động đất bạo phát.

Hoàn toàn bất đắc dĩ ta bùng lên thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn lại uống bên trên một ngụm nước canh, đem sắt bát ném tới một bên.

Hướng phía cửa hang dự định đi đến bờ, còn kém một chút như vậy.

Đầu vai dùng sức nhét vào cửa hang, ta nghẹn đủ thở ra một hơi chui vào.

Cửa hang cực độ chật hẹp, ta ở bên trong thậm chí khó mà động dậy mây may.

Ta bắt đầu một chút dùng sức nhúc nhích, muốn đem chính mình chen vào bên trong.

Ta tựa hồ bị kẹp lại, nhưng ta chưa bao giờ nghĩ tới lui về.

Ta thật đã ngốc ngán, tự do xuất hiện ở trong đầu.

Xuất hiện ở trong lòng, thậm chí trên thân thể.

Chấn động tựa hồ không có đỉnh chỉ, chẳng lẽ muốn sập?

Ta bắt đầu càng thêm cố hết sức hướng về phía trước bò đi, mặc dù mỗi một bước đều là dày vò.

Ta có một tia hồi hận, nếu như tại đời một đoạn thời gian có lẽ sẽ thuận lợi một điểm.

Thế nhưng đã không có thuốc hồi hận.

Bên tai ta truyền đến nhỏ xíu tiếng vang, rất nhẹ rất nhỏ.

Thật giống như chính mình mang theo mấy trợ thính, mà hô người người theo mấy bức ngoài tường truyền đến thanh âm.

Ta bắt đầu ổn định lại tâm thần nghe.

Rất yên tĩnh rất yên tĩnh nghe. . .

"Buông lỏng, chớ khấn trương."

"Hít sâu, thả lỏng."

"Nhanh, mau ra đây."

. . .

Có người tại khích lệ ta? Phải là của ta trong lòng tại khích lệ ta.

Ta bắt đầu tiếp tục cất lực hướng về phía trước bò, lại phát hiện khí lực của mình càng ngày càng nhỏ.

Thân thể càng ngày càng nặng, ta giống như tại trở về uống một ngụm sắt trong chén canh.

Thanh âm lại lần nữa truyền đến, ta bắt đầu xác định thanh âm chủ nhân không phải ta.

"Không được, xé ra đi."

"Sinh non, phụ nữ có thai vốn chính là ngã sập xuống phá nước ối. Nhường thân nhân ký tên đi, ở đây chuẩn bị."

"Tại mạng xuống đều muốn giữ không được, động thủ đi."

. . .

Ta cảm giác đủ thật lâu, nhưng hết sức an tường.

Thật giống như một cái ở trong biển thật lâu người bơi đến lục địa.

Thật giống như tuyết xử phùng sinh nhà mạo hiểm về tới trong đô thị.

Quang mang bắt đầu chiếu rọi thân thể của ta, ta mới phát hiện ta chưa bao giờ mở ra qua con mắt.

Có thể cảm giác được một đôi to lớn song tay nắm lấy ta, bắt đầu lôi kéo ta.

Đem ta theo trong gian phòng bịt kín rút ra ra ngoài.

Ta bị nâng. . . lên, ta cảm nhận được có người gõ lấy phía sau lưng của ta.

Ta bắt đầu thút thít, lớn tiếng thút thít.

Ta rốt cục chạy đi.

"Chúc mừng, là cái nam hài."

Xác thực đáng giá chúc mừng.

. . .

Nhiều năm đằng sau, ta bắt đầu quên đi đoạn này trí nhớ.

Bởi vì càng nhiều mới sự vật chờ đợi ta đi học tập cùng trí nhớ.

Mà ta? Vẫn còn con nít.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52 《 muốn diễn muốn nứt 》 trước thiên

Cái tính cầu này chỉ có hai mảnh đại lục.

Phương bắc nữ vương, phương nam cô nương.

Không nên hiểu lầm, đây chỉ là đại lục tên.

Hai mảnh đại lục ở giữa có một đầu hết sức rõ ràng đường ranh giới.

Gọi dầu vùng lá khe nứt lớn.

Đầu này khe nứt lớn hoàn toàn ngăn cách hai cái đại lục.

Khe nứt lớn chỗ rộng nhất tròn vền trăm mét, hẹp nhất vền vền một quyền.

Nhưng hẻm núi sâu không thấy đáy, không có người biết rõ phía dưới có cái gì.

Đến mức nam bắc đại lục hai phía theo thứ tự là hai cái cực hãn đế quốc cường đại.

Hai đại đế quốc thủy hỏa bất dung, chinh chiến nhiều năm đều vì chiếm lĩnh đối phương lãnh địa nửa bước.

Hai nước ở giữa không có mâu dịch, thậm chí ngôn ngữ không thông.

Ngoại trừ đều là nhân loại bên ngoài không có một chút giống nhau.

Nhưng đều có chính mình bất biến thiết luật, chưa bao giờ cải biến.

Phượng nam cô nương đại lục tồn tại triệu Lôi Đế nước, dân phong dũng mãnh dũng mãnh thiện chiến. Người người đều có đầu khí ma pháp, không chế chim muông bay lượn dễ như trở bàn tay. Vận chuyển dựa vào trâu ngựa, bay lượn dựa vào sư thú. Chiếu sáng dựa vào ma thú nội hạch, quân chủ quản lý thống nhất quốc gia. Cho rằng phượng bắc làm di đoán, cách cư xử quái dị phá hư tự nhiên sinh thái.

Phượng bắc nữ vương đại lục tồn tại tha mười ba đế quốc, am hiểu máy móc công nghiệp sáng tạo. Mặc dù sẽ không đầu khí ma pháp, nhưng chế tạo ô tô máy bay súng ngắn đại pháo hạ bút thành văn. Vận chuyển dựa vào ô tô, bay lượn dựa vào máy bay. Chiếu sáng dựa vào điện xoay chiều, tuyển cử tổng thống công sản công hòa. Cho rằng phượng nam lạc hậu dốt nát, không có giáo dưỡng đều là man di.

Hai bên bờ vì không cách nào câu thông, nhưng lại không cách nào xâm chiếm đối phương lãnh địa.

Kiên trì đã có ngàn năm lâu, cho nên cũng đã đạt thành ăn ý.

Thì mỗi mười năm biết di động một lần trong vòng một ngày chiến tranh, các phái 100 người ra sân.

Dùng khe nứt làm khu giao chiến, định ra thiết luật.

Cái quy củ này là từ một lần hai bên sau đại chiến, đều ăn ý trả lại giam nô lệ bắt đầu.

Khe nứt bị chia làm hai khối, trăm mét khe nứt thì là máy bay cùng sư thúu chiến trường, mà một quyền vết nứt thì là súng máy tại ma pháp, binh khí cùng đầu khí độ sức.

Hai nước bởi vì chiến tranh tử vong người sẽ được phong làm liệt sĩ cùng anh linh, tên lưu mãi tại khe nứt hai bên to lớn trên thạch bích.

Người bị thương một khi mất đi sức chiến đấu liền sẽ bị lập tức mang xuống chiến trường, mặc kệ thân phận lập tức tiến hành ma pháp trị liệu cùng y được giải phẫu.

Trước tiên cứu chữa, cho đến thoát ly nguy hiểm tính mạng đằng sau đưa về đôi phương đế quốc.

Hai nước đều dùng chiến tranh đằng sau càng ít tỷ số thương vong làm khoe khoang thủ đoạn.

Nhưng bọn hắn không cách nào câu thông cũng từ trước tới giờ không câu thông.

Hai bên vách đá trước đó, mỗi mười năm đại chiến hai bên đều sẽ mang lên 100 cái trứng gà.

Sau đại chiến ngày kế tiếp, đem trứng gà lấy tử vong cùng người mất tích đếm được tỉ lệ đánh vỡ.

Dùng trứng gà hoàn hảo số lượng nhiều phương nào phán định làm thắng.

Phe thắng lợi hội cả nước cùng chúc mừng, tự hào qua trên mười năm.

Mà thất bại một phương thì hội thất lạc vượt qua mười năm chưa bao giờ cải biến.

Đương nhiên cũng có thể hoà không phân thắng bại, thì hai bên đều sẽ chúc mừng.

Theo thời gian trôi qua, hai bên cơ hồ đều có rất ít người trên chiến trường tử vong.

Nhưng ngoài ý muốn không thể tránh được.

Đánh nhau cũng đã biến thành hình thức, thậm chí đã biến thành biểu diễn.

Triệu lôi đế quốc đầu khí võ giả, theo thời cô chiêu thức chiêu chiêu trí mạng chiêu thức biến chiêu chiêu lưu tình kỹ năng. Thậm chí đánh bại đối thủ sẽ còn đem đỡ dậy.

Đối lập tha mười ba đế quốc chiến sĩ thì trực tiếp đem vũ khí theo sắc bén kiếm sát đối thành cục tẩy mềm côn, không cho phép gõ kẻ địch đầu cùng với đảng bộ.

Triệu lôi đế quốc ma pháp sư thì không cho phép sử dụng trí mạng ma pháp, theo lời đình sấm chớp hỏa đạn đã biến thành thủy cầu cùng tuyết cầu.

Mà tha mười ba đế quốc súng máy binh càng đem súng máy đối thành súng bắn nước cùng cục tẩy súng hơi, đồng dạng không cho phép đập nện kẻ địch đầu.

Nhưng không chiến lại không có may mắn như vậy, sự cố cũng nhiều sinh tại không chiến.

Song nhượng mặc dù đều là bay tới bay lui, theo không chính diện đối lập.

Nhưng tổng chưa chừng máy bay trực trặc hoặc sư thúu bị máy bay chiến đấu tua bin khí lưu quấy nhiễu chạm vào nhau hoặc rơi vỡ.

Mặc dù dạng này xác suất rất rất ít, nhưng chắc chắn sẽ có ngoài ý muốn sinh ra.

...

Khoảng cách 629 giới đại chiến còn có ba ngày.

Ta là tha mười ba đế quốc tịch phi công Vương Nhị mẹ.

Đây là ta trước khi đại chiến một lần cuối cùng bay thử, bởi vì vì đế quốc cho chúng ta thả hai ngày nghỉ kỳ.

Bay thử lúc ta nhớ tới tướng quân, hắn nói lần này nhất định phải tại triệu Lôi Đế nước trước mặt biểu diễn khó khăn nhất treo ngược đánh máy bay.

Liền là đem ngăn vị đánh chết, nhượng máy bay đảo ngược bay lượn.

Chiều này ta luyện thật lâu, nhưng một mực dùng không tốt.

Máy bay hạ xuống, ta lau lau rồi trên máy bay làm trang trí mẹ Tư Đặc lăng lượn vòng thêm phun khí thức mẹ Tư Đặc lăng pháo.

Này pháo hình dạng có chút không thể miêu tả, nhưng kỳ thật không thể bắn.

Chỉ là vì dùng bộ dáng hù dọa đối phương để quốc sư thứu.

Đương nhiên đối phương sư thứu cũng hết sức dính chiêu này, trông thấy này pháo luôn luôn gáy kêu né tránh.

Sợ nhìn nhiều này pháo liếc mắt hội mang thai giống như, khả năng bởi vì sư thứu đều là mẹ a.

Nghe đồn công sư thứu năng lực phi hành không bền bỉ, cho nên có thể ngồi cười đều vì mẹ sư thứu.

Đương nhiên đây đều là truyền thuyết, ai biết có phải thật vậy hay không.

Bởi vì đối diện để quốc đối chúng ta mà nói quá huyền bí.

Chúng ta từ nhỏ đến lớn, lão sư tổng nói cho chúng ta biết đối diện triệu Lôi Đế nước rất xấu.

Nhưng cho tới bây giờ nói không nên lời cái cụ thể làm sao xấu, ta cũng từng nghĩ tới bọn hán đế quốc có phải hay không cũng nghĩ như vậy chúng ta.

Đáng tiếc chúng ta ngôn ngữ không thông, bằng không thì ta thật muốn hỏi hỏi.

Đối với triệu lôi đế quốc truyền thuyết có rất nhiều, lên tới vừa đi trở về xuống đến 99 người. Xòe tay ra liền là một hỏa bóng hoặc là bốc lên đầu khí, liền cùng chơi ma thuật giống như.

Nhưng mặc dù chúng ta học không được ma pháp của bọn hán đầu khí, nhưng bọn hán cũng đồng dạng chơi không chuyên chúng ta khoa học máy móc.

Liên đại chiến như vậy sắp đến, ta lại đặc biệt buông lỏng.

Ở nhà trạch roi mất ròng rã hai ngày nghỉ kỳ, ta chuẩn bị đội.

Dầu vừng lá khe nứt lớn luôn luôn đều là Cẩm khu, lúc này mở ra biên cảnh.

Ta đi theo bộ đội đi tới chỉ định chiến trường.

Một xe binh sĩ vừa vận 100 người.

Ba mươi ba tên nắm giữ các thức vũ khí chiến sĩ.

Ba mươi ba danh thủ cầm súng máy binh sĩ.

Còn có ba mươi ba tên giống như ta máy bay chiến đấu người điều khiển.

Tại trong chúng ta chính là tổng chỉ huy, cũng liền là tướng quân của chúng ta.

Tướng quân đối đám người hô: "Nhớ kỹ mọi người ranh giới cuối cùng, mặc dù đối phương đã man thô lỗ. Nhưng chúng ta không thể gây tổn thương cho cùng bọn hán, thậm chí cần thời điểm có thể giúp người đứng đầu."

Tướng quân lại lần nữa cười nói vỗ vỗ bờ vai của ta nói ra: "Nhị nương a, ngươi treo ngược đánh máy bay luyện thế nào."

Ta cắn răng, ta biết ta còn không có luyện tốt nhưng ta không thể nói.

Ta cho tướng quân một cái kiên nghị ánh mắt nói ra: "Giao cho ta đi."

Tướng quân hài lòng cười cười.

Ô tô đến trạm, các binh sĩ từng cái đi trên chiến trường.

Ta máy bay đã bày đặt ở khe nứt phía trên.

Trước mắt to lớn chính là trước tấm bia đá Led màn hình bên trên, lúc này biểu hiện ra 100 cái trứng gà.

Ta nhìn thoáng qua đối diện.

Nơi này là khe nứt vừa phải khoảng cách, hai phía đại khái còn kém bảy tám mét.

Đối diện trên bệ đá 100 viên thật trứng gà.

Ta nghe thấy được bên cạnh chiến hữu nói ra: "Thật sự là đã man."

Đây là ta lần thứ nhất trên chiến trường, để quốc chiêu binh mười năm một giới.

Nói cách khác lần chiến đấu này đằng sau ta liền giải ngũ.

Mười năm huấn luyện liền vì hôm nay.

Ta bỏ ra mười phút đồng hồ bước nhanh chạy hướng về phía ta máy bay chiến đấu, vỗ vỗ mẹ Tư Đặc lăng lộn vòng thêm phun khí thức mẹ Tư Đặc lăng pháo pháo đầu.

Ta theo bản năng nhìn thoáng qua đối diện.

Thị lực của ta không tệ, đối diện cùng ta đối lập sư thúu bên trên đã có người cười.

Nghe nói đối diện để quốc tuyệt chiêu gọi nhị nhân chuyển.

Độ khó cũng không nhỏ, hai cái kỳ tay nắm lấy tay của đối phương trên không trung dựa vào cùng sư thúu phối hợp xoay tròn.

Ta cho rằng độ khó không tại ta treo ngược đánh dưới phi cơ, cho nên hi vọng hấn có thể biểu diễn tốt.

Kèn lệnh vang lên, ta lập tức bò lên trên máy bay chiến đấu.

Thôi động chân ga cất bước, sau đó bay lên trời.

Ta quanh quẩn trên không trung lấy nhìn chăm chú lên đối diện sư thúu người cười.

Chúng ta tới tới lui lui ba chuyển.

Này chút cùng ta bình thường huấn luyện không sai biệt lắm.

Bọn hấn muốn bắt đầu.

Hai vị sư thúu người cười tụ hợp, trên không trung cầm tay.

Sư thúu bắt đầu chuyển động.

Nguyên lai đây chính là nhị nhân chuyển a, thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt.

Làm đối diện biểu diễn hoàn tất, ta cả người đều sôi trào.

Ta thôi động ngăn vị dự định biểu diễn treo ngược đánh máy bay.

Thêm xoay quanh bắt đầu nghiêng, làm máy bay thay đổi qua một trăm tám mươi độ thời điểm.

Ta vui vẻ reo hò, nhưng đảo ngược lại máy bay để cho ta dạ dày có chút không thoải mái.

Sớm biết buổi sáng không ăn nhiều như vậy, mụ mụ còn đặc biệt tặng thêm hai cái trứng gà.

Ta một ngum nôn tại trên tay lái, sau đó nghe thấy được dụng cụ báo cảnh sát thanh âm.

Ta biết ta xong đời, lôi kéo cần điều khiển đem máy bay cưỡng ép triệu hồi.

Nhưng máy bay hiển nhiên mất linh, bất đắc dĩ ta nhấn xuống bắn ra chỗ ngồi.

Cả người bị văng ra ngoài, bởi vì là treo ngược ta đã mất đi cân bằng nhanh hướng phía dưới bắn ra.

Mà bắn ra chỗ ngồi bởi vì hướng xuống, thiết bị phán định dù nhảy cái nút tự động khóa kín cabin bản không có cách nào dè xuống.

Ta biết ta xong đời.

Nhưng ta dư quang nhìn thấy cái gì, là cùng ta đối vị sư thúu người cười hướng về phía ta cúi xống lại.

Hấn sư thúu tựa hồ bắt lấy ta, giờ khắc này ta chưa bao giờ thấy như thế yên tĩnh.

Chúng ta toàn lực cam đoan an toàn của bọn hấn, bọn hấn cũng sẽ bảo hộ chúng ta nha.

Ta vui vẻ cười, giống như toàn thế giới đều chậm lại.

Đối diện sư thúu người cười cất lực lôi kéo ta muốn đem ta kéo, nhưng sau một khắc mất linh máy bay đánh tới hướng chúng ta.

Máy bay chiến đấu cùng chúng ta chạm vào nhau, một lát ta đã mất đi ý thức cùng đối diện sự thú vị người cuối cùng nhau rơi vào đáy cốc.

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 53 《 muốn diễn muốn rút 》 bản trung

Thở hỗn hển mấy hơi thở hồng hộc, ta khôi phục một chút ý thức.

Ta cật lực vào tay sờ lên cái mũi của hắn, còn có hô hấp.

Hai người đôi mắt một mặt mê mang.

"Người còn nhớ rõ vừa mới phát sinh cái gì sao?" Ta đối địch quốc người cười nói ra.

Hắn rắc rắc nói một đồng, ta mới nhớ tới chúng ta căn bản không có cách nào trao đổi.

Ta móc ra điện thoại, mở đèn quang.

Mới nhìn rõ bóng tối chung quanh.

Mà máy bay hải cốt ngay tại cách đó không xa, sau lưng mềm nhũn một mảnh thất sự là sự thối phần bụng.

Là sự thứ đĩ được lần này nguy hiểm trí mạng.

Lập tức lão đảo đứng lên, dùng hết nguyên chiều chiều sự thứu.

Sur thừu thân thể đã lạnh buốt, đã chết không sai.

Bên cạnh địch quốc người cười tay trái nâng lên, màu xanh lá ánh sáng nhạt hiện hiện trên đó đánh vào sự thừ trong cơ thể.

Lần một lần hai.

Ba lần bốn lần.

Ta biết đây là không cố gắng, có thể không có ý định khiến cho hấn dừng tay.

Ta nhìn thoáng qua điện thoại, không phục vụ.

Bên cạnh người cười đập đai khải 50 đến 60 dưới, sắc mặt tái nhợt thở hổn hển dùng tay lái.

Sau đó chỉnh cái đầu vùi ở sự thừa trong ngực, lớn tiếng khóc.

Ta không có ngăn cản hẳn, xác thực cần thả phóng nhất hạ.

Sư thứu đã không có cơ hội, hiện tại còn thừa lại máy bay.

Ta cẩn thận dùng ánh đèn chiếu vào xa xa máy bay, cơ hồ là nát vụn.

Ta nhìn thoáng qua điện thoại, lượng điện còn có 63%.

Còn có thể kiên trì một hồi, ta tự hỏi đi tới máy bay nhìn một chút có thể hay không tìm tới bình điện.

Cật lực đứng dậy xê dịch về máy bay, kiểm tra một hồi hệ thống.

Động cơ thương không nhẹ, căn bản không có cách nào lại lần nữa sử dụng.

Nhưng muốn đem bình điện chuyển hóa thành cho điện thoại pin nạp điện, còn cần rất nhiều trình tự.

Ta ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Phía trên là một đạo mỹ lệ đường trắng, đúng là duy nhất có khả năng nhìn thấy bầu trời.

Ta đuổi đuổi tay muốn tóm lấy đường trắng, tự hỏi trăm mét rộng khe nứt.

Tại chính mình cái này vị trí lại trở thành như thế thật nhỏ đường trắng, nơi này chiều sâu có thể nghĩ.

Mà lúc này chung quanh, nguyên bản an tĩnh đầy cốc.

Một chút rất nhỏ thanh âm huyền ảo đem ta hấp dẫn.

Ta đưa điện thoại di động nguồn sáng chiếu hướng về phía đế quốc người cười.

Hắn lúc này trên tay ngưng tụ quả cầu lửa giờ lên cao cao, trong miệng lẩm bầm đồ vật gì.

Ta phản ứng đầu tiên là hắn muốn tự sát.

Ta lập tức chạy hướng về phía địch quốc sư thứu người cười.

Nói là chạy, khắp khênh nhảy qua đi càng là thích hợp.

Tại sư thứu người cười vừa muốn đem quả cầu lửa đập nghĩ đầu mình trong nháy mắt, ta trải đi lên.

Cường ép đem hắn theo dưới thân thể, tay phải cật lực bắt lấy tay của hắn.

Nhìn xem tay hắn phát hỏa bóng tiêu tán, hắn bắt đầu kích động hô nháo.

Ta lại chỉ có thể đè ép hắn bắt lực.

Trợn vện khóc nửa giờ, tâm tình của hắn mới bắt đầu bình phục.

Ta thời gian dần trôi qua đẩy tay ra, nhìn thoáng qua điện thoại di động lượng điện bỏ vào 55.

Đoán chừng là nhất thời quá mau, quên đóng cửa đèn flash.

Ta nhìn hắn khôi phục tinh thần rất nhiều, ta mới đứng dậy

Lại lần nữa vỗ vỗ địch quốc người cười bả vai, làm một cái cảm chén động tác ăn cơm vừa chỉ chỉ nơi xa.

Ta không biết hắn có thể hay không nghe hiểu được ta nói ta muốn đi chỗ xa tìm một chút ăn.

Hắn trước lắc lắc đầu, sau đó lại gật đầu một cái.

Ta sờ lên bụng, xác thực đói bụng.

Không quản được nhiều như vậy hướng về phía trước xuất phát, không nghĩ tới hắn cũng đứng lên đi theo đằng sau ta.

Ta từ trong túi lấy ra hai cái chiến đấu phục bên trên dao găm giao cho hắn một thanh.

Hắn tiếp nhận dao găm gật đầu một cái, học tư thế của ta cầm dao găm.

Ta một cái tay nắm dao găm một cái tay bắt điện thoại di động, dựa vào mỏng manh ánh đèn hướng về khe nứt một bên xuất phát lấy.

Không biết đi bao lâu, thế mà trông thấy một đầu phát ra ánh sáng nhạt hang núi.

Ta dự định đi vào, lại bị địch quốc người cười giữ chặt.

Hắn đối ta dao động cái đầu rắc rắc nói một tràng.

Ta biết hắn khả năng cảm thấy gặp nguy hiểm.

Ta đối hắn khoát khoát tay, chỉ chỉ cửa hang dựng lên một cái ngón tay cái.

Vừa chỉ chỉ bên ngoài, làm cái cắt cổ thủ thế.

Ta cảm giác hắn hiểu được ta ý tứ, ta lại lần nữa hướng về trong động đi vào.

Vừa đi vào, ta kinh sợ.

Cửa hang càng đi bên trong trên tường càng ngày càng nhiều hỏa điểm hoa văn, những ngọn lửa này hoa văn ta suy nghĩ là nham thạch nóng chảy đốt đi ra.

Tại nham thạch trong cái khe chậm chậm lưu động thấp sáng này thông lộ, bởi vậy ta đóng lại điện thoại tiết kiệm điện.

Ta thử gần sát vách tường sờ lên, có thể tay vừa tiếp xúc đến còn kém nửa bàn tay liền đã bị nóng đến.

Hỏa điểm hoa văn hướng về bên trong kéo dài, nhiệt độ càng ngày càng nóng.

Địch quốc người cười lời kéo tay của ta càng ngày càng gấp, tựa hồ muốn đem ta theo trong động túm ra đi.

Ta lại lần nữa quay người đối hắn lắc lắc đầu.

Mười mấy mét, bên trong đại khái đã chừng năm mươi độ.

Ở bên trong có một tầng thật dày miếng vải đen bao trùm lấy, tới đây lúc sau đã không có hỏa điểm hoa văn.

Mà ta toàn thân là mồ hôi.

Ta ghen đủ thở ra một hơi đưa tay sờ lên miếng vải đen, cũng không nóng bức.

Giống như là động vật da lông, ta luồn vào đi một cái tay.

Cũng không có cảm giác đến nóng bức, ta cả người đi vào.

Mà địch quốc kỳ tay lại không có tiến đến.

Bên trong nhiệt độ không cao, thậm chí có thể nói thấp rất nhiều.

Ta nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, cả người kinh sợ.

Bên trong rất lớn, lại có thể là một cái bộ lạc.

Bọn hắn làn da rất trắng, mà lại không mặc quần áo.

Lúc này cũng toàn bộ chú ý tới ta, bọn hắn chỉ là ngẩn người nhìn ta liếc mắt sau đó bắt đầu tay mình đầu sổng.

Thật giống như ta không tồn tại giống như.

Ta lập tức hướng về phía miếng vải đen bên ngoài vờn đầu.

Lúc này địch quốc người cười đang ở miếng vải đen bên ngoài, hai tay của hắn băng sương chậm rãi dâng lên để cho mình bảo trì mát mẻ.

Ma pháp sư liền là tốt, ta đối hắn hô một tiếng vẫy vẫy tay.

Hắn mới nửa tin nửa ngờ đi tới.

Ta lập tức bắt hắn lại tay đem hắn kéo vào.

Nhìn xem trên người hắn đầu đầy mồ hôi, ta cười khở chỉ chỉ trước mắt.

Địch quốc người cười trên mặt khiếp sợ không gì sánh nổi.

Hắn ném xuống chủy thủ trong tay tựa hồ muốn đi qua, bị ta kéo lại.

Hắn nghi hoặc nhìn ta, ta cảm thấy cần muốn nhìn kỹ một chút.

Ta quan sát tiểu thể giới này.

Trên nhất trên vách đá từng tầng từng tầng nham thạch nóng chảy xoay quanh mà xuống, xuất hiện một đầu một đầu hỏa diễm hoa văn chiếu sáng cả thể giới.

Hỏa văn ở phía trên cao bảy tám mét địa phương ngừng lại, sau đó liền là màu đen nham thạch.

Thôn trang lều vải là từng sợi màu đen cây gậy chống đỡ, phía trên bày khắp ngăn cửa miếng vải đen.

Mà người trong thôn đều riêng phần mình bận rộn này chính mình sự tình.

Đáp xây nhà, chỉnh lý nuôi nhốt động vật.

Lộ ra ngay ngăn trật tự.

Những người này đặc biệt trắng, không chừng có phơi qua mặt trời đưa đến.

Nam nữ đều không mặc quần áo, chỉ là dùng miếng vải đen che kín nơi riêng tư.

Địch quốc người cười lời kéo ta hướng đi đám người, ta cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ ném xuống chủy thủ trong tay của chính mình.

Đối mặt với cái thứ nhất người da trắng.

Một vị đang ở buộc chặt côn trùng người da trắng đem một con đã buộc chặt tốt côn trùng đưa tới.

Cho ta cùng địch quốc người cười một người một con.

Chúng ta tiếp nhận côn trùng không biết làm sao.

Côn trùng sáu cái chân, dài giống như con cua.

Hắn là có thể ăn?

Lúc này người da trắng đẩy ra một khối đá, dưới tảng đá lại là hỏa diễm hoa văn.

Người da trắng đem một con côn trùng theo ở bên trên, một lát mùi thơm nức mũi.

Người da trắng đem côn trùng đem ra, đẩy ra xác bắt đầu ăn.

Chúng ta trông mèo vẽ hồ học người da trắng động tác đem côn trùng đặt tại hỏa diễm hoa văn trên đường.

Mùi thơm nức mũi, ta lấy ra đẩy ra.

Ăn một miếng bên trong thịt, mùi vị cùng con cua cơ hồ giống như đúc.

Ta ngạc nhiên nhìn xem côn trùng, càng nhìn trước mắt buộc chặt côn trùng người da trắng.

Hắn tiếp tục buộc chặt lấy, tựa như chúng ta cùng hắn không có quan hệ giống như.

Ta tìm một cái góc ngồi xổm xuống, địch quốc người cười học bộ dáng của ta cũng ngồi xổm xuống.

Lúc này mắt tới trước một đôi lão nhân, đồng dạng toàn thân tuyết trắng.

Bọn hắn đứng tại trước mặt chúng ta khom người chào, ta lập tức lời kéo địch quốc người cười đứng dậy trả một cái cung.

Lão nhân khoát tay áo, một đám người da trắng truyền đạt một đồng miếng vải đen cùng màu đen cây gậy.

Sau đó hai cái người da trắng bắt đầu ở chúng ta ngồi địa phương dựng lều vải.

Lão nhân bắt đầu chỉ chỉ vừa mới trói côn trùng người da trắng, sau đó thả hai cái khung tại trước mặt chúng ta.

Một cái che kín cái nắp, một cái không có vật gì.

Còn có nuôi trồng côn trùng, gieo hạt rau quả.

Thậm chí hơi nước lấy nước cùng nhà trẻ.

Tất cả đều là thực nghiệp hết sức hợp tình lý.

Ta đi tới gieo hạt rau quả người da trắng trước mặt nghĩ đập cái rõ ràng.

Không nghĩ tới hân trực tiếp đưa cho ta một thanh rau quả.

Sau đó hân nhìn ta liếc mắt, cắn một cái rau quả.

Ta học hân cắn một cái, cùng rau xà lách một cái mùi vị.

Còn có chung cất lấy nước, ta chỉ là tượng trưng đi tới.

Hân thế mà dùng đất thó bát đưa cho ta một chén.

Sau đó tượng trưng chính mình đánh một chén uống một ngụm, bởi vì không khát ta cười cười đem cái chén buông xuống.

Lại bị người da trắng cản lại, hân không nói gì tiếp tục xem ta.

Mãi đến ta uống một ngụm hân mới tiếp tục làm việc tay mình đầu sự tình.

Ta nghĩ hoặc nhìn mặt khác người da trắng, bọn hân tựa hồ lẫn nhau đi qua thời điểm đều sẽ lẫn nhau trao đổi đồ trên tay.

Thấy thế nào đều có một loại gấp mặt phản một nửa cảm giác, mà lại coi như mình không có cho bọn hân bất kỳ vật gì.

Bọn hân tựa hồ cũng không tức giận, thậm chí không biết sinh khí.

Ta nhìn cách đó không xa hai vị lão nhân, lúc này cũng đang đang nghỉ ngơi.

Ta tự hỏi, khả năng này là cái lạc hậu bị lãng quên chủng tộc.

Bọn hân sinh hoạt tại dầu vùng lá khe nứt lớn phía dưới.

Bọn hân tựa hồ không có tiền tệ, thậm chí không có có thân phận khác nhau.

Mỗi người cũng đều là làm xong chính mình sự tình đằng sau nghỉ ngơi, nghỉ ngơi xong chỉ sau tiếp tục làm việc.

Chỉ là vì sống sót mà sống lấy, nghĩ như vậy thông qua bọn hân từ nơi này khe nứt bên trong đi ra khả năng thật là quá nhỏ.

Ta xem rất lâu, không phát hiện nơi xa lều vải của ta bên dưới lại thả hai cái mới khung.

Mà địch quốc người cười đã bắt đầu dứt quãng làm.

Ta thờ dãi một hơi đóng lại thu hình lại, nhìn thoáng qua điện thoại còn thừa lại ba mươi ba điện.

Ta về tới địch quốc người cười bên người, tiếp tục bắt đầu làm việc.

Thời gian hướng về sau chậm rãi chuyển dời, ta khảo nghiệm qua rất nhiều.

Ta cùng địch quốc người cười cầu sinh dục vọng cũng không có giảm bớt.

Chúng ta bắt đầu thử thăm dò trao đổi.

Tỉ như hân giờ lên bát nói ra: "Băng thẻ lap."

Ta nói ra: "Bát."

Hân thì hội ngẩn người, theo rồi nói ra: "Bát."

Tướng đứng, ta giờ lên cây gậy nói ra: "Gậy gỗ."

Hân nói ra: "Cạch."

Ta cũng sẽ cùng theo nhớ kỹ nói: "Cạch."

Chúng ta cho đồ vật, từ ngữ thậm chí động tác lấy tên.

Đều lấy tương đối ngắn hoặc là dễ nhớ một phương làm đệ nhất ngôn ngữ.

Thời gian nửa tháng, chúng ta thời gian dần trôi qua có khả năng đơn giản câu thông.

Nhưng ngôn ngữ của chúng ta cũng không có chữ viết.

Chúng ta có thể sau khi trao đổi, thảo luận nhiều nhất vẫn là phía trên.

Nhưng mỗi lần đều là cho tới vội vàng xao động thời điểm, hẳn bắt đầu bô bô nói một đồng lớn quốc gia khác.

Làm hai người đều hết sức không vui.

Chúng ta từng nghĩ tới dựa vào thôn trang này, chữa trị ta máy bay.

Nhưng tựa hồ này rất khó, bởi vì bọn hắn thực sự quá rơi ở phía sau.

Tại thôn trang này bên trong, chẳng phân biệt được bạch thiên hắc dạ.

Cái kia trời chúng ta cùng một chỗ nằm ngủ, đằng sau ta bị đánh thức.

Ta đứng dậy thấy rõ mấy cái người da trắng giờ lên một cái người da trắng hướng về cách đó không xa một cái hồ sâu đi đến.

Tựa hồ hướng về phía đem hắn ném xuống, tại ném xuống trước đó lão nhân bắt đầu lẩm bẩm một chút chú ngữ.

Ta nhìn thoáng qua, bị giờ lên trắng tay của người tựa hồ bị hóa điểm bị phong.

Nửa cái bàn tay trái máu thịt mơ hồ.

Ta lập tức đánh thức bên cạnh địch quốc người cười.

Hắn phản ứng đầu tiên giống như ta.

Hai người chúng ta cơ hồ là thẳng vội vàng chạy hướng về phía đám kia người da trắng, đem bọn hắn ngăn lại.

Ta nhìn thoáng qua đen kịt động, bên trong mạo đẳng lấy nham thạch nóng chảy.

Ta không thể tin được, thôn trang này bên trong nếu có người đã mất đi năng lực hành động.

Liền sẽ bị trực tiếp ném nham thạch nóng chảy, phán lấy cái chết hình.

Hai chúng ta gắt gao ngăn tại trước mặt bọn hắn, chống đỡ đem thụ thương người da trắng giờ lên người da trắng.

Lão nhân đình chỉ niệm chú, xem chúng ta.

Địch quốc người cười, hai tay hướng về phía trước đẩy.

Ma pháp quang mang tản ra, một đạo kinh phong thổi ra.

Trực tiếp đem hai cái người da trắng đẩy ngã xuống đất, sau đó địch quốc người cười tiếp nhận thụ thương người da trắng.

Địch quốc người cười sau đó mấy cái động tác, một phát phát hào quang màu xanh lục đánh vào thụ thương trắng cánh tay của người.

Bảy tám lần đằng sau, vết thương bắt đầu khép lại.

Ta cũng cảm nhận được kinh ngạc, là ta có thể không có cách nào như thế cứu hắn.

Ta nhìn lão nhân, lão nhân xem chúng ta hết sức kinh ngạc.

Địch quốc người cười đập xong một lần cuối cùng, đem người da trắng trị tốt tay giờ lên.

Chúng người da trắng thế mà bắt đầu như không có chuyện gì xảy ra tản ra, lưu lại lão nhân đối địch quốc người cười cúi mình vái chào.

Sau lần này, chúng ta bên cạnh nhiều một cái lều vải.

Mà cái này lều vải đúng là cho địch quốc người cười, lều vải của hắn đủ là chúng ta trước đó hai người ở chung lều vải gấp ba.

Hắn cũng không cần tại trời côn trùng, chỉ là có người thụ thương liền sẽ mang tới trị cho hắn.

Đương nhiên trong lúc rảnh rỗi thời điểm cũng sẽ cho ta phụ một tay.

Ta nhìn lòng ngựa ngáy, nhớ tới máy bay hải cốt.

Ta cùng địch quốc người cười kể một chút.

Một mình chạy ra cửa hang, chạy hướng về phía máy bay hải cốt.

Mấy trăm mét con đường, ta kéo lấy một chút linh kiện cùng động cơ về tới thôn trang.

Trộn vện về lên nửa ngày thời gian, một ta thờ hồn hèn.

Địch quốc người cười nhìn ta dọn tới đồ vật cười hỏi ta có phải hay không tìm tới đi ra biện pháp.

Ta chỉ có thể cười khổ lắc lắc đầu.

Ta dùng động cơ là không kiện, dựa vào còn lại tài liệu làm một cái tạm thời trói côn trùng cơ.

Ta không biết cái này máy phát điện có thể kiên trì bao lâu, cho nên ta cũng tại cải tiến dùng nhiệt năng chuyển đổi điện năng.

Hiện tại điện cơ trói côn trùng hiệu suất mặc dù thấp, nhưng quý ở toàn tự động.

Người da trắng lần đầu tiên tới ta chỗ này thu khung thời điểm căn bản không có phát hiện.

Nhìn xem to lớn máy móc thể mà tựa như không tồn tại giống như, tới buông xuống khung liền đi.

Mãi đến lần thứ ba đi tới thời điểm, hần mới nhìn ta đem trọn khung trùng ném vào to lớn máy móc bên trong.

Sau đó điện cơ phát động, từng con côn trùng bị trói tốt truyền ra rơi vào một cái khác khung bên trong.

Người da trắng nhìn chăm chăm toàn bộ máy móc phát ra kinh hô.

Này là trừ lão nhân niệm chú bên ngoài, ta nghe được loại thứ hai thanh âm.

Nhưng kinh hô qua đi lại là bình tĩnh, sau đó khung bị người da trắng nhấc đi.

Nguyên lai bọn hần không đều là cầm điếu nha, là có thể nói chuyện.

Đế quốc người cười trị liệu nhiều nhất vẫn là hải tử, có đôi khi ngắn ngủi một ngày liền có thể tiếp vào bảy tám cái phát nhiệt cùng cảm mạo hải tử.

Có hơi lớn một chút hải tử, tại ta cùng địch quốc người cười trao đổi thời điểm hội học chúng ta nói chuyện.

Thật giống như máy lặp lại, này để cho chúng ta đều rất khiếp sợ.

Địch quốc người cười giống như ta nghĩ, giáo hội những hải tử này nói chuyện.

Bắt đầu chỉ là rất ngắn lời kéo máy đưa bé dạy bảo, mãi đến đuổi theo hai cái trọng điểm giáo thụ.

Như lòng hai đứa bé này lại đi giáo thụ hải tử khác.

Bắt đầu chúng ta dùng vì cái này sẽ rất khó, nhưng hiệu quả lại hết sức rõ rệt.

Mới nửa năm liền được cực lớn hồi báo, một nửa hải tử đều có thể cùng chúng ta đơn giản trao đổi.

Thậm chí có hải tử, bởi vì không có chúng ta tiếng mẹ đẻ hạn chế thậm chí so với chúng ta nói còn muốn lưu loát.

Ta cũng nghĩ thế bởi vì những hải tử này còn nhỏ, không cần tham gia lao động.

Lúc không có chuyện gì làm chỉ có thể nhàn rỗi chơi đùa, cho nên học tập ngược lại thành bọn hần cảm thấy có ý tứ nhất sự tình.

So sánh dưới, ta đem nhiệt năng chuyển hóa thành điện năng cải tạo cũng có chút thất bại.

Cùng những hải tử này bắt đầu đơn giản sau khi trao đổi, tựa hồ cũng đưa tới đại nhân chú ý.

Nhưng tựa hồ những người lớn cũng không có suy nghĩ nhiều, dù sao bọn hần cũng nghe không hiểu.

Lúc này cách chúng ta lại tới đây, đã bảy, tám tháng.

Nhưng thực tế thời gian chúng ta cũng không quá chắc chắn.

Vì những hài tử này chúng ta cũng càng xâm nhập thêm biên soạn ngôn ngữ, gia nhập càng nhiều từ ngữ cùng nội dung.

Thậm chí làm những cái kia tiến bộ thần tốc có thể cùng chúng ta không chướng ngại trao đổi hài tử, ta bắt đầu giảng dạy đơn giản một chút tri thức.

Để quốc người cười càng là bắt đầu truyền thụ ma pháp, thế mà còn cứ thế mà dạy cho mấy cái.

Mà ta ở một bên học tập ma pháp của bọn hắn, lại căn bản là không có cách lý giải.

Mãi đến hắn nói cho ta biết đây đều là nhất định phải từ tiểu học tập.

Tại điện thoại sắp chờ thời đến không có điện dưới tình huống, ta mới hoàn thành nhiệt năng đến điện năng chuyển đổi.

Thậm chí một chút then chốt mạch suy nghĩ, thế mà còn là dựa vào bọn nhỏ chỉ bảo mới đổi qua công.

Có địa phương suy nghĩ của ta cũng đã kiên cố, ngược lại bọn nhỏ lại có thể linh hoạt vận dụng.

Ta mới phát hiện những hài tử này kỳ thật hết sức thông minh, chỉ là không chiếm được tốt đẹp giáo dục.

Cái kia trời chúng ta còn dự định tiếp tục giáo thụ kiến thức mới.

Bỗng nhiên tất cả người da trắng toàn bộ đứng lên, hướng về bên ngoài sơn động đi đến.

Một vị hài tử đi tới đối chúng ta nói ra: "Bên ngoài. Hóng gió tháng ngày đến."

Ta cùng địch quốc người cười đều ngẩn người, đi theo đội ngũ đằng sau đi ra thôn trang.

Lúc này khe nứt lại cúp lên gió lớn.

Tất cả người da trắng tại gió lớn bên trong chạy thậm chí khoa tay múa chân.

Một vị hài tử lôi kéo cánh tay của chúng ta nói ra: "Đây là quà tặng."

Ta đối hài tử nói ra: "Cái này gió lớn."

"Đã đến giờ liền sẽ có, trưởng lão hội nói cho chúng ta biết." Hài tử nói ra.

Ta xem xem gió thổi hướng về phía, thế mà đúng là hướng lên trên.

Ta đánh giá là mùa đông cùng mùa xuân giao thế thời điểm, ẩm lạnh đối lưu đánh vào này vết nứt bên trong.

Nhiệt năng hướng lên, chuyển đổi thành cái này hướng lên gió lớn.

Ta đối địch quốc người cười nói ra: "Chúng ta khả năng có cơ hội đi ra."

Địch quốc người cười gật đầu một cái nói ra: "Máy bay không phải không điện sao? Mặc dù nhiệt năng chuyển điện, nhưng mặt đất nhiệt năng cũng không có cách nào rời đi mặt đất vận dụng đi."

"Đến lúc đó còn muốn dựa vào người đâu, thế nhưng còn cần một năm. Người hắn là chưa nghe nói qua nhiệt khí cầu đi." Ta nói ra.

"Nhiệt khí cầu?" Địch quốc người cười sứt sẹo nói.

"Những cái kia màu đen tài liệu hết sức cách nhiệt, có thể chế tác một loại dựa vào nóng bay lượn trang bị. Chỉ là cần lần sau, lần sau gió lớn thời điểm." Ta nói ra.

Mọi người tại não nhiệt cuồng hoan lấy, ta lôi kéo địch quốc người cười trở về thôn.

Ta quan sát tỉ mỉ một thoáng căn môn miếng vải đen, mới phát hiện nguyên lai đây là một loại trong thôn thấp bé thực vật rễ cây.

Thời gian một năm, lần tiếp theo gió lớn đến thời điểm.

Ta làm ra một cái to lớn nhiệt khí cầu, cùng đầy đủ chống đỡ hai người trọng lượng bình đài.

Vì thế ta còn đặc biệt không chế ta cùng địch quốc người cười ăn uống, vì hạn chế thể trọng.

Tính toán thời gian này, dùng một năm làm hạn định.

Thời gian càng ngày càng tiếp cận, mà ta đối nhiệt khí cầu cũng càng ngày càng hoàn thiện.

Bọn nhỏ tựa hồ phát hiện cái gì, hỏi thăm qua chúng ta là hay không muốn rời đi nơi này.

Ta không dám nói rõ với bọn họ chân tướng, chỉ là rung đầu nói không có.

Nhưng thủy chung không gạt được, hải tử bắt đầu hỏi ý kiến hỏi chúng ta đi đâu.

"Chúng ta muốn tới bầu trời." Ta nói ra.

"Đầu nào đường trắng?" Hải tử nói ra.

"Không phải đường trắng, mà là một cái thế giới khác, " ta nói ra.

Bọn nhỏ sờ cái đầu không biết làm sao.

Ta đem điện thoại di động của ta giao cho một vị so sánh thông minh hải tử.

Lúc này bởi vì nhiệt năng chuyển đổi điện năng đã hoàn thiện, sạc điện cho điện thoại di động cũng không phải việc khó.

Mãi đến lần sau gió lớn nổi lên, ta chống ra nhiệt khí cầu kéo lên để quốc người cười.

Bọn nhỏ xem chúng ta bắt đầu reo hò, nhưng đằng sau thì là hô to cùng thút thít.

Mà chúng ta thay đổi lên cao.

Địch quốc người cười cơ hồ là bật hết hỏa lực, hỏa điểm ma pháp đằng thịnh mà lên.

Kiên trì chừng một giờ, mới từ đầu vùng lá khe nứt lớn bay ra.

Đằng sau chúng ta các từ trở lại quốc gia của mình, lấy được cơ hồ là anh hùng đãi ngộ.

Hai năm trước, hai bên đều là 99 so 99.

Nhưng chúng ta trở về đằng sau đã biến thành 100 so 100.

Mặc dù không có phân ra thắng bại, nhưng không có từ vong tranh tài mới là đáng giá nhất chúc mừng.

Bởi vì ta đưa điện thoại di động lưu tại đáy cốc, cũng không có cách nào chứng minh chuyện tính chân thực.

Bắt đầu ta khắp nơi tuyên truyền, nhưng không có người tin tưởng.

Ta bắt đầu đem kinh nghiệm của ta viết thành tiểu thuyết, bởi vì dính đến thần bí phương nam.

Tiểu thuyết lừa muốn chết, thậm chí có người bắt đầu hoài nghi này liền là chuyện thật.

Nhưng ta tỉnh táo lại lại bắt đầu nói cái này chỉ là chuyện xưa.

Đối truyền thông nói viết tiểu thuyết có khuếch đại cùng hư giả thành phần.

Mãi đến mấy chục năm đằng sau, ta 8 mươi mấy tuổi.

Hằng năm mùa đông chuyển tới mùa hè tháng ngày, ta đều sẽ bắt đầu tưởng niệm phương nam cái vị kia để quốc người cười.

Sáng sớm hôm nay cả nước đều bị một đầu tin tức tràn ngập, ta nhìn báo chí miệng căn bản không có cách nào khép lại.

Trên báo chí nói đầu vùng lá khe nứt lớn bên trong toát ra một đồng lớn nhiệt khí cầu, đại khí cầu bên trong là từng đồng da trắng nhân loại.

Bọn hấn bắt đầu trú đóng ở khe nứt hai phía.

Ngôn ngữ đem phương bắc cùng phương nam hoàn toàn dung hợp.

Đồng thời hiểu được khoa học còn biết ma pháp.

Ta nghĩ bọn hấn sẽ trở thành đại lục cái thứ ba quốc gia, đồng thời phát dương quang đại.

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngắn, Tán Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55 《 tân nương của ta 》 trước thiên

Ta máy bay hạ cánh, đánh lên một chiếc xe taxi.

Mở tại vòng quanh núi trên đường cái, lái xe cùng ta hàn huyên rất rất lâu.

Đi tới trong tiểu trấn, về tới cổ hương của mình.

Nơi này là cảnh đức trấn, đồ sứ cổ hương.

Đi trong đám người ta lộ ra không hợp nhau.

Chung quanh đều là chút cách ăn mặc tùy ý người qua đường, mà ta lại là mặc đồ Tây thẳng.

Âu phục là đồ ni đóng giày, không có bất kỳ cái gì nhãn hiệu tên.

Chỉ là tại góc áo ống tay áo, may này một cái nho nhỏ chữ cái: "L" .

Bởi vì y phục này chính là ta chính mình thiết kế.

Chín năm trước Luân Đôn tất Neville đường phố, ta may mắn đạt được B Alley tiên sinh chân truyền.

Học đủ rỗng rã tám năm, mang theo tay nghề về tới Trung Quốc.

Tương tượng tám năm trước, ta đều không biết mình là như thế nào kiên trì nổi.

Ban ngày làm các nơi trên thế giới người định chế âu phục, ban đêm thì thức đêm học bỏ tức tiếng Anh.

Theo nho nhỏ đo đạc đến vẽ bản đồ, theo cắt may đến thợ may.

Theo từng câu Sorry đến có thể lưu loát nói đơn giản câu nói, lại dùng miệng đầy lưu loát nước Anh giọng điệu cùng khách nhân kể ra đồ vết định chế lịch sử cùng hàm nghĩa.

Mãi đến B Alley tiên sinh cho phép ta tại trên quần áo may bên trên ta tiêu chí, cứ như vậy từng cái nho nhỏ: "L" .

Đại biểu ta này tám năm, tất cả hàm nghĩa.

Năm ngoái, B Alley tiên sinh nói cho ta biết đã không cần lại đi theo hần học được.

Ta đi hướng Bắc Kinh, dựa vào B Alley tiên sinh thư đề cử đi tới Bắc Kinh tốt nhất đồ vết định chế cửa hàng.

Thân phận của ta bây giờ thì là quốc tế nổi tiếng âu phục thiết kế đại sư.

Tìm ta định chế nguyên một kiện đồ vết, cần bảy vạn người dân tệ.

Liên xem như vậy giá cả, nhưng tìm ta định chế tây trang kẻ có tiền cùng tên người vẫn là nói liên không dứt.

Ta cũng rốt cục không cần nhất gan nhỏ bé cảm thấy mình là cái không có ý nghĩa tiểu nhân.

Coi như xem vô lý khách nhân không vừa mắt, dù cho cố ý đem hần số đo đổi bàn nhỏ centimet.

Nhưng hần mặc vào thời điểm coi như tiếp tục khó chịu, cũng phải hung hăng khen thủ nghệ của ta.

Cái này là danh tiếng, đương nhiên cũng là ta nhọc nhằn khổ sở tám năm đổi lấy.

Ngoại trừ song hưu bên ngoài, công ty cho phép ta hằng năm tuyển lựa một tháng làm nghỉ ngơi.

Tháng sáu, ta xin nghỉ ngơi.

Một tháng ngày nghỉ, ta về tới cổ hương của ta.

Mặc dù ta ở chỗ này đã không có thân nhân, thậm chí không có nhà.

Về tới hồi nhỏ nhà, lúc này đã là của người khác nhà.

Xuyên thấu qua nhà trệt cửa sổ đi đến nhìn lại, có thể thấy một vị đang nấu ăn phụ nhân.

Mà tại phụ nhân cách đó không xa ngồi một vị đang vui đùa một chút cổ hài tử, hài tử ngồi trên mặt đất cầm lấy đồ chơi quên cả trời đất.

Ta nhớ tới khi còn bé chính mình, đáng tiếc mẹ mẹ đã đi.

Ta nhìn thấy phụ nhân thế mà lại nhìn ta, ta cười cười xấu hổ đem ánh mắt dời.

Theo bản năng mấy bước rời đi, sợ bị hoài nghi thì cái gì sắp tâm không tốt người.

Mục đích của chuyến này dĩ nhiên không phải vì xem trước kia nhà của mình, mà là cách đó không xa ta công viên.

"Hạ trời thật là nóng a." Giữa trưa ta ngồi tại công viên đường công viên trên ghế dài.

Đi ngang qua quầy bán quà vặt thời điểm ta mua một bình Pepsi.

Ánh nắng thẳng tắp chiếu vào trên mặt của ta, nhưng ta chỉ là ngơ ngác nhìn đối diện cổ bảo.

Cổ bảo là tư nhân kiến trúc, giống kẻ có tiền biệt thự.

Cứ như vậy ngồi tại trên ghế dài một giờ, hai giờ. . .

Một mực đến hồng hồng mặt trời biến thành trời chiều chiếu vào cái kia định chế âu phục bên trên.

Ta rốt cục không nhịn được nhìn một chút tay trái đồng hồ.

Là thời điểm nên tìm cái khách sạn qua đêm.

Bất đắc dĩ nhéo nhéo trong tay đã sớm uống xong chai cola đứng lên.

Đem chai cola ném vào thùng rác, vừa mới chuẩn bị muốn đi.

Lúc này.

"Ca ca, ca ca." Một hồi khoan khoái giọng nữ theo bên người vang lên.

Ta bản năng hướng về phía phương hướng của thanh âm nhìn kỹ một chút, nói chuyện chính là một cái tiểu nữ hài. Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua tiểu nữ hài.

"Ca ca, ca ca." Tiểu nữ hài đối ta thân thiết kêu vài câu.

Ta nhìn chung quanh, đối tiểu nữ hài thân sĩ cười cười, nghi ngờ nói ra: "Tiểu bằng hữu, ngươi là gọi ta phải không?"

Tiểu nữ hài nhìn ta một cái, ngồi xuống ta vừa mới đứng lên trên ghế dài không cao hứng nói: "Đại ca ca ngươi tốt đàn a, ở đây chẳng lẽ còn có người khác sao?"

Nhìn xem nàng, một mặt bất đắc dĩ.

Ta lôi kéo chính mình âu phục cổ áo nói ra: "Tiểu muội muội tìm ta có việc tình sao? Tìm không thấy ba ba mẹ mẹ. Ca ca mang ngươi tìm cảnh sát thúc thúc nha."

"Ta mới không phải lạc đường đây." Tiểu nữ hài ngón tay chỉ bên cạnh cách đó không xa cao ốc nói ra: "Ca ca ngươi xem kia chính là ta nhà."

"Như vậy không có ta chuyện gì." Nói xong ta quay người muốn đi gấp.

"Ca ca? Ca ca?" Tiểu nữ hài lại lần nữa hô.

"Cái gì?" Ta không nhìn được xoay người.

"Là vừa vặn có cái xinh đẹp tỷ tỷ, nằng để cho ta tới nói với người. Nàng không muốn nhìn thấy người, nàng nói ta và người nói cái này. Người liền sẽ mua cho ta kem ly, ca ca là thật sao?" Tiểu nữ hài ánh mắt vô tội nhìn ta.

Ta xúc động ngẩng nhìn bốn phía, nắm lấy tiểu nữ hài bả vai nói ra: "Người nói cho ta biết, cái kia xinh đẹp tỷ tỷ ở nơi đó. Ca ca mua cho người hai cái kem ly có được hay không?"

Tiểu nữ hài mang theo tiếng khóc nức nở nói ra: "Ca ca đau, xinh đẹp tỷ tỷ vừa mới là ở chỗ này. Hiện tại ta cũng không biết ở nơi đó a."

Ta nhìn tiểu nữ hài ngón tay phương hướng, cái hướng kia sớm liền không có bóng người.

"Phải chết, ta vì cái gì vừa mới không chú ý bốn phía." Ta tự lẩm bầm.

"Ca ca? Tỷ tỷ nói kem ly? Thật sự có sao?" Tiểu nữ hài khiếp đảm nói.

Ta nhìn tiểu nữ hài lại một lần nữa thân sĩ nói ra: "Có, vừa mới tỷ tỷ không có lừa người."

"Tốt a." Tiểu nữ hài cao hứng cười.

Ta lôi kéo nhỏ nữ hài tay đi tới công viên một đầu khác quầy bán quà vặt.

Quầy bán quà vặt là mới mở, ta trước kia căn bản không có gặp qua.

Sinh ý nhìn không được tốt lắm, bên trong thế mà không có người.

Chủ cửa hàng là cái bác gái, tựa ở quầy bán quà vặt không xa trên ghế ăn dưa hấu.

Nhìn thấy chúng ta đứng tại quầy bán quà vặt bên ngoài liền chạy tới.

Ta nhìn bác gái nói: "Có kem ly sao?"

Tiểu nữ hài cười phụ họa nói: "A di, chúng ta muốn kem ly."

"Há, có." Bác gái nhìn xem tiểu nữ hài kêu làm sao thân thiết, vội vàng nhiệt tình mở ra tủ lạnh tràn đầy đều là băng đầu.

"A di, ta muốn là kem ly." Tiểu nữ hài cười nhìn xem tủ lạnh.

Bác gái cười cười: "Không nên gấp, người xem xuống mặt."

Theo tủ lạnh phía dưới tồn giấu tầng bên trong lấy ra một cái nhựa plastic ống tròn nói ra: "Đây là ta làm, phải biết ta trước kia thể nhưng là làm kem ly đây này. Không phải con trai của ta hiểu thuận mua tiểu điểm để cho ta dưỡng lão. Không nói, chính tông công viên kem ly."

Bác gái mở ra ống tròn cái nắp, bên trong là tràn đầy kem ly.

Ta xem hồ nhớ tới cái gì.

Bác gái dùng chính mình nhựa plastic chén nước đựng tràn đầy hai chén nói ra: "Ta không có làm rất lâu, không có cuốn tráng làm đấy. Các người chấp nhận một cái đi."

Bác gái lại cầm hai cây đầu to ống hút.

Tiểu nữ hài vui vẻ dùng ống hút, chọc lấy kem ly bắt đầu ăn.

Ta cầm lên kem ly ăn một miếng như có điều suy nghĩ nói ra: "Chính là cái này mùi vị."

"Chàng trai, người trước kia ném qua sao?" Bác gái vừa cười vừa nói.

"Không có gì, a di. Người trước kia có phải hay không đẩy cái xe nhỏ tại công viên bên ngoài bán qua kem ly?" Ta nói ra.

A di nhìn ta nửa ngày nói ra: "Người không phải là cầu nhỏ con đi."

Ta cười khổ gật đầu một cái nói ra: "A di, ta là Lộ Kiều."

A di vừa cười vừa nói: "Đúng vậy a, trước kia trời trời xe đẩy đi ra bán. Sau này con trai tiền đồ, ngay tại này mở tiệm. Đáng tiếc đoạn không tốt, một mực không có gì sinh ý. Ngược lại ta cũng là nhân rồi, làm việc coi như chơi đi."

"A đi, nhiều í?" Ta vừa cười vừa nói.

"Được rồi, này cái gì tính kem ly a. Không muốn các người tiền, hướng hồ người thế nhưng là cầu nhỏ con a. Tiểu Nguyệt đâu? Đây là các người hài tử?" A đi nói ra.

Tựa hồ nói rõ lý do cái gì cũng không thích hợp, ta chỉ có thể gật đầu một cái theo trong ví tiền rút ra một tấm 100 đập vào tủ lạnh phía trên một giọng nói: "Tạ ơn, tiền liền không cần thối lại."

Không đợi a đi lấy lại tinh thần.

Ta lôi kéo tiểu nữ hài chạy trở về công viên.

Trở về vừa mới trên ghế dài, tiểu nữ hài cao hứng ăn kem ly.

"Ca ca, người rất có tiền sao? Vì sao lại mời ta ăn kem ly." Tiểu nữ hài nói ra.

"Àn." Mèo đầu hiện lấy tâm sự tùy tiện đáp ứng nói.

"Vậy người và xinh đẹp tỷ tỷ quan hệ thế nào?" Tiểu nữ hài hỏi.

"A? Tiểu bằng hữu không nên hỏi đại nhân này chút a" ta lúng túng nói.

"Tỷ tỷ nhất định là bạn gái của người a?" Tiểu nữ hài nói ra.

Ta trầm mặc không có trả lời.

Tiểu nữ hài cao hứng nói: "Tỷ tỷ thật hạnh phúc nha! Mẹ ta một mực nói lấy chồng liền muốn gã kẻ có tiền đây."

Ta cười một cái nói: "Biết không, ta biết tỷ tỷ thời điểm. Ta không phải kẻ có tiền."

Tiểu nữ hài nghi hoặc nhìn ta nói ra: "Thế nhưng là tỷ tỷ nói hiện tại không muốn nhìn thấy người đây."

Ta xem xem tiểu nữ sinh tận lực không nghĩ những thứ này nói ra: "Người tên là gì?"

Tiểu nữ hài cao hứng nói: "Ta gọi Y Nặc. Bảy tuổi."

"Bảy tuổi?" Ta nhớ lại cái gì.

"Bảy tuổi làm sao rồi?" Tiểu nữ hài nghi hoặc nhìn mèo đầu.

"Không có gì, ta gọi Lộ Kiều." Ta lấy lại tinh thần.

"Rất khó nghe a, ta vẫn là gọi ca ca người đi." Tiểu nữ hài nũng nịu lấy.

Ta nhìn lập tức liền muốn biến mất mặt trời lặn thán nhiên nói: "Y Nặc, muốn nghe chuyện xưa sao?"

Y Nặc cao hứng nói: "Tốt, ba ba mẹ mẹ của ta đều tốt bề bộn tốt bề bộn. Ta đã lâu lắm chưa từng nghe qua chuyện xưa."

"Vậy thì tốt, xế chiều ngày mai người tới nơi này. Ta nói chuyện xưa cho người nghe." Ta nói ra.

"Ngày mai a, ngày mai ta tới không được. Hôm nay là năm thứ tư ngày cuối cùng, nghỉ hè đằng sau cha mẹ làm cho ta trường luyện thi. Ta đằng sau đều có học bổ túc, không thể đến đây." Tiểu nữ hài lưỡng lự mà nói.

"Không có việc gì, như vậy nếu như lần sau gặp phải lời nói." Ta nói ra.

"Vậy thì tốt, ca ca gặp lại." Tiểu nữ hài cao hứng cười đem cái chén không đưa cho ta, sau đó hướng về nơi xa chạy ra ngoài.

Ta tiếp tục nhìn thoáng qua xa xa cỏ bảo phát ra ngốc.

Sắc trời ngấm dần muộn, ta tự hỏi ngồi một hồi nữa liền đi tìm khách sạn ngủ lại.

Lúc này sau lưng truyền đến quen thuộc nữ sinh, thanh âm này đời ta sẽ không quên.

Nàng nói: "Người còn ở nơi này làm gì? Không phải nhường người đi rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Nhẹ, Ngẩn, Tán* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56 《tân nương của ta》 bản trung

Ta chậm rãi chuyển qua đầu, nà²ng cơ hồ không có thay đổi gì.

Chỉ là so với ta trước khi rời đi lớn mấy cái kích thước, đương nhiên ta cũng không phải năm đó ta.

Nàng ăn mặc một thân võ tiêu xài váy dài, nhường ta hai mắt tỏa sáng.

Ta nhớ được nàng rất nhiều năm trước đó nói qua, nàng có thể sẽ không lại mặc vậy.

Nhưng bây giờ, nàng có thể là thay đổi đi.

Ta vẫn không nói gì, nàng chậm rãi ngồi ở dài trên ghế.

Liên tựa như chúng ta lần thứ nhất gặp mặt như thế.

Ta nhớ lại hai mươi năm trước.

...

Hai mươi năm trước cái nào mùa hè

Cảnh đức trấn công viên đường, ở đây bởi vì vì một cái rất lớn công viên mà thành tên.

Cũng chính là ở cái này trong công viên, có một cái bỏ hoang khu vực.

Bỏ hoang bởi vì là ở đây bởi vì bốc cháy chết qua hơn một trăm cái chơi xuân hài tử.

Có một truyền thuyết như thế, ở đây cũng thành làm số không nhiều nam hài tử luyện can đảm địa phương.

Cũng liền là một chỗ như vậy, thành ta tuổi nhỏ đốt nát lúc hướng tới.

Năm đó ta sáu tuổi chủ, không biết nghe vườn trẻ đưa bé kia lời nói chạy đến nơi này.

Nhìn thấy ghế dài, công viên hết sức thường gặp loại kia ghế dài.

Thế nhưng không thường gặp là tai cái kia trên mặt ghế ngồi một cô gái.

Ta đi tới đi lui, vây quanh ghế dài đánh giá.

Làm thứ N lần vừa đi vừa về lúc, nàng mở miệng: "Người làm gì a, vừa mới vì cái gì một mực ở trước mặt ta. Đi tới đi lui a?"

Ta nhớ được nàng lúc ấy cầm lấy bọc sách của mình theo trên ghế dài đứng lên, rất không cao hứng cùng ta nói.

"Ta chỉ là đến xem." Ta rất khẩn trương nói.

Hương đi bên cạnh nàng ngồi xuống.

Nàng hết sức không cao hứng đây ta nói: "Nơi này là ta phát hiện, không cho phép người ngồi."

"Vì cái gì a, ở đây cũng là ta phát hiện, là bí mật của ta căn cứ." Này chút đối thoại đòi ta cũng sẽ không quên.

"Thật giống như ta tới so người sớm a?" Nàng vừa cười vừa nói.

Ta đứng lên nhìn xem con mắt của nàng, nói không nên lời một câu.

Nàng giống như mẹ của ta, nhớ kỹ nàng vừa cười vừa nói: "Cái kia bí mật của ngươi căn cứ bị ta phát hiện, đã không bí mật."

Ta dùng non nót ngón tay nhỏ lấy nàng nói: "Ngươi đã phát hiện bí mật của ta căn cứ, vậy ngươi chỉ có hai lựa chọn."

Ta thật không biết ta lúc ấy dừng khí từ đâu tới.

Nàng ngồi về trên ghế đong đưa hai chân nhìn ta tò mò nói: "Thế nào hai lựa chọn a?"

Ta so đo nắm đấm nói ra: "Một là rời đi nơi này, quên ở đây. Hai là gia nhập bí mật của ta căn cứ, làm ta. . . ."

Nàng cười khở nói: "Làm cái gì a? Bảo an a."

Ta nắm khẩu mà ra: "Làm tân nương của ta. . ."

Liên vài giây đồng hồ sau ta nhìn thấy nàng rất tức giận, tức giận đến mặt cũng thay đổi.

Lúc đó ta liền hù chạy.

Ta hấp tấp chạy đi, còn thỉnh thoảng hướng về sau xem.

Ta nhìn thấy trên ghế dài nàng hung tợn nhìn ta, nói thật ta là thật sợ hãi.

Bất quá, cái kia trời ta không có chạy bao xa, vượt một cái khúc quanh lớn.

Núp ở cái kia ghế đằng sau.

Ta len lén nhìn xem nàng, ta nhìn thấy nàng ngồi tại trên ghế dài ngẩn người.

Trên mặt biển thật là đỏ thật là đỏ a.

Tựa như ~ liền như quả táo, để cho ta có loại cảm giác nói không ra lời.

Đúng, liền cùng nàng bây giờ một dạng.

. . .

Ta nhìn nàng ngồi xuống trên ghế dài, ta chậm rãi chuyển tới.

Ngồi xuống bên cạnh của nàng.

Nàng thân nhiên nói: "Thế nào? Âu phục phẳng phiu dạng chó hình người mà?"

"Quần áo thôi." Ta nhìn ta một cái quần áo lấy tay một lần nữa điều chỉnh cổ áo.

"Làm sao? Lên làm phi công rồi? Cho nên hiện tại mặc như cái nhân sĩ thành công? Thật là cái nhân sĩ thành công sao?" Nàng tiếp tục nói, vẫn giống như trước kia không che đầy miệng.

"Không có lên làm phi công, ta lần thứ nhất người hầu thời điểm. Phát hiện ta sợ độ cao, liền từ bỏ. Như vậy ngươi đây? Ta tiếp viên hàng không tiểu thư." Ta cười khở nói.

"Chỉ cho phép ngươi sợ độ cao không cho phép say máy bay sao?" Nàng nhú mày nói ra.

"Như vậy ngươi? Hiện tại đã làm gì?" Ta không hiểu hỏi.

"Ngươi nói trước đi." Nàng nói ra.

"Ta hiện tại làm may vá, tại Bắc Kinh trong tiệm định chế âu phục. Một bộ bảy vạn, ta lấy một phần ba trích phần trăm" Ta cười vỗ vỗ quần áo trên người.

"Thôi đi, bảy vạn một bộ ai xuyên a. Sinh ý khẳng định không tốt a, xem đêm ngươi gầy." Nàng nói xong vào tay liền bóp bóp cánh tay của ta.

"Bắc Kinh không thể so ở đây, sinh hoạt tiết tấu nhanh. Người đồng đều kinh tế cao, bảy vạn khối âu phục cũng là có rất nhiều người tới đặt trước làm. Đói không đến ta, yên tâm đi." Ta dao động cái đầu liếc bầu trời một cái.

Không có bao nhiêu nghệ hồng lấp ló tỏa ra ánh sáng lung linh thành thị, chỉ có mộc mạc đèn đường cùng nơi xa hi hi hai hai phát vàng biển quảng cáo.

Trên trời ngôi sao lộ ra lại nhiều lại sáng lên, nửa tháng sáng lên treo ở trên đó.

"Người nhìn xem gầy gò, không nghĩ tới sò tới sò lui còn có chút thịt sao?" Nàng cười dùng sức gãi gãi cánh tay của ta.

Ta cười khổ nói: "Người đây? Bây giờ đang làm gì?"

"Trong tiệm hoa xen sư." Nàng xem thấy ta nói ra.

Ta vuốt vuốt huyết thái dương, nhớ tới mười năm trước.

.

Chúng ta lần thứ nhất gặp mặt đằng sau ngày thứ hai, vẫn là cái kia công viên nơi hẻo lánh trên ghế dài.

Ta hôm nay sớm đã sớm tới ta cái gọi là trụ sở bí mật.

Bởi vì lần trước là đi loạn đến nơi này, bỏ ra rất nhiều thời gian.

Hôm nay lập tức tìm được ghế dài.

Ta khi đó bên trên nhà trẻ chủ.

Mẫu thân đã không có ở đây, phụ thân là phụ cận dạy đại học.

Mỗi ngày bề bộn nhiều việc rất trẻ mới có thể trở về nhà, cuối tuần cũng rất ít có thời gian theo ta.

Cho nên đồng dạng tại năm giờ chiều trước đó, mặc kệ chạy đi chỗ nào chơi.

Đều không hội chuyện gì phát sinh.

Ta ngồi tại trên ghế dài, thế nào cái thời điểm trong đầu nhớ tới lại không phải nàng.

Mà là ta chưa từng thấy qua mù mù, cái nào chỉ ở trên tủ đầu giường lưu lại ảnh chụp mù mù.

"Mù mù đến cùng là dạng gì đây này?" Mơ mơ màng màng ta tại năm mơ ban ngày bên trong nói một mình lại ngủ thiếp đi.

Nhớ đến lúc ấy ta ngủ rất say sưa.

"Uy, người tại sao lại ở chỗ này a?"

Mộng hương bên trong một chấn hưởng thanh truyền đến, kinh thiên động địa.

Ta mơ mơ màng màng mở mắt nhìn một chút trước mắt nói ra: "Ta làm sao ngủ thiếp đi a?"

Nhìn thấy ta nàng cười.

Ta tự hào đối với nàng nói: "Hôm nay, nơi này là ta phát hiện trước."

Nói xong ta ngồi dậy dùng sức vỗ vỗ ghế dài.

Nàng đem túi sách đặt ở dài trên ghế, đặt mộng ngồi tại ta bên cạnh.

Dùng sức hướng về phía ta đẩy tới nói ra: "Có hôm nay ta phát hiện ra trước, làm sao nói chuyện sao?" .

Ta bị đẩy lên trên mặt đất, sáu tuổi ta so chín tuổi nàng thấp nửa cái đầu.

Lực lượng cũng không có nàng lớn.

Ta nhìn mình đã ngồi dưới đất, liền dùng ra chính mình năm tuổi lúc lớn nhất tất sát kỹ: Khóc.

Ta mỗi lần mong muốn đồ chơi.

Ta liền sẽ khóc, lần nào cũng đúng.

Nhìn ta ngồi dưới đất lớn tiếng khóc không có muốn lên ý tứ.

Nàng giống như dao động, nhìn ta một mặt nóng nảy bộ dáng.

Ta liếc qua liền biết thành công một nửa, còn lại chỉ là thời gian thôi.

Nàng xem thấy ta nửa ngày gặt ra một câu giống muỗi kêu thanh âm nói ra: "Ngươi không sao chứ."

Ta dùng đến mức nở thanh âm trả lời: "Ngươi nói cái gì a, ta nghe không được."

Da mặt dày đến làm người giận sôi, cũng không nghĩ ra khi đó nhỏ như vậy ta liền có như thế tạo nghệ.

Nàng xem thấy trong lòng ta không qua được, đem ta từ dưới đất kéo lên.

Mà ta tiếp tục ngồi tại đài trên ghế mức nở.

Nàng theo trong túi xách tìm tới tìm lui, lấy ra một cái khăn tay nói ra: "Đây là ta thích nhất khăn tay, ta một mực mang theo, trước cho ngươi dùng đi."

Ta không chút do dự dùng tay nhỏ nhận lấy khăn tay, lung tung xoa lên nước mũi.

Khăn tay cực kỳ tốt dùng.

Nhìn xem cử động của ta, lòng của nàng không phải bình thường đau lòng.

Nàng đành phải nói sang chuyện khác từ từ mở miệng nói ra: "Ngươi tên là gì a "

Ta tựa như bên trên nhà trẻ bị lão sư điểm danh một dạng nói ra: "Ta gọi Lộ Kiều, ta năm tuổi."

Ta đem khăn tay trả lại cô bé kia nói: "Cái kia ngươi tên gì a "

Nàng suy nghĩ thật lâu nói ra: "Ta tại sao phải nói cho ngươi biết a, ta lớn hơn ngươi. Ngươi về sau liền gọi ta là tỷ tỷ, đây là lễ phép."

"Tỷ tỷ?" Ta đi theo phát âm.

"Ừm, đệ đệ nghe lời." Nàng mặt mày hớn hờ nói.

Đang sau chúng ta không có nói câu nào, ta khờ ngốc lại từ trong tay nàng cầm qua khăn tay lau xong nước mũi lại trả về.

Cứ như vậy rút ra lau xong trả về, lại rút ra lau xong lại trả về.

Một mực một mực lặp lại vài chục lần.

Trông thấy sắc mặt nàng thay đổi, còn không ngừng.

Cái kia lần về sau, chúng ta trong lòng căn coi như rơi xuống.

...

Nghĩ tới đây, ta theo tây trang túi áo trên lấy ra năm đó khăn tay.

Nàng xem ta liếc mắt nói ra: "Thứ này ngươi còn mang theo đâu?"

Ta gật đầu một cái nói ra: "Cho ngươi đồ vật, ta cũng không dám ném loạn."

"Lộ Kiều, ngươi biết ngươi đi được bao lâu sao?" Nàng nói ra.

Ta cúi đầu xuống, thanh âm như muỗi kêu nói ra: "8 năm vẫn là chín năm."

Nàng chỉ chỉ xa xa tháp cao nói ra: "Còn nhớ rõ cái kia sao? Tám năm trước ngươi rời đi ngày nào, phía trên đồng hồ liền hỏng. Một mực biểu hiện tại năm giờ chiều hai mươi điểm, chưa bao giờ xây xong qua."

Ta theo tay của nàng nhìn thoáng qua, mới phát hiện thời gian không có biến hóa.

Sau đó ta gật đầu một cái nói ra: "Nhớ kỹ, ngươi khi đó một mực gặt ta nói ngươi ở tại nơi này. Sau này ta còn thực sự đi qua tìm ngươi, nơi đó chủ nhân nuôi một con chó Pit Bull. Lúc kia đuổi theo ta cắn, ta có thể không thể quên được."

"Ta là lừa qua ngươi rất nhiều, có thể ngươi cũng không có chó gặt ta a." Nàng nói xong bắt lấy xóc lên tay của ta.

Nhìn thoáng qua tay của ta, quan sát đến trên tay của ta vết chai.

"Thật tại làm âu phục định chế sư sao?" Nàng lại lần nữa nói ra.

Ta lập tức điều chỉnh một cái để chịu một điểm tư thế tiếp tục giả vờ ngủ.

Mà nàng mở ra cửa phòng vệ sinh, mấy bước đi ra ngoài.

Nàng cầm lên điện thoại của mình, bấm dãy số.

Vài giây đồng hồ đằng sau.

"Cửa hàng trưởng, ta hôm nay có khả năng xin phép nghỉ sao?" Nàng nói ra.

"Ta biết sự tình có chút đột nhiên, vốn là chỉ có thể hôm sau xin nghỉ phép. Thế nhưng là ta thật tới không được, trong nhà xảy ra chút việc." Nàng nói ra.

Xem ra nàng đêm qua nói nghỉ ngơi, là giả.

Mà bây giờ mới nhớ tới xin phép nghỉ.

"Như vậy cảm ơn cửa hàng trưởng, thật rất xin lỗi." Nàng nói xong cúp xong điện thoại.

Một mặt vui vẻ tiếp tục ngâm nga, sau đó mấy bước đi tới bên cạnh cửa ta.

Ta có khả năng cảm giác được nàng tại cầm đồ vật gì, tựa hồ là ví tiền của ta.

Ta nghe thấy được ta tự chế da trâu túi tiền mở ra thanh âm.

Cái ví tiền này sắt khẩu trừ là tự chế, hai tầng sắt nam châm thẻ khẩu trừ.

Mở ra trong nháy mắt hội phát ra tiếng vang lạnh lạnh.

Nàng chẳng lẽ là muốn bắt tiền đi? Vẫn là cái gì khác.

Ta suy nghĩ lật qua lật lại, có phải hay không nên lập tức tỉnh lại.

Nhưng suy tư một lát ta vẫn là có ý định tiếp tục nguy trang tiếp.

Ta nghe thấy được nàng hừ lạnh một tiếng nói ra: "Thật là cái may vá a."

Ta biết nàng nhìn thấy ta trong ví tiền danh thiếp.

Sau đó nghênh đón một màn, nóng bỏng một bàn tay đập đi qua.

Nằm ở trên giường ta trực tiếp bị đánh thành mòng bức.

Ta mở to mắt nhìn xem nàng.

Nàng cầm lấy ví tiền của ta đối ta quát: "Lộ Kiều, ngươi nhiều như vậy thẻ ngân hàng. Ngươi nói ngươi có phải hay không không có tiền? Làm những cái kia trộm xoạt thẻ ngân hàng sự tình? Còn may vá, ngươi liền là lười gạt đi."

Ta một hồi không rõ nói: "Ngươi nghĩ gì thế?"

"Như vậy này chút ngươi giải thích thế nào." Nàng từng trưng đem thẻ ngân hàng của ta văng ra ngoài.

Trợn vện mười mấy tấm, đương nhiên ngoại trừ thẻ ngân hàng còn có đủ loại nạp tiền thẻ.

Ta từ trên giường thẳng lên nửa người nói ra: "Ta không phải may vá sao? Ta bây giờ mới có thể định chế một kiện âu phục. Có người làm không muốn chờ, liền sẽ tại ta tùy cơ ứng biến thời điểm kín đáo đưa cho ta một chút lễ vật. Đương nhiên khác may vá đều thu, ta không thu không phải lộ ra không chuyên nghiệp sao?"

"Lẽ? Ngươi coi ngươi là tham quan a? Làm bộ y phục cũng có thể thu lễ?" Nàng cơ hồ vô ý thức liền lại vút đến đây một bàn tay, lại lần nữa đánh vào trên mặt của ta.

Đau quá a.

"Ngươi nói ngươi có phải hay không ở bên ngoài cướp bóc giết người, sau đó không tiếp tục chờ được nữa chạy về tới?" Nàng khốc nói ra.

"Ta là đi tám năm không sai, nhưng ta cũng không có khả năng biến hư hỏng như vậy a?" Ta nói ra.

Sau đó lại bắt đầu hồi ức.

...

Khi đó.

Ta năm tuổi, nàng tám tuổi.

Đằng sau mỗi một ngày, chúng ta cũng sẽ ở trên ghế dài gặp mặt.

Nói chuyện trời đất, độ qua một năm rồi lại một năm.

Có thể từ tiểu học đăng sau.

Ta bên trên trung học, nàng liền lên cấp ba.

Ta lên cấp ba, nàng đi đại học.

Chúng ta vĩnh viễn kém ba năm.

Ta đọc chiếm hữu nàng đại học, cảnh đức trấn học viện.

Ta lên đại nhất, nàng năm đó đại học năm 4.

Trường học thao trường trước bãi cỏ.

Ta biểu bạch.

Hai người gần bó cùng một chỗ thảo luận cái này hiện tại, quá khứ, tương lai.

Thảo luận này sau này hết thấy.

Trong nhà về sau là muốn nuôi mèo vẫn là chó.

Phòng tắm là tắm gội vẫn là bồn tắm.

Bàn chải đánh răng là chạy bằng điện vẫn là dùng tay.

Hải tử là nam hay là nữ.

Nhưng tiệc vui chóng tàn.

Ba của ta tại ta đại nhị tốt nghiệp chỉ một ngày trước tự sát.

Thời gian làm việc nhảy lầu tự sát.

Ta sau này mới biết được, nhường một cái huyện thành giáo sư đại học nuôi hải tử.

Tiền lương căn bản cũng không đủ để cho ta ăn uống đọc sách.

Hắn gần như không có nghỉ ngơi, khắp nơi giảng bài.

Có thể trong huyện thành không có nhiều người cần nghe những cái kia khắc sâu triết học, hắn mượn khắp cả hết thấy có thể mượn tiền.

Thậm chí ký xuống vay nặng lãi, mới có ta mỗi ngày vô ưu vô lự.

Rốt cục hắn không chịu nổi, nhìn xem đã thành niên ta lựa chọn giải thoát.

Hắn lưu lại cho ta thư, nói cho ta biết không cần tại đi tìm mẹ để loại hình vân vân.

Ta còn nhớ rõ nhất vài câu: "Đừng trách cứ bất luận kẻ nào, cái thế giới này chắc chắn tàn khốc làm cho không người nào có thể tiếp nhận, coi như thật đơn giản tồn tại ngàn vạn năm lâu."

Ta lúc ấy một mực tại chế giễu, một cái giáo sư đại học viết di thư đều như vậy có trình độ văn hóa.

Mà ta cũng không có khóc, thậm chí không có đi tìm hắn. Có thể là phản nghịch đi, cái này cũng thành chúng ta sinh mấy cái tiếc nuối một trong.

Nghe nói thi thể của hắn tại phòng chứa thi thể ngừng một tháng không ai nhận lãnh, về sau vẫn là vay nặng lãi đuổi tới mới phát hiện hoá táng.

Đằng sau nàng tốt nghiệp.

Nàng lựa chọn đi làm tiếp viên hàng không, đồng thời một lần nữa dự thi lễ nghi trường học.

Mà ta lại tại không nên nhất thời điểm lựa chọn thấy cha mẹ của nàng.

Ba mẹ nàng bình thường chiêu đãi ta đây, ngày nào cha của hấn mang ta uống rất nhiều rượu.

Đương nhiên cha mẹ hấn hỏi thăm nhà ta tình huống, qua ba lần rượu ta nói ra ta tất cả chuyện xưa.

Ta lúc ấy đại nhị. Không có tiền, không có làm việc.

Không cha không mẹ, thậm chí đối tượng lai không có một chút an bài.

Nàng bị đẩy ra đi mua hoa quả, sau đó ta đã trải qua đời này thê thảm nhất mười phút đồng hồ.

Ba nàng mặc dù chữ chữ đều không có nói ta không phải, lại hung hăng đề tương lai của nàng cần tìm một cái nhiều ưu tú một nửa khác.

Mà mẹ của nàng lại một mực tại đề ta hiện tại có hết thấy, cùng bọn hấn kỳ vọng kém bao xa.

Ta tại sắp bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, cha của hấn lại lần nữa kéo tới gia đình của ta.

Một khắc này ta thật đang nghĩ, gia đình độc thân chẳng lẽ liền kết cưới đều khó như vậy sao?

Bọn hấn thậm chí không hỏi qua chúng ta là thế nào nhận thức, như thế nào mến nhau.

"Rời đi nữ nhi của ta, nếu như ngươi là thật vì tốt cho nàng." Mẹ của nàng nói ra.

Ta trầm mặc mãi đến nàng lại lần nữa trở về, vui vẻ nàng mang theo hoa quả lại cái gì cũng không biết.

Mà ở trước mặt nàng ba mẹ nàng lại thay đổi một bộ khuôn mặt.

Thế nào ngày sau, ta chặt đứt hết thấy liên hệ.

Ta lưu lại một phong thư, ý tứ đại khái liền là lên làm cơ trưởng ngày đó ta hội trở về.

Sau đó ta liền thôi học, rời đi cánh đức trấn.

Bởi vì ba ba là lại lúc làm việc nhảy lầu, trường học vì đền bù tổn thất ba ba cho ta một bút tiền trợ cấp.

Mà vay nặng lãi vì thế cũng tìm tới cửa, may mắn hữu kinh vô hiểm.

Ta thì là dùng khoản này tiền trợ cấp mua một tấm đi tới Luân Đôn một chiều phiếu.

Tại sao là một chiều, bởi vì tiền chỉ đủ ta đi lại không có cách nào tại trở về.

Ta dự định một bên cung cấp một bên học tập bay lượn, ta tiếng Anh không sai.

Ta đem mục tiêu đặt ở Luân Đôn phổ nhĩ phúc đức bay lượn học viện.

Nhưng đến về sau mới phát hiện hết thấy đều cùng tưởng tượng không giống nhau.

Vốn cho là ngoại quốc mặt trắng so sánh tròn, khẳng định so trong nước điều kiện hội tốt một chút.

Nhưng chính là Luân Đôn phổ nhĩ phúc đức bay lượn học viện, Luân Đôn nổi danh nhất bay lượn học viện.

200 cái học viên, mới 15 khung máy bay.

Tự trả tiền học phí hành, dầu nhiên liệu phí đều muốn chính mình móc.

Ta tại giữ vững được nửa năm, học xong tất cả lý luận qua khảo thí.

Đến phiên ta bay thử quan khẩu từ bỏ, tốt nghiệp cần ít nhất 500 giờ lý luận thời gian phi hành.

Mà này 500 giờ cần tiền xăng, căn bản không thể nào là ta loại này thời gian nghỉ ngơi làm việc vất vả có khả năng bổ sung.

Nếu như ta tiếp tục, cái kia làm sao có thể sẽ chi thiếu tiền nhiều hơn.

Roi vào cùng ba ba kết quả giống nhau, ta chỉ có thể từ bỏ.

Sau này tại ta nghèo rớt mùng tơi thời điểm, tại nhét Neville đường phố nhìn chăm chăm trong tủ cửa âu phục ngăn ngòi.

Lại bị B Alley tiên sinh phát hiện, nhớ kỹ hần hỏi ta có phải hay không muốn học thời điểm.

Ta trả lời là: "Yes "

Sau đó lác lác đầu nói ra: "ey "

Nhưng hần lại mang ta tiến vào tiệm của hần.

...

"Lộ Kiều, người đem người này tám năm đều đi đâu. Người cùng ta nói rõ ràng." Nàng nóng nảy nói ra.

Ta xem xem ngoài cửa sổ thời tiết tốt nói ra: "Đi công viên đi, ta chậm rãi nói."

Nàng đem vớ tiêu xài vấy dãi từ trên xuống dưới bộ trở lại bên trên, hướng về phía ta ném đi một bao vừa mua đồ lót nói ra: "Đi tắm rửa, ban đêm cùng ta hồi trở lại tranh nhà. Cha mẹ ta muốn gặp người, bọn hần cũng rất tò mò người này tám năm đi đâu. Ban đêm cùng một chỗ nói đi, biên không ra đánh chết người."

Ta ngẩn người, cười khở.

Xem ra ta còn không có lúc tỉnh, nàng liền gọi điện thoại.

Ta có chút phần nộ đem tám năm trước cái kia buổi tối, ba mẹ nàng đối kinh nghiệm của ta cơ hồ dùng rỗng phương thức nói một lần.

Sau đó nàng thế mà chỉ là nhìn ta.

Ta tỉnh táo lại nói một tiếng thật có lỗi.

Nàng chậm rãi nói ra: "Vấn đề này ta đã sớm biết, nhưng ta đi tìm người thời điểm người đã rời đi."

Ta yên lặng không nói.

"Cha mẹ ta đêm hôm đó suy nghĩ thật lâu, cảm thấy mình quá mức. Bọn hần tại xưởng in ấn nhà máy vừa vận thiếu cái người một nhà làm giám sát, nguyên bản định đem người trở thành nửa đứa con trai nuôi đến tốt nghiệp đi kế thừa nhà máy. Đáng tiếc người đi, ta đi tìm người thời điểm mới phát hiện người thôi học, ngoại trừ một phong thư không có tin tức gì." Nàng nói ra.

"Như vậy người, chờ ta đến bây giờ?" Ta không giải thích được nói.

"Tám năm, ta từ bỏ giữa trời tỷ cơ hội. Tại công viên đường chéo đối diện tiệm hoa làm một cái xen nhân viên cửa hàng, mỗi ngày đối công viên cửa chính ngắm nhìn. Hôm qua ta cơ hồ liếc mắt liền nhìn thấy người, mặc tựa như cái kẻ ngu." Nàng nói ra.

Tám năm thật lâu sao? Khả năng chỉ là nháy mắt.

Buổi chiều, phong phú đồ ăn khả năng còn cùng tám năm trước một dạng.

Chỉ là ba mẹ của nàng già đi rất nhiều, nàng vẫn là cùng tám năm trước một dạng đi ra ngoài mua hoa quả.

Đương nhiên ba mẹ nàng hỏi thăm cũng ôn hòa rất nhiều, lần này thế mà không có đề cập ta bất cứ chuyện gì.

Ngược lại là ta nói này tám năm đầu đuôi câu chuyện.

Ba hần vừa cười vừa nói: "Định chế âu phục sao?"

"Đúng thế." Ta nói ra.

"Có tiền đồ sao?" Mẹ hần nói ra sau đó lại lần nữa bịt miệng lại, phát hiện mình nói sai.

Ta chỉ còn lại có cười khở.

Nửa năm sau.

Chúng ta kết hôn.

Thế nhưng quần áo tất cả đều là do ta thiết kế.

Ta âu phục tự nhiên là thượng phẩm, nhưng áo cưới liền không đồng dạng.

Bảy năm trước, tại Luân Đôn nhét Neville đường phố ta liền có ý nghĩ này.

Liền là kết hôn tân nương quần áo.

Bày trên mặt đất màu trắng từng mảnh nhỏ vải vóc, cùng trắng bạc kim loại lân phiến.

Phía trước nhất còn có một cây cực dài dây đỏ, chiều dài trọn vẹn năm sáu mươi mét.

Theo Bắc Kinh chế thành không vận cánh đức trấn.

Bộ quần áo này chỉ có thể dùng một lần, mà lại muốn hôn lễ cùng ngày tân nương mới có thể mặc vào. Không thể thử giả bộ, bởi vì mặc một lần muốn nửa ngày.

Mặc bộ này áo cưới trong thời gian không thể mặc một bộ y phục.

Đem từng mảnh nhỏ vải vóc cùng trắng bạc lân phiến từ dưới đất cầm lấy dùng dây đỏ mặc vào.

Chậm rãi treo ở trên người nàng.

Cuối cùng trói ở cùng nhau lúc, nửa trời đã qua.

Đó là một loại kinh diễm.

Màu bạc trắng áo cưới, đi lại ở giữa có thể mơ hồ trông thấy một đầu một đầu màu đỏ đường xỏ xuyên qua trong đó.

Đường cuối cùng, tại ngực đánh một cái nơ con bướm.

Tăng thêm 10cm giày cao gót, trọn vẹn 180cm.

Cơ hồ cùng ta sánh đôi.

Mỗi đi một bước, đều có thể nghe thấy trắng bạc kim loại lân phiến đánh phát ra tiếng vang.

Hôn lễ cùng ngày, liền tựa như một người mặc áo giáp nữ vương.

Ba mẹ của nàng cười rất vui vẻ.

Hôn lễ kết thúc.

Ta lôi kéo nàng đi động phòng.

Một cái trắng bạc trên đài.

Ta nhẹ nhàng kéo ra nơ con bướm, màu đỏ dây thừng trượt vào không có gì trên dưới tung bay.

Thành ngàn vảy màu bạc cùng màu trắng vải vóc dòn dập rơi xuống mà xuống.

Gõ vào mặt đất trắng bạc trên đài, như là.

Hiện ra ở trước mặt ta chỉ có nàng đồng thể, chỉ thể thôi.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ Cầu Vote 9-10 ở cuối chương★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Bạn đang đọc truyện *Nhe, Ngán, Tán Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.